

ஸ்ரீ ஜபக்ஷேவாரா

என்ற

திருச்செந்தூர் ஸ்தலபுராணம்.

குறுகாடு = உரையும்

திருவன்தபுரம் கருமணி
எவ். ராமஸ்வாமி அய்யரால்
மொழிபெயர்த்து

திருவன்தபுரம் மகாராஜா காலேஜ்
ஸப்ளிருத பண்டிதர் பிரம்மபுரீ கீர்த்திபார்
அவர்களால் பார்வைபிடப்பட்டு

சென்னை .

திருவல்லிக்கீட்டு
ஶா. வாணீ பூத்தணம் அச்சக்கடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1915

COPY Right REGISTERED]

[விலை நூல்.

. MADHYAYA
THE STATE LIBRARY

171 2.8 oct. 19
172 15

ஸ்ரீ ஜபந்தீபுரம் என வட்டமொழிப் பெயர்ப்பினீர்துள்ள திரு
 சிங்கதூரின்கண் இருக்கும் திருக்கோயிலினிடத்து ஓரள்ளி
 க்பாம் செப்பும் வூப்ரம்மண்பாருடையவும் ஜபந்தீமாநகருடைய
 ஏம் அசிரகஸ்பமான வைபவங்களைட்டிய இச்சிறந்த யானை
 த்தை மொழிபெயர்ப்பது விக்வான்களுக்கும் அருமையாகிறுக்க
 சிற்றறிவினாலுமேயான் இதில் தலைவிட்டது திரிஸ்வதந்திரர்க
 வில்ல யான் ஒருவன் என ஒன்மூகமூர்த்தி திருவாக்களித்த
 பதி (யாழ்தாவாஸாவிஷகோஹம் நல்லடி இப்புராணத்திற்
 காண்க) அப்பெருமையை உலகமறிந்துப்பண்டத்து ஒன்மூகப்
 பிரிபு தன்னுருவை நவீனமாபமைக்குக்கொண்டு திருவுள்ளங்களை
 ண்டு திருவிளையாடல் செப்பது “தச வார்வா” ததெவாதா
 ஹாவியக்கி அதனைப்படைத்து அகனுட்பிரவேசித்தான் என்ற
 ஸ்ருதிவாக்கெத்திற்கிணக்க” டடத்திக்கொண்ட ஓரதிங்டார்
 த்தமாக சில நாட்களுக்குமுன்னர் திரிஸ்வதந்திரர்களுடன்
 தானும் ஒருவனுடைம் தென்னுட்டினும் வடாட்டினும் சென்று
 காக்கிபளித்து அன்பாக்கீ மகிழ்ச்செப்பத ஒன்மூகமூர்த்தி
 தாலன் கிரகத்தை தன் ஆஸபமினக்கொண்டு ஜோபுதத்தோடி
 எமழுந்தருளி அனுக்கிரகத்தைமுதலாக (அளவிற்கிறியீடுதலும்
 அருமையிற் பெரியதான்) இம்மாகான்மியத்தை மொழிபெயர்
 க்க ஆசைக்கொண்டு ஒருவாறு மொழிபெயர்த்து ஜெவியிடார
 டேன் என்பதே.

இதனை மோழிபெயர்க்கத் தமது அரியாலத்தைச் சேலவு
கேய்து உதவிபுரிந்த திருவனந்தபுரம் மஹராஜா காலேஜில்
பண்டிதர் ப்ரம்மஸ்ரீ பேஸவஶாஸ்திரியாவர்களுக்கும் இதனை
அச்சிடத்துவக்கிவதுமுதல் எல்லா சிறைபங்களிலும் உதவியளித்த
ஙரும் திரிச்வதந்திரர் குலத்துக்கித்த மதிராஸில் திருவட்டாஸ்
வாஸ் பேட்டைலீல் வளிப்பவருமாகிப் அனாந்தஸாப்ரிரம்மன்ய
அப்பர் M. E., F. R. S. A அவர்களுக்கும், ஸ்வாமி, வள்ளி இவர்
களின் அவதாரம், திருக்கல்யாணம் முதலியவைபவங்களை நேரில்
கண்ணுற்றதுபோல் அன்பர்கள் போனந்தாடைய திருவருட
பாஞ்சை எழுதி உதவிய 'T. தானுவவயர் (Complete Depth-
Rate, Drawing Instructor, H. H. The Maharajah's
School of Arts, Trivandrum) அவர்களுக்கும் இருதயழூஷ்ம
யாக கிருதக்குனுமிருந்துகொண்டு இப்பாஞ்சக்கைத் திட்டங்களை
மூட்துப்பாதக்களில் மூயற்பிக்கிறேன்.

மோழிபெயர்ப்பில் எவ்வித குற்றங்களிருப்பதிலும் அவை
களைக்கிளாஸ்களு ஸாப்ரிரம்மன்பருடைய குணக்காங்களை
ந்து பார்ட்டுவதுடன் இதனைத்த பதிப்பு வொகு சத்தயாக
வேணிப்படியாறு குற்றங்குறைகளை அறிவிக்கப் பிரார்த்தித்துக்
கொள்கிறேன்.

ஸ்ரீ ஜெயங்கீர்த்தரவெலஹவாவு
 ஸ்ரீ சோ சஹாதுவவாஜ்நாவராபுதே
 முகாமாதீ ஹ்ராவில்கமாகு
 வங்பொஜூ வங்கு வரசீபாபயங்தா ॥
 யங்ரீ ஜெயங்கீர்த்தரவெலஹவஂ வந்த
 ஸ்ரீ ஜோதி ஹகா வங்கீய வா வாகாநு
 உங்குவாகாது வங்கநது யேவி வா
 ஹ்ராதாது ஹாவாகு விளா ஸிராவாய கி ॥
 ॥ ஸாமா ॥ (கைவாராவீ)

வினா முதிர்த்தம்

வேலை. வரி.	கிழமை	திருத்தம்.
8	13	ஸ்ரீணாசிங்
11	8	வைபம்
12	22	மகாத்மாவாயும்
20	21	சுரத்வம்
29	20	ப்ராமணர்
45	5	ஸ்ரவண
47	17	வடிவத்துடையும்
50	8	முன்
51	9	தெப்ப
62	5	கந்தவர்
95	19	களையழிக்கு
98	5	அமைநுதத்திச்சு
99	1	வியெஷ்டத்தில்
107	1	நவாளை
115	28	பாரங்கத
116	24	பரபவ
117	26	ஒவரு
118	16	வட்சிலி
140	5	போல்
157	19	அலக்கிபமாக
166	13	வட்டுஜிஞ்சு
166	28	ஜப்பாக்கி
170	29	வுதீ
172	19	பாந்த்து
196	6	ஸாகப்பிரம்ம
200	32	நான்
202	4	ஜோதிரங்கம்
205	8	ஸ்ரீஶக்தி
206	1	வங்பாந்த

அட்டவணை.

அத்தியாயம்]

[பக்கம்

- 1 கைமிசாரண்யவாலிகளான நினிகளுக்கு ஈடுபாரா விகிதங்கள் திருச்செந்தூர் ஸ்தமைஸ்ராத்ம்யத்தைச் சொல்ல ஆயமிக்கிறார். 1
- 2 திருச்செந்தூர் ஸ்தலவைபவழும் ஸாப்ரஹ்மண்ணி யரை தர்சிப்பதன் பலனும் ஶாகர் வ்யாஸருக்கு கூறுகிறார். 2
- 3 ஸ்தலயாஸ்ராத்ம்யமும் ஸ்கந்தபுஷ்டிரணீ தீர்த்த மா ஹாத்ம்யமும் 24 தீர்த்தங்களின் பெயரூடு. 19
- 4 ஸாப்ரஹ்மண்ணிப் அவதாரமும் ஸ்தானம் கற்பித்த தும். 3
- 5 தேவலேனையை விவாகம்செய்தபின் தேவர்களுடன் ஸாப்ரஹ்மண்ணியர் திருச்செந்தூரில் எழுந்தரூபர் கிறது. 45
- 6 ஹோமமுனிசாபத்தால் கந்தர்வர்கள் வேடர்களான தும வல்லியவதாரமும் சாபவிமோசனமும். 46
- 7 ஒண்முகமூர்த்தி தினைப்புணத்தில் வல்லியிடம் சென்று அவள் கருத்தை மறிந்து வேடராஜனிடம் சென்றது. 62
- 8 கணபதியினுடைப் பூற்றாபத்தால்பந்த வல்லி தினைப்புணத்தில் ஸாப்ரஹ்மண்ணியரை கட்டிக்கொள்ளுதலும் பிறகு விதிப்படி கள்ளியரண்மும் கைவாளை ஜகன்னுகளை பூஜித்து வரம் பெறுதலுடும். 15
- 9 ஸ்கந்த புஷ்டிரணீதீர்த்த வரலாறு ஸாப்ரஹ்மண்ணிய வள்ளித்தியிலிருக்கும் ஸமுத்திரம் வதனும்பதீர்த்தமென்றும் ஆதிலேதுவென்றும் பெயர் பெற்ற காரணம். 14

- 10 திரில்லகாத்திரர்களின் சரித்திறமும் அவர்களில் 105
2000 பேர் திருச்செங்காருக்கு வக்கு ஸாப்ரஹ்மன் ஸியரால் பறூாமானிக்கப்பட்டு அவ்விடத்தில் தா மனித்ததும்.
- 1 திரில்லகாத்திரர்கள் பெருமையும் ஸாப்ரஹ்மன்னியரை ஒல்லெவரு மாதத்திலும் பூஜைசெய்யும் விதமும் அதன் பயனும். 112
- 2 விரபாகுபேதவாருக்கு ஸாப்ரஹ்மன்னியர் விபூதிகை உபதேசித்தல். 117
- 3 உரைதேசித்தபடி விஶ்வஞாபதர்சன மனித்க்கூம் ஸாப்ரஹ்மன்னியமர்த்திரமும் அதை ஜீக்காவண்டிய முறையும். 135
- 4 விஶ்வஞாபம் தர்சித்த, நாரத முனிஹர் வைகுண்டம் கேன்றதும் ஸாப்ரஹ்மன்னிபருடைய மூர்த்தித்தத்தை விவிலூ நாரதருக்கு உபதேசித்து அவருடன் தானும் திருச்செங்காருக்கு எழுந்தருளிபதும். 146
- 5 தேவெந்திரனுக்கு சாபம் கிடைத்ததும் அகன் வி மோசன மும் அசித்திதேவி வக்தான வறநத்ததச் செய்து புத்திரர்களைப் பெற்றதும், ஸாப்ரஹ்மன் ஸியரை யாமம்தொறும் பூஜைக்கிறவர்களின் பெயரும் 156
- 6 துலுங்கனுக்கு மோக்ஷம் கொடுத்த சரித்திரம். 176
- 7 வைசியன் கைலாஸபதனி பெற்ற சரித்திரம். 179
- 8 உபதேசம்பெற்ற பேரின்பத்தால் ஶாகர் திருச்செந்தூர் வந்து ஸாப்ரஹ்மன்னியரை பூஜைத்து வ்து தித்ததும் இந்த புராணத்தை படிப்பதற்கும், கேட்பதற்கும் பயனும் ஸாதாரன காமிசாரன்யவாசிக ஞாக்கு சொல்லிமுடித்தல். 192

ஸ்ரீ
வாழு ஒறண்டுய வரசாதுதெ தகஃ
ஸ்ரீஜயஞ்சீவாராம்ஹாதூ
ஸ்ரீமதோஸ்ய:

(கல்லூரி)

தாவை வாரணம் தாநிறும் காக்கவிடெட்சொ
 தஹாவில்வியூவஷத்கஷம் து ஜெது ம் |
 கவொனிமு உறுதாதகுரூரும்வசோமும்
 லக்ஜ வாவடுத்வாது தீஸம் வாராண்டம் | 1

(ஒன்றாரி)

யானை முகனும், தொந்திவயிறுடையானும் ஸகல இடை
 டிறுகளொடியும் நாஸம் செப்பவரும், முக்கண்ணனும், வண்டுகள்
 விளையாடற் குரிய மதஜஸ் பெருகிவருகின்ற கண்ணத்துடன்
 கூடினவரும், தேவர்களுக்கரசனும், உமாதேவியின் திருமக
 ஞம் ஆகிப விக்னேப்ப்ரவரரை வணக்குகிறேன். 1

தெந்திசொ நிலிஷ்கூதெதுதெவாயடுவஷதூரிடெ |
 வாவஷதூ வஷதீதூ காஸாவிராவிராங்கிதெ | 2
 வதுதாரஸ்பவாங்வதுதெளாந்தெகாலஹவாந்துவிஃ |
 ததுதாஜாதூவஹாதூதெநா உநயঃ கஷ்ணகரு
 ஷா� | 3

விஶாதிதெது வவிஷீதூ ஜீதிதீஷ தங்கணঃ |
 குவஸங்வொரண்டோண்வாःவதுःவதுः காதூரயதெநா
 வவாः | 4

காந்தூः கவதோ புதூநிதோதோ நாந்தெயன
 தாः |
 சாநமங்கொங்கோண்வாः தெயாதோதோ வெந்வாம
 வாः | 5

வாந்தெவாவிராமிவாதோ ஜீதுபொதெளாதெஹா
 ஜாः |
 காதெதொதோ நா விதாரு யெனதோ நாதோ

வாராயிரெரா ஹா வாஜ் ஸீஸ்ரூஸ்ரூப சௌகங்காதுவா: ।

கதூங்கிராஹை மாதேஷுவ ஜாவாகு: காஸ்ரூவொ
உதா: । ஏ

வனதெ சீடெஷு: பூஶ்ரீடெஷு வை வை வை வை வை
பூ செங்கதா: ।

பெ கெ வாதெ செலாதாதா: வை வட்சிதூ பூ வை வா
உதா: । ஏ

வஞ்சாறு வட்கா லை வெடு ஷட்டீ காந்தா ஸா
க்ஷி கா: ।

நியசிவு தவங்வநா லை வெடு யட்டு வாயணா: । கூ
வனதெ வை வெடு சொந்தூ வெஸ் செளாதகாஞ்சிக்கா
தா: ।

கதூாது காஸ்ரு பூ வெஸ் ராவவிஶு யாவா
வடு: । கா

தேவதைகள் ஸான்னித்யம் செய்யுமிடமும், (ப்ரம்மனுல்
விடப்பட்ட சக்கரத்தின் முனை எந்த விடத்தில் தெறித்து
விழுகின்றதோ அந்த விடம் தவத்திற்கு யோக்யமென்று பர்ம்மன்
உரைத்தது போல் சக்ரம் என்னும் ஆயுதம் பொடிந்து விழுந்த
லக்ஷ்யத்தால், கையிழம் என்று பெயர் பெற்றதும், தவம் தர்மம்
இவைகள் குன்றுது அபிவிருத்தி யடைவதும், ஸமித்து புஷ்பம்
தர்ப்பைப்படுல் இவைகள் நன்றாக நிறைந்திருக்கின்றதால் பேரானார்
யுற்றதும், ஜிப்வர்ய ஸம்பண்ணமுமான (அனிமிஷ) கேஷத்தற்தில்
1 ஷட்குண ஸம்பூர்ணராகியசெளனகமலூர்வியாகத்தை ஆரம்பித்தார்.
அந்தயாகமண்டபத்தில்லூராபரிஸாத்தர்களாகியவிஸ்வாரி
தரர், வளிஷ்டர், ஜமதக்கி, மங்கனர், ஆபஸ்தம்பர், அணிமாண்ட-
வ்யர், ஸத்யர், காத்யாயனர், வஸூ, அகஸ்த்யர், கவஷர், தூம்ரர்,
ஸிலாதர், கர்கர், கெளதமர், ஸரபங்கர், மாண்டவ்யர் ஸெலாதர்,
வேதவாக்வஸூ, வாமதேவர், விருபாகஷர், ஜர்ஜர், மெளன்
போஜனர், வித்வானுன் ஸனீஸ்சரர், தெளம்யர், காலர், கணுகி

1 பிறப்பு, இறப்பு, கும்ளாலம், சென்றாலம், வித்யை, தவிதயை,
இவைகளின் மத்வங்கள் அறிபவர்.

பர், பரசுர், பரத்வாஜர், தபர்சீரேஷ்டரான நிர்ப்பர்சுங்கர், அத்ரி, அங்கிரஸ், ப்ரூது, ஜாபாலி, காஸ்யபர், மனு, இவர்கள் தங்கள் மானுக்கர்களுடனும், மானுக்கர்கள் அவர்களின் பரிஷ்பர்களுடனும், பந்து வர்க்கத்தார்களுடனும், வந்து ஶேர்ந்தார்கள். இன்னும் ஸர்வங்களும் வேதாத்யயன ஸம்பன்னர்களும் 1 அஞ்சகாலம் 2 ஆழகாலம் தவறான பூஜை பெரிப்பின்றவர்களும், ஸாத்திக, குண சிலர்களும் விருத சியமங்களை யுடையவர்களும் தவமே சிறந்த தெனக் கருத்து கொண்டவர்களுமான சரில முனிப்பீரேஷ்டர்களும் வந்து பேர்ந்தார்கள். அனைவரும் பெரளனகருடைய வை பத்தில் ஒருவர்க்கொருவர் குரல வார்த்தைகளைப் பேசிக்கொண்டு ஸாகமாக ஆஸனங்களில் அமர்ந்தார்கள்.

10

தாநீதாமுத ஸாக்ஷாதாராயன உவாவுரஃ |
வாஸரஸிரஷ்டா சஹாயோதீ வாதுதः வெளரா
ணீகொதுதः || க
வத்துநாஜி தவங்வீதோ ஜடாசணை உணிதः |
ஹவாநூராக்ஷாராவிராமு க௃தகவேவாரः || க
விதாது து விறும் வஶாது ஜாதை விக்ருநாயயः |
வகாங்ஜுலிவாடூடையோதாநதூதாவிநயாஷிதः || க
அதாநூராவரீதாகேஷா சாநீதாசு ததா ||

அப்பொழுது வைகுண்டவாஸியான நாராயனர் தோன் ரியது போல் புராணங்களை ப்ரவசனம் பெற்பவர்களுக்குள் சிறந்தவராயும் மஹாயோகியாயும் மரவுரிமான்தோல் இவைகளைத் தவராயும் ஜடாதாரியாயும் விழுதியும் ருத்ராக்ஷமாலைகளும் விளங்கிய மேளியையுடையவராயும் உலகங்கள் யாவையும் சித்ல்வருபமாகப் பார்ப்பவராயும் நிர்மல சித்தராயும் ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருகும் கண்களை யுடையவராயும் வ்யாஸ சிஞ்சராயு மிருக்கிற ஸாமுதமுனி வணக்கத்துடன் தலையின் மேல் தனதிரண்டு கைகளும் வணக்கத்துடன் தலையின் மேல் தனதிரண்டு கைகளும், அந்தயாமம், ஆக ஜங்கு.

1 பிரூதக்காலம், ஸங்கவகாலம், மத்பங்காலம், சந்த்யகாலம், அந்தயாமம், ஆக ஜங்கு.
 2 உஷ்காலம் பிரூதக்காலம், ஸங்கவகாலம், மத்யங்காலம், சந்த்யகாலம், அந்தயாமம், ஆக, ஆக.

ளையும் குவித்து கொண்டு முனிவர்களின் முன்னிலையில் வங்கார்.

13

கிழ்ச்சா தாமதய ஸ்வெஷத் தூஷ்டியாவி
ஸ்வாந்தூதாவசதை தெவ வாத்தாவத்தாத்திரீஶா
ஜாரா |

ஞாவாரா வாசாவவவெசெந்தாம் வாநாநாம் ஜாநிவாம்
உவடு | கஞ்
ஏதகைங்கானாக்காவதீதாவேளாணி கொத்தடு
வழுப்புஷ்டதயவைஷு ஸ்ரோதாகாராம் கஞ்
ஶாமாமா | கஞ்

முனிகளைவரும் (தங்கள் முன் வந்த) பெளராணி கொத்த
மனுக்கிய ஸ்மூத முனியைப் பார்த்து ஸந்தோஷம் மிகுந்து தமுதமு
த்த வார்த்தைகளால் அவரது நல்வரவை கேட்க்காம் அர்க்கப்பாத்
யாதி உபசாரங்களையும் செய்து ஆனந்த ஸ்வரூபான அந்த முனி
ஶ்ரேஷ்டரை றிஷ்டிஸ்வரர்களுக்குத் தகுந்த | ஆஸனத்தில் உட்கார
வைத்து அவருடைய ப்ரமம் நினிர்த்தியான அவளைம் பார்த்து
மராபபலங்களைத் தருவதாகிய திவ்யகதைகளைச் சொல்ல வேண்டு
மென்று தெரிவித்தார்கள்.

16

சீஷயம்—

ஹொஹொ வைது உஹாஹாம் வாராணாயத்திஶா
ஏது |

குதீ : ஶாநாநா செந்தாணி வாநாநாயத் தூஷா
நிவ | கஞ்

ஶாநிதி வாராணாரி யத்தாதாதி உநா |

நிவிகள் சொல்வது:—

புண்யங்களின்கருத்தை நன்றாக வெளியிட்டவரும், ஷட்குண
பரிபூர்ணங்களுமான ஒ ஸ்மூத முனியே! (தர்மம், அர்த்தம், காமம்,

1 விரதத்திலிருக்கட்டவர்கள் உட்காரத்துந்த தர்ப்பாதிகளை
வே செய்த ஆஸனம்.

மோக்ஷம் என்னும்) நான்குபுருஷர்த்தங்களைத் தருகின்றனவும், பருதி ஸ்ம்ருதிகளில் சொல்லப்பட்ட வகலதர்மங்களால் நிறைந்ததும் அவஸ்யம் கேழ்ப்பதற்குரியதுமாகைய புராணங்கள் யாவையும் இதர்க்கு முன் உம்மிடத்தி விருந்து கேழ்வை யுற்றிருக்கிறோம்.

17½

ஊாநீஂ செ ரதாசிரூபா சொ மா வை வூ ஹரா தா : || நா
கா கா கா கு கு கு வை வா நா மீ மீ வை வை வை தொ தீ : |

ஹரா தூ ரா கவங்மூரா மீ ஶா மீ வங்மூரா வை வை வை கூ
வியா வ நோ கா கா கா மீ : |

பீஷிமிஃ தூ ரா மீ : தொ கேவ வை வை வை வை வை வை

கா கா : || 20.

வீஙூ தீ : செ ஜய ஞா வை வை தா தா தா தா தா தா : |

அ மீ : தா செ ஹூ ரா நீ : ஞா மீ ஹூ தா தா தா தா தா : |

த : || 21.

ஹா நீ : தூ கா கா தொ தொ வை ஶா தீ : தீ வை வை வை

ஒ : தீ : |

ஶ : || 22.

கவிதோநாக்களை நாசம் செய்வதை விடீனுதமாக்கிக் கொண்டிருக்கும் பரமாத்மாவான ஸ-ப்ரமண்யருடைய திவ்யகதைகளைக் கேழ்க்க இப்பொழுது விருப்புகிறோம். நாதாதி ரிஷிகளாலும் ப்ரம்மாவினுலும் பூஜிக்கப்பட்ட வரும் அவரவர்களின்வெண்டுகோருக்கிணர்க்கு அக்கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றுபவருமான ஸ-ப்ரம்மண்யர் ரிஷிப்பவர்களாலேப்ரார்த்திக்கப்பட்டவராய்ச்சுகரகையின்பொருட்டுதாரகாஸூர ஶ-மூரபத்மாஸூரகளைம் ஹரி த்து ஸிந்து தீரத்தில் கந்தமாதன பரவதத்தில் ஜயந்தி என்று பெயர் பெற்ற கேஷத்ரத்தில் தன்னை தர்சித்தல் நினைத்தல் இவை களால் தன் பக்தர்களுக்கு போகமோக்கங்களை நல்கின்றவராய் இரண்டு தேவிமார்களுடன் இப்பொழுதும் ஸான்னிதயம் செய்கிறோன்று உம்மிட மிருந்து முன்னெனுருக்கால்கேள்வியுற்கிறோம். 22

வீநீ : தீ : செ ஜய ஞா வை வை வை வை வை வை வை வை

த : ||

கெத வாரெள வளைநிதொ நந்தாதநவவடுதஃ || உக
தீஷ்டுஸ் செவலவவங்கி தச ஸ்ரீ சிதாஶங்நாகயோ |

வறுாஸ் செவலெநாயாஃ கயோ கறுானனாத
நொசி | உச

தமிழ்தாநாம் சாநீத்ராணாம் மாஹவாதாஸ்வெஸ
ஜீதாம் |

ஓஹராகும் கீஷ்யஸம் தது தச வெவடு கயை ஒப்
லோ ! | 24

காஷார்தாவாஸாதநிலஞ்சாநாதநாஹாது |

வியெஹிதஃ கரவாராஸெ ! சொாஹெஷுஞ்சன !

வாழுதஜ ! | 25

ஓப் வித்வானுன் ஸ்ரீதபுத்திரனே ! கருணைக்கடலே ! ஸிந்து தீர
மும் ஜயந்தியும் அந்தந்தப் பெபர் பெற்றது எவ்விதம் ? கர்த்மாதன
பர்வதம் ஆதியில் யாரால் கொண்டுவரப்பட்டது? அவ்விடத்திலி
ருக்கும் தீர்த்தக்களின் வரலாறு என்ன? ஸ்ரீபரம்மண்யர் ஜயந்தி
யில் வந்ததும்.வல்லீதேவ சேனைகளுடைய கல்யாணம் நடந்ததும்
எவ்வாறு? ஸிந்துநகரத்தில் வளிப்பவரும், ஸ்ரீபரம்மண்யருடைய
திருவடிக்கமலங்களை சேவகிக்கப்பட்டபக்தர்களுமான 1 (தரிஸ்வத
ந்தர) முனிசிரேஷ்டர்களுடைய மஹி மனப்பேர்ஸ்பட்டது? இவை
களைனத்துமமெந்த கதாரஸாமிருதங்களினாலும் போகத்தால் எங்
கள் மனதுக்கு பேரின்பம் கிடைக்கும்படி அக்கதைகளை விரிவாகக்
கருணையுடன் சொல்லியருளவேண்டும்.

26

உதேஷ்டுவதம் ஸ்ரீகா ஸிதீணாம் மதீஸாமா
தம் |

ஸ்ரீகா மாஹம் மணாக்குஷதம் வரிதம் தவஸ்ய
ததஃ | 27

வாஶாதாவாராஸெளை திதிமஹார்யாங்வாஜீ |

உவாவ சூலை தேவாதாம் சாநவலிவடு வாரா
ணவிச | 28

1 பூரோகம், புர் லோகம், ஸ்வர்வேரகம்சன்ற திம்முன்த சோகக்க
விசு வெஷ்ட வரம் பெற்றார்.

இந்த ப்ரகாரம் பக்தி மிகுஞ்ச நிஷிகளின் வசனத்தை புண் யங்களின் நூட்பங்களையறிந்தவரும் பரமானந்தக் கடவில் முந்தி எமனக் கமலத்தை உடையவருமானால் ஆதமுனி கேட்டு தன் இங்ட தேவதைகளை தப்பானம் பண்ணிதேவலேனுகிபதியாகிய ஸ்ரீப் ரம்மண்யராயும் நினைத்து அவருடைய திவ்ய சரித்திரத்தைச் சொல்லத் துடங்கினார். 28

ஸ்ரீ ஒசு காணுதவுவட்டா ஶஹிறுஸதநாசிநீ ஓஷா
ஸாதநாவரதிரீதி, ஜாஸதநாஸதா விவகா
ஓஷமா : ।

ஶாதாமாணஸாதவட்டணை ஹாசிராவ ஸ்ரீ ஹஸஸஹா
ஜாதிரீத

வீக்ஷநம் நிஜாநந, உணவதின் வதை சிரோ
ராகூதீடி ॥ १५

ஓய்வர்யமயமான மஹாமேரு பரவதத்தின் உபர பிரவஸ்திக்கி ன்ற திவ்ய கங்கா நதியில் மங்கள ஸ்கானம் செப்து வரானின்ற பார்வதீ தேவியுடைய ஸ்தனங்களில் நின்று சரக்கலுற்ற அமிர்த த்தை அடிக்கடிபானம் செய்பவரும் (பரமஸிவத்தின் ஆலிங்கனத் தால் அவரது முகத்தில் விளங்கும் விழுதியால் அழுக்கறத் துடைக்கப் பட்டு நிர்மலமாய் பிரகாஸிக்கும், கண்ணுடிக் கொப்பான தன் மாதானின் திருமுகத்தை விளையாட்டாகப்பார்ப்பவரும் தேவலேன னு கணங்களுக்கு அதிபதியுமாகிய பாலஸ்ரம்மண்யரை நமஸ்கரிக்கின்றேன். 29

வீங்மாதவதெதுண ஸரீஸஸ வாஷ
ஸ்ரீஜாத வாஹவஸி விராஜாநா : ।
வாஷ வாங்கு உமணீதி, ஸ்ரீஷது
ஏதநாலாதிவிகயா வ வெஙாவவாக : ॥ १६

மயிலிறகுக் குடையோடும் ஸரவில் விளங்கும் புஷ்பக்கொடி போன்ற மயில் கொண்டைகளோடும் மூக்கு நனியில் தொக்கா நின்ற பணீஸ்வரனுடைய (நாக) ரத்ன ஒளியோடும் கூடின மயிலை வாகனமாக்கிக் கொண்ட ஸ்ரீப்ரம்மண்ய ஸ்வாமி என்கொருவிக்கட்டும். 30

இதி ஒருவரா உண்ணாது காலிராம் வெளிதந
தநி : |

இந்தாமிதை ஹாயா காயாராவ வெவடுவிச | கந

இந்தப்ரகாரம் தேவலேனு கணக்களுக்கு அதிபனுகிய ஸ-ப்
ரம்மண்பரை ஸ்தோத்ரம் செய்து தன் எதிரிலிருக்கும் முனிக
ளோப் பார்த்து யாவர்றையுமுணர்ந்த ஸ-அதபுத்திரர் (ஸ-ப்ரம்ம
ண்யரின்) சரித்திரங்களோச் சொல்லத் துடங்கினார். 31

ஸ்ரீ வெளிதநி :—

வாரா ஶாகஸி மறவாநு வெஷ்வராஹா உஹா
உநி : |

உநி வழி வழி வாக்ஷவெவடு டாமவஸி வரிதஂ
ஶாஹடி | கந

தச வெவடு காயாமிதை ஶர்ஜனாகு இநிவைதா : |
வாவாதெந இந வாவாதா, வாவாயிக்கு | கந
வெளுதர் சொல்வது :—

பகவானுகிய வேதவ்பாஸ மஹா முனிவர் முன்னம் ஶாகமுனி
சால் கேழ்க்கப்பட்டி ஸ-ப்ரம்மண்யரின் ஶாபகதைகளனைத்தும்
சொல்லி யிருக்கின்றார். அவைகள் முழுவதையும் கேள்வி முனிஸர்
தேர்ஷ்டர்களோ? உங்களுக்கு நான் இப்பொழுது சொல்லுகின்றன.
விருப்பத்துடன் ஸாவதானமாகவும் ஶரிஷ்பற்குரிப் முறைப்படி
யும் கேழ்ப்பீர்களாக. 33

இதி ஸ்ரீ ஹாதை வாராணை உவரீஹாதை

ஹாதை வெலுவவெணை

ஸ்ரீ ஜயக்னீ வாராஹாதை

ஸ்ரீ ஜயக்னைய :.

முதலாவது அந்தியாயம்

முற் றி ற் ய .

೨೦ ~ ಶಪಿರಾಜನಿಕಾ ಅಂತಿಮ ಪಾರಂಣಂಯ ರೂಪ್ ಶಂಕತ ಉಪಕ್ರಿಯ

கஷங் நிதிபொடலூபம்:

ஸ்ரீவைஶ்வரம்—

(இடிடு)

வராரா வியதிஸூதத்தெட்டாவவியடி^१
விசங்மவண்டாகஜடாகறுவ, |
வர்தா காந்தேட்டுவிடுவியாறுபேஜிது
வாசாவங் ஶாக: பூவாஜ மாத ஜோதி || க

ய எனகலைது, நிமீதம் மலஜூ
தாா வராரணாநி வெய முநி கர்கா ||
வாவைவாவாய வைதி பூவிலா
வைவை ஏநுக்கெழு வைவைவுது: | எ

நங்வா தடெது வராராதி வராரணா
உராநிடுஜு விழுவாங்குதெயெ ||
நூரெந வராரணவா விவர்தாந
வபுஷ வெஜாங்ஜ விவாக்கார: || ர

ஸ-அ தர் சொல்வது:—

(உரை)

கேள்வி நைமிஸராண்பவாலிக்கோ? முன் ஒருக்கால் தீவ்ப
கங்காநதீதீரத்தில் வீற்றிருப்பவரும் பொன்னிறம் போன்ற ஜடா
மண்டலதாரியும் விவிதாகமங்களையுமாராப்பத்தானர்தத முசிர்
ரேஷ்டர்களாலே ஶர்மிப்பெற்றவருமான ப்பாஸ்முனிபை ஶாக
முனி கண்டு மகிழ்வுற்று, எந்த ப்பாஸ்முனிவன் தூண்றுக இருந்த
வேதத்தை ருக்கு, யஜாஸ்ஸூ, ஸாமம், அதவணம், என்று
நான்கு வேதங்களாக வருக்கு அதுகளின் கருக்கதை விளக்குகில்
போருட்டி அனேகமான புராணங்களாகச் செப்பு அதங்கு அனு
ருபமாக வேதவ்யாஸர் என்று பெயரும் யாவராலும் வணங்கவும்
பெற்றுக்கொ அப்பேர்ப்பட்ட புண்யபுருஷரும் மஹாவிஷ்ணுவின்
அவதாரம் தனக்கு குருவுமாகப அந்த ப்பாஸ்மிடம் சென்று
புராணவிஷபங்களைக் கேள்ப்பதில் மிகுந்த ஆவதுடன் அஞ்ஜலிபங்
தம் செப்புகொண்டு கேள்க்கலானார். : ३

விதவுயியாக வகும் வராணம்
ஸ்ரூது யானெவும் தஸு தேண |
வராவலி வவடுங்கி வர்சிதாரம் ஸ்ரூ
வாநாநி தீயூநி வ பாநி வணி |

உறவுவி லாதெநாதயாவி ஸ்ரூ
வரவுதீ மெளகதியாது கா வ |
பெண் வ தாநா வ ஈராட்ஜரா வ
தாரூநதி வவடுங்காவும்கீ |

தாரூர தடாநாநி ரிவாநுவா நி
விவொ ஈட்டாநாநாவு வ ஈகிளா நி |
உகா குயா செவுவ யா ஸ்ரூ வ
வகவுசிதக்க வெவாதாவு செட்டு |

ஓ பிதாவே! மால் ரொல்லப்பட்ட ஸம்தாரா புராண
களையும் கான் வருத்தமன்றி தேட்டிருக்கிறோன். (களிரலும்) புன்ப
தீர்த்தங்காரன் எல்லாபொப்பக்களும், ஸமுத்ரங்களும், கீழத்தறங்
கரம், கங்கை, மாண்பானயமுனை, ஸரஸ்வதி, கொதாரி, தோதா
வி, சேவனி, ஆங்கபத்னர், மாநக்கி நகை, ஸகலபாரங்களையும்
நாராம்சிப்பும் தாம்பரனி, இந்திகளும், தாம்ராநதீர்த்தில்
விரங்குகின்ற மோகந்திரதாரன் ரிவாலபங்கள் விஷ்ணு ஆல
யங்கள் இவையும் உம்மிடத்திலிருந்து கேள்க்கலாமேன். புத்ரனு
கிமானங்கு ஒப்பிராட்டு (மேல்கீள்க்கப் போகிறதெர்) சொல்ல
வேண்டும்.

தாரூநதி விஸுாவசாதாநாவு
ஸாநாநுவிசு ரிவிவாஹ நவாவு |
விராஜதெ அகாநி னல அகிலா ம
கீருராது யெ அகாநி னலவிஸுாநி ரீ |

தாரூரூவுவுமெ ஹவுதெவுகாகு
வங்கொவவாகுங்க தா விவாரண |
விரீயது வவடு ஸு விவுவுலவு து
அாவக்கு ஶாஹோ ஸுநபவாவு விஅநு |

தென் பூமியின் ஏகதேசத்தில் தென் ஸமுத்ரக்கரையில் தாம்ராந்தியும் ஸமுத்ரமும் சேருமிடத்தில் மூன்று 1 குட்ரோஸம் விரிவை யுடைய ஸூப்ரமண்ய கேஷத்திரம் புகழ்பெற்று விளக்கு கிண்ணன வென்று தீர்த்தங்களின் பிரஸ்தாவத்தில் தாம்ராந்தியின் மஹிமமையை சிசால்லிவந்த பொழுது அந்தகேஷத்திரம் மஹி மையை ஈங்கிரஹமாகச் சொன்னிர்களே தனிர விஸ்தாரமாக உரைக்கவில்லை. ஆகைபால் ஈக ஸமூழமணர்ந்த பிதாவே! பரமாபாரத்தின் குமாரனுகிய ஸூப்ரமண்யருடைய ஸ்தலவைப்பம் முடி மைபையும் விஸ்தாரமாகச் சொல்லுங்கள்.

கிணாக தசை வாரா சீத்வ மாஹை

கயங் வவசத்துது ஶாராடவீஜு: |

தசை வாரா நாங்கா ஶாரீரலாஜா:

மாஹ வ வவத்து வதி விவாஹனா ||

கு

நிவாசுக்குதலூரா கஃபர்ஜெணா தீ தாக !

வாது தூவாஹம் வீதுருங்காவணை |

கவாநநவெபூரகக்காரைதுதாநி

பொருதுராங்குலூரா வீவதொந துருவீ: | கு

மிகவும் ரஹஸ்யமான அந்த (ஸூப்ரமண்ய, ஸ்தாஸம் எப்பேர்ப்பட்டது? அவ்விடத்தில் ஶரவலீணபவன் ஸான்னித்தியம் செப்தது எவ்விதம்? அவ்விடத்தில் வாஸம் செப்பும் பிராணிக்கு வித்திக்கும் பலன் யாது? ஒழிதாவே! இவைகளை நான் சிரப்பந்தமாகக் கேள்கவில்லை. உமது புத்ரனுன் நான் உரமிடம் பிதா என்று கொரவத்தினால் (கீகன்க்ளானன) தவிரவும் உம்முடைய முகம் லங்களிலிருந்து பெருகும் கதாமிர்தங்களை என் இரு சேவிகளை கும் பாத்ரங்களினால் பானம் செப்து திருப்தியாகவில்லை. 10

உதுருத சுந்யா வாசீவை

வீதும் வூஶானுராகா வராவரஜீகு: |

பெதீவாயத வூவத்துவாவ வைசூக்க

வாதுதுதி யகவைதுதீவ மாஹைடு ||

கக

இந்தப்ரகாரம் ஸொல்வித்தன்னருகில் நிற்கும் புத்ரனை ஸ்தா

லஸ்டுக்கிமங்களை யுணர்ந்த வ்பாஸ் முனிவன் பார்த்து, புத்திர ! என்று ஆவலுடன் அழைத்து, நீ கேள்பது அசிரஹஸ்யமாயி இம் நன்றாக உணக்குச் சொல்லுகிறேன். 11

வாவஸः —

ஸ்ரணா பூலோ? வாது! ராஹஸூபதீச
ஹாஹபூஶாவம் சரீவிவாஹ நஹஸி |
ஒந்யூஶாயாய இஹாநாஹாவ !
கபதீவ தகவாஷதுவிசொஷதீவதா ||

கட

வ்பாஸர் சொல்வது: —

ஓ குழந்தாய் ! தோன் தத்வார்த்தத்தின் விழோஷங்களை நன் குணர்ந்தவன். ஆனதால் ஓ மஹிமையுற்றவனே ! ஸர்வவ்யாயி பான் ஸாப்ரமண்பந்தைப் ஸ்தலமஹிமையை ஸ்ரத்தையுடன் கீகள். 12

ஒதூவதீதா தநபா இஹாதா
பெத்துவாயதோ ஜிதூநஹாதா வாரிஷ்டி |
ஷ்டாநநஹாதநவிசொஷதீவதீ
ஜத்தாதி வாது பூதீசொரவண | 8 க

ஸாநஹஸி நாய ஹாநுபெவலுவ, வ
ஸாநஹஸி தது ஷ்டாநநஹஸி |
வாய்விவாஹம் வஸமாரும் வ கத்து
குபதீன வஸவது கயஹாஙவஹுவ ||

கச

மஹாத்மாவாயும் முனிவரில் சிறந்தவருமாகிய வ்யாஸமு னிவர் தனது புத்திரைனைப் பார்த்து, இந்தப் பிரகாரம் சொல்லி, ஒத்திரனுடைய கீகள்வியில் கெளரவாத்தியால் ஸாப்ரமண்யரு கைய ஸ்தானவைபவங்களை நன்றாகச் சொல்லத் துவக்கிமுதலாவது ஸாப்ரமண்மண்யஸ்தான வைபவம், இரண்டாவது அவ்விடம் ஸாப்ரமண்மனபர் ஸான்னித்யம் செப்தது, மூன்றாவது வல்லியின் விவாஹம் இவ்விதம் முறையே சொல்லுகிறுர். 14

வாவஸः —

வீங்காஹஸி தி பூஷிதா இஹீ வா

விலூநாதங்காஷாதிசநி: வீயா வ |
 வாவாநிதாநாசவி செய்யஹாஜாா
 சாதிப்புஅமாஸீவயோவஹங்தீ | கடு

வற்றிவஸஹாயொ வநாருஷயைதொ
 விலூநாதங்காஷதீ வஸபெராஸ்வதீ: |
 நிவேதிவழாணோ உனயாநிவெத
 விராஜதெ வெத்தூகாருாஷுகாரீ | கள

வ்பாஸர்சொல்வது :—

பிராணி களின் பாபங்களையும் அவைகளால் ஸம்பவிபா
 ணின்ற யம்பாதனைகளையும் அகற்றி மேரக்ஷத்தைக் கொடுப்
 பதும் ஸாப்ரம்மண்பருக்கு அண்பு மிகுந்ததும் (ஸமுத்ரதீரத்
 தில்) விந்து ஸ்தலவிமன்று பெபர்பெற்றது மான கேத்திரத்
 தில் தேவர்களால் வணங்கப் பெற்றவரும் அஸ்வர்களோ நாயரும்
 செய்பவருமாகிய ஸாப்ரம்மண்பர் வணமாலைகளை யணிந்து
 மலபமாருதத்தினுல் ஸேவிக்கப்பட்டு தன் தேவிமாருடன்
 சிரகாசரிக்கின்றார். 16

வாக்வா வைசாலை பூயதொ உநாஷீ: |
 விலூநநா வஸாஷி வாஞ்சதிவிதீ: |
 யங்கை கஷ்ணாதெவ வியலுதவாவொ
 விடாதலாக் வஸாவிவூயாவிவதீ: | கள

எந்த மனுஷபர்கள் நியமத்துடையும் சித்தஸாத்தியுடனும்வின்
 துஸ்தத்தில் ஸமுத்ரஸ்நானம் செய்து ஆறுமுகனை தர்ஸனம் செய்
 கிறுர்களோ அவர்கள் அஞ்சக்ஷி ணத்திலேபை ஸகலபாபங்களினின்
 தும் முக்தர்களாகிறதுமன்றி தேகாந்த்யத்தில் தேவர்களால்
 வணங்கப்பட்டு விமானங்களின் மீது ஸாகமாக ஸஞ்சரிப்பதர்க்கு
 சிப பதவியை யடைகிறுர்கள். 17

தவை தெவங் வஸரவஸங்வைவஸவு
 விததூயா யஸா கபொரதி வெவாடு |
 யமுவெவாதீ வெவவிதுவிவெஹாவாவெரா: [கஶ
 வாணாஷ்டி: வஸாக் வஸரவஸ விதவதீ:]

எவர்கள் தேவர்களால் வணக்கப்படும் ஸாப்ரமண்யரை
ரூன்று தினங்களில் தூபம் தீபம் முதலிய பலவித உபசாரங்க
ளால் ஆராதிக்கிண்றார்களோ அவர்கள் சிறந்த புண்யவாண்களாகி
தேவேந்திரனால் பூஜிக்கப்படுகிறார்கள்.

18

கிஂ தவொஹிரதிஜ்ஞாவு பொதருந்தனாம்
கிஂஜு பெவைதுவியஸாதுவாங்வெகை : |
யெ தா ஷணாவுதொவாவெது ஜநா : |
விஸுாதீரதமரை நிவாவீது ||

கங்

கூநகஜநாஜிதுதவாணா நெறு பெஸ
த்பாரா யலைகை தகிளாதுஹாஜை : |
விஸுாஹு நெ வவாங்தீவ ரடை
ஷாததவாஹி தநீவி யெவாவிறு ||

20

எவர்கள் விருது தேஷுத்திரத்தில்லான்னித்பம் செப்பும்ஸ ப
ரம்மண்பரை தேவைக்கீர்த்தனோ(அதுதனிடாலுவர்கள் மிகவாந்தத
மூற்றுபற்றுமதவத் தீஞ்சன்னடைபொன்னத்தை அடையப்போகி
புருகள் கூபம்செப்பவதுபலவிதராஸ்திரங்களோப்பாடுப்பது இவகளா
வுன்னபலனை அடைப்போகிறார்கள். வெதுஜன்மங்களாகவும்பா
தித்தாற்றணபங்களாலேலேபைலார்மமண்பநுக்கு மிகவுமிரிபாயும்
நமதீய மாயுமிகுக்கிண்ற விருது (கிருச்செந்தூர்) நகரில் வரலார்
செப்பவதற்கு மனுஷபங்களுக்கு புத்தி ஏற்படுகிறது.

20

தொகா ஹதொ நீஜவாவயாகா
வா வெதுவ வாஸா விசாவா லவஞி : |
ஜநாகு பொஷாஜிதுதவாணா நெறு பெஸ : |
வைது சுவிய பேஷா வைவா யலைகை || 21

லோகத்தில் மிகுதியான பாபங்களோச் செய்த ஜனங்கள் இந்த
புண்யங்களுத்தில் வாஸம் பண்ண விநும்பார்கள். அமைக ஜனமங்
களில் அதுஷ்டத்த புண்யங்களாலேதான் இவ்விடத்தில் வளித்து
கேந்தமத்தையடைகிறார்கள்.

21

கஷ்ணாங்கு துவெதுவ வாஞி யெ வ
வியுதவாவா ஹவி வாஜிதாஸ |

வெங்வாராச அதீர்கு வொபெத யாதா^த
லவணி பிராஹ விணூபெத |

22

விந்துஸ்தலத்தில் எவர்கள் சூதனகாலமாவது வாணம் செய்கி
ஞர்களோ அந்தவளித்தல் மாத்திரத்தினுடையே பரிசூத்தர்களா
வதுமன்றிலும்மையில் பெருமையும்பெற்று இந்தபவக்கடலை ஸாக
மாகக் கடந்து முருகன் கிருபைக்கு இருப்பிடமாகி மறுமையில்
ஸாலோக்கிய முக்கியபையடைகிறுகள்.

22

த வாவ வ அஜூஶ உமீ த ஒயூவிறு
ஹி யாகாரா பெஶாவ விளாதநவஸு |
வியுதவாவாஶ நா வவணி
வவணி யெ விணூபெத தெஙவிறு |

23

ஸாப்ரம்மண்யரின் நகரத்தில் (திருச்சிசந்தூரில்) வளிப்பவர்
களோ பூர்வின்கண் யாவரும் வணங்குதற்குரியவராகிறார்கள்.
அவர்களோ ஸகல பாபங்களினின்றும் விடுபட்டு ஸாப்பிரம்மண்ய
ருக்கு ப்ரிபாகிர்கள்.

23

ஜ வெநவ யெஷா வறு ஜ ந வாவ
ஸாவாஶ கெ ஶால வெஶா வவணி |
விஸுஷாவிறு யெ நிவவணி உதுகு
வெஷா காவா வறு கொஷா ரது |

24

எர்த ஜன்மங்களைடுத்த போதிலும் இவ்விடத்தில் வாணம்
செய்கும் ஜன்மமே சிறந்ததாகும். இந்த ஜபந்தி ஸ்தல வாணி
கர் பரமரிவத்துக்கு ஸமானமாவர்கள். இன்னுமிவர்களுக்கு
போக்குபாதும் ரத்தம் கையிலையே இருக்கின்றது.

24

விஸுஷாவநும் பாணூ உவெவளாவுநியும்
வெஶா உநீவெநு வரிவெவாநு !
உநீவுநு உநீவுநுவெநு வெநு
வெநு வெநு உகவா நாகா ந உவெநு |

25

இந்த விந்து ஸ்தலமானது மிகபரிசாத்தகமும், ஸகல பாபங்களைபக்கற்றுவதும், எப்பொழுதும் முனிர்தேஷ்டர்களால் தேவனிசு
கப்பெற்றதும், மோக்ஷத்தைத் தருவதும் அச்சுத்பங்களுக்கு தீ

போன்றதுமானதால் இந்த ஸ்தலத்தை யடைந்தவர்கள் நரகத்தை
யடையமாட்டார்கள்.

25

வஶாஂதி யெ தது விஹா மூஸங்கஂ
வெநாவதி க்கு தரா மூஸு லிசெ நஃ ।
நகவா வொர்தீஂ வை மூவாவாவயாதா
தெஷ்டாஶாகா : வை வை வை லவங்தி ॥

25

எவர்கள் இந்த ஸ்தலத்தில் ஸான்னித்பம் செப்பவரும், தேவை
வேணைகளுக்கதிப்புரும்பிரஸன்னமுகத்துடனிருப்பவராகிபஸாப்
ஶம்மண்பரை ரமணீயமான கல்பக புத்பங்களால் பூஜித்துவணங்கு
கிறுர்களோ (அவர்கள் மிகவும் பாபிகனாயினும்) பாபரொழிந்து
மோக்ஷத்தை யடையார்கள்.

26

வை மூராவ விவை சார வை வை வை நெது :
வீங்காவூரீஂ பூராவா உஞ்சா வை செதுதா :
வீ செதைவசு வாக்தா நிலிலை செதுதா :
வூரா நவூராவங் வை கருா விசரிஷு ॥

26

முன்னெருக்கால் ப்ரம்மா, விஷ்ணு, இந்தரன் இவர்கள் விந்து
ஸ்தலத்தை அடைந்து, பரமஸந்தோஷத்துடன் இந்தஸ்தலத்தின்
சிறப்பு யாவையும் முனிகளிடம் (மேல்வருமாறு) விசேஷமாக வர்
ன்னித்திருக்கிறார்கள்.

27

வஶாஂதி யெ தது விஹா வாராணா
வெநாவதி விங்காதடீ வவங்தா |
ஒஷாஂதி தெந தி தூராயுயம் வ
ந மூஸு விலோராவி தோக உடெவீ : ॥ 27
ந

எவர்கள் விந்து தீர்க்கேத்தரத்தில் ஸான்னித்பம் செய்யும்
புராண புருஷனான ஸாப்ரமண்யப்ரபுவை தர்மனம் செய்கிறுர்க
ளோ அவர்கள் தேவலோகம், ப்ரம்மலோகம் வைகுண்டம் இவைக
ளை அற்பஸாகமாக நினைத்து, அவைகளைவிருப்பமாட்டார்கள். இதை
ந வாலஜிதொ யெந ஏஷாநப்ராஹவாள
விங்காவை வூரா வூரா ஜ வங்கு :
வாணாஂவதெதெவகர்தா சீஹா
வரவங்குவைக் வதூஶிவோவா வதை : ॥ 28

எவர்கள் விந்து ஸ்தலத்தில் விளங்காவின்ற தேவெட்டிரவுக் திதரான ஸ்ட்ரம்பண்பரைத்தியிபாமலே இருந்து விடுகிறார்களோ அவர்கள் வேறு புண்யங்கள் செய்யினும் ஆகைன்கொடியபாடங்காகவே முடிகிறதிதன்று நான் இப்பாழுது ஸ்தாயமார்ச் சொல்லுகிறேன்.

29

ஓஹா தபுதெஹம் ஸாதாகிறலூ

வியாஹூ மாதாஸ்தூவாஹி ।

வாஹி வச வாவாய்து விவாதக்கா

தஜ்ஞ ராதூ வச வசோஹாதி ।

நூ

மிகவும் அரிதான இந்த மனுஷியஜன்மம் கிடைத்தும் விந்து ஸ்தலத்தில் ரெல்வதற்கு எவர்களுக்கு புக்திரற்படவில்லை யோ அவர்கள் பாரிகள் தான். தவிரவும் அவர்கள் பிருஷாத்தங்களில் ஒன்றையாவது அடையாமல் ஜன்மத்தை மிருகங்களைப் போல பாழுக்குகின்றார்கள்.

30

வாகெகூஃ கிச்செதூவ வகூஷுகாவெரோஃ

ஹாநஹுஹாவம் காதி, இயாதூ

மாஹூநதயாவாதூ தூதைதூ, வாது'

ஸ்ரூணாஹி வாதூதை விதவெஷி : ।

நக

ஓ புத்திர ! வெகுவாகச் சொல்வதில் பயினன்ன? ஸ்தான வைபவத்திற்காக என்னுல் சொல்லப்பட்டது. இன்னமும் ராக ஸ்பமும், அதிஶயமுமான ஸ்தானமஹிமையை ஸாவதான மாகக்கேள்.

31

உலூர தவொவிவடுஹாயா விதை

சூதாநீஸ்ரெச்சுராநவிதஷ்டுவாவேவே : ।

குய ந உலூஃ வாதூ தது வாவீ

வியாஹூ செய்தெவெதநிதுவாவே : ।

நக

1 சுமம், அர்த்தம், சாமம், மோகூ.

த்பானபலத்தினுல்லகல பாபங்களையுமகற்றியமுனிய் ரேஷ்டர்
கனாலேஅனைகம் தபஸ்ஸாகன்செப்பது மோக்ஷம் அடையக்கூடும்.
தேவேஸனுபதிக்கு இருப்பிடமாகிய இந்த விந்துஸ்தலத்தில் வா
ஸம் கிடைப்பதிரு.

32

விறாஹாஸ்தாவாஸி வெங் ந தெனாகை
தது விதா செவவஶா சநாஷாஸி!

தெஷாம் வகர்த்தாததொ விசாதி
நரணாம் இயாவாதக வங்யாதாநாஸி! நஞ்

உலகத்தில் சிகரற்ற விந்து ஸ்தலத்தில் (திருச்செந்துரில்
வாஸம் செய்கின்றவர்கள் தேவர்களுக்கொப்பாகிருர்கள். அவர்
களை ஒருத்தவை பார்த்தமாதரத்தில் மனுஷ்யர்கள் வகல பாபங்
களையும் விடுத்து முக்கியடைகிறார்கள்.

33

வாவஸி—

வாதை வெவடு குதிது யா தெ
ஹாதிப்புது தைத்திதெவ ரீயேடு!

ஏக சைத்திவாங்மா யதி விதவடீ
விறாஹாஸ்தீ ஸ்தாவா வெங்காதொயெ! நஞ்

வாகவா நஷ்டாத்து ஷ்டாத்தா வ
தது திராது வவதாம் வெடிவெ! நஞ்

வ்யாஸர் சொல்வது:—

இந்த ப்ரகாரம் ரீக்ரம் போகமோக்ஷங்களைத் தரும் விந்து
ஸ்தலவைபவத்தை உனக்குச் சொன்னேன். ஓ புத்திரனே!
உனக்கு முக்கியில் விருப்பமிருக்குமாகில் விந்து ஸ்தலம் சென்று,
ஸமுத்ரத்தில் ஸ்கானம் செப்து, ஆறுமுகனை நமஸ்கரித்துக்
கொண்டு முன்று நாள் அவிடம் வஸிப்பாயாக.

34

ய ஹூ வஂதெதநித்துக்கூரயம் ஸ்ரீஞ்சாயாதவா |
வெவடுதாஸி வவி நிட்டாதொ ஜீவந்தாதொ லவிஷாதி |

விஸுாவழி வைகுடைவ னுயம் பூபாதி
ஷ்டுக தெவாரணாவத்துவைவெயவ || கக
வத்து

1 ஸங்க லீகரணஞ் செப்தல் தங்கள் தாய்ஸ்காதி இவர்க
ளின் புனர்ச்சி இவைகளால் ஸம்பவித்த கொடிய தோஷங்கள்
யாவும் விர்த்து ஸ்தலத் தில் ஸான்னித்யம் செப்பும் ஸ்பர்மமண்ப
ருடைய திருவடிக்கமலைவையினுலையே நாசத்தை யடை
கின்றன. 11

ராஷ்டி ஹா அாஜாதி நா நாவியாக்கவாதிலித்து யகவித்து அாஜாதி
ராவாதி துவிக்காது வைய இண்டுகூடுத்து ராஷ்டி நா நாவியாஜனு
ஜஞ்சாவைய ஶாஸ்திராய ஶாம்ரீவைய கூக்காலவைய குதுஷ்டாரீ
ஶாஂதிராஷ்டி நா நாவியிக்காரநக்கு வயஜங்பைக்காநாராஶ்வா
காாஷிவப கூதிக்கூதிக்காஷிகாஷி நா நாவியாஷங்காவு
ஶ்வா ஶ்வா நா நாவியை வைஹாவியை ஸ்ரூபமியாகாஶி நா நாவியை
ஆராவிவைப இக்காண விவீஷிகாஷி நா நாவியாநவிஜஞா
வபாத்தி வங்காலீகாரணாதி.

1 மனுஷ்பர்கள், தாவீ, கண்ணிகை இவர்களை விரப்பதும்; பச,
காளை, யாளை, குதிரை, ஒட்டகம், மான், ஆடு, க்ருஷ்ண முதலிய நால்கால்
மிருகங்களை விப்பதும், கோதுமை, அரிசி, என்னு, உளுந்து, இவைகளை
விற்பதும், கெல்லு முதலிய தான்யங்களை விற்பதும், ரார்க்கரை பஞ்ச
சாலை முதலிய ரஸ்தரல்யங்களை விற்பதும், பலவீதமான தோன்,
வேர், கிழங்கு, இவைகளை விற்பதும், உப்பு, புளி, முளகு முதலான
ஏட்டிரஸங்கள், கஸ்தாரி, சங்தனம், முதலிய வாஸனைதிரவியங்கள்,
சர்க்கரைப் பொங்கல், அப்பம், வகை - முதலிய பக்கங்கள்; கெட்டு,
பால், தயிர், தைலம், ஜாதிபுஷ்டிரங்கள், ஸாங்க்ராவம், சிவவிக்கங்கள்;
ப்ரதிகமைகள், குத்ராட்சம்முதலிய மணிகள், பொன், வெள்ளி, முத்து
களால் செய்தஆபரணங்கள், செம்பு, முதலியலோஹங்கள், பாத்ரங்கள்,
வஸ்தரம், ஸால்ஸை முதலிய கம்பளிகள், ஆயுதங்கள், கல்லூரல்
முதலிய வீட்டு ஸாமான்கள், கங்கா ஸ்நானதி தர்மங்கள், ஸ்மருதி
புராணம் முதலிய ஸாங்க்ரீ புஸ்தகங்கள்; ஹம்ஸம் முதலிய பக்கின்,
இவைகளை விரப்பதும்; கானுவித மிருகங்கள், பக்கிகள், ஜலஜர்தூக்கள்,
ஆர்வன முதலியவைகள் வக்கும்; ஸங்கலீகரணதோஷமாகும்.

ஜவஶா வெறாகிஷ தவியெவ அந
ஶிஜா.வ வதாம் வ அகிஷ பொம் |
விஸுஷாஷாஷாஷா நிவா.வ நெந
கொடுஷாதாமா த ஹவங்கி வாது || 12

ஓ புத்திரா! மந்திரங்களை ஜாடிக்கல், ஓஹாமம், தானம் டாகம் உண்மையுரைத்தல் ஆழுக்கபாரிருக்கல் போகம் இவைகளைப் பெய்தவினால் பேறும் புண்யங்கள் லிங்கு ஸ்தலத்தில் வலிப்பு படினுலுண்டாகும் புண்யங்களில் கோடியில் ஒருபாகத்திற் கீடாகாது.

ஙதாராஷநாதாத்தி.தீவ வாநா
உ.நோ.ஶ ஹாய்தா.ஹதெந வெவ |
யக வாதகம் வங்தி தவிவ ரூணாம்
விஸுஷாஷா த சுமுயம் ஹுயாதி || 13

எலக்கியபதார்த்தகளைப் புஜித்தல், மத்படாஜம் செப்தல், கருவின் மனைவியுடன் புணர்தல் இவைகளினால் யாதோரு பாபம் மனுஷ்யர்களுக்கு ஏற்படுமோ அந்த பாபங்கள்யாவும் திருச்சிசுந்து நாமமடைகின்றன.

விஸுஷாஷாஷா ஹுவா வகை.தூ.தொ.யே
ஹாகவா வ கா.கவா திநகூ.தா.ஜா.கா. |
வி.தூ.த வகை.கை.ஶா. வி.ரண.ா.ஜா.மு.
ஒகவா வி.ஜெ.லூ.ஃ. வி.தூ.தா.தி.கா.ஃ. || 14

த கெது.தூ.கவி.ணூ.நு வி.யிவ.வது.கூ.கவா
வ.கை.வ.தூ.த தொ.வெ.ய.வ.த வெ.து.வி.தூ.த.வ.ஶா.நு |
ஶ.தூ.ஶ. வ.வ.ண.ந. த.க.ந.ல. உ.வ.வ.ந. |
ஹ.ா.ந.ா.ந.ா.ந. வி.ய.வ.து. க.வா || 15

த கெது.த வி.ணூ.வி.யி.ஃ:

த.க.ஷ.ப.ர. ர.ச.ா.ங.ங.ங.க.த.க.த.வி.ண.ப.ஷ.ா.ந.ங.க.ர.ி.வ.த.ஷ.ா.த.ி.வ.ஸ.ங.க. க.ா. |
க.வ.த.ா.ந. க.ா. க.ா. ய. எ. த.க.த.ய.த.ஷ.ா.ங. ந. வி.த.ா.த. க.த. |
க.ா.வ.க.ம.ய.வ.த.ஷ.ா. த.ா.ந. வ.வ.த.ா.ந. க.ா.த. த.ி.க.ே.ா.க.ா. ||

இந்த ஸ்தலவைபவத்தின் அத்பாயத்தை நித்பம் படிக்க வாவது கேள்க்கவாவது செய்கிறவர்கள் ஈகல துன்பங்களையும் விடுத்து ஜீவன்முக்தர்களாவார்கள்.

3.52

ஈதி ஶ்ரீ ஷாத்தி வாராணை உவரீஹாதை

ஷாநதிவெலவவைணை

ஶ்ரீ ஜயஞ்சீ வாராஹாதை

ஈதீயாஸ்ராயः.

இரண்டாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஏய தூதீயாஸ்ராயः

ஓராவஸः

(2 முடு)

ஶிதவுஜதி^० வாராயாய ஶ்ராணா கவு வாது!
வாநாசை |

ஸவதுவாவப்புஶநாம் வியாஷாநவா^१ வெவ
ஹவடி || க

ஒதுகை ஸவதுதீயதுராமா ஷாநாமா வதையெவா |
ஹத்திப்புதி^० தூதித்தித் தை ஸவதுவாவ நிவாரணி || 2

விசிதி^० கெஷ்டது செவெதைச் சை ஸவதுதைகை
விஷாதம் |

விசெஷாவி விஜாதைவெலை ஹததம் வெவிதம்
வாது! || ந

தெவெவ ஹதைவெலை நிவிஃ வெவிதம் ஷணா
வாதுயடி |

ஏஷாநமியாற வரவெரநித்து, ஶரிவலுகெதுநிதுதெ
விதடு ॥ ஈ

வந்தவந்காலெட்டியா நிதுசெடி றங்யாரிமிஃ ।

சண்சிராத்துவி வீலீநானோன்யா நூரக்காரணா ॥ ஞ

வ்யாஸர் சொல்லது:—

(உ.ஏ)

ஓ புத்ர ! மனதை சீர்ப்பித்தி விருப்பமுடன் கேள். ஸகல
பாபங்களையும் அகற்றுகின்றதும், ஸகல தீர்த்தங்களிலும் புண்ய
ஸ்தானங்களிலும் முதன்மையானதும், வித்திகள் போக மேர
கூங்கள் இவைகளைத் தருவதும், உலகில் மேன்மைபெற்றதும்
விமானசாரிகளான தேவர்கள், வித்தர்கள், முனிகள், பலவுற்யா
னம்பண்ணும் ஶரிவ யோகிகள் 1 அஷ்டாங்கம் செய்பவர்களான
வனங்கர் வனங்கர் முதலிய போகிச்சுவர்களால் வணங்கப்பட்டது
மான ஓண்முகன்தானமானது 2 அணிமை முதலான எட்டுவித
வித்திகளுக்கும் இருப்பிடமாகவும், லோக காரணமாகவு மிருக
கின்றது.

விததொழுவியாரங் வாங்வாசிகிலோராவாரதங்வா |
ஒத்தாது யத்துவமிதெல்து லிதெதெவநிதுதெவிதடு ॥

ஜநாநாரங் வங்வதார தது ஷண்முவங்கு பூவா
துவ : |

வெங்வாரவாவதா நலைசு வாதஜதந ந வித்து
தெ ॥ எ

தேவர்களால் ப்பொழுதும் குழப்பட்டதும், மதமாத்ஸர்
யம் முதலிய தோழங்கள் நீங்கின ப்ராம்மணர்களால் நடைக்கிக்கப்
படுகின்றதுமான இந்த புண்ய நகரத்தில் வாஸம் செய்கின்ற ஜன

1- யமம், சியட , ஆஸனம், ப்ரானுயாமம், ப்ரத்தியாஹாரம், தீயா
ஈம, தாரணம், ஸமாதி,

2. அணிமை, மஹிமை, சரிசை, லகிசை, ப்ராப்தி, ப்ராகாம்யம்,
ஸஶ்ரவம், வஸித்வம்.

ங்கருக்கு விண் முகருடைப் கிருபையால் பவத்துன்பம் துலைந்து
மறுபிறப்பில்லாமலே ஆகின்றது.

7

உங்களாலும் பூயாரெஹவ ஸாநங்கெவை தகெயேவை |
வியாஸரூபாஸ்ரீதூயாவி கறுா நாஹ்து
ஷாஸரீடு அ

கங்காநதியிலும் பிரபாகமிலும் ஸ்நானம் செப்பதினாலுண்
டாகும் புண்பம் இந்த ஸிந்து ஸ்தலத்தை நினைத்தயாத்ரத்தி
னால் கிடைக்கும் புண்ணியத்தில் பதினாலில் ஒருபங்குக்கு
நிகரர்றது.

8

உஷ்டாஸசெய்யாததெக வட்டாஜவையவஹஸ்தெகை: |
வியாஸரூபா நிவாஸைத யு-வாம ததனு ஓ
வூயாக | கூ

நானு அஶ்வமேத யாகங்களினாலும் அனைகமாயிரம் வாஜ
பேபங் களினாலும் கிடைக்கும் பயனை ஸ்ந்துஸ்தலத்தில் வளித்த
மாத்ரத்தினாலேயே பெறுவார்கள்.

9

யாதுவூத ததெதுவ விவஸ்துதெ ஹராய்
வாவாம சந்திய யாதி காஹ்த ஸரஸ் வைதி |
தஹாஜநாதாதாம வாதாம ஹஸ்தெவூதைது
தாதி: காஸ்ர விவாயா ஹவணி |

10

இந்த புண்யகோத்திரத்தில் செய்யும் தருமங்கள் கணக்கன்
னியில் விருத்தியடைகின்றன. பாபங்களோ கிருஷ்ணபக்தி
ஆக் சந்திரனைப்போல் குன்றிப்போகின்றது. ஆதலால் இந்த
ஸ்தலத்தில் வாஸம் செய்யும் ஜனங்கள் தேவர்களாவதும் தனிர
முக்தியென்னும் பொருள் அவர்கள் கைவரமாகிறது.

10

யக்துவஸங்கரணதூஷாஷிதெஸ்துதைது
யநாதூதெதைவாதலவாம ஹஸ்ரைவஸங்கரதை

‡ இநாவூவிக்குப் பூவீவிக்குப் பூநாவிக்குப் பூநாஹ்தி
குப் பூஜவிக்குப் பூவோஷுவிக்குப் பூநாஹ்தி குமதீநாஹ்தி

வாவு அக்ஷினாக்கீரவஸ்நு பூர்ணீராவிதீ மன்கா அதி
கோட்கா மாஷிவா வத்சாஷ்டா வஸ்ரெந்தா நிநபேக !

(1) குறு ஒண்ணையே வித்யவங்ஸஜாதா தொத்தாவஸபா
வாஸஸவா இதியாஃ ! வஸாதவெல்லீநு ४१ ஓவஸ்மிதால்யத்துரூ
வெமெவாஸ்ரி தவெவகாஸா தி தூண்ணி வஸுஃ வஸாஸரா வா
கா வாஸ்ரா உப்புத்தூரூ கூதொவகாராஃ ! ஜநாகுரே யே
४३ வஸங்தாஸா தெஹுவஸயா வி பூ இஹந்தாகி ! உதி அவல்வா
பாகுதண்ணாமா மாஷிவா விண்ணப்புராநர்த்துரூ பு யேவஸா நெ
விண்ணங்குராக !

(2) வித்யவங்ஸை தீர்தா யே வ தொத்யவங்ஸை தவெவவா
ஏரா-ஸா-ஏரவஸ்மிந்கா ! யே வாநெநு பொங்கவா தீர்தாஃ !
யே சே கா-மெ மா-வவிண்ணை வா-து-ஏரவில்லித்தாஃ ! குயா
கொவெம்தா வெஸய ஜாத்துந்தாஃ வங்மவஸயா ! விரா-வோ கு
மேஹப்பாஸா ஜூதா-தூதாக்காஃ கா-மெ ४४ ! செஷ்டாங் விண்ண பீபா
அதம் கஷ்யு-தீவக்கிழ்தா ! உதி அத்யவஸா நெ அந்தாக !

(3) கவிவது-வநெ வொளீர கா-ங்வோகே வ கொள்ள
வெ ! தெஹா-இ-சீரண்ணய்தாய ஹதி விண்ணங்குராகி ஹவு ! உதி
தீப்போ நெந்தாக !

(4) கதீ-தக்கா-மகோட்டாங் யேவா ஓ-தா க-ா-மெ-ந வி
ய-திவிண்ணை இயா அ-தஃ கஷ்யு-தீவக்கிழ்தா ! உதி-தா-ரீய
வஸா நெ அந்தாக !

கந்தா-ங-ந-தக்கா-மகோட்டாங்வஸத அவநிவாவிறநாடு
குலு ஹஸ-வநாநு மொகாநிதி-வீதா அ-தெ அவெ-
ஷ்டா தண்ண-மவிண்ணத்தா அ-மோகுங் நிநபேக !

கந்தா-ங-ந-தக்கா-மகோட்டாங்.

குவை ஹவஸ-வவய-துகண் யதி ஜி-தவாவாவா-நு ! கீபா-தெ
த தொ-யெ-ந தீ-விவெவா-விஹவ த-ா ! குலு ஹவஸ-வவய-து
ஷ்டா தண்ண-மவிண்ணத்தா அ-மோகுங் நிநபேக ! தீ-வாவ-வ-ல-
தீ-வ-க-ா-க-ய- ! உதி விண்ணாநு பூ-ய-க- !

யார் உகவி தவை தீவிஃ வரீத
 சூரை நெட உாமெற பாலூ ஹாமிவாஸடு
 இப்பீரோ மூவங் ஸ்ரீ தவாரிஜாதம்
 உாஹங் ரஜா வந்தீவெதீஷடு ॥

இப்பீரோ பவரா பெரந்து தீவீ ஹதூர்
 தவா அவிசாகார் கூதகங்குவீ பெஙுஃ ।

எவர்கள் திருச்செஞ்சூரில் சென்று காலைக்கடனை முடித்து, வெமுத்ரத்தில் ஸ்நானம் செய்து, தங்கள் பித்ரங்களை உத்தேசித்து, பிராம் மணர்களுக்கு ஸாவர்ணம் அளித்து, விதிப்படி கேஷத் திண்டம் வைத்து, திலதர்ப்பணம் செய்து, தன் பயக்திக்கியன்ற வரையிலும் ஸ்வர்ணம், என்னு, பூமி, வஸ்திரம், பசு, 1 தான்பங்கள் இவைகளை வெதாகம முறையாக தானம் செய்து, அடியார்களுக்கு கற்பக விருந்துமாக விளங்கும் வஸ்தீ தெவதீ வென்னுமேத ரான் ணன்முகரைத்தர்சித்து தேஷட்டீ பொபசாரங்களினுலும் ஸ்தோத்ரத்யானுகிகளினுலும் அவரை ஸந்தோஷப் படித்தி பக்தி யுடன் நமஸ்கரிக்கின்றார்களோ? அவர்கள் ஸ்வல் விதமான கர்மங்களில் நின்றும் விடுபட்டு மோக்தமடைகிறார்கள்.

16½

வாரகவா வவதுணி வாற்பெர ஶாலஜு பெற ஸ்ரீ ஜாயா
 ந தொஈநா வெஷா

இப்பீரோ ஒண்டாவாதிதீவ தநய் வந்தீவெயாய்
 விலாடு ।

கூரகவா வாவங்தீவ இமிடுவெயிதம் உப்பொலவெ
 த நா நா வழி

கந்தாரா—யெ கே வ பெறு தா மிவெண வத்து தென் வி
 தரோ இி! தெ வெவடு தெவுதி பொயாயாநா காஸபை பெஷு
 வி பெலா அவெகேஃ! உதி உலடுகு மிவெந வத்து பொயா
 த காய்ப்பாக.

கந்தாரா விண்ணாநு மாவீகா ஜு வெ பு கஷ்டிபெற கு வகி.
 சுய திமுதவட்டணம் கிமாஜயவகை காய்ப்பாக

1. கெல், உளுந்து, பயறு, கடலீ, மொச்சை, என்னு, சாமை
 தினை, துவரை.

ஷஷாச் சுவடுஸரீர்வீ: பூத்திந் விஸுாவூரு
வெவுதாடு | கள் |

அயாவாஸ்யை, பேளர்னமி, ஸங்க்ரபம் இந்தப்பர்வகாலங்களில் புனிதமான ஸமுத்திரத்தில் விழ்வாஸத்துடன் ஸ்நானங்பண்ணி, ஆதிதேவனுடைய பரப ஶிவத்தின் திருமகனும் வல்லிமனுள ஆயகிய ஒண்முகப்புவை தர்பரிப்பவர்கள் ஸகல விதபாபங்களினின்றும் மோசனமடைவதினால் மனிதர்கள் யாவருக்கும் இந்த விந்து ஸ்தலம் வாஸம் செய்தற் குரியதாகும்.

17

ஓ ரெஷ்டு விவரெநாடவி வாரா உஷீஷ்டு
விஸுாவூரு தெவவதெதநிதுவாவடு |
நவடாணஹாரெவ வைஹுவ நாநம்
உயோவுதெ வைதூஶிஹாது வாது ! | கா²

ஓ புத்ரா! யாவனுகிலும் ஒண்முகக்கடவுள் வீற்றிருக்கும் விந்து ஸ்தலத்தில் வாஸம் பண்ணுகைக்கு ஸங்கற்பத்துடன் புரப் பட்ட பின்னர் ஒரு ஸமயம் வழியில் திடென அவர்களுக்கு மரணம் நேர்ந்த போதிலும் அவர்கள் மோசத்தொலாம் ராஜ்யத்தைசீய அடைகிறார்கள் என்று உண்மையாய்ச் சொல்லுகிறேன்.

18

விஸுாவூரு தெவகூந்தீ வெவெவு
வதெதநிரீரா யழி தெஹமாஜாடு |
தெ யாதுவாவாசு விளாதஸங்ஹா: |
தெகனுரவெதூாது சாஞ்சி தாவஸு: | கக²

தெவர்களாலும், முனீஸ்வர்களாலும் ஸேவிக்கப் படுவதான விந்து ஸ்தலத்தில் மரணமடைகின்ற பிராணிகளின் பாபங்கள் யரவும் அந்நேரமே துளைந்து விமானசாரிகளாய் கைலாஸத்தை யடைந்து இப்பவும் மகிழ்வுடன் வலிக்கின்றார்கள்.

19

விஸுாவூரு பூவு யாகுஷயா நா: |
ஷபாதநம் வாஸுதி யாதுகநுஷ: |
ய வூரச் செ வாலிஜூர ஹாவத்து யெ: விது
ஷபாதகவூரதாவரகவதேதி | கூ

யாவராகிலும் நினைத்திராமலே விளைவராத்தால் திருச் செந்தூரில் சென்று, ஆறுமுகளை தர்பித்தாலும் அவர்கள் பரி பராத்தர்களும் மூவுலகங்களிலும் பூஜ்யர்களுமாகி ஸாப்ரமண்யதாஸர்களுமாகிறார்கள்.

20

கௌத்துஂ வணக்கூராயடிதகை வாராண்
தவிறு கௌத்து ஜகவஸ்வது வனவ |
ஶாக்ர தெவூஷ ஷண்டவெநாவி வழிஜூரா
தக்வாயாடுஶா வோத தாருா லவணி | 27,

பத்து நாழிகை தாரம் விஸ்தாரமும் புராதனமுமாகிப விர்த பூரியில் வாஸம் செப்சின்ற ஸகல ப்ராணிகளும் தங்கள் தங்கள் ப்ராணன் பிரித்த நிற்கு ஒண்முகனுஸ்பூஜிக்கப்பட்டு அவரது ஸாஞ்சு ப்பமுக்கியை யடைகிறார்கள்.

21

ஸ்ரீஜா தா சுரதம் ஸ்ரீஜா தவிறு கௌத்துஂகி
வாணி வெ |
உயாயா ஜாவுத மாணை லுவெ ததுஂ வாராஜு யெ | 22,

மிகவும் புண்பத்தைத்தரானின்ற விர்தவிர்துஸ்தலத்தில் பித்ருக்களை உத்தீசபிக்கு விஶ்வாஸத்துடன் நடத்துகின்ற ஸ்ராத்த மானது கபையில் நடத்தும் ஸ்ராதத்திலும் நாறு பாகம் அதிகப் பலனை யளிக்குமென்று நாலுண்மையாப்ச சொல்லுகிறேன். 22

வாநவாழிரணீ எதாயை வாகவா பூத ஸ்ரீஜி
வாராநு |

ஸ்ரீதர்யெலூர் யாரா சித வஸு தெவஸு வஸநி ஹா
ஹாருாவஸம் வா யா தொயம் தண்டாறு வா
திவெனுயடுது |

விஷ்ணுவா தத்திவெநாகவா வராதிருவீரா ஷபாதநடு |
கவாதுாநதிருஷாமா நவஞி வூஷடுதுது | 23

ஸ்கந்த புஷ்கரணி என்னும் தீர்த்தத்தில் காலையில் ஸ்ராணம் செய்து பரிபாத்தனுபிருத்து ஸாப்ரமண்ய ஸன்னிதியில் தன் சக்திக் கியன்றவரையில் பசுக்களுக்கு புல் கொடுத்தல், என்,

அக்ஷிதங்கள் கலந்து தர்ப்பணம் செய்தல் அரிசி, கோதுமை இவைகளின் மாவை ப்ராமணர்களுக்கு தானமளித்தல் இன்ன களைச் செப்து ஸ-ப்ரம்மண்பரையும் தரிசித்தால் பிள்ளையில்லாத வரும் அக்னி தறுனமில்லாதவரும் ஆகிய தங்கள் குலத்தோரா கிப பித்ருக்கள் உத்தமமான ஸ்வர்க்க லோகத்தை படைகின் ரூர்கள்.

25

தது கீழ்க்கு விதரி: ஷந்வாழூஷாணீதடி ।
வாஞ்சி செவைக்கூதாநு: ஜாநஞ்சீஸாநவெவலவடி ।

காரெயுவஸாக: வாதொ ஜாதொ உகவா வரிஸா
ஷநுங்கவிடடி ।
ஷந்வாழூஷாணீதொபை ஹாகவாஞ்சூஷாநதடி ।
கூஷமூரைதெவவாவஸாக: ஜாநு: திறுவிசிரி தடி ।
ஷநுங்கவிடடி யாகாதி தெத கருவா வயம் பு-வடி ॥ २७
உகவா ஸுஷாவஸலா: வாவி தெந வ-ஜா: வலமு
விடி ॥ २८

ஸ்கந்த புஷ்கரணீ தீர்த்தத்தின் கரையில் ஸ்தானவைபவ
மறிந்தவராய் வளிக்கின்ற பித்ருக்கள் நமது குலத்தில் உதித்த
வர்கள் பாராகிலும் இந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்தானம் செய்து
ஷண்முகனை தர்சித்து அவர் ஸ்தானித்திரில் என்றாம் ஜலமும்
கீசர்த்து தர்ப்பணம் செய்து தங்களாலியன்ற மட்டிலும் ப்ர
மணர்களுக்கு தானமுமளிப்பார் காக்கில் நாமனைவரும் த்ருப்தி
யடைந்து ப்ரம்மாவினால் பூஜிக்கப்பெற்று அவர் ஸ்தையின்
கண் போய்ச் சேர்வோம் என்று ஒருவருக்கொருவர் சொல்லி
கொள்கிறார்கள்.

28

வாதொவம் யதோ நிதா: நாகஷாநு புஜாவதி: ।
ஜயஞ்சி கெந ந பூாவா ஹவதி: வாவாகதைய ।
ஜநநுஹாதிவாவாதா உதா-ஷாவி விசாவாதெ ।
வாந்வாழூஷாணீஸாநாசி ஷண்வ-வஸாவி உயடு
நாசி ।
ஜயஞ்சிரா-நாதெந வ-வெநா உதா ஹவஞ்சி வெ । கா

நரகங்களில்; யாதனைகள் அதுபறிப்பவர்களைப் பார்த்து தென் தினைக்கடிப்பனையை யமன் சொன்னதாவது; ஒ நரவாணிகளே? ஜனித்தது முதல் பாபங்கள் செய்தவர்களாயிலும் விந்து ஸ்தலத் தில்ஜியந்தி கோத்தரத்தில் ஸ்கந்த புஷ்கரணியில் ஸ்ஞானம் செய்து, அன்முகனைத் தர்பித்தவர்கள் அந்த கூணம் பரிசொத்தரா கிருர்களே? நீங்கள் பாபங்களை யகற்றுதல் பொருட்டு ஏன் அவசிடம் போகவில்லை.

31

ஈதிர ஹஸ்த வழைத் தூவுவாய்து?

பூக்கித்துதா:

தாவரங் ஜீவகளும் ஓதி ஜயநீலாமாதேவதா ॥ கூ

பரத கண்டத்தில் முக்தியை கொடுக்கின்ற ஏழு 1 பட்டணங்கள் கீர்த்தி பெற்றிருக்கின்றதே. ஸாப்டோமண்யர் ஸன்னிதானம் செய்கின்ற விந்த 2 ஜயந்திமாநகர் இவ்வேழு நகரங்களுக்கும் நடி தரப்கமானது.

32

இஜதம் வஷ்டநாராம்பெலு ஷண்டாவவஸு வ சூஶ்தநடு ।

ஐஸ்து தங்வாநஸரவோ நாஹு தவவஸி: மஹாடு ॥ கூ

விந்து மாநகரில் வதனூரம்பதீர்த்தத்தில் ஸ்கானம் செய்தல், ஸாப்ரமண்யரை தர்பித்தல், ஸ்கந்த புஷ்கரணி தீர்த்தத்தை ஸ்பர்ஶித்தல், இவையியல்லாம் வருத்த முற்ற தவத்தினுலன்றி கிடைப்பதறிது.

33

ஜயநீலநாச தது ஜயநீலாரணாநாடு ।

ஜயநீலஶ்தநாடுதவ ஸாஸாதாதி: தூ யு: வடு ॥ கூ

திருச் செந்தூர் நகரில் பிறந்தாலும் இறந்தாலும் அன்னக்கைப் பார்த்தாலும் நினைத்தாலும் நிர்சயமாகவே போகுத்தைத் தருகின்றது.

34

1. அபோத்தியை, உடமதைர, மாயாபுரி, ஓடி, ஓஞ்சி, அவக்தேயன் உஜ்ஜயிள், துவாரகை.

2. திருச் செந்தூர்.

ஈடுவூர்த்தனு தக்கெஷ்டு கீதித்துப்பாத்திரத்து: |
வெந்வாழ்வரணீயெவ ஷணாவவவதுவிலிஃ | காடு
ஜயக்ஞி ஸரவாரீ செஷ்டா ஹுயராவா தாரானுயடு |
யாவூரகம் வாவசூதியூரத்துவம் ஹுவாறு யஃ: |

இப்பொழுது நான் உங்கள் முன்புள்கந்த புஷ்கரணி தீர்த்தத் தையும் ஸகலமான லித்தியையும் கொடுப்பவரான ஸூப்ரபம்பன்பரையும் அவர் ஸான்னித்யம் பெற்ற லிர்து மாநகரையும் அவரது ஆலயத்தையும் அவ்விடம் வலிக்கும் ப்ராம்மீனுத்தமர்களையும் சிளைக்கவும் அவ்விதிலூலத்தை உங்களுக்குச் சொல்லவும் செய்த தினுலே நீங்கள் பாபங்கள் அகலப் பெற்றீர்கள்; 36

ஏவா ஶ்ரீக்வா பெஷ்டாஜவா வாக்கு
வூர்க்வா கெஷ்டு வாதிநீ, வெந்தாக்கீடு |
வெந்த ஜெவம் தக்கெஷ்ணாக்கை வாவசூதாஃ:
வெந்து அக்வா நாந்தாவா வலுமிவா: | கால

இந்தப்படி கேஷ்டர் தீர்த்தாக்களின் நினைவுவரும்படி யமன் உரைக்கலான வார்த்தைகளை அப்பொழுது நரகினில் கிடந்து கேட்டவர்கள் அனைவரும் அந்த கெஷ்ணத்திலே பொத்தர்களாக தேவ லோகம் சென்று நித்பானந்தம் பெற்றார்கள். 37

வவதுரக கூவடி தீடு கெஷ்டு ஜயக்ஞி ஸர வா
ரீ தயா |
வெந்வாழ்வரணீயெவ வெந்தோவி ஹுவாறு வி
க ஹா: | கால

வவதுதெவதீவ ஶ்ராவுதாக்கை ஶாவுதி து
வூதுபூக்காறு

இந்த லிர்து கேஷ்டரமும் ஜபக்கி மாநகரும் தீர்த்தமும் மிக ஏம் மேன்மை பெற்றதுகள். ஸகல தேவர்களுக்குள் ஸூப்ரம்மண்யர் சிரேஷ்டரானதால் அவர் யன்னிதானம் செய்யுமிவ்விடமும் மேன்மை யடைந்தன. 38.

ஈலங்கூரைதெடு : காஷூர் யாதி வழு : அஹ்தோ
நாசி || 29

ஒட்டுவாட்டாணி ஹாதாசி கிடேதெடுக்கந தன
ஷவசி கூகு,

காபரியில் சென்ற கங்காநதியில் அனைகம்தடவை. (தை அமாவாஸ்ய முதல் மாசி அமாஸ்யை வரையில்) மாகங்காணம் செய்வதினால் பெறும் கதியை ஒருக்கினம் ஸ்கந்தபுஷ்கரணியில் ஸ்நானம் செய்வதினால் அடைகின்றார்கள்.

39

யாவசீலீவஂ பூயாதெதாஶரவெஜதி யோ தா: || சு
வெகுசு ஹாதாசி வூஷதீதெஷு வயாராவி வா: வா
மாடு || 30

மரணபர்யந்தம் ப்ரயாக தீர்த்தத்தில் யாக மாணத்தில்ஸ்நா
னம் செய்பவர்களுக்கும் ஸ்கந்தபுஷ்கரணியில் ஒருதடவை ஸ்நா
னம் செய்பவர்களுக்கும் கிடைக்கக்கூடிய பண் எமமாகவே இரு
க்கின்றன.

40

ஏவாஸ:—

தாராதி வகூது தீஷ்வாதாம் ஹாதாநாக்ரு: டெ
வா: |
நாலாவாதிரவைவா: தெ வாதிராஸு: ஞா வா
துக! || 31

ஷ்பாஸ: சொல்வது:—

இந்த ஸ்தலத்தில் ஸ்நானத்திற்குத் தகுதியாக விளங்கும்
தீர்த்தங்களின் பெயர்களைச் சொல்லுகிறேன். ஓ புத்ரா! இத்தீர்த்த
ங்கள் மிகவும் ரத்துஸ்யமானதால் விஸ்வாஸத்துடன் கேள்.

41

வெந்தியென வத்தாராவும் தீஷ்வாம் வைவாடுமாடு வா
யாடு || 32

தாதூதோ செவகிஸதாதீஷ்டம் வெவ்வாய்த்வந
யகு ।

அகுதீதீஷ்டம் வினதீஷ்டம் தீஷ்டம் இக்வரானு வெ
இதுகடு சங

ஶாயதீ செவவ வாவிதீ ததஸாரஸ்தாவியடு ।

வெராவதம் தீஷ்டாஜு ததோ செஹரவவஸம்
இதுகடு சங

உவைவாடு அகுதீபண லாமெ வந்தீஷ்டம் பூஶ
வாடுதெ ।

அநமாக்ஷம் இதுநதீஷ்டம் வதாடு யக்ஷாவியம்
ததஃ । சங

தீவிதீஷ்டம் சொவ நீஷ்டு வாவாசாஸம் ததீவரடு ।

வூநவாந்தாண்தீவெவவ மூவிசு தீஷ்டாதுகடு ॥ சங

வோதாரா அநாந்தாவ மாயோதநவாஇதுகடு ।

ஶாதுதீஷ்டம் ததஃபூநா விதூதீஷ்டம் தத:

வரடு ॥ சங

ஸகல புருஷார்த்தங்களையுப்தருகின்ற(1)வகனாம்பதிர்த்தம்,
ஸாப்ரர்஗ங்பர் வன்னிதானத்திலும், அப்படியே அதற்கு வட-
பார்பத்தில்(2) கைவலேனான்தீர்த்தம்(3) எக்ஷரிதீர்த்தம்(4) வித்த
தீர்த்தம்(5) திக்பவதீர்த்தம்(6) காயதம்(7) ஸாவிதம்(8)ஸரஸ்
வதீ, என்ற ஏறன்று தீர்த்தங்கள்,(9)ஓராவத தீர்த்தப்(10)பைவ
தீர்த்தம், தென்திபைப்ரமீல்(11) வல்லீதீர்த்தம்(12) குர்காதீர்த்
தம்(13) நான்தீர்த்தம்(14) ஸாக்பதீர்த்தம்(15) தம்பதீர்த்தம்
(16) ரிஷிதீர்த்தம்(17) தெவதீர்த்தம்(18) பாபனினூதீர்த்தம்
(19) கீங்க்கிளிப்ரம் உத்தமமாகிய ஸ்கந்தபுஷ்கரணி தீர்த்தம்(20)
ஸேது தீர்த்தம்(21) தபாகங்காதீர்த்தம்(22) கந்தபாதனதீர்த்தம்
(23) மாதாநதீர்த்தம்(24) பித்ருதீர்த்தம் இப்படியே இருப
த்தினு லு தீர்த்தங்கள் விளங்குகின்றன.

வளதெழுதா கீதநுதஂ பூதுகி ஹாதகா ஜெவிசெ
ஷதீ : |

வெவடு கீதூதா நமனு லவெசை வதூம் வதாசூ
யெ ॥ சா

இந்த இருபத்தினாலும் தீர்த்தங்களுடைய நாமதீயங்களை
காலையில் ஸ்நானம் ரெப்பும் போழுது புசும்போர் | ஸகலதீர்த்தங்களிலும் விசிப்பய ஸ்நானம் செப்பக பலனை .பெறுவார்களென்று
நான் உறுது கீதயார்ச் சொல்லுகிடீர்ண.

43

வாவஸः—

கிரிஹ வெஹாஹி ராவெகீ ஹது வாவஸ் வியாதா,
உநவி லவதி வாவா வெநாராணா விரைண |

விழாக்காத விபூஷாவெவடுதா வெதிதவா
மஞ்சயமாஹிறாதூ வாதாதா தச பூவாதாச்சிதா
வ்பாஸர் சொல்வது —

இவ்விஷபத்தில் அகிகமாப்ஸ் சொல்வதில் பயன்யாது? இந்த
புண்ப ஸ்தலமான கிருச்செந்து ரில்வாபிப்பதற்கு மனதில் ஆஸூ
தலைப்படிமாகி । அந்த மானிடாகள் (மேல் அத்கியாயத்தில் சொல்
லப் போகிற சுவ ஸ்ரீஷ்டாக்களாகிப) இரண்டாயிரம் ப்ராம்ம
ணர்களில் எருவது அரிபத்தகுந்தவர்கள். அவர்களும் சீக்ரத்
தில் ஷண்முகனருளினால் ஸகலமான அரிஷ்டங்களையும் பெறு
வார்கள்.

43

உதி ஸ்ரீ ஹாதி வாராணை உவரிஹாதெ

ஹாதவெஹவ வெணை

ஜயத்தீவாராஹாதீடு

தாத்தீயாஜாயः

முன்றுவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று .

1 பூமியில் 3½ சொடி தீர்த்தங்கள் இருக்கின்றன.

குஷவதாபெஷ்டாஸ்ரயः

(இட்டு)

வாரா தெவோ சிவேஹாதः ஏவிஃஶிசே கானுவ
யட்டெய |

ஹாதி-தொ தெவெதெ ல-டுவெதை அ-டாதவெவ ல-ட
ந-டவெவநிவெக-ஸ் | க
ந

தயாத்ரு-தெவதா� வாவ-தூ ந-தெ வ-தூ-ந
வ-வ-ல-னு க

(உரை)

முன் ஒரு யுகாந்தரத்தில் அஸ்ரார்களால் தங்கள் பதவிகள்
யாவையுமிழந்த தேவதைகள் அனைவரும் திருக்கயிலையில்
சென்று தங்கள் வருத்தமுறைத்தலே கருணைக்கடலாகிய ஸாம்பழார்த்
தீயினிடத்தில் தெரிவிக்க அவற்றை முழுதும் உ.ஸார்த்து அவர்க
னிடத்து கருணையோடு கூட அந்த பாபைய்வரன் பார்வாடு தேவி
முடன் கிரியித்துக் கொண்டிருந்து விட்டார். அப்படியே பல வரு
ந்தங்களாய் விட்டன.

1½

ததொ வ-த-வ-வ-ஹ-ந லீ-தா-ஹ-வ-த இ-ர-
ந-னா-ஸ் | 2

த-த-வ-வ-ங வ-ஹ-ா-ஓ-ந வ-ா-வ-க-இ-வ-ா-ஹ-ந-தா-ஸ் | 2½

க-ந-ட-ட-ய-இ-ல-யே அ-ன-க-ம-ா-ய-ர-ம் வ-ர-ா-ந-க-ள் க-ழ-ந-க-ப-ன-|
எ-க-ல த-வ-க-ந-ம் ப-ப-ம-ட-ந-த-வ-க-ள-க- ப-ர-ப-ய-வ-ர-ா-ந-ட-ய
வ-ன-ன-ி-த-ா-ன-ஞ- ச-எ-ன-்ற- ப-ய-த-த-ட-ன- (பே-ல் ஏ-ர-ா-ர-) ச-ர-ா-ல-ன-
வ-ா-ர-க-ள-. 2½

வ-ந-த-ா-வ-ந- த-வ-ங-ல-உ-த-ங- ல-ா-த-ா- ப-ா-த-ு- ல-ய-ர-
ந-க-ா- | ந

ந-இ-ங- ர-ா-த-ு- வ-ய-ர- வ-ம- ல- ம- த- த- த- த- த- த- |

தவா நிவாரய ஈதி ஈகாராநு காரணா
நிலை. || ச

ஓ! ஸப்பர! பூதகணங்களுக்கு தாய் தந்தைகளாகிய நீங்கள் வெகு காலமாக க்ரீடையைர் செப்பவதினால் உற்பத்தியாகும் ஸங்ததி ருத்ராம் ஶமாகைபால் பயங்கரமான பூதமாய் பஷித்து ண்டு மோவென்று பபப்படுகிறோம். எந்த விதமான ஏபத்துடன் பஷிக் கப்போகிறேதா வென்று மனக்கவலையும் யேற்படுகின்றது ஆகை ஏனால் உத்பாலமுக்கிரேமீ! இப்பொழுது டட்க்கும் க்ரீடையைவிறு த்தி எங்களை பாது காத்தருா வேண்டுமென தேவர்களைனவரும் அராஞ்சித்தனர்.

4

ஒதைவங் ஹாயிதுதொ செதவெட்டுவெஷர லக
வதுறு: |
உவாச வகுராநு செவாநு வூவயநு அஶநாவிடு
ஷா || டு

இந்தப்ரகாரம் தேவர்களால் ப்ரார்த்திக்கப்படவே அன்பர் களுக்குத் தோண்டு செப்பும் பரைமெர்வரன் புன்னகைபால் தனது யற்களிலிருந்து கிளம்பாசின்ற வெண்ணிலாப்போன்ற கிரணுவிறு தங்களால் ஸகல தேவர்களையும் ஸ்தானங்கு செய்வித்து அவர்களிடம் சொன்னார்.

5

ஒவையா:

ஷதி கீழ்க்கிவெங்லுதி தெஜோ வெவ யாசயி
ஷுதி |
ஒவை: ஹாயிதுதொ நலிதஂ தவா வெயொ
ஷு
லவி ஷுதி | ச

மலேஹப்பர்சொல்வது:—

தேவர்கள்! நீங்கள் பூமி தேவியிடமாகச் சென்று விண்ணப்பம் செப்பிர்களாகில் நம்முடைய க்ரீடையாலுண்டாகும் லீர் பத்தை அவள் தாங்கிக் கொள்வள். அது காரணமாக உங்களுக்கு கோத்மமுண்டாகப் போகின்றது.

6

உதெழுவ சாதா வருஷத்திக்குத்தெந
தெவாஸூலோ விவாயாவிவஶு |
சீவீ கூலியஸூ வஹாதூ தெஜோ
விதாய நொக்கா ஸாவாய தஶ | 8

உதெழுவம் பூர்ணிடதா தெவெவே : ஸாணீ தஶ சாரங்
சாரங் |

இயள தெஜோ நிரொவூதாறும் நினுநி கானுங்குதெ
ஜவா | 9

இந்த ப்ரகாரம் வந்துபத்துவஜனுகிய பரமேச்வரனுல் சோல்
லப்பட்டு தேவெந்தரன் முகலான ஸகல தேவர்களும் பூமிதேவி
பைப் பார்த்து, ஒ பூதேவி! எங்களுடைய கேஷமத்திற்கும் உலக
ரக்ஷக்கு மாகபரமீம்பவரன் வீர்யத்தைஇப்பொழுது வஹித்துக்
கொள்வாயாக என ப்ரார்த்தித்தவுடன் அந்த பூமிதேவி பரவதத்
துக்கு நிகராக உத்பித்து விளங்கும் பாங்கரன்வீர்யத்தைச்சிறுது
காலம் தன் பாக்தியால் சுமந்தாள். 9

வாசாக கந்தீணவனு ல-முகிஃ ததாவஹாவி
ஹனுா |
கொவயாகாவ வகெஹளதா வொவி விதெரை
ஹவகி | 10

பின்பு பூமி தேவிபானவள் பலம் குறைந்தவளாய் அந்த வீர்
யத்தின் தாபத்தைப்பொறுக்க முடியால் மிகவும் சமுன்று
தளர்ச்சி யடைந்து அக்னியினிடமாய் தள்ளிவிட்டாள். அக்னியும்
அது போலவே வருத்தமுற்றன. 11

வாசாக தெஜஷூதவஹி உதாநதொயெதி ஹ-
ஞிரை |

வாதயாகாவ வகைவா வாவி வினா வஹலுவஹ | 12

ஹக்கியே ர-முகிடுவிவீசே விகைவ வஹா
நதி |

கூழிவும் உங்காதடி தெஜோகொவயாகாவ நிலநூகை

வலுமிவாஜிததூடுபெண்டி வருதாம் சொல்ல
ஷ்ட்டன்டு ।

தலைகுமிழுங் தாழ்வு மூராயு காங்கூங்
தபெயவாகை

ஜாதம் ஸலவீங் வயவூயர யாவாதூருஜாதிகடு ।

தலைகுமிழுரவண்டாஜாதம் யாநாதாதூருஜாதநடி ॥ கூ

மேற்கு அக்னி தேவன் அந்த யீர்பத்தை அதிமீனுகாமான
கங்காநாத்சில் பெரிய கங்காநாத்சிம் தனது அலீகால் கஹரில்
வெதுபாகவொதுக்க அக்டேஞ்சன் டைம்ஸ் முக்களான பர்வதங்
களுக்கு சிராயும் பார்டீஸ் மனதை கவர்வதாகவும் தொன்ற
அதில் நின்றும் வெள்ளி டோர், இந்டி ஸிவந்தவி, முதலி, பேஸ்காந்தன்ம் சான்ஸ்கரி முஷ்டாபி.ஏ. காலாமிலிருந்து ஸ்டார்
ம் மன்பர் கித்கார்.

13

தெஜாஸ்வரா பேசுவாசிஸ்தாந்தம் தூநிவிஶூ தாடி ।

ஸ்ரீஸாங்காதா வாசாத்ரஷ்டா ஸ்தாந்துவா நாஷி ॥ 14

ராசைகா

காதிகாஃ கற்யாராவாஃ இதா நூரே லூதூந்தாகடு

தாவும் ஒருநாந்தை ஹுமிக்வா வூந்து வீக்வா இதா

நிதி ॥ கா

பரதோர்வானுவாடப் தெஜஸ்வா எது (அக்டேந்தி) க்ராஸ்பமான
தால் ஸகந்திரன்று பேர்ச்சிகூட்கந்த தூநார் ஸ்ரீராப்பரிராவாக
அவதாரமானதை கைல் தேவர்களும் பார்த்து தங்கள் ஜிர்வர்யங்
கீர்த்திரும்பும் அனுபவிக்கப்பட்டிரும் என்று மாநிர்த்தி அந்து
முங்கைக்கு பால்கொடுக்க க்ருத்திகா தேவிகளை அனுப்பினார்கள்.
அவர்களும் ஆனந்தம் கொண்டு தங்கள் கொங்கைகளில் சரங்கும்
அநிர்ததைப் பானந்தெப்பியக் குழந்தைவுவத்துடன் ஆறுமுகங்
களைக் கொண்ட ஸ்ராம்பங்களை ஆறு குருந்தைகளாகப் பானி
த்துதனித் தனியை ஸ்தன்யபாணம் செப்பித்தார்கள்.

15

தகுணாது சங்காகாரா யாவா ஷாஸ்ரவா

ஷ்ட்டகஃ ।

ஸ்ரீராம்மண்ணீயா அவதாரம்

வைத்துவிட்டாறியி ஜ்வாதஃ காளோரஃ கொல்லாக்கு

திஃக்கூ

உடன் அந்த ஷண்முகமூர்த்தி 16 வயது சென்ற இளையைப் பருவத்துடன் வகல கல்விகளும் கற்று, அழகு பொருந்தினவராய் வித்யகுமாரானர். 1 (க்ருத்திகாதேவிகள் ஆறுபேர்களும் அவர்கள் மூலைப்பால் கொடுத்த வரியைபால் கார்த்திகேயனென்று அவர்கள் பெயரைஷண்முகருக்குக் கொடுத்தது மன்றி அக்கார்த்திகை நகூ த்ரங்களில் ஸாப்ராண்யரை ஆராதிப்பவர்கள் இறுப்பா ஹோக் கிய மடைவார்களென்று பரமாரிவத்தினாலுக்காலும் பெற்று தங்க ஞாலகம் சென்றனர்.)

16

நாராயணாய தும ஆர்யூ ஹாறிதெய ஜா

தீராயஃ ।

வூதெந்துவைங்குவாம காந்தா வாநீநாதீம் உதொ
மஹாடு । கள

அதெள லீ திவைஶாயாகொ தெந்துவைத்துநன் வைந்
யெள ।

தவார் உநாமைக்குநாணம் காதுவாநு ஹாவாரு
மாஹஃ । கஜ

பிறகு உலகர்க்காகிய மகாவிஷ்ணு வானவர் தன் மருமக
ஞுகிய ஆறுமுகங்கை கண் குளிர்ப்பார்த்து தனது நேதாத்தில் உத்
பவித்த வல்லீ என்று பெயருடைய அழகு பொருந்திய கண்
நிகையை தேவர்கள் ரிவிகணங்கள் முதலானேர் முன்னிலை
யில் கண்ணிகாப்ரதானங் செய்தார். பகவான் ஸாப்ரம்பன்யரும்
மங்களாமாக மனமகிழ்றது வல்லீதேவியைக் கல்பரணஞ்சுசெய்து
கொண்டார்.

18

ததொ தெவாமதெணவூர்ஜ்ஞம் ஹாதுபூங ஹாஹா
தெகோ ।

காவாயாஃ வாதுகடுகவைகாதெதூதுவாதுகெகோ । ககூ
ததவாயாவிவெங்ஜாதெதாவுவவீதெந்துவாதுஹி ।

1 ஸாப்ரவாங்காம் . 28 வது அத்திபாயம் 23 முதல் 28 வாடு
சுவைகள்கள் பார்க்க-

வீரங்காலம்-காலெவ ஹாரக்டு வெங்கா வாவாரீ.

வாரீ ॥ १०

பிற்பாடு பகவான் ஸாப்ரம்மண்பர், தேவகணங்கள், பூத
கணங்கள், பிரமதகணங்கள், சில்லை கணங்கள், இவர்களோடும்,
பார்வதிதேவியின் பாதகடகங்களில் அழுக்தியிராணின்ற சுவரத்
ஊங்களினது ஒளியில் நின்றும் உற்பவித்தவர்களாகிய பெரிதான
பயரீத்தை யுடைய । வீராரகுமுதலான வீரர்களோடு ॥ குடினவ
ஶக தாரகாஸாரதுடைய பட்டணத்தில் சென்று. 20

தெவஷது ஒலி கஷ்டெண்டெவ தாரகாதீநு ஜவா
நஹ |

ததொலெவ தெவதாஹாஹூ காந்வெங்கெவல் ஹ
வர்தா : ॥ ११க

தாஹாஹா : காதித்தெயம் தம் நிமிதாமஹவெங்கல
வெவஃ ॥ १२க

அனந்தராம் ஸாப்ரம்மண்பய ஸ்வாமிபானவு அராக்கந்த்ரு¹
பகைவனுகிய தாரகாஸாரன். கஜ முகன், பானு கொபன் பூதலான
அஸார்களனைவகராயும் இபேஸாகலேவ ஸம்ஹ நித்து சி, டார்.
வெகுகாவங்களாக துண்பத்தைப் பெய்தவர் களாகிப அஸாகு
டங்கல்யாயும் பார்த்ததைப் பார்த்த பிற்கு ஸக தோஷத்துடன்
முனிக் கூட்டங்களால் குடுப்பட்டிக் கொண்டு தேவர்கள் யாவரும்
அந்தக் கார்த்தி கேபனை வேதங்களா தும் ஆரப்ப்ரமாணக்கா தும்
ஞ்தோத்ரம் பண்ணிலூர்கள். . ॥ १३க

ஒந்துவாந்தெ கா ஹைவெடு, ராஜாவுலை ந
தொஷி கு : ॥ १४க

ஹைஹாதிதெவ ஹைவெடு? காதித்தெயமாதி
கம் யயெளா |

— 1 வீரபாரு, வீரகேஸரி, வீரமகேந்தரன், வீரசந்தரன், வீரபுந்தரன்,
வீராக்ஷஸன், வீரமாந்தரங்கன், வீரந்தரன், வீரதீரன். என்ற.
இ. பேரங்கள்.

மூரிதெது வ வங்மைதாம் கந்தாம் கந்தவஸா
நார்டி ॥ 2ந

தெவலேசெதி விலூதாம் யெளவெதாதீ ஸர
தி நிடி ।

யாராவு-வடு-ஒத்தெலோத்தெலோ வாது-ஹா ஷண்ட
வாயவ ॥ 2ஈ

தாம் வெவ விய்வதா-ஹாஹ் வாஹா-தெயாவ
தெலோதா ।

உக்ஷ-இவீலூா செக்காண்டு ஸ்ரூவாணி ய-ஷா
தா ॥ 2நு

॥ அமர் குலத்தாஸங்கிய இந்தன் தனக்கு ராஜ்யம் கிருமிய
மும் கிடைத்துப்பயால் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்து இந்தராணிலைபோ
தாங்கப்படுறவுள்ளப்பதி முதலான (முனிவர்களுடன் கூடாது) பராமர்ஷம் ம
ஸ்வாரியில் ஸங்கிதானங் ரென்று, பழாளிவில் ஜூனின் தேநத்திர
நத்திருத்தபலி தத்தவநூம், ஸ்வர்ணம் போன்ற சோபையுற்றுவநூம்,
ஏவு-சிபுமாகிப தேவலீணை பென்று பேபர் பெற்று கண்ணிகாய
அன்டார் குலத்தை யழித்த விண்டுகள் ஸ்வாரிக்கு தாராவர்த்துக்
கொடுத்தான். அந்த தேவலீணையை கார்த்தி கேயநூர் விதிப்பட
மலைம் புதிந்து வெந்தமி, டூமி, என்று இரண்டு தேவியாக்காடுத்
காடுபாடு போகிப பூநிருதாவிவ்தூங்காவர் போல வார் தேவ
மேன்னா என்று இவ்விரண்டு தேவியாக்காடுந் தோடுத்தார். 25

நதொ தேவாநு வார்த்தாக்கு வறவாதயீகா
வாது ।

உவரவ வாவா றாலீராங் தீநாஶாவ வாவூதாபுாக்க

வீங்கு பார்வதியின் அருமைக்கிருமகநூகிப வார்ப்பன்ய ச
சுடவுவ் தேவர்களைப்பார்த்து, யீநாதத்துடன் (பைல்வருமாது
சொன்னு).

26

ஸ்ரீ மாஹம்:

ஸ்ரீ மாஹம் கந்தயத கஷ்டம் வதேந் ஹாதவஸங்
ஏந்ததெ ।

வின்டெவீரை வவடுதாசூ ஷாதாஷா ஷாபீத?: |

விழ்கா தமெதூவ வைவடுஷாம் ஜாதமுதாவ வி
சொத்தை: |

ஹாதிசாதிஷுதோ நமு கா ஹவாதீசாவாமவா: | 27
தாஷுஶம் ஷாநாதோகாவதுவாசியிகம் ஹாண்டி: | 28

குகர் சோல்வது:—

தேவர்களோ! பிரதக்ணடத்தில் ஸமுத்ர தீர்மாகவும் ஒரு மகாநதிக்கு ஸமீபமாகவும் ஒரு மலையின் நுனியில் திப்ப கேஷத்ர மொன்று ஆராப்ரதி சொல்லுங்கள். நாம் விடீபெஷமாக அந்த கிடத்தில் ஸான்னித்பட்டு செய்து தேவர்களுக்கும், முனிவர்களுக்கும் மனிதர் முதலான ஸகலப்ராணிகளுக்கும், போக்கீமாகங்களை யளித்து வருகிறே என திருவாப் மஸர்க்கருளினர். 28½

உதி ஸாராதாநிவாமவா:பூர்ணித்தா ஷண்டவெந
பூஞ்யமத வீவகநாவோத தா:வாதிசாதா: | 29
ஸரவணைவவீசரா து நந்தாவாதெதா: |
இயார ஜீததாமு: வாவாதுவா: பூஷாஷதி: | 29½

ஸ்ரீப்ரம்மன்ய ஸ்வாமியின் திருவசனத்தை அஸார பிளை
பில் சின்றும் மோசனமடைந்த தேவர்கள் யாவரும் விருப்பமுடன்
கேட்டு ஸந்தாஷ்டர்க்காரி ஸரவணைபவளைப் பார்த்து, அழிருதக்
அக்கு ஸமமாகவுப் பின்பமாகவும் (பேமல் வருபாறு) தெரிவித்
தார்கள். 29¾

உதி ஸ்ரீ ஷாத்த வாராணை உவர்ணிலாசெ

ஷாநதெவலவவவணை

ஸ்ரீ ஜயகண் வாராதாசூதி

உதாமேதாஸ்வாய:.

ஊன்காலது அத்தியாயம்

புற்றிற்ற.

வங்வதோஜாயঃ

தேவா உளவாயঃ—

கூவி அக்ஷினை திடூபெய் தாம்பு வணீது கொ

ரதி ।

ஸங்மதாய வசிசெழுணை லக்ருடா வாவவிநா

ஶநி ॥ க.

தேவர்கள் சொல்வது:—

ஸ்கல பாபங்களையும் நாஸம் செய்கின்ற தாம்ரபங்கி என்னும்
மகாநதி தன் நாயகனுகிய ஸமுத்ரத்துடன் ஸங்கமிக்கிறான்டு
போன்று தென்திரையிலிருக்கின்றது. ॥ १.

ஸங்மா கூக்ஷினை தெசே யெஞ்சாசெடு மீரா
ஜதெ ।

கேஷ்தும் மீன்யாததெடு ஏதெடு வாராவாராநிடெ
விதெ ॥ २.

ஜயங்கி தாங் தவெறிதுவ கேஷ்தும் ஸவநாகதோஷி
தடு ।

மங்யாதந நாடூரவே வவடுதோயா மீராஜதெ ॥ ३.

தாப்ரா ஸங்கமத்திலிருந்து, ரிமைல் நூரத்தில் தென் பார்சிய
மாக தேவதானவர்களால் ஜெவ்விக்கப்பட்டு மிகவும் ரமணீயமா
கிய கடற்க்கரையில் ஸ்கல ஆகமாதால்காயும் புச்சிகின்ற ஜபந்தி
என்றுடெயா பெற்ற ஒரு கேஷ்த்ரமுப் கந்தமாதன பென்ற ராபர்
வதமும் விளக்குகின்றன. ॥ ४.

தது ஸந்திமிதோ நிதூம் ஸெவெநாஸால்ய: வா
ராவாவெமோ: ।

உறுயாவனு ஸங்லுடுத வாற்றீநாதாயிதெஹ: ॥ ५.

தாப்ரா தாங் ஸங்வாப்பெட்டு உடுதிங்காநிடெனு
உடா ।

வெவ்வூரை நா கவிமகாந் ஸ்ரீ உமாகாரவு
ஜிதி: || ரு

ஸ்ரீ வந்தே வெவ்வூரை வாரி பொறித வரங்க
லாது: ||

லாது: அதே நூரை மூவெட்டா மாணி தாரணை: || கூ
நரதூத, மியாராஜாநா தாாலெனெவெது
வரநிசா: ||

வரங்கு வாரா பூவெட்டாதூ வஶாவரவைவு
ஜிதி: || எ

ஜநாநா தாகாநை தாநா இல்லை மறுதாயக: || ரு

ஓ ஸ்வராம! ஜபந்தே சீதைக்ரத்தில் தேவரீர் விக்பமும் ஸான்
அரிக்பம் பன்னி ஸாலமான தேவர்கள் தானவர்களாலும், மலபய;
வகக்கில்லன்டாகின்ற சக்தன விருந்துக்களில் தாமர பர்ளியின்
அலகானினுஸ் மோதப்பட்டுவரும் மந்தவாயுவினுடைம், எப்பொழு
நும் தேவைக்கப்பட்டுக் கொண்டு இருபக்கங்களிலும் வல்லீ, தேவ
தேவைனே என்ற தேவைமாருடன் வீற்றிருக்குது தன்னிடம் பக்திலீசர்
பவர்களை பவக்கடல் தாண்டச் செப்து, போக மொதைங்களைக்
கொடுக்கவும் தன் ஸன்னிதானத்தில் வினாங்கும் ஸம்ரத்தின்
அலை: மந்த்தனத்தைப்பார்க்கு ஆணத்திக்கவும், இந்தராதி
தேவர்களால் பூஜீக்கப்படவும் தென்கிழையில் வாயிப்பவர்களுக்கு
இல்லை கொடுக்கவும் செய்பவேண்டும். || 7 ||

வெவ்வூதவை ராமனூரை வூரை ராமனூரை தயா | அ
வீயாபாராஜவூ ராமனூரை உடுடுடு நிவிருத்தி
வடு: ||

எனதாட்டாரமாணரவேது ஜபாதீவூரை அது: || கூ
தவூ செந்துவை வந்துயை நலுது நலுவி
ஏதுதி: ||
தவேது வாவை: கதாவேலூரை நாநாது ஸாரவூ
லவு || கூ

பர்வதத்தின் அழகும், பூமியின் அழகும், ஸமுத்திரத்தின் அழகும், மந்த மாருதத்தின் அழகும் இவ்வித அழகை கூடின ஜபங்கி ஸ்தலம் ரொம்பவும் ஆஸ்சரிபத்தை உண்மீபண்ணுகிறது. இதற்குஸமமானஸ்தலம் இதற்கு முன்னும் உண்டாயிருக்கவில்லை. இனி மீமலும் உண்டாகமாட்டாது. ஆதலால் 'நாராவணபவனே!' இந்த இடத்தைத் தயிர்த்து வேறு இடமில்லாமைபால் தேவரீர் இவ்விடத்தைலேயே வாஸம் செய்பவேண்டும் என்று தேவர்கள் தெரிவித்தார்கள்.

10

**ஒகி ஶ்ரீகுர நாவை தெவ ஷாபுஷ்யராஜி த
ந அராஹம:**

விசாந வாசாராஹம் தெவ தெவை ஜூத்தாராஃ | கக
ஸ்ரீவத்துவமைவை வங்யாகஃ யோகைத தெவவை

மயா |

வீச நாபவது வைஹிதம் நவநி ஹநிதெவித டி கூ
குகாராஹா நகாராஹம் தெவ வங்கெவைஷாவாஜுதஃ | கக
வவதுதாநா நாந்தெவை நாராணி வதாநிச | கக
கேந்துராணி வரஸ்து வைஹா ஹஞ்சாநாவவஸங்

நைதஃ |

வெநாஹாரிவாவாவாவாநாத்தாநி அராஜுதெணஃ |

ஈராஜா ஈராஜா பூதீநிதீரபாநாநாநி தொகவை

நுஹடி |

யுதுநிதெநாவை வெறா ஜூதீதீகாயயெள
நாநா | கநு

இவ்விதம் தேவர்கள் நாரத்த வசனத்தை தேவதேவரும் ஆகிலோக குருவுமாகிப குகபகவான் தேவனிதிபுற்று மனமகிழ்ந்து ஓராமாந்திராகி வல்லீ, தேவதேவனை என்றுராணுதேவமிருடன் சிறந்த மிமாங்கத்தின்மீதே தறிஆகாபமாக்க எகளித்தர்கள், தேவர்கள், கந்தர்வர்கள், நவக்கரஹங்கள் முதலிலீபார்களால் தேவனிக்கப்பட்டு அனைகாம்பர்வதங்கள், சகிகள், நாங்கள், காடுகள் முதலிய வைதும், பாரங்களோத் துலைக்கும் வல்லாம்புள்ள அனைகாம் அதி ஸப போக்கமான விவிதங்களின் ஆஸ்ரங்கள், சரிவாலபங்களையும்

யார்த்துப் பார்த்து மணமகிழ்ந்து வேகு துறிதார்க் கூட
போதனையின் பொருட்டு தன் பரிசுல்லை வணக்கிக்கொண்டு
இயக்தீகோத்தரத்தில் வந்து சேர்ந்தார். 15

ததுதூர் வேலையும் ஆரூப்பா விஶாகாட்டுக்கூதாறுயஃ
விளியாதீரை வவடுதாவிடு வங்கியதெது வாநா மா
யஃ | ககு

அவ்விடத்து விசீபங்கள் யாவையும் உணர்ந்து ஸமுத்ர
தீரத்தில் கந்தமாதன பர்வதத்தினுக்கியில் விர்வங்கர்மானினால்
உண்டாக்கப்பட்ட ஆலயத்தில் எக்காலமும் குகபிரான்ஸன் ஸி
தானம் செய்து. 16

ஸ்ரீகீலாநாவதூரை வராவாச மாசாட்டுஞ்சா |
ஸ்ரீவிலூர் ராசிதெ நிதூர் உபதீஷாவவதகாதநெ || கள

மிகவும் ப்ரியமாகவே ஈகல்பிரானிகளையும் நன்றாக பரி
பானித்துக் கொண்டு ணாந்தோதாநாகதனாது தீதவிகளுடன் உத்
தியானங்களில் ஸஞ்சரித்து ரமித்துக் கொண்டிருக்கிறார். 17

தது நிச்சாரநீரெளவு வைசோவி ரவிராங்ஜிதெ |
கொகினா காறுவைநாடு ஒமொவைர உஹ்யரை || கழ
ஸ்ரீவலீ தெவதெலூரா வாநா விராக்தெ மாயஃ |
ஞுமேஷ ஆராவி ஜமூகநீ வாநாதூர் மாயோ
விலாய் | ககு

காடுவாகநீ ஜமூகநீயா : காடுவிடா ஶாலாஸா
பெலு : |
நாடுயநு வைகுறாநு நெராகாநு வூநாயா வாரிஜோ
விதாநு || 18

லாதாநா சுந்தராநா வராவாவாச விஜோவகஃ |
குதைகொடிகநவடுராவணாய் : காநானா நியஃ || 19
கோடிவாலீயா பூதிலவடு தாரை உணிசுங்காவடு |
உவாலீரீயாயவாவெராய் வாவாதெங்காயாலுவி
தெ | 22

பூவுதூர் நிவூதூர் தோகதாது விலா
வயறு ।
ஹதாயிதொ ஜூவதெடூ ஹாஹாயா திவிதொ
ஹாஹி ॥ १८
தா யூயூ ஶாகஹூதூ ஜீவதாதொ லவி
ஷூவி ॥ १९

அந்த பர்வதோத்பானத்தில் அருஷி ஜலங்களாலும் பரிசாரத் தம் செப்யா நின்ற தடாகங்களாலும் குயில் களின் பயந்தங்களினுடைய மதை மானகேஷ்தரத்தில் வவ்லீ தேவவேணு ஸமீதநஞ்ச பூர்ண ஸாதோதாதீத்தாடன் ஸகல உலகங்களுக்கும் ஸாக்ஷியாகிய குருகாகவாள் இப்பவும் களிப்புரவிருக்கின்றார். இன்னமும் கர்மங்களுக்கு ஸாக்ஷியும் ஜீவர்களாவிரப்பருமிம் ஸா, ஶாப கர்மங்களுக்குப்பயனாக தன் மாபையினால் ஜீவர்களை போகிப்பிக்கு ஜன்மாதிகளையளிப் பவரும் ஒலக நாடகம் நடத்துகின்ற வருமாகிய ஷண்முகப்ரயவாளவர் தன்னிடமாக ஏகாந்த மனதுடன் பக்தியின்றும் ஜனங்களைப்பவபந்தங்களி வின்றும் அகற்றி, அனைதோடி மன்மதனுக்கு ஸமானமான ஸாந்தர வடி வத்துடனும் சங்கனத்துபங்களாலும், கஸ்தூரி முதலானவாளைனத்ரவ்பங்களாலும் ஶோழிதமாய் கோடி ஸ்ரீயப்ரகாசமுமான நவரத்னகசிதமாய் விங்காகும் ஜயந்திகேஷ்தரத்தில் எழுந்தருளியிருக்குத் தொண்டுப்ரவிருத்தி நிவிருக்திகளாலே உலகங்களுக்கு பாதீ கூங்களைக்காண்பித்து அடியார்கட்கடி மைபா வயும் ஸகல ஒலும் வணங்காபெற்றவரும் ஸகல ப்ராணிகளின் உள்ளத்தில் வாலை ஸிரப்பவருமாயிருக்கையினால், ஒராகப்பிரம்மரிஷி யே ! இப்பெரப்பட்ட குபகவாளைதியானிப்பிரானால் ஜீவன் முக்தராவீர (என்று விபாஸர்சொன்னார்)

23

வாரவஸி—

வாவங் நீத ஷண்முக விழியா நீரா
தெவெங்குரா செதெடு நித்தெடு செரா : வ-அஜீதா ॥ २०
தவி து கெஷ்ட து தொஶதெதெக்கை வெதெனா
வாவங் வகூ வெவி தத்து லூதா செதெடு : ॥ २१,

வ்பாஸர்சோல்வது:—

இப்படி இந்தராதிகளால் அழைக்கப்பட்டு போக மோகங்களுக்குக் காரணமாகிய விந்து கேத்தரத்தில் இதரிஸ்வதர்த்தர்களாலும் பூஜிக்கப்பட்டவராக ஸாப்ரமண்யர் வாஸம் செப்பிற்க 246

ஒத்தி ஸ்ரீ ஷாஂஷே வாராண்ண உவரீஹாதே

ஷாஂஷேவெலவ வரினை

ஜயத்தீவாரங்காலைதே

வாவதொஸ்தாயகி

ஐந்தாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று

கை ஏடு ஷாஂஷைய

வாரவஸி:—

ஸ்ரீ ஜயத்தீவாரங்காலை காலை வரிமாவரவஸாடு

ஸ்ரீஜயத்தீ வாரீநாய வெவலவாயுதசிரிதாடு | க

வ்பாஸர் சோல்வது:—

ஓ நூத்தாப்பி ஓ நூத்திச்சீலை நூத்திருத்தான் கலந்ததும் ஒ காப்பிழல் நூத்தாக்கு காலங்களையகுற்றுவதாரன் (மேல் நாட்டுத் திவபநகராட்டு) நூத்தாக்கிடீன் தேன்.

1 பிரதானியர்கள்.

2 கலியுத்தில் தருமத்தைப் பூஷ்டி சோல் பாப்பானுக்காப் ரக்ளாயிருத்துகொண்டே எவ்வாம்பாம்மை நுவோல் நூதார்கள்! வைதமாக்கத்தில்லாருக்கிற பெரியோர்களுக்கு எப்பொழுது யானிவருகின்றதீா அப்பொழுது வீலியுத்தக்கு வருத்திகாலமென்ற அறியவும். கலியுத்தில் பரான் வரத்தினுஸ்முகபும்பிரதிக்கிரவைத்தால் கைகளும் பாஸ்தீர்களால்மன்றம் கலிக்கப்படுகின்றமையால் பிரம்மசாபத்தால் ஆவதென்ன? கலியுத்தில் யளிதர்வஞ்சு வருணக்கனுக்கும் ஆசிரமக்கனுக்கும் உரியதென்ற முன்றைத்தகவிதூம் சொல்லப்பட்ட தருமத்தை அனுஷ்டானங்குசெய்

அதற்கும் ததான ப்ரவீருத்தியுண்டாவதில்லை. கல்யுகத்தில் ஶாஸ்திரி மரான விவாகம் கிடையாது. குருபிழுஷ்யமரியாதையில்லை. தம்பதிகளுக்குள்ளகிரமத்தைக்காட்டினாம். ஒன்பாஸனம், தேவாராதனம் முதலியபுறை இல்லாரல் போய்விட்டது. எனினும் கு என தன் மனதுக்கு உசித்திருக்கிறதோ அஃத் தெல்லாம் ஶாஸ்திரம்; தொன்றியவை யெல்லாம் தேவதைகள். தங்கள் சிலமை யெல்லாம் ஆசிரமம். தழும்மானது தனக்குத்தோன்றியபடி செய்வதினால் செய்யப்பட்டதாகபேரைட்டு விடுகிறது. கையில் தொஞ்சகம் பணம்குத்தால் எல்லாமனிதறைக்காட்டிலும் தான் மிகுங்க பணக்காரனங்களின் நீண்டுகிறான். பணமில்லாப்புறாத்தினால்திரீகள் கைநுழைவு விடுவார்கள். டணம் பெருத்துவைன் பெண்டிருக்குப் புருஷங்களான். கல்யுகத்தில் பெருள்கள் விஷயபோகங்களைத் தானால்லே மனுபவிப்பதற்கு ஏற்பட்டிருக்கின்றன. பெண்கள் மன்மத விலாஸத்தி வாசசை கொண்டு வியபிசாரி களாவார்கள். பிராம்மனர்கள் ஸ்நானம் செய்யாடல் போஜனம் செய்வார்கள். ஒன்பாஸனம், தேவாழை, அதிதிச்சை முதலானதுகளையும் பூர்த்தம் முதலிய கரியைகளையும் விட்டு விடுவார்கள். தாங்கமுடியாத பஞ்சத்தால் பீதிச்சுப்பட்டுக் கோது கை விளையும் தேசத்திற்க்கு ஒதுவார்கள். வேதமார்க்கம் அழித்த பிரகுஜாங்கள் பாஷண்டராவார். அப்பொழுது ஜனங்களுக்கு அதர்மத் தால் ஆயுஸ்ஸாகுநாற்கு நிலீடு. மனிதர்களுக்கு மாமனுர் மாமியார் முதலானவர்களே குருக்களாம்; மூத்துவன் பதலாக்களுக்களே ஸ்ரீகிருத்தத்தளாம். மாமனுர் முதலாக்களுரையடைந்த மனிதர்கள் தாய்தகப்பங்களைமதி யாமல் தாயாவது தகப்பனுவதேதென்றவற்றித்து அவனைன் வேலையே பெரிதஶ்பார்கள். வேதம், யாகம், ஒன்பாஸனம், ப்ராத்தம் முதலியவை களில்லாமையால் முரும் குறைந்துகிணவிடத்தில்குஞ்சம் போல் குக்கும். ஒருவன் கிருதயுத்தில் தபஸால் எவ்விதபலனை யடைவாரே அவ்விதப் பலனை கலியில் ஓலப்பெய்த்தினத்தால் அடைவான். அரசர்கள் பெரும்பான்மையாய் சூத்திரர்களாயிருந்து கொண்டு பிராம்மனர்களைத் தொந்தரவு செய்வார்கள். வீரஹாத்தி. புருணாஹத்தி இவ்விரண்டும் பிரகஜாங்களைத்திலுண்டாகும். கலியுகத்தில் மனிதர்கள், பரமசிவன், பிரம்பா, விஷ்ணு, வேதம், தழுமாராஸ்திரம், புராணம் இவைகளை யெல்லாம் நித்திப்பார்கள். ராமத்திரர்கள் வெளுத்தபல்களும், காஷ்யவள்களிரும் மொட்டத்தையும், கையில்ஜபசரமும், ஆகிய இவைகளைதரித்துக்கொண்டு தருமாசுணம் செய்வார்கள். ராஜைஸவை செய்யும் சூத்திரர்கள் பிராம்மனர்களை அடிப்பார்கள். பிராம்மனர்களும்ராஜைஸமயத்தை எதிர்பார்த்து ராஜாவின் வாசலில் காத்தக்கொண்டு இருப்பார்கள். பிராம்மனர்கள் பல்லக்கே அம் சூத்திரர்களை அண்டி அவர்களை ஸேஷிப்பார்கள் ஸ்தோத்திரபும்செய்வார்கள். பிராம்மனர் சூத்திரரை ஸேவித்துக் கொண்டு சூத்திரர்களுக்கு

வாரா சிரோள வெறாஹா! வெறவோ நால வெற
ஈநிஃ ।

நாராயணங்வெறாதிஶூ தவவோவெஷாதாராண்டு
ததவொவியகாரினூவூராண்டுவூரவெறாதிதாஸி
நாதுதாராவாவங்வா வீவொழுவூதா
நிதா: ।

உயவடாஶ ஜாபாது தவவோ வியூவிசெய் | கூ

முன் ஒருகாலத்தில் மாமேருபர்வதக்கில் நாராயணனைக்
குரித்து கவுட்செப்பும் தீறும்பெண்ற முனிபின் தவத்தைக்
கெடுப்பதற்காக தேவர்களாலனுப்பப்பட்டு கோவப் பழமொத்த
அதாத்தைத்துடைப் புவதிகளான அப்பால்திரீகளும் கந்தவர்க
ளும் அவர் முன் வர்து ஆடவும் பாடவும் செப்தார்கள். 3

தெலுநூறியொயை உநிஃ தொவெந வூரிதா
யரஃ ।

ஸஸராவ தா.வூ உயவடாஶங்கெயை வார
வாதரி� ।

வெ வாவா! காதுதி தா காது கிழிது நோகா லவிதாடு
காது யாழுாவி ரவெநூவ உதவொவியகாரண்டு
விவெகமீநா யமுயம் தா தவவோ வியகாரினை: | கூ

தேத்தைப் படிப்பிப்பார்கள். என்னிடர்களும் வைத்தெபத்தை மிகவும்
கோரமாப் படிப்பார்கள். பிராம்மணனிரைஷ்டர்களும் தபஸ், யாகம்,
முதலான வைகளைச் செய்து அவைகளாலுண்டாகும் பலன்னை வித்
பனை செய்வார்கள். அனேகம்பேர்கள் வண்ணியாலும் தரிப்பார்கள். படித்
தலைவர்களின் அர்த்த மறியாமல் அவைகளை ஏயாம் செய்வார்கள். நேர
களை வெளக்காலங்களால் நூதிப்பார்கள். பிராம்மணர்களும் ஈத்திரியர்
களும், பராச்தர்களாகவும், பாசுபதர்களாகவும், பாஞ்சாரத்திரர் களாகவும்
ஆவார்கள். தக்ஷபாதத்தில் சிவாபராதனு செய்தமையால்ததிசிமரிவியால்
ஸபிக்கப்பட்டுப் பிராமணர்களுடைய குலத்தில்பிறந்து அஞ்ஞானத்தால்
குழப்பட்டுப் பரமங்களை நிக்திப்பார்கள். தக்ஷபாதத்தில் கொத்தமால்
சபிக்கப்பெற்றவர்கள் பிராமணத் யோனினில் பிறந்து விவ்தானை
கிட்கிப்பார்கள்.

தஹாவுவாசி வஜூவடாறு வாவிஷாறு ஸ்ரீர
காந்தே : |

தேவாயூஷ வாநூவாதெஶவ கங்காதெஶவ லவி
ஷுபை | ஏ -

தேவாயூஷ துயா : ஸ்ராதூ தெவாஸாக
தோராதீகா : |

தெஷாஂ லாயூா லவிஷுபைதூதூ தாலீ சூ
வாவிஷச : | ஏ

தெய்வப் பெண்களும் கந்தர்வர்களும் செய்த ஆடல் பாடல் களால் அம்முனிவருடைப் ஸமாதிக்குலீந்து, கோபத்தால் உதடு அடிக்கத் அந்தத் தெய்வமாதர்களையும் கந்தர்வர்களையும் பார்த்து ஒப்பிகளே! என் தவத்திற்கு தடைவருமாறு மிகவும் இழிலும் உலகத்தார் பழிக்கவுமாகிய தொழில்களை பகுத்தறிவின்றிச் செய் தமையால் என் ஸமாதிக்குன்றிப் போயின. ஆதலால் இப்பொழுது உங்களை ஶாபிக்கிறேன் என்று சொல்லிகொண்டு கொடுமையைச் செய்த தீயர்களான நீங்கள் (புருஷர்கள்) மதியீனர்களான வேடு வர்களாகவும் (ஸ்திரீகள்) வேடுவெல்திரீகளாகி உங்கள் மனைவிகளாகவும் ஆகக்கடவுடதென்று ஶபித்து சும்மாவிருந்தார். 8

தவி நாவாதெவாகூஷாயவடாவுஷாவாஂமணா : |
லீதாதெஶவ சூநிஂ சூஷ்டா வாங்குயாஶாவாஶ
ஞாவா : | கூ.

ஸுவயறு கஷ்டிஷை லாதெயா! ஶாரணாஶதவதூது! |
கஷ்தாநிதொ வயங் வைவடு தவவொ வியூகா
நினை : | கூ.

ஈாறுஞ்சொன்சாவவாஷ்சொவதநதெயிவாவுத! |

ஸபிக்கப்பட்ட கந்தர்வர்களும் தேவபாதர்களும் திடுக் கிட்டு மஹாஞ்ஜன முனிவரைச் சரணமடைந்து ஒத்ரிகாலஞ்ஜான முன்ள ப்ராம்மனேநுத்தயரே! பரணமடைந்தோரைக் காப்பவரே! நாங்கள் மதியீனத்தால் தவத்திற்கு விரோதம் செய்தோம். இத்

குற்றத்தைமன்னித்து இனி பொருளால்த்திலாவது ஸாபத்திற்
க்கு விடுதலே அருளவேண்டியிமன்று பலவாறு ஸமாதானம்
செப்தார்கள்.

10

ஷதிவூவூபூதூநாநாதாநவரோதெவாயாயகாநு ॥ கக
வஜாங்ஜுவிவாடா நதீவதநாநீக்காநு ஹமிவாரஃ ।
கருவபா வரயா யாதூதா யூங்கவா வைந்த விசூ
ஶாவ ॥ கக

ஸாவவா காவயாதைவ தொவதா காநுவயதூயெ ।
அயவடாவாரவாத வைவாரஃ ஸ்ரீஞாநாயா வவ
நாத ॥ கங

இப்படி காங்களைச் சிரமீற்க்குவித்துதலைபைவணக்கிக்கொ
ண்டு கேழ்க்கும் கந்தர்வர்களையும் தேவஸ்த்ரீகளையும் பார்த்து
கருணைக்குந்துள்ளவர்களையும் ஆலோசித்து காலாந்தரத்தில்
ஸாபவிசோசனம் அருளின பிறகு, உதேவமாதர்களே! ஒ கெந்த
ரவர்களே! என் வார்த்தையைச் சற்று கவனித்துக் கேளுங்கள். 13

ஓந்தி:—

வாரா கருதயாதெ வாக்ஷாதெவதெவவா ந
நதஃ ।
ஷண்டாவவவாவதெதெவபொ தொகாகாக்ஷாயதூங்ஜ
வா ॥ கஶ

ஸ்ரீஶவதாதிகாநு வைந்தாது வைந்தாது செஶாதி
கண்காநு ।
ஹரிதெதூதாதெவ கதெநு தகஶாதெவ வமு
வதூதி ॥ கஞ

வியிவலவாது தாநிதெதூதா விவாஹம் கருத
வாநு வையாரி: ।
தாலூர் வாகா விளங்கவாதெர வைலாஜே விஷ
யாநு பூமா: ॥ கஞ

முனிசொல்வது:—

முன் கிருதபுத்தில் தனக்கொரு காரணமிலாது ஸ்வயம்புவாகிய பரமஸிவத்தின் குமாரனுசிய ஸ்வப்ரம்மண்யர் உடைங்களை ரக்ஷிப்பதர்க்காக சூரபத்தம் முதலான ஈகலதுஞ்டர்க் கோடும் வத்தந்செப்பது வித்தினாலின் கண்களினின்றும் உண்டான வல்லி தேவலேஸைனை இருவரையும் முனிகளின் முன்பாக விதிப்படி கல்லியாணம் செய்து இருவருடன் திருச்செந்தூரில் இன்பங்களையனுபவித்திருக்கையில்.

16

தாநீங் பூஷா ஹாய்தா வதீ நா உநவிதீ |
உத்தாஸி வீயகரீ வாஹம் வாஹி உத்திரீ தஹிகன

ஒகி உவித்துவிதா வா ராமவெஸலஹா உதீ
விதா |

வவதீங் தெவவெஶநா வா யிதைவதுங்தீ திவா
நிஶ்தீ | கா

முதல்மனைவியான வல்லி ‘நானே பர்த்தாவுக்கு பிரிபம் செப்பதில் சிறந்தவள். தேவலேஸைனை எனக்கு நிகாராகன்’ என்று இறுமாப்புற்று அழகாலும் ஸௌபாக்ரத்தாலும் மத்தி மயங்கி இருமும் பகலுமாக ஶக்களத்தியான தேவலேஸைனையை நிந்தித்து வந்தாள்.

18

குவஹாநாதிகா வவதூதோவாநதூவஹாவத: |
வா தெவவெஶநா தத்தவதுங்கஷாங்கவா ஹத்தா
ஹித்தங்கரீ | கா

தஹூள த இவீங் கஷாதெதாவெவ சை பெருமொ
ஹவதிதி | ககா

அர்தத்தேவலேஸைனையோவென்றால் வல்லியம்மை பரிஹாஸத்தினால் செய்யும் அவமானம் முதலியதை வத்தித்து கணவனுக்கு வேண்டிய பணிவிடைகளைச்செய்து கொண்டு பொறுமை வாகத்தைத்தரும் என்றிருந்தாள்.

19

தத்வத் தாதவாறு செலொ நிவுப்புவிஜய
உதாரங் ॥ 2१

அபீச வழிகோட்டை மஹாதவாறு மூரகவூ
உதாரங் ॥

ஶ்ருதானா வழி! பூவக்டாரி ஓவகூம் காவிதா ஹவ ॥
உதாரங் ஹாவாநீஸः ஷண்டவொவாவகாநிதி
வாநா உக

இச்செய்தி அனைத்தும் உலகாக்குள்ளை ஸாப்ரம்மண்யாசி
ஶாஞ்சனத்திருஷ்டியா ஆனங்க்கு, தான்தனித்திருக்குமிடத்திற்கு
வல்லிப்பூமையை அழைத்து ஜனங்களுக்கு போதித்தல் பொரு
ட்டு ஒரு வல்லிதேவி! கோபத்தை யக்ர்ரி நாம் சொல்வதைக்
கேள் என்று சொல்லுகிறீர்.

21

ஸ்ரீ மாஹஸः—

வைதூாஉஹத்தெண் யதிதூ வாவம் வொாதா
வி யே ॥ 22

தத்தாவகாவொதவாந் தொவெதெவம் நாயாத்தி
யா ஸ வதீஷ்டா ஶாங்தாதா ஷாவாங்தி ஷாவாங்தி
கா ॥ 23

தயா ஷுஷாங்கலைனும் திஶ்தி வரிவாந்தி ॥ 24,

குர் சொல்வது:—

என் இரண்டாவது மனைகைய நி அவமாதித்த படியால்
கோடிய பாதகியாரின். அப்பாபம் அனுபவித்தாலன்றி
உண்ணே விட்டுத் தலையாது. எவ்வளைருவன் மக்கள்த்திரிடம்
போறுமையடைஞம் அவளைத் தனக்கு ஸமமாகவும் பாசித்து
வருகிறான் அன்னவளால் ப்ரம்மங்டம் முழுவதும் ஆனார்
படுவது நிச்சயம்.

23

வைதூவகாந்து வாவம் யாதவாந் தா குயா வி யே !

தீயடு சூரி மூலமுதாகும் வாழுவென வருவிடே
யாவீ |

தாவதா வாவஸரங்திலூராசீ ஶாஜாகவர ஒஹை
ஜஹா | 24

வியிநா பீவியிலூரால்கு வாணி அருணாசிலீ ஓ
ஶாஶஃ |

உதூரூ ஷண்டவோ தெவோ யாவுவிவ்து
வூபிதாட லவச | 25

‘ஓ பிராணாயகி! இரண்டாவது மனையாளுக்குச் செய்த
கொடுமையின் பாபத்தை நீ அடைய வேண்டியதுவியமான
தால் நீ திர்யக்ஜாதியில் பிறக்கக்கடைவை. பிறகு வேடுவர்களிடம்
வளர்ந்து இருக்கும் நாளையில் நான் முனிவர்களுடன்
முறைப்படி உன்னை மனாந்துகாள்கிறேன். வ்யஸ்விக்காதே’
என்று கட்டளையிட்டு தேவலேனையுடன் ராமித்திருந்தார். 26

தகஹூ டாகிவிதா வலீ விஂதயங்தீ லிவாநிஶடு |
தீயடுதூ காதொ ஹெ ஸூராகுழுவென வஶ
திஃ காதः | 26

ஐதூவங்தயங்தீ ஸா காஷதாராமபூலவிலூதி |
தஹுக்கியா ச யஸ்தாகு ஶாவாக்தி ஹதுவிலூதி | 27

ஐதூவ உதா ஏஷவ்துராஃ வபுதூஃ வாநாரா
நாசி | 28

பிறகு வல்லிதேவி, கன வருத்தமுற்ற நாம் எந்த ஜாதியிடமிருக யோனியில் ஜனிப்போமோ, வேடுவர் குலத்தில் வளிக்கவும் நேர்ந்ததே, என இரவும் பகலுமாக வருத்த முற்றிருந்து, அந்த வல்லியம்மை ஆறுமுகன் திருவாக்கிண்படி காஞ்சனை என்ற ஒருஸ்திரீயினிடமாக பிறக்கப்போகிறுள். அக்குழந்தையை ஒ கந்தர்வர்களே! தேவப்பெண்களே! நீங்கள் எடுத்து வளர்த்து வதினால் உங்களுக்கு நேர்ந்த ஶாபம் துலையுமென முனிசொன்ன வடன் திரும்பவும் அம்முனிவனைக்கேட்டார்கள். 28

கா கா வந்தே? உடை! தவாரா: காம் வாதீ, லவி
ஷுதி? || 25

ஷதி தெகு: வருஷாஸ் ஸ்ரீவாச உமா
உநிஃ || 26

ஓ முனிவரே! காஞ்சனி என்ற பெயர் பெற்ற ஸ்திரீயா? அவனுக்கு புத்திரியாக வல்லியம்மை ஜனிப்பதெப்படி? அதின் காரணம் யாது? என கந்தர்ஸர்களால் கேழ்க்கப்பட்டு அம்முனி வர் பதில்க் கொல்லுகிறார்.

● மூலம்—

காவதெந துவாரா: காநிசே ஸ்ரீஶமுகெவண ஹு
தறெ! || 25

துவஶாஸங்கி ஶாமதாதூ தவாரா: வாதீஹவிஷுதி
தாநீஂ ஸாரவாங்கியதூ யதியம் உஙவடு ஏரா
உவா? || 26

ஹீஞ்ஜாதி ஸ்ரீவாஸ் வானுபத்திய தாநிஶாடி |
தவாரா யெளவதெ காரெ ஸ எனவ லாவாநு
பூலா? || 27

வாணி உநோதி விஶாதூ காஞ்சனாவுனைடுவி
ஶாஹு: |
யாஷகம் வாவசாதிவாததாநீஶா பூவடி || 28
ஹுகுவா ஸுபெருபாகாததூ வாவிதா லவதா
உரா: |

வனவாதாவா உநிதா உஙவடு ஏராவாங்தா? || 29
வாதுவா பெஶுவ ஹுகுநாகெ லஹாவா ரேபுக
உஙவிடுதா? |
வியாடவா விதாஸுவெடு வரெஷுதெ வெவாவ
ஜீவிதஃ: || 30

ஓரமர்சொல்வது:—

காஞ்சனை யென்ற ஒரு அப்லரக்கன்னிங் மாண்வடி வத்தோடு பூதலத்தில் ஶாஞ்சல்ஸ்வபாவத்துடன் தவந் செய் கிறான். இந்தவல்லி அவளுக்குப் புதிபாகப் பஷிக்கப்போகிறார். அப்பொழுது ‘ந தீவமாதர்களே ! கந்தர்வர்களோ அந்தி, ஜாதியான நீங்கள் அக்குழுக்கையைக் காப்பாற்ற வேணுப்— அவள் பருவத்தை அடையும் காலத்தில் கருணைக்கடலாகிய அம்முருகன்கடவுள் தரிகாலஜ்ஞானியாகைபால் அக்கண்ணிகையை மணந்து கொள்வார். அப்பொழுது நீங்கள் ஶபத்தினின்றும் விடுதலை பெற்று ஸ்வர்ச்கத்தில் ஸாகமாக வருமிக்கடவுள்கள் என்று புனிவன் சோல்லக்கேட்டு இருக்கட்டத்தினரும் வேடு வர்களாக ஜனங்களால் நிந்திக்கப்பாடு பூரிமில் விந்திப் வளத்தில் காப்கிருங்குளைத் தின்று ஜீவித்து வந்தார்கள். 3-

இந்தியாவேந வஸங்வஜா ஸ்ரீ ராஜாவூரை வாழ்வாரி!

வாதவிப்ரவ சாவெ தா வா ஜூ ரி வாணநா

விட்டரீ | நகர்

இநு இநு வாதுவாரா தாவாவை உதிஶோஹநடி !

குஜராதாகணாந்தா ஜூ ரி வாஹுவோபநாரி | கா

பாஞ்சி ஶாபத்தால் கட்டப்பட்ட வேநிவர்கள் வளித்திருக்கும் காலோரில் ஈர்க் மாணும் பூர்ளாக்ரப்பமாப் பீஸ்ளமீஸ்ள வேநிவர் குடியரசினருக்கே வந்து பிரஸவ வேதனையைத் தொடர்வித்த து. 3-

தா இந்தூ வாதுவாஹவெடு ராகஷாந்தாவை
கெளதாகாரி |

வீக்ஷாணா திஶவாவாரா : நதாஹுதாமதா இந
மூரி | நகர்

உவவிட்டா வோதிதா வ யிவூதீ ஜிவயாங்கடி !

காதாராகஷி வ சாதப்பூஹுதீ வாரிதோ லிஶடி

வேநிவர்கள் அதைக் கண்டு ஸந்தேகத்துடன் ரகுதித் தனர். மாணும் நான்கு திக்குகளையும் உற்று நோக்கவும்.

போகவும் வரவும் அடிக்கடி உட்காரவும் எழுந்திருக்கவும் உடல்களை நானினால் நக்கவும் அவ்வெடுவர்களைப் பார்த்து பபத்துடன் நாலுதிக்கிலும் சுற்றாவும் செய்தன. 39

வொசு முறை முதை வொதகூது ஜாதா தகு ஏ
ஓரிகா |

தாம காங்வநா பூவு முகவா தா யூகவா தெஜுவெ
ஶரங்காடு || 50

ஜாசோதூரா யாரணோது வாணோநா வரங்கா
வரா |

அவுகநாவு ரோ ஹாகவா வைடு நோகவா வ
ஶாதஃ | 51

யது வாதாவாது வஜித்து நிதூவுயடு |
தாச வாவடுதீ நோகாக வா மெங்காவா உதா |

மிருக காஞ்சனீயும் நல்ல நகூத்தரத்தில் யாவரும் வாழ்த்த
த்தகுந்த ஶாபமுகர்த்தத்தில் ரூர் பெண்குழந்தையைப் பெற்ற
அடன், அப்புதல்லி வேறுருவாயும் அதிஶயிக்கத்தகுந்த திவ்யதே
ங்ஸ்தோடு மிருப்பத்தை பார்த்து இது பாக்கியமென்று நினைக்க
வகலப்பிரபஞ்சத்திர்க்கும் தாயாகி வினங்கும் வல்லியம்மையை கர
ப்பத்தில் தரித்தபுண்யத்தால் தேவப்பெண்ணுகி யாவரும் பார்க்க
அந்த மாறுநூக்கொண்ட காஞ்சனை கைலாலத்தை யடைந
தாள். 52

ததஃ கெளதாகவிதாவே வாநூவா வீக்கு
கநாகாடு |

ஒதிள வாநூவா ஜெதாசாாய வொகாசாரிகாடு ||

ஹயாவி வடுங்யாவி பெருவ தா வங்கா
வாநூவா ||
ஙவொ ஹாநூகவொ ஹாநூகவொ ஹாநூ சீத்
மிதஃ | 53

ମୁଣ୍ଡାକୁଳ ପିଲାମ ହିନ୍ଦୁପାତ୍ର ହିନ୍ଦୁପାତ୍ର ହିନ୍ଦୁପାତ୍ର ହିନ୍ଦୁପାତ୍ର

வயம் யதா வயம் யதா வயம் யதா ஜதது யெ |
கந்யா கதா யா நல்தா வயா மூரகது யெஷாய | சஞ்ச
யதா : வாணிரா : கீதிடு தொ ஹவி ஷா சொ
நவங்யங் | சஞ்ச |

சிறகு விந்தியமலை வாளிகளாகிப் பேடர்கள் அப்பென்யாணி
பைக்கண்டு தங்களைப்பனிடம் கொடுக்க அரசானுர் பேராசையால்
ஏடுத்துக்கொண்டு ஸ்கலல்க்ஷணமும் பொருங்கிய அக்குழந்தையை
பரிஜனங்கள் உற்றார் களுடதும் பார்த்து, ஆச்சரியம்! ஆச்சரியம்!!
இம்மூலவல்கிலும் நாட்கைப் போல் பாக்பசாலிகளும் புண்யவாளன்
களும் கிடையாது. இக்கண்ணிகையினால் நாம் கிருதார்த்தர்களா
னேம். எந்தேகமில்லை என்று அவர்களைவரும் சொல்லிக்
கொண்டார்கள்.

45

ஷவேஹா தெது : ஶ்ரீ யா வாயா தினுடைக்ஷவரு வை
நிலா : சங்க
கண்டா : ததி : வது : யோயா தாவா : வாவகவராவி ணீ |
பூவா : வாவகாரா வொ லெ : ளன தூ : தா : தூ : ஜே : ளன
தீ : கா : | சங

வாதேன கமேள வஉநிலெள ஹமா : காவாரீ
ரிணீ |

வெளைஹா ரூவு : வூ : ஹாக : ஶீ : தா : மீ : கா : தா : ரா : | சங
காவா : வா : ணை : யெ : கா : மெ : வை : வா : வா : வா : வா : வா : வா : |
ஒதி : வை : வா : | சங

கருநெய்தல் தூவை போன்ற நீண்டகண்களுப், சப்பகப்
தூவைப்பறிக்கும் மூக்கும், பவழம் போன்ற உதடுகளும், முத்
துக்கள் போன்ற பற்களும், தாமரைப்பூர்ப்போன்ற கை கால்க
ளும், தங்க நிறமான மேனியும் அமைந்த நம்முடையபாக்கிய
கொடியாகிய வல்லீ நமது பாக்யத்தைப் பெருகச் செய்வன்.
இவளுடைய கல்யாணகாலத்தில் நமது ஜன்யம் கிருதார்த்தமா
கும் என்ற மூருவருக்கொருவர் எந்தோதங்கொண்டார்கள். 49

ஶாராவி வாறுவாநாம் பெவ தூரை கந்தாம் கா
துமெஹாக்ஷ |
உதாரய காஸ் வாணிலீஸ் கந்தாணங்கெளள
தாகடு || நூ

கூடுக்கொடுமியூஹாலகோடீநாஸ் பெந தா
வாகாஸார காஸரெண லவிஷூதி தவாயாய : || இக
ஒதூவம் நிடையா கர்கா வங்காவெடு தாதா
தா |
ஏராதூவீநாம் ஏவ நீபாநா கபோ கந்தாணீ
ஒதெளன || நூ

விர்திப மலைக்கலைவனுகிப வேவராஜ னும் அக்கண்ணிகை
யைத் தன் புத்திரிபாக அமிமானித்து இவளை அனை
கோடி பிரம்மாண்டங்கநுக்கு மிறையவனுகிய தூர் விசீசா
காராந்தான் பாணிக்கரகணர் செப்பக்ததுந்தவன். ஸப்ரப
மில்லிபென தீர்மானித்து தன் னைவிக்கனிடம் கொடுத்தான். 52
தாவிலூஸ் வழித்தா கந்தா வவுயெய வ ஒதெ ஒதெ
ஏவங்கி ஒதனுக்கீவி வதுவங்க ஸ்ரீநிவாவாரா || நூ

அந்த ஸ்திரீகளால் நாளோரநுமேனியும் பொழுதொகுவ
ஷமுமாக வளர்த்து வர்த கண்ணிகை வளந்த பேராபைபோ
னன முகிக்கும் படி விளங்கினன். 53

வாழுவர்வழி : பூதிலிதங் செவதாநாலயாஸ்தா |
பூவத்துதெ தலோ யூக பூதிவாவா தூ
பெவ || நூ

அந்த வல்லி ஸப்ரபமண்யாரிராவுக்கு பாரிபாளாகப்
போவகினால் அவன் வணிக்குமிடத்தில் எப்பொழுதும் ஆகா
பத்திலிருக்கு புஷ்பமாரிகள் பொழுவதுடன் துந்துவி வாத்திய
மும் முழங்கின. 54

வைத்துறுக்கணவாவாநா வைத்துவயவாவாநா |
ஶாராஜ கந்தா வா வெநாதி வது மெவெவ ஶாராதி || இது

ஸகல ஸாமுத்திரிகா ஸக்ஷணமும் பொருந்தியவனும்
ஓரோர் அவயங்களின் காந்திகள் நர்த்தனம் செப்பும் மேனி
யாஞ்சுமான கண்ணிகை ஆகாயத்தில் ஸரத்தாலத்திப சந்திர
ரேகை போல் விளக்கினார். 55

தாஶாவ ஶாஶாவெலு டாதா ரியாதெநத உவீ யா |
வ௃வயடத உாமோதெடுவெலு ஸா கந்தூ ஸ்ரீ ரிவா
வரா | ரூக்

அங்கேவுட ஸ்திரீயும் கண்ணிகையால், புதையனுடன் பூமி
போல் விளக்கினார். கண்ணிகையும் வேடன் லீட்டில் தேவி
போல் வார்ந்து வர்தான். 56

பெளவ நால யபெயள காபிறு மெஹங ஊரவஸ்ரீ
ஸாலகடு |

வாது உவீத : விதாதுவஸ்ரா வாஙவிதாதகாஷதாகுன
ஸாதம் ஹோஜதம் செவை ந வகாராதிவ குனு : | குனா

கண்ணிகை மங்கைப்பருவம் வந்த பொழுது அவளது
பெளவனம் மன்மதனுடைய அழகான வீடுபோலிருந்தது. வேடு
வறுக்கு குழந்தைகளில்லாமையால் இக்கண்ணிகைபின் பிரிவை
நூபொழுதும் ஸ்கியான். வேடுவன் அந்த வல்லி யண்ணியில் ஆகா
ரம் சித்தரை செப்பான். 57

நால வகெடு வவீதி செதுவயொதெவாதுவாஸ : | குறை
வெஹங தவஸ்ரா வந்தூரா டார்ஜீ வந்தெடு
வல்லுவம | குறை

தேவாக்ஞஞ்யால் வேடன் வல்லி என்று பெயரிட்டு
அவளாழுகக்கண்டு மகிழ்ந்து கொண்டிருந்தான். 58

கந்தூராது வாதுவவஸ்ராது வெய செவ
செதுவாது முதினா கறுவதீவ வதீ | ரூக்

ஜா நா ஸாலோதந்து நதெவஸ்ரா வாக்ஞாக
வாண்தாதாம்வெலு வங்வதி கந்தூதி வந்தா : | ரூக்

ஈகல ஐனங்களுடையவும் பாக்யவசத்தால் தைவிகமாக டூ மிரில் கற்பகக்கொடி கிடைத்தது போல பரமசிவத்தின் குமா சனுகிய முருகக்கடவுள் பத்தினிடே வேடராஜன் அரண்மனையில் கன்யாரத்தனமாய் அவத்தித்தாள் என ஆகாயத்தில் இந்திரன் கெந்தவர் முதலியவர்கள் ஸந்தோஷமடைந்தார்கள்.

592

உதி ஸ்ரீ ஸராஷே வாராஹமாதெ^{கு}

ஸரந்திவெலுவ வரினை

ஜபஞ்சீவாராஹமாதெ^{கு}

ஷ்டிவூராஜூரயः

ஆருவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

கஷா ஸஹராஹாஜூரயः

வாரஸः—

(ஓலியு)

காநாவிச வெபிகாயாதா உரவூர தகெ^{கூ}து २१२
ராசை ।

யபெயன யாலுவதெ ஜாவூட் காலிஂகெ^ஏராஹிதா
திதபு । க

ங்பாஸர் சொல்வது:—

(உரை)

ஒருக்கால் தோழிளாருடன் வல்லியானவள் ஜயந்தீ
கோத்திரத்தை திசிப்புற்குப் செல்லுகையில் அதைக்கு ஸாமி
பத்தினிருக்கும் தினைக்காந்தில் இன்பமாக ஊர்க்குருவிகள்
கூச்சனிடுவதைக் கேட்டு அவ்வனத்திற் புதுந்தாள்.

1

உருவடி வதுவ சாநு மலீதாநு உரவூர வழீ உந்த
நிதா ।

வெவங் வவங்தூராஹுதீஶம் வதூரா: புதிதிதங்கா ॥२

இகர்க்கு முன் பார்த்திராதகணிவர்க்கன்களைக் கண்டு மனமங்கிழ்ந்து வல்லீ தினங்தோறும் அவ்விடத்தில் தோழிகளுடன் வந்து விளையாடி வந்தாள்.

கதிவிசு திவவரா யாதா: வரூபாதாவாவா வெ
வை ஹவடு ।

ஏதவிதெவ வையே விஶ்ராமது தலையூனே । க
ஷணைவாவி யயளா ஸ்ரீஊது நீஞுகண்ட வா
காதிஃ ।

நாத விராவி தீரிஜாதுதலிஜः
ஷாந்தெநா அநாந்தவாமா யாது: ॥

பீஜாக்ரி-துவஷ் வாவா-ஷாதி: ॥
ஶாஷ்வரீ-தா-நா-ஷாவா-தவீ ।
யதூவி வணி நீஜவெழியாதா
உகவா வாஷ்வா ஶாந்தா-நா வதா ॥

தவைஷாவரிஷ்டாச வாயதெவ தெவா
ஷாநா வவடுது விவாய-ஷாஷ்வதி ।
ஷாநா வந்தி ரா-முவயாதா
யாதூரா-தியதீத விவைஷ்டி ரா-முவா ॥

ஷந-முவா-ந ஶாந்தவா-கெஸஹாரா-
வாஜா-த வாக்கா-ந தா-நா-வதா ॥

வந்தூ-தா-ந கா-நவா-ந தா-தா-
ந மா-நா-ந தெநா-ந வா-ந தா-தா-வதா ॥

வந-வொ-ஷ்யா-நா-ந வந-வொ-வா-ந
வ-நா-ந கா-நா-ந வா-ந த-வ-ந ரா-நா-வ-ந ।
க-தா-த ரா-நா-த-த வ-ந ஹ-ஹ-வ-ந
உ-ந த-ந வ-ந வ-ந வ-ந வ-ந வ-ந வ-ந ॥

MAHAMAHOPADHYAYA

Dr. H. S. NATHA IYER, M.A., M.B.B.S.

வெங் விலூதூத்தாஸீரகாஂதி
ஷ்வாந்தெநாட்செள ஹுவாநு திஷ்டு |
தாவியாஂ தாஂ ஸுவச்சூடு தெவொ
உதொஜவாதெண ரதிவெலாது : |

கூ.

தவாஹூஸ்திவா வெறவா ஜாஸ
ஜாத வாகாஂ தியாரவாவாடு |

கூ.

வல்லி தினைவனம் சென்ற அவ்வனம் விசேஷமாகிப பழ
வர்க்கங்களால் விளக்குவதைச் பார்த்து வந்து நாளில் ஒரு
நாள் ஜபந்தீகோத்திரத் தில் விசேஷமாப்ப ஸான்னித்யர் செப்பும்
பார்வதீன் திருக்குராராகிய ஸாப்ரமண்யர் ஆறுமுகங்க
நோடும் பன்னிருக்கக்ஞோடும் இளைப்பாறுவென்றி. மாடில்வாச
ஏத்தின் மீதே ஆதாரத்தில் ஸஞ்சரிக்கும் பொழுது அவர்
தோழிமார்க்கநூடன் சந்தர்லோன முகக்கையுடையவார
பிருக்கக்கண்டு அவளாகுதல் மற்றொராமான ப்ராம்மாரை வேஷத்
தோடும் சென்று அந்த வல்லி சொல்லுதூர்க் கடங்காதவார திச
ஏற்றனம் அழகோடும் ப்ராம்பனல் அவர் ஶக்தி ஏழாவதுரை உட
போகித்து, ஸ்ரஷ்டக்கர் பாடும் நான்டு கறுத்துமேனியரான
தலை முடிகளோடும் தாரானாப்பூபோன்ற முகத்தோடு கறுங்
குவளைப்படு போன்றகண்களோடும் கொவபழுப்போன்ற நதை
களோடும் இலக்கப்பழும்போன்ற ஸ்தனத்தின் ஸ்தனியோடுப்
விரிந்த செத்திபோடும் மிகவும் அழகுள்ள நகங்காரிங் ஒலி
போடும் தாமரை மலர்தோல் சிவந்த பாதங்களோடும் கடிச்
நேராடிப்புதைக்கண்டு மாண்ணைபால் கட்டப்பட்டு இனிய வார்த
கைகளையாடினார். |

கூ.

வெங்—

கும் குறை வரதீ தவ வர வதிஃகொ
ஊதாவா கா வத வவதுடெவ |

கூ.

தெஸவா கொ வா ஹுவது குதிய,
ஏதிவெண தாறுநு தவ நாவிதீ தொகெ |
கும் தீருத்தாது துண உதொ ஜதிய
கெந்தாலு உது காவெஸங் புவநாடு |

கக

கந்தாவர்தாகும் ந வுவிவயத்தும்
ஒடிவ லாபதா லுவ காசிகங்கு ।

கா

எங்கந்தர் சொல்வது:—

பெண்மனியே! நீ யாருடைய புதரீ. உனக்கு பர்த்தா யா? அல்லது தாப்யார்? உன் ஊர் எது? உன் லீடு எங்கே? என்று சொல்ல எனக்கு நிகான் அழகு எவ்வளக்கும் கிடையாது. உன்னைப் பார்த்தவுடனேயே என் மனம் கலங்கி மதனஞக்குள்ளாயின. நீ யாராலும் விவாகம் செப்பப்படாவிடில் உன்மேல் பேராயை கொண்ட என்னை மணர்த்துகினான் என்றார்.

114

வாரஸி:—

உதூவங்கு ரிவிவாஹதை
ஆஹவூ கிஞிந்துதெட விளா ।

க2

விதோகு தந்தக்கீவ ரங்கு
ஜாத வாகூம் உபாரஸ்தாவடு ।

வாசிரா உதிதா தெவ ! ஜநீ சாவி வாஸா । கே
கே, ராசெட்டு உதியென் ரங்கு தொன்று கொடும் விதி
கந்காடு ।

உதூதூ தெவதெவதூ வங்கு அக்குவங்கு
யா । கூ

விதோகு தவங்கு வந்து வங்குமாநாதவங்குஷ்டி
உங்குமத்து தந்துவம் வங்குது காவைணந
யீவிதீடு

உநாலுமிய மூர்தா தாம தா ஜாத உபாரஸ்தாடு
உதியதா லுவ கதூ! கும் குவதெஷும் ஜ உ
நெடு । கே

ஆவிஷ்டு தாது வங்குவதீ: உதூம் உதூம் வந்த
உங்கு । கே

வ்யாகரச் சொல்லது:—

இவ்விதமாக ஈப்பற்மண்யர் சொல்வதைக் கேட்டு கிடித்து வள்ளி அவர் ரூபம் முதனிப்பவைகளைப் பார்த்து, கொஞ்சம் காமன் கணிபாலடிப்பட்டு இனிய பொழிகளால் “சச! என்றால் தாப் தங்கைப்பக்கள் விவேக மற்ற ஈக்ஷாத்ரில் ஆனித்த வேலு வர்கள். ஒரு கைமல் தூரத்தில் அழகான என் வீடு இருக்கிறது. என் இன்னும் விவாக மாகாத கண்ணிகை என்ற தாம் தெரிக்கு கொள்ளுங்கள்” என்ற சொல்ல, ப்ரடிவும் அதைக்கேட்டு வகுப்பியைப் போன்ற அவன் முடக்கைப் பார்த்து, திரும்ப மனப் பராமல் மதவையானத்தால் கொஞ்ச தன் மனதால் வல்லியை அனுபவித்து, “பெண்ணே! சில ஏன்க்கு மனைபாளர் வேண்டிய, உள்ளடங்க என் உதிர் போன்றீடு ஒன்று தான் என்ற சொல்லும்போல் கேள்கிறேன். வாட்டைக்கில்லோ. இது ஓண்மையே” என்று ப்ரடி இங்பயங்க வில வார்த்தைகளைச் சொன்னு.

162

வார்த்தை:—

உதூதா ஸாவராயிதா வந்தினூ வங்காஸாஜிதன

ஐஶாஷ கத்தியூ உகவா ஹாயிதுவூஃ விதா ॥ 22 ।

உதூதா ஜங்கெவெதவ கநூ தாவெதுவ

வங்யயீ || கா

ஸ்தூபம் உதா வென் யா கநூ உமுக்யா தோகெத

குமிதூ ||

தாஷங் உகவா வைவெதூவ விதா ० ஹாயிது

வங்புகூ

ஹாயிதூ உங் த வங்கெதுவாதூவூ २ கத்தாக

உதூதீதூ || கா

1 யூதென, விதா ரகுதி கெளைப்பால்கடூ ரகுதியென
எது வாதுதூ வூவிரெ அரவெ நவீ ஸாதம்குதூதுதி॥

2 சபாதீதீ தேவாதி வைஷ்டாநாநி யததே । கநம்
விதூர் உதூர் உ அந்தூரை ந தீயதெ ॥ உதி

வழாஸர் சொல்வது:—

இப்படி ப்ரபுவின் வர்த்தகபைக் கேட்டு, நான் 1 பிதாவின் வருகியிலிருப்பவாராகையால் என்னைப் போன்ற கண்ணிகைகள் தாப்தந்தையின் அனுமதியின்றி தானே கணவரை நாடுவார்களாகில் உலகத்தார் அவர்களைப் பழிப்பார்கள். ஆதலால் தாம் இப் பொழுதே என் பிதாவை தேழ்ப்பீர்களானால் தங்களைக் கண்டமாத்திரத்தில் அளவற்றால் தொழுத்துடன்னன்னை தங்களுக்கே 2 கொடுப்பார்கள் என்றுள்.

19½

வழாஸி:—

ஒத்துவாகை: மணிவெவரிவாசோ
ஏக்வா விதாவூஸி ஸ்ரூஹம் கஷ்தணைத் 20
ஒத்துவாகை: தாஷ்துத்துடன்னன்னை தங்களுக்கே 20½
பூதிதாஷஜாருத்யயாகவாஹாடு ॥

வழாஸர் சொல்வது:—

இப்படி வல்லியின் அமிர்த வசனங்களைக் கேட்டு மறிஞ்வாக னரான குகன் ஒருதொடியில் வள்ளியின் பிதாவிருக்குமிடம்சென்று கையில் ஶாவுக்கும் வலையும் ஏந்தியிருக்கும் வேடுவராஜனைப் பார்த்தார்.

20½

ஒத்தி ரீ ஹாதூ வாராணை உவரிஹாசோ
ஹாதூ வெலுவவவணை
ரீ ஜயதீ வாராணைஹாதூ
வத்தைக்காயி.
ஏழாவது அத்தியாபம்
முற்றிற்று

1 ஸ்த்ரீகள் சிறவபதின் தூப்பனும் பெனவைத்தில் ஸாவாமும் முடிச்சு காலந்தில் புத்திரர்களும் ராதிக்கை கடமைப்பட்டிருப்பதால் அர்சங்கு ஸ்வாதாச்சர்யம் கிடையாது.

2 நாளங்கள் எல்லாவற்றையும் சேர்க்கவே சொடுக்கவேண்டும் அவையில் அன்னம், வித்திகை, வன்னிகை இவைகளை சேர்க்கவே சொடுக்கவேண்டும். (என்ற ஸ்திரத்தினாம்)

என எடுத்தொலூரம்?

நீண்டகி:—

(ஒலிமுற)

ஏதெனவ இதூங்குதையெழாவி
விசெஷங்குத ஜூஷங்கா விதிவாடுதா |
தங்குவி கிளிலுவனை உதோ கூ
பூவத்துறை தாங்கு விதோரணை | 5

ஶாக்ரஸ்கால்வது:—

(ஒலை)

ஈப்ரம்மண்பு ஸ்வாமியின் சுரித்திரம் இப்பாகவே மிகவும்
இன்பமயங்கிறுப்பிலும் அக்கதாமிருதமானது ஒதாதா ! தங்கள்
முகங்குவிச்தத்தினின்றும் ஒழுகுமாயின் அது பேரின்பத்தை
அளிக்கின்றதால்கால் கேட்பதற்கு மிகவுமிருப்ப மிருக்கின்றது
விரித்துக்கூக்க வேண்டும். 1

தாங்கு : விதாஶ்ரூதமும் உகவா கிள் வகார ஷ்யா
ந கி |

உவமியசிக்கும் தா வ வவத்து விதாஶ்ரூதை வாக்கு |

ஓ ! தாத ! ஓண்முக முர்த்தி வள்ளியிடுதை தாந்தையிருக்கு
மிடம் சென்றபிறரு மேல்டாந்ததுங், வள்ளியை கல்லியானம்
செய்த தெங்காரேன்றும், விஸ்தாரமாகச் சொல்லுங்கள். 2

ஏந்தாவு:—

ஈஜனா வாது ! உகாலாத ! பசுவுரைட்டுவவதா
யாதா |

ஏந்தாவுமை உகலும் பெராந்துணாம் ஹாஶுவ
ஏது | 3

ஏந்தாவுசொல்வது:—

ஓ ! பாக்கியவானுகிய குழந்தை ! கேள் உன்னால் இப்
பேரூது பேட்களை வள்ளிவாது சுரித்திரபாதை பேட்பப
வாங்க என்களுக்கும் அன்றில்லாத பாக்கியதை யளிக்கக்
தாதோ. 3

உருவிதாம்புதலம் தவாரஃ ஸ்ராஷ்யாஹஸ க

நூகாடு ।

தசிதாகவ வாழுவோவி முதுவாச தூய
புதி : ३

யவு கவாவி தோ தெயா மூற்றுது சீவிவா
மதாச : ४

எ வை லதா செவாதுராஃ நிதிதம் ஒ நவம்
ஸயி : ५

யவேஷடி உண தூதாம் ந ஓவாலி தவெதி
ஒவை : ६

ஒதுதீ வாசோவெணவ மூஷ்டாவாரி வா
மதி : ७

கிள்ளிராம தா கத்தாம் தூயமா தீரவததுதி : ८

வல்லியின் பிதாவிருக்குமிடம் சென்று உனது புத்தி
யாகிய வள்ளியை எனக்கு மனையாக கொடுக்க வேண்டுமென்று
யாசிக்க, அந்த ப்ராம்மணவேததாரியை '(திஜமான தவத்தினை ஸ்ரீ
காக்ஷிபெருவதற்கரியரான)' வண்முக மூர்த்தியென்று தெரிக்க
கொள்ள மையால் அவ்வேடத்தலைவன் ப்ராமணைனை பார்த்து, ஒ !
யாம்மனு ! என் புத்திரியாகியவள்ளியை மயில்வாகனஞ்சுராகிய
ஸ்ராப்ரமண்யங்குக்கேயன்றி உமக்கு மாத்திரமன்று வேலெரு
ங்குக்கும் கொடுக்கிறதில்லை. இந்த வள்ளிக்கு அவரே பார்த்தா
வென்று தீக்கூடியுடன் தீர்மானித்திருக்கிறேன். இதில் ஸந்தே
கிக்க வேண்டியதில்லை. உமதீஷ்டப்படிய போகலாமென்று சோன்
ஊதை ஸந்தோஷத்துடன் கேள்வியுற்று, அரவ விரோதியாகிப
மயூரமீறும் பெருமான் கொஞ்சம் திருங்கியாடல் செப்ப
நினைப்புடையவராக அவ்வேடன் யனையை விட்டகண்றனர். ६६

யரலூங்கெ வூதா வதி வைவாவாக ஶாந்திவி
தா : ९

தவாத்துக்கிவங் தபிகைவ சமூவர்க்குவேலு
நாச : १०

வைஷாயா வைஷமனு விணு டூ கூஷ்டா வாலுவடு வை
தொவிதா । ஏ

த.ஶி உமிழியு தா வைவாசு வைஷ்டாவ வராகா
உநா ।

த.ஶி ரயயா நா நா சாரீர் வை
வணீ வைவா ஸ்ரூவி இநா வைதூ । க

அகன்ற ஸ்ரீரம்மன்ப ப்ரபுவானவர் தினைப் புனத்தில்
தோழிமார்களுடனிருக்கும் ஸாந்தரவதிபாகியவள்ளியின்பக்கத்
கில் சென்று, வேண்டியதெல்லாம் தருவதான் ஒர் கற்பகங்கு
கூடாக நிர்க, தங்கள் ஸமீபத்தில் இதற்கு முன் பார்த்திராத
ஆம், கல்ல திடிலைத் தருகென்றதும், இனிமையுடைய கனிகள்
நிறைக்கது மாகிப அந்த விருங்கத்தை அவர்கள் பார்த்து, மனம்
கீழ்த்து, அம்மாத்தாயில் படிக்கவே, சித்திரை செய்தார்கள்;
கல்ல நிழலாயிருந்தமைபால் தனது சோகமகஞ்ற வர்ணியும்
உங்கதோஷமாகவே சித்திரையின் ஸாக்தை யடைந்தான். 9

த.ஶி கூடு உமிழியு வைவா
வி ஷு தி உயை வைதெளன வையீஷு

ந வைவாராயாதா வாவி வருஷமாயாவிடை
விதா । க.

வைஷ்டாவ வைவிரா காறு வைவி திரு வை
உநா । கூ

வள்ளி அந்த மரத்தினடியில் நிழலின் மகிமையால் தன்
மீனைப்பெயும் தாய் தந்தையைப்பெயும் தோழிமார்களையும் மறக்கு
பரிதாகங்களும்கன்ற மதிமயங்கி ஸாகமாப்ச சிறிது காலம்
சித்திரையிலையே இருந்தாள். 10

உதாரதாயா வாயு தா விதா தவைருதிகா
விதா । க

த.ஶி வை யபெயள ஸ்ரீயூ வைவா கூடு கூ
கூடு. ம.

கார்புரை வாலிவடு தா வருகோம் உருவூடு கீழிதி நீ^o
தயறு ॥ கூ

காயாகியகிளி வதூம் மொதுவூஸ் வராகிவொ ஹயா ।
ஆறு ரஷ வராஸாம் ஹப்பூது வாகிவொ உடிஜ செ
தங்கி ॥ கூ

வழக்கம்போல வள்ளி சிறிது காலமாக வராமையினால்
பிதாவான வேடன் மிகவும் துப்பமுற்று ஸிரவாக வள்
ளியினருகிக வந்து தன் கன்னிகை மரத்தினடியில் நித்திகர
செய்வதையும், இதற்கு முன் பார்த்திராத அம்பரத்தையும்
பார்த்து, ஒ கோ ! இதென்ன ! ஆச்சரியம் ! இதை ஸிருக்கம்
யாது? எனக் கிறிதுநோம் ஆலோசனை செய்து, இப்தாரு இக்கிர
ஆலமாயிருக்கவேண்டு மேன்று தீர்பானித்து, இதை முறித்து
கிட நிச்சயித்து அறிவில்லாத வேடன் தனது கையில் கோடர
கிணைய யேந்தினான்.

13

தவிநு உருவீது வராஸௌ தாருகேஷாமதஹிட
தொ ஹவகை ।

தஹிடுருபுதாம் யாதெ வாகிவொ ஹபுஸ
வஹி தீ ॥ கூ

தேவாயெதி நீதீதீ கந்தூயா ச தாருவம் ய
பேள ॥ கூ,

கோடாளிகை வேடனேக்கவே அந்த கற்பகமரம் காணு
மல் மறைக்கு போயிற்று, இக்கெயலைக் கண்ட வேடராஜன் அது
சயித்து, இதோர் கையிக மாகிய வஞ்சகத் தோற்ற பென்று
கந்தித்து தன் கன்னிகையை அழைத்துக்கொண்டு சேடுகளுடன்
தாதரண்மனை சென்றான். -

14

வரோஷுஶவி வர வலீ ஶகு யானுவதாய ச ॥ கூ
ஶேபிகா வஹிதா தஹேள வஶுக்கீ வஹூவெவ
ஹவடு ।

போக்கெளன ஹுங்கிரவி தாம வந்து தாருவம் காக
வீப்பா ॥ கூ

ஜெஷுஷாஜம் அபெண்டெடம் பூராயா ஸ்ரீவை
ஸாங்காரிடு ।

லஹவது கந்தூ காவிசு வாழுஸ்ரவாவதிடுநி என
கவுராக் வராண்மூரையும் ஒ வாராசு வாஹாயும்
கத்தூங்கவுலி ।

யாஹாவதெ அபெஜா லீகுா தாம் லீஷு ஶாஷ்வி
தாடு ॥ கா

கங்கவுராபி டூஷி தகெதுவ ஹுக்கீஸாங்காரி ।

தீஷ்தூர் உராதாநதூ கணை அபெஜாதா காம்
உராது ॥ கா

மறுநாளும் அந்த வள்ளிபும் பாங்கிமார்களும் ஒருமித்து
கினீக்காட்டில் சென்று கணி விசீசங்களோப் பார்த்துக்
கொண்டிருந்தாள் “இது சிற்க” விரகதாபத்தால் வள்ளியை
எவ்வித மாயினும் விவரகம் செப்பவேண்டு மென்ற ஆவது
டன் இனோயைனுபெ கந்தன் முத்தோனுபெ யானோமுகக்
கடவுளிடம் சென்று, அவரைப்பார்த்து, ஓ! அண்ணு! பகவா
னே! எனக்கு சுகத்தைத் தருவதற்கு உரியாளாக வள்ளியை
நேரு கண்ணிகை ஒரு வேடன் வசத்திலிருக்கிறோன். அவனை
எனக்கு விவரகம் செய்து கொள்ள வாஞ்சலாரிருப்பதால்,
அதற்கு யெனதிட்டப்படி உபாயத்தைச் செய்து, உதவி புரிய
வேண்டும். வள்ளிபானவள் இப்பிராமுது பக்கத்திலுள்ள
கினீப்புனத்தில் வளிக்கிறோன். “அவ்வனத்தில் தேவரீர் ஓர்
யானை வடிவத்துடன் சென்று அந்த வழகான கண்ணிகையை
பயப்படுத்தவேண்டும்.” அத்தருணத்தில் மன்மதனீப்போன்ற
ஸாந்தரனானும் நானும் வருகின்றேன். யானீப்பயத்தால் அவன்
ஒடிவந்து மனம் கரைந்து என்கழுத்தைக் கட்டிக்கொள்ளவான். 19

தவாகீ வாநாவாநா ததாராமோஜம் ததாராமோஜ தெவ
லஹடு ।

தவாகீ வகெஷ்டாஜகாங்லரீ ஸ்ரீவாணா ஹுதூதா
உக்காலை ॥ 20

தலூர் : கெஸர கறுவங்கு வெளார ஹூரீ செஸர
உநடு ।

அநாலும் ப தா ஸ்ரூ சிறு கூர்தா செஞ்சு தா சா
தா ॥ உக

தலூர் : வாணி ஸ்ரூ மீ எந்தூரி யாவிலி வெறா
கெண் ॥ உக

மலர்ந்த தாமரைப் பூபோல் மீனுகரமான அவள் முகத்தை
பூர், மிருதுவாள கையின் பெருமைபையும், யானை மஸ்த
கத்தைப் பழிக்கின்ற கொங்கைகள், ஸங்கணம் பொருந்திய
காதுகள், மூழனம் மீசும் மிக அதகான கூந்தல், இவைகளை
யும் கண்டு களிப்பாற்ற என் ஹிருதபழுர்வமஞபளித்து,
ஒல்வாமி! நான் என் மீனாதத்தை ஈாதித்துக்கொண்டபிரிக்கு
விதிப்படி ஸபையில் வைத்துமணம்புரிந்துகொள்ளேன். 21

ஒதுக்கூட துணை ஏ வெந வஷ்டூக்
தயாக்கொதுது வ வா வூவிதா ॥ 22

வாரவூதம் வளுயடுதிவொடியவூ
காங்வடுநாவணை கீலா காங்காரி ।
உகவா ஓதம் வா தவநியாதி
ஏங்கம் வெளாலும்பூ விலீவட்டலுவ ॥ 23

இந்தப் பிரகாரம் தனக்கிளைபோன் தந்த்ரமாகவுள்ளத்த வச
னங்களைக் கீக்கிழிப்பாற வாரணமுகனுகிய அண்ணன் அப்படியே
பானைவடிவத்துடன் வள்ளியின்முன் செல்லவே, அந்த யானைபை
வள்ளியானவள் கண்டு மிகவும் பபத்தையடைந்தவளாய், தனக்
ஒக்கில் மன்றத ஆக்கு ஸமனுண உருவத்தோடும், உகித்துவரு
கின்ற இங்கத்திரவநுக்கொப்பாகிப பிரகாரத்தோடும் நிற்கின்ற
துமாரனைக் கண்டு நாட்சிசென்று அவரை தங்கக்கொடிபோன்ற
நீமனிபாளான வள்ளிபானவள் வளுவாகக் கட்டிக்கொண்டு பயம்
கீங்கிப் பெருமூச்சர்விட்டு ஸாக்கத்தை யடைந்தாள். 23

உல்லை கைதா ! இணைவிதூரை கிரவு !
கவா வானுயாதி ஏ வெந கைவி !

ஸ்ரீவிஷ்ணுதீந் மொகாங்கா மைவிடம்
காங்காவாதீந் மொடுவாடுவாதீநி ॥ 25
குலிஂஶு உருளை வைஷ்ணவமொசொ
ஏவுகுங்காநங்காவாதீநி ।
போரங்காவதெதூர விவஸோ வைஉவ
விஷ்ணுதெலு வாவைநாறு விஷ்யாறு வைவெசங்கி ॥

ஓ ! நம்மை விரும்பியவளும் பவழாப்பான்று அதா இக்ம்
வண்ணுபவளுமான கண்ணியாரத்னமே ! அந்தாதே. உன்னை
நன் ரக்கிப்பேன் என்றாதா மனதுவதீபானும் குடப்பிரபு
கட்டளையிட்டு வகைமலர்பொத்த மிருங்கைபேனிடும் தனி
ஏகன்பொன்ற கைகளும், குடங்களோ அலாது மாணோ மன்தகபோ
பெஞ்சிருக்கும்கூத்தனக்களும், ஸாவர்ணைபான அவாவங்களும்,
வாய்க்க வாயிலை சீரிடுசீரம் கீர்த்தியாக தன்பார்பேய ஈங
த்து மனதினால் வாத்தகயாயின்த்து சீராம கீர்த்தக திரு
மேனியுடன் ஆனந்த பரவரார் அவங்கிட்டு நந்த கட்டது நார
புறம் செல்லது மதியங்கி ஒரு சாக்குமுனிவரே ! அந்த தேவதீவை
ஞகிப வாபரம்மன்றர் மர்மிகவுக்கொட்டு பாது வாரி பார
பக்கத்திலேயே தின்றுவிட்டார். 26

வையா வாதா ஓ ஸுஷ்மைவாதாலி கீ
யவாநாவாதா ந வீ தோவை மூறுமா!

ஓ ஸுஷ்மைவாதா வீ ஸுஷ்மைவாதாலி ॥ 1
ஸுஷ்மைவாதாவேதோ ஸுஷ்மைவாதாலி ஸுஷ்மை
வீ ஸுஷ்மைவாதாலி ஸுஷ்மைவாதாலி ஸுஷ்மைவாதாலி ॥ 2
வே ஸுஷ்மைவாதாலி ஸுஷ்மைவாதாலி ஸுஷ்மைவாதாலி
தோ ஸுஷ்மைவாதாலி ॥ 3 ஸுஷ்மைவாதாலி ஸுஷ்மைவாதாலி ॥ 4
ஸுஷ்மைவாதாலி ஸுஷ்மைவாதாலி ॥ 5 ஸுஷ்மைவாதாலி ॥ 6
டாங்கை ॥ 7 ஸுஷ்மைவாதாலி ஸுஷ்மைவாதாலி ॥ 8 ஸுஷ்மைவாதாலி ॥ 9
ஸுஷ்மைவாதாலி ॥ 10 ஸுஷ்மைவாதாலி ॥ 11 ஸுஷ்மைவாதாலி ॥ 12

(என்னும் உபனிஷத்வாக்கியங்களுக்கிணக்க)

பொகாதா யாரீ ஹ வாறு வாராணை
மூவாசூதா வா ஸுகூதிஃ வாராணை ॥ २५
ஹதூவ தோய கதாஂ மீ சூஷ்டா
தெவாஸா மீஜா தாநமொ தேவாநதி: ।
சு நா வலியுங்கா தூ தூ தூ
ஈ பெவூ வலிரைவா வாராணைஞ்சாடு । ॥ २६

யாரிடத் து பக்திசெப்வதால் மோகவலைபினின்றகன்ற எட்டு
பொழுதும் ப்ரம்மானத்தும் மேலிட்டு அவ்வண்பர்கள் ப்ரம்மாக
வீவ விளங்குகிறாகனோ அந்த ஆகிபுருஷனுகிப ஸைப்ரம்மன்ப
ப்ரடிகன்னை யடைந்த மாயாஶக்கிக்குக் தான் வைப்பட்டு மோக
த்தினுல் மதிமயங்கினவர்போல் உலகபாவனைக்காக ஒரு திருவிளை
வாடல் செய்தார். இவ்விதம் ஆகிழுலமாகிப பகவான் செய்த
தும் மிகவும் அகிரமிக்கத்தக்கதுமான திருவிளைபாடல்களை தே
வர்கள் வித்தர்கள் ரிஷிகள் பெரிபோர்கள் அனைவரும் காக்ஷி
ஏற்ற ஆனந்தக்கடலில் முழுகினுர்கள். ॥ २७

ஏதுவூசுவா தா வர்தாநதும் வாகாயி ஷவாஷூ

ஷிரதி: ।

தாநாவநலுமதெபொ யபெனா காநாந தா
ஶாநம ॥ २८

வா சூஷ்டா வீதாந தூ தூ தூ வாநுநிகாநதா

த சூஷ்டா தது தாந சூஷ்டா வாநுநிவங் வாலினாடு
நா நாநம: ॥ २९

ஒ வெங்கநு வலிசியூ ஜா நா ஹா வாநுவயாந வெநா ।

வாதெவெநயூ காநாந நா ஹா ஹா ஹா ஹா ஹா ஹா

வாதகி: ॥ ३०

ந ந வெதெத்தா சூஷ்டாகாலொ சூஷ்டு வா வெத்தா ந

காநு விகி: ॥ ३०

தீங்காப்புநாக்கில் நடந்த ஸ்ராராம் முழுதும் வல்லிரின்
நிராவாகிய வேவிலர் மன்னாட் தோ: புப்புதன் பக்துங்கள்

களுடன் அம்மன்னன் தினைப்புணம் வர்து தனது கன்ஸிலை
யைப் பார்த்தான். அவளும் தன் பிதாவைக் கண்டு வெட்
கித்து அவன் பக்கத்தில் வந்துபேராந்தாள். வள்ளியையும்
அவன் பக்கத்தில் நிற்கும் ஸாந்தாழுர்த்தியாகிபறவுர் தில்லிய
குமாரனையும் பார்த்து வேடராஜன் மனம் பூரித்து பாக்ய வரசுக்
நால் நம் எண்ணம் சிறைவேற்றியது. ஆக்சர்யம்! வஸ்வியண்டை
வில் நிற்கின்ற குமாரன், ப்ரம்மன், உபேபாதிரன், மகேந்திரன்,
முதலீயவர்காரல் ஸ்துதிக்கப்படுகின்ற பரமீஸ்வரியின் புதல்லா
னே. “இல்லாவிடில் இத்தோன்ற சல்ப வடிவடன் ஒர் புருஷ
ஆம் எவ்விடத்தும் நமது கண்ணுக்குப் புலப்பட்டதில்லைபே”
என தீர்ம்மானித்துக் கொண்டான்.

30½

ஏஞ்சலை—

வளதலைவிதவ காருதாலுவாங்ரிவிவாஹதஃ || நக
சூதைகாரணைஜா० வர்த்தி० ஜிதாகுவா வெவடுஷா
ஏராயயி० |

தாஷ் ஸ்ரீ கிஂ காரிஷ்டாகிதூவம் கராணயா
உநாரா० || நக

ததிதூவ யி வ ததாரே ஷண்டவர்த்திவிவா
ஹதஃ |

பூஷாாவீநவராதெஜா சாநிஸஂவரவஶாவார்தஃ ||
தெவாதவ சாயதெவதுவைக்கெமெஶா நிஷேவிதஃ |
விசூதிதெவாவஶங்வாதெதஃ சாயதெவதுஶா உ
ராஷ்டிதெணஃ || நக

குதிதெதுவதுவாவீ ராதெதூ ராவுரோவி ராதெ
கஃ |

கொழிகாஷவதுநாவணா० காஷாஶா நீருதெநாவி
தடி | கநு

ஈஷ்வர தெவதங் ஜாஷா யாதஃ வராதுவோ ஹுளி
ஹாஷுவாது |

வங்கிடாய்விதியை ரூதாதாதாதாவ நிச்சிஜாவை

அடு ॥ நக

சூதாவாதாதயதொ மாதாவை செல்லானாசி ।

வாஞ்சாக்கிதுவவாதாமொ விதாதாய்வொஈாதா ॥ நக
வ்பாஸர் சொல்வது:—

இதே ஸமயத்தில் ஜகத்பூஜியரும் எல்லா ப்ராணி களிடத்
திலும் அந்தர்பாமியுமான ஸாப்ரமண்பர் நாம் இந்த வேடுவர்
கனுக்கு ஸந்தோஷமும் ஸந்தோக நிவர் ததியும் உண்டாகும்படி
நம் ஸ்வரூபத்தை காண்பிக்கவேண்டுமென்று கருணையுடன் ஆறு
முகங்களோடும் மயில்வாகனத்தில் வீற்றிருக்கவும் ரிஷிக்கூட்டங்
களாலும், அடையக் கிருவேதவர்கள், தேவர்கள், அஸ்ரர்
கள், பண்ணகர்கள், கந்தர்வர்கள், மருத்துக்கள், சூர்யர்கள், வஸா
க்கள், ரூத்திரர்கள், அப்ஸரஸ்ஸாகள், இவர்களாலும் ஸேவிக்
கர்ப்பட்டு மகாதேஜோவானுப்த் தொன்றினுர். இப்படி அடைய
கோடி மன்மதனுக்கு நிகரான ஸாப்ரமண்யரூபர்த்தியை வேடு
வர் மன்னன் பார்த்து இவர் ஆறுமுகக்கடவுள்தானின்று தீர்பா
னித்து ஸந்தோஷத்தினால் மயிங்கூச்சலுடன் வனங்கிடின்று
தழுதழுத்த வார்த்தைகளால் ஸ்துதிக்கத்தொடங்கினான். 36

நால்லா உலகங்களையும் ரக்கிக்கு
த மும்கை நமஸ்கரிக்கிறேன்.

தாவே ஶாம்ஹாதாத ! । { பரபேஸ்வரன் புத்திரனா உ.
மும்கை நமஸ்கரிக்கிறேன்.

தெவைஶநாவதெத தா { தேவ ஸைனைக்கரபானும்கருணை
ஸ்ரூப காசாணாம்லோநி { வள்ளாலுமாகிய உம்மை நமஸ்
யெதஃ । நா { கரிக்கிறேன். 36

வ.நூதாதாங்க ஏறு பெய்து { வேடுவர் குலத்தை பரிபாக்
தச வவிதூ காவது { தம்பிசப்த உம்மை நமஸ்கரிக்
தெத தஃ । சிறேன்.

37 கதாவதெத தாவு { என் பெண்ணின் மனவாள
வறீதாயாய தெ தஃ { ஆம் வள்ளியின் பிரியனுமான
॥ நக { உம்மை நபன்சரிக்கிறேன் 37

ஸாவுக்குவும் ஹேர்துவாபெந் தீவா தட்டாவ
தூநா : |

வைவத்தூ விலிமாவடு செலுவாவஸாறு வினை
வை ॥ சா

இநீவெழு பொதுதூ வைக்கா வகை, வெவ
வாஹிகாம் குதோடு |

வூகீவெயல்ரத்தூ வைவத்தூ வைத்து வையுவினை
ஶாரஃ ॥ சா

விவா வைனைவா வகை, வாக்காச் சூதுவாவா
வை ॥

அ யூத வைலாயாம் யத்தாதூ வைவாறுவாவுனை
ஶாவ ॥ சா

வைநாதும் விதலுமிடுஞ்சூம் வைவாவயவஸாநார்டு
கந்தாமாதாய வதீவிராறதூ வ வைலாம் ஶாவாடு ॥

குதங்கவாதி யெநஃ வங்கெதாவாதிதைநாஃ ॥
அப்பதிதங்காவிறாகு வயவாவயவ வைநார்டு ॥ சா

ஶாதிது ! வகநுக தூஞாணகாஞாதங்கவிது வை ! |
ஒதுதியை தாம் கதாதிதாக காறுவாங்கவஃ ॥ சா

இப்பிரும் ஸ்தநிக்கு அந்த கண்முகரை வித்தர்கள் கா
தர்பக்கர் தேவர்கள், முனிகள் முதலியவர்களுடன் தன் கிருக்த
திர்க்கு அழுத்துவத்து ரிஷி முதலானவர்களின் அனுமதிபிள்ள
படி விவாகம் செய்ப கண் பரிசாரங்களால் ப்ரம்மஸபபேரல்
ஒரு ர்யான மண்டபம் கிற்பித்து நம்சிந்தையுள்ள அவ்வேடு
வர்காள் கன்னிதையை தன் ஓரத்திருப்புரிபயடி அலங்கரித்து பத்
னிக்குந்தன் அழுத்துக்கொண்டு மண்டபம்வக்கு ஸ்தோஷத்
டன் அந்த ஸ்தாத்தரமூர்த்தியான ப்ரபுவைப் பார்த்து ஆனங்கக்
கள் வீர்சௌரிப கழகதூத்து வார்த்தைகளால் ஒல்வாயி! ஸகல
கல்வாண ரூணமூர்த்துபையும் நிறைந்த சிருஷாக்கொண்— ஸர்
வேரா! ராமக்கு என் கன்னிதையை தானாம் செய்கிறேன் என்று
ஆஸ்தந்தன் கொடுத்தான்.

தகாநீங் வாட்டுவாயில் சு தூங்காலீநாம் வநிலையெதா : |
வீணாநாபெதிலூநீவிரவாலுக்கங்காவதூநிசுசூ
தகாநீங் வாவட்கீருக்கீஸராவாதூநீநாலீநா : |
குநதா : வாறுவாவாவஸஂ ஸீ கத்துநீஞனினாவடுசா
காவக்குநீநீரவியெதா வநீநாலாபெணாராடுசா |

அப்பொழுது தேவர்கள் பூமாரிபொழிபவும் கந்தர்வர்கள்
துக்குபிலீணகளால் முழுக்கவும் கானம் செய்ப்பவும் செய்தார்கள்.
அதேஸமயத்தில் லோகமாதாவாகிய பார்வதி, எங்கீமி, ஸரஸ்வதி
இவர்களும் அதிக ஸக்தோஷத்துடன் வேடராஜன் வீட்டில்
குமாரஸ்வாமியின் கல்யாண மண்டபம் வந்து வல்லியை அனைக
மான ஆபரணங்களினால் அலங்கரித்தார்கள். 47

யாவக்காராணீதெள வகு : காராபீநா வாட
வங்கஜோ || சுஅ

உங்கவூ நயநாலீநாம் வநீஹிஶாலீநாநீஜதெளா |
வப்புநாராகுதாவாலும் வெங்கைதெநாது உண்கவி
ஷா || சுகை

கெயாவாயவெநாது விசெளாதாவாஸாயநாயாயா |
தயா விராஜிதங்கலுக்கங்காலுசீயாறானா ஶாலடு || ரூ
நாலுக்கீருவிதா ஹாதி குநாபெடுத்திரிவ ஸ்ரீயா |
காந்விநூஶு வெளாதாநாதுநாதுநா யங்கதவு
நா || ரூகை

கவைக்கீருகைதெவ கங்கித உயாநநடு |
காவநாநீநாலீயிங்வம் தா நாவா ஜேத்திக்கார
கடு || ரூ

நாதுதாடுகயாநலை நாருகாவநாநத்திரு யடு |
யாத்ருணா தொய்க்காநதாநாநாநாவதெநாநாநாவாவ
கெளா || ரூகை

கறுவனுரா ஜயநாதாரயாராம பரவகாராஜா ।
உங்காவாவாயாகாராஜஸி யோதாங்கிங்வமனும் யாரா ।
சுங்கநாடுநாடுதாநாதநாயநநாவாயாசொலுதடு ।
இருவிதிசொலுவஸி ஶாராதாங்கிதீவ தயரபுரி யா । இது ।

வஸ்லியின் கைகால்களை சம்பஞ்சிக் குழம்புகளாலும், குகடி ராண்குதூகளித்துடன் பார்த்துக்கொண்டிருக்க நெர்த்திபை, மேக மீபான்ற தலையில் இர்த்திரண் வில்லுப்போன்ற ரத்னங்களிலைத்த நெத்திப்பட்டங்களாலும், புருவங்களை தேமகமத்தியில் மின்னல் போல் எப்பொழுதும் தோன்றுமாறு அக்னி ஜ்வாலைக்கு திகராக மிகவும் அழ்காய்ப் பிரகாசிக்கத் தொங்கவிட்ட லலந்தி என்னும் சுட்யயாலும், முக்கை சந்தர்ப்பம்போல் கஸ்தாரிப்போட்டு களாலும், சந்தர்ஜீசு சுற்றிலும் நக்கித்திரங்கள்போல் மூக்குத் திகளாலும் தோக ஸாங்கிபங்களால் ப்ரப்மத்தியான்ம் செய்கின்ற அன்பர்களுடைய அஞ்ஞானமாகும் நேத்திரங்களினி திமிரத் தை சபிப்பிக்க ஞானப்பிரகாரத்தை பளிக்கும் “உபனைத்திர மோ” (மூக்குக்கண்ணுட்போ) வெனத் தோன்றுமாறு ரத்தினக் கம்மல்களையிட்டு வள்ளியின் காதுகளையும் கர்ப்பகக்கொடிபோ ன்ற உலகமாதாவின் உதடை ஸாப்ரமண்யராகிய கினிக்கு கோவப்பழம்போலச் சிவந்த அரக்குகளாலும் திஷ்டவராமன் கார்க்க, மிகவும் அழகான கண்களை மைகளாலும் அலங்கரித்தார்கள்.

55

கடுகெகீகாவவனுபெயீஸ் மூவாபினூதா மூகொ
ஷூபெயாஸி ।

க்குமுங்காரமுங்காஸி கரெள வறுவகொகினுளா ।
வஸ்தாயங்களா தீஉமதீநாம் வாராதாநிமாண
வங்வஷடு ।

காவிலா ஹாராவஸ்தீ லுகிவெளா ஶாராதிகாங்கிலா
வங்காலிகளா । இன

காங்காக விநங்க தக்க வக்காஸி கந்காக்கெண்க்கடிபு
கஹாவாதவறுதுவஸி வாருங்கவதீவ கங்கங்கு ॥ நீசு
வாக்காநங்கு ஒவா ஹாவாரா அவாவுவடாங்காகெக
ரங்கா ॥

திலைப்பாக்கித்தில் பராதீன கூடப்பக்கண்ணு பயங்கு வர்஗வியடிமன் ஸ்ரீபாரத்துமன்றா சுட்டிக்கு கார்க்கார்க்கல்.

அதிர்ப்பீரா சௌகாந்தி வாயுராகது கிருவெண
நிவ | இசு

ப்ரம்ம விஷ்ணு ருத்திரகளுக்கு ஆக்கியளித்தழிக்கும் வல் லமையையளித்த கள்ளியின் தினிர்போன்ற மிருதுவான கை களை ஸாவர்ண கடகங்களும் வளைகளாலும் பவழங்களாலும் அலங்கரித்தார்கள். ஶார்ட் ஜி ம் செப்ப மஸ்மாலைகளையின்கூ வைக்கிறுக்கும் இரண்டு ஸாவர்ண குடங்கள்போல வள்ளியின் கழுத்தீலையிடத் துமதுமாலைகள் அவளிரண்டு ஸ்தனங்களிலும் விரிந்து கீட்டு தூயிர்க்காரணமாக சோஷப்பாரானா. வஸ்விக்கு இடை இல் டீபார் வெனு யு தீதான் ருமா யு அவளிடை மிசர்சநுங்கிருந்த தால் அதற்குமேலிருக்கும் கொங்கை முதலியவைகளைத் தாங்க இடாட்டில் ஒட்டியாணம் பூட்டினாலுகள். ஸாவர்ணமயமான மகா ரீமாபுங்கந்தை சர்த்தரன் ஸாடுரிபன் நகூத்திரங்கள் நூற்றிரு நூபாய் கூபோல பெரன்னிருமான அவள் பயரித்தை பட்டிர் தீதா பாரங்களால் அலங்கரித்தார்கள்.

ந வைடி சௌகாந்தி வாயுராவிருந்து வாயு வழி வைடி
வைஜீ |

கணைவர்ஜி வெநு நிவாங்கலூஜீ வாரவெவைதுவை
வழியிட | சும்

ஒஉம்ஸபக்ஷிகள் முட்டையிட்டு அம்முட்டைகளை வரியை பாய் வைந் தங்கொண்டு அவைகள் நூற்றிலுமிருந்து இன்பாரான ரப்பந்துடன் கூட்டுவிட்டு தாமரப் பூக்களிலிருப்பதைபோல சிறு காளிகளால் பின்னாப்பட்ட பாதஸரங்களால் தாமரை மஸ்போன் வஸ்வியின் கால்களை அலங்கரித்தார்கள்

60

நாராயா நீரானுவகு நா முதிர்காலி வைடி வழாதிட்டு |

காயுவயீ நாலை பெரைவு வங்கத நிவாங்கியடு | சுக

பார்வதியின் மருமகளாகிப வஸ்வியின் கைவிரல்களிலணிபர் செய்த மோதிரங்கள் கர்ப்பகக்கொடிபூத்து அவைகளால் பேராட்க்கும் வஸ்து சோஷப்போல் இருந்தன.

61

வனவாவாதவஸங்கொம் ஜீலிலீஷனைலுமிதாடு
வீயாம் வெளவாறுவழீங் தாகோபெனாகூரநதநி
லாரஃ ॥ சூர

தூதீங் தாயிஜாஶாவெள கெளதீகி வ வாநஃ
வாநஃ ।

ஸலிலீநதி பூஜாஏ தீவைதாது உந்தீவெராஃகாந
அபெஹாதவியிதா வெநீக் வாணீங் ஜூராஹ ஷ
னோவஃ ॥ சூநா

இப்படி கால் முதல் தலை வரையில் ஸோபையுற்ற ஆபரண
ங்களாலும்கிரிக்கப்பட்டு ஸோபாக்கியத்திற்குக் கர்ப்பகக் கொடிய
யாய் சிற்கும் வல்லியை ப்ரபு அடங்காவான்தாங்கொண்டு பார்
த்தும் திருப்திவராமல் அடிக்கடி பார்ப்பதிலேயே ஸந்தீதாங்
முடைப்பராயிருக்கையில் தரிஸ்வதந்திரர்களால் ஸமித்துக்களா
லே அக்னியை வளர்த்தி அவர்களுக்குரிய (ஆய்வலாயன) கிரு
ஷ்பத்தின் முறைப்படி ஸாப்ரம்மண்பர் வள்ளிக்கு திருமங்கல்ய
தாரணமும் அக்னியில் ஆஜ்யேறாமமும் செப்து பாரிக்கரக
ணம், பொரிதேஷாமம், அப்பி மிதித்தல், அக்னியை வலம் வர
தல், ஸப்தபதி முதலிய விவாகக்கரியைகளோயும் செப்தார். 63

உடூதாம் ஷணாவகாறுாணம் வைவது தெவாஹ
ஈடுதாஃ ॥ சூத

ஸுஹாவிணை சரிவாஹாயி ஶகுஹவதுவூவெரா
வாநதஃ ।

நாதாஹவாஹஸங்வா ஜூராத்துவதுவராங்வ
வாஃ ॥ காநு

நிராதாம் வாவாஹாணீ வவாராஷ் காஹாயி
நஃ ॥ காநு,

ஸாப்ரம்மண்பரின் திருக்கல்யாண மஹாத்ஸவத்தைப் பா
த்தக வகலமான தேவர்களுடன் இந்திரனும், ப்ரம்மன், விஷ்ணு.

பாற்வதி, லக்ஷ்மி, ஸரஸ்வதி, நாரதாதி றிஷிகள், தீறில்வதந்திரர்கள், இவர்கள் கூடியிருக்க ஸப்ரம்மண்யர் வல்லியை விவாஹம் செய்தல்.

நுத்திரர்களும், வந்தார்கள். அப்பால்திரீகளும் கூட்டம் கூட்ட மாக வந்து நர்த்தனம் செய்தார்கள். கந்தர்வர்கள் கானம் செய் தார்கள். கற்பகமரங்கள் பூமாரி பொழுந்தன. 65

வாவங் வெவாஹிகங் கூட்ட பூவத்துத உஹாத்தா
தடு || கூகு
வாவங் வைவத்துத்துதாம் வாவங் தொம் தொகார
ணடு || கூகு

இவ்விதம் குமரின் விவாகம் சிறப்பாக நடந்ததுமன்றி கர்க்கிக் வந்த ஸ்கல ப்ராணிகளும் ஸ்லாக்கியத்தையும் பாமா எந்தத்தையும் அடைந்தார்கள். 66

வெவாஹிகை வாவெவாஹிது தெவாஹதுவா
தொஶாஃ || கூகு
வாது பூணை தொவி விவாஹதுவா விவங் ய
யாஃ || கூகு

கல்யாணம் கழிந்தபின் இந்திரன் முதலான தேவர்கள் ஸப்ரம்மன்யரை நமஸ்கரித்து குமரிடம் விஷடபெற்று தங்க எரிருப்பிடம் சென்றுர்கள். 67

வாஹயதுவைவரிவார வைவாதுவை ஜெஹாரஃ || கூகு
தொவெனாகாத்தாம் தொகாம் கெளாராம் தொகா
வவாது ||
வெங்காவவி நிட்டாகொறங்யவெப்பாவுப்பரவாங்வத்திஃ ||

வேடுவர்களின் தலைவன் தன் பார்ஸை முதலிய பரிவாரத்து
ன் தேவமழுனி யாபத்தினின்றும் விடுபட்டு பூர்வ கந்தர்வ பத
விபைப் பெற்று ஸாவர்க்க லோகத்திற்கும் மேலாக விளக்கும்
துமரலோகத்தை யடைந்தான். 68

நாதது தெவாது ஏஹாநதொநவெவள
கூகுவா விவாஹம் உநிவைவவெவாடு ||

லாயதூரவாஹாயி வாஜாயதூவெழி

ஜாஷ விள்யாவூதுபெவ ஸ்ரீயே பூ।

எ.ஏ.

தேவர்கள் அவரவருக்கம் சென்றுள்ளன விவாகத்தை முடித்து குக்கொண்டு ஆரிதபாக தன் பார்ப்பை முத்தியவரோடு விமான முடிராப் பெருவுள்ளான அந்த குகள் முனிக்கணங்களால் மேல்விக் கப்பிப்பற ஒன்றுகேட்டத்திரத்திற்கு பூர்ப்பட்டார். (இது நிற்க)

70

யாவதிவாஹவூ உதெதாஹி காறு

வாவத்து பூரவூ வ தெவபெஹநா |

விவாஹவீபெஜூ வாஹநாயிவெஹதூ | எக்
வாவத்து வெங்காநாத்து உந்தாயுலூடு |

எக்

லுமியாத்தி பூரயதீ வராங்கி,

வராராசிலாராயய கி ஜயங்காடு |

துவத்துபெங்கராகவி ஜயங்கிவராத்து

விள்யாவூதெனு வெல்துதையூதெனு | ஏக்

குவிவடுலுவாத்துதவித்து, அவைநு

அந்தப்படியநு கிள்லவாது வாக்கியூ |

துவாதுதைத்தாய வ உதித்தைநு ஸ்ரீவே

வாஹவாது துவாது வராசுநாயதூது ஸ்ரீவே | எஞ்

(நூமாரிஸ் விவாகத்திட்டு தேவாங்கி நிதி கடல்வாராவில் தேவவீஸீனா தனக்கு வைகாபமாக வெல்லிர்க்கு நடக்கவீனா பிரவிவாகம் இன்னாயுள்ள நிதையுதெவா மேவண்டிவெமங்கு பார். நூர்த் தில் ஸக்களத் தீக்கர் ஒரும் கையாத ஸ்தீக்கர் கங்கா குவருக்குமுன்டாக தேவாதூம் என்றும், ஒபந்தீ தேவத்தீரத் தில் தீரிப்பார்த்துவீப பாமாவீஸீனா ஆராக்குத்தால் விச்ச வடிவமாகிப பராசர்வாவும் அந்த விங்கத்திலிருந்து தன் தீவ்ய

S.Thanu

தேவ்வானே ஐகன்னத்தை பூஜித்தலும் ஐகன்னத்தர் பிழல்ஸன்னராய்
வரம் கோட்டதலும்.

ஶுபத்தை தர்மணஞ்செய்வித்து தன்னை யாராகித்த தேவலீஸ்னை
ஶின் மனோதத்தை நிறைவேற்றினார். 73

தேவஸௌநா வதம் இருஷ்டா வாங்கி தாஷடு உயாவது

வூராசிரு ஜஹநாய உதியநாய

நாய வைபங் வைந்தியிடாவாவை ॥

எசு

யாஷ்டுதாஶாராவா வ வெவகாநா

கவுது அஜகாநா ஸாஷ்டியெரா நிதாடு ।

காலீஷ்டுதாநாய வ தீக்குதிதாஸ்

இலாகுதநாஸா ஹவ விளப்பவாயடுடு ॥

எரி

ப்ராமன் விள்ளை முதூரைநூர்க்கநூர் கா யூர கரிப பாம
பி வண் தனக்கெதில் காக்கிபளித்து மதுபார்தந குணநீத் த
தன் இஷ்டத்தை தேகுதிக்கொண்ட தாவது: — பரி பாரி! ஹா
தீலாகாகநா! பாகவத்ஸௌ! தேவரி! நூராரா டுரீரா ரா
குர், அவநாக்குதீர்மீரம் அடிப்பக ஏந்தந, தேவரி வ
ஆராதிப்பாக்காந்தும, பாதா நூர்காடு வாயந பாரும, தே
ந்தூயவாக்கர அசிரிந்தைத்தும் என்பாக்காலந்தீயா யூ
வின்றி தீக்கிருசிசந் கூடில் வூங்கித்தியர் தேவரை பதிலுமிரு
நுள். 75

ஒத்தி வைப்புரவி தூதை வெவூராவூஷயா வெவெஸ

ஶயர !

வூராவீ! துவாவிதாடு தூஷயா ஶங்கை

நூரவெதூவ தீவிதை வ தீவொகுறிதொலைகு ॥

இந்தங்கு மநுமகான தேவலீஸ்னைபால் பிரார்த்துக்காப
ட்ட கருணை முத்ரமாகிப பரபசீவவுப், பாருமக்கோ! அப
பழியே என வரமனித்து அங்க வீஷ்கத்திலேயே மறைந்தார்டு

தெதூ விடாநா அந்தம் வ வருஷா

வெடைதாதீயக நாயகெநாடு ।

வா தெவ்வெநா பூவியெறாகபக்ஞீ
பூதெநாநா வரசோத்துதாதுா ॥

என

சு நத்வாலூஷ்யத் நிசுட்டீவி
ஏறுங்குருத்வை நவெயைக்குட்டா ।
சு சொவ வதுராஜ லிராஜாநா
வா கறு வறீவ வ தெவ்வெநா ॥

எழு

கபீரண ரதாவலிலுமிழிதெந
வா தெவ்வெநா காசாறுறும்வை ।
வதுர வைவதுர வ கபீர முருவீதா
யாவாராங் ஹதுருவைவாவ ॥

எக்க

பிறகு தன் கணவன் வல்லியடன் விமானத்தில் எழுந்தருள்ள
வதை ஆர்த்தர்களை ரக்கிப்பவளான்டுமேதுவைலேனை பார்த்து, ஆனால்
தக்கண்ணீர் தாரைதாரையாப் பெருக, மகாபேருவின் ஸாவர்
னா சரிகாத்திற்கொப்பான தனதிரண்டுஸ்தனங்களிலும் முத்து
மாலை பணிந்ததுபோல் அக்கண்ணீர் ஶோபிக்க, சரிசேமற்கங்கள்
குவித்து கற்பக்கொடிபோல் தேவலேனை பர்த்தாவை வணக்கி,
ஏதனங்களனிந்த தன் கைகளால் வல்லியை கூடுமிடித்திறக்கி,
இருவரும் கைபைப் பிடித்துக்கொண்டு பர்த்தா நிற்குமிடம்
வந்து முன்போல் இருபக்கக்களிலும் நின்றார்கள்.

79

தெவெராவீ ரதாவிய ஶராஹாதெநா
உவீராஹலூஶிவ வாவூதெவஃ ।

வாறுயம் பூரவூ யாவாராங் மாஹ:
பூதெநாதः பூநாதயெந ॥

அங

ஒஹாத்தியாஸத்திலிராரி தஹ
யா சரிவொ ஜிராநகருாவுராவஸ: ।

வெதெவ்வெநா வாரிவெவவிதா தெ
தெவஃ ஜுநாயெநாவுராகூ ॥

அக

ஶாக்வா வ டீருட்டாவ தக்பூதெபஂ
வீயாவூதெ லை ஹவதெ உவெயாடு ।

வெங்வழிஜபந்து இத்தலமகா
ஹாயட்டாஹயெந மூஷிக மூஷோங் ॥ அடி

மூஷி எக்ஷமிகளால் மகா விஷ்ணுவைப்போல குமரனும் தனதிரண்டு ஶாக்திகளாலும் ஶோபிக்க அவர்களுடன் ஸந்தோ ஷமாக முன்போல் தனதாலயத்திற்குள் ப்ரவேஸ்த்து அவ்விடத் தில் இச்சாஸக்தி, கிரியாஸக்தி, ஞானஸக்தி, இங்மூலர்களாலும் ஸேவிக்கப்பட்ட மீதுறைன், தன் பார்மபயான தேவனேனையின் ப்ரார்த்தனைக்கிரங்கி லீலையாகவே ஆனிற்பவித்தத்தைக் கேள்வி யுற்றுஅளவில்லாமகிமைபெற்ற அம்மீதுறைனை தர்சி த்துதன்னிரண்டு நாயகிமார்களோடும் அரியபக்தியால் நாடோறும் ஆராதி த்து வருகின்றார். அடி

தீவாயித உநீஸ்ரோ: மூத்திநா

ததுவில்லை ஏதுவெவ்விதி:

வூதுவில்லையாதடை ஒதெநாஹயாவவா:

ஒநாநியெநாநாராச |

வெவெநாஜிகாநீதீவ உநாஹா: நிரா:

வீதாவதநாநாராச

யோநிஹா வெநாரவங்வ நிது வெநாவத

நாவெங்கள ஜயாத்தீவாரோ |

அநா

திருச்செந்தூரில் வாஸம்பெய்கிறவரும் (பூலோகம் புவர்லோகம் ஸாவர்லோகபென்ற முவவுலகங்களிலும் ஸ்வாதந்தரி யர் பெற்றவருமாகிய) தரிஸ்வதந்தர முனிய்ரேஷ்டர்களால் ஸாந்தராமுர்த்தியன் ஆறுமுகன் நித்யமும் ஸேவிக்கப்பட்டு, ஸ்மஷ்ரதீரத்தில் மந்தவாயுவின் ஸாகத்தை யறுபவித்து, தேவஃகளுக்கு நித சியஸாகத்தை யளித்த, நீயாக்களுக்கு தத்துவங்களையும் உபதேசித்துக் கொண்டிருக்கிறார். அடி

உதி ஸ்ரீவாதே வாராணை உவரீஹாமே

வாநல்வெலுவவவணை

ஸ்ரீஜயத்தீவாராஹாதேது

கஷ்ட சொல்லாய்.

எட்டாவது அத்தியாப்ம

முற்றிற்று

ஈடு நவதோஜிதாபः

வருவங்கள்—

(உறிஞர்)

தது வூலிக்கா உண்மைவொந்தா : ஸ்ரீ ஜயஞ்சிவாசநானாவங்கீ
தாநு ।

பிரீராமத்துதோந்தீநு பூர்வம் கூர்தாங்ஜிவாரி மூலாது ।
யாரிபங் வளிக்கு யூதூ பூர்தீ வெவ்வடிதா தோக்கு
தாயகெ ।

ஓபா வெறும் வெறுத காருங் வெறும் உதியங்கநாரா ॥ २
உதியங்கநாரா

தா ரக்கங்கு பூத்திதாநுபங்கு விடெஷங்குதா : ।
யாநாராநாத்திகா வெவ்வடூ ரக்கங்கு யத்தெவத்தா : ॥ ३
யாநாரா உத்தாநாத்தா பீங் ஜங்கு தாரா நாது வெ
ஶயகி ।

யாநாரா வெவெகாடையா நலிநாம் யாநாராவிடூ
விடெநாரநிஶ்டி ॥ ४

வளிக்கு யூதூ வெறுதூவிதூ தாவெறுதூ வெறுதூ வெவ
தெவவெஶநயா ।

இவைவாதகயாதாநாம் பூரணீதாநவிவெநிநாடி ॥ ५

சது யூதெனு நிவவெதா உத்திகா காதுதெனு வீதா ॥ ६
வ்பாளி சொல்வது :—

(உறை)

ஸாப்ரம்மன்ப ப்ராதுதனக்கு பிகாம் பிரிபர்காரப் அஞ்சலி
செப் தெகாவ்டி திர்தும் திரில்வநாக்ர முளிகீளப்பார்த்து,
‘மாரிக்ளோ’ நீங்கள் யாவரும் ஸகல ப்ராணி தழக்கும் மேரக்கூ
த்தை யளிக்குமிக்க அழகான வித்துவ்தலத்தில் என்னுடன் ஏப்
பொழுதும் எனக்குப்பிரிபம் செப்புதெகாண்டு வளிபுக்கள், என்னை
யும் விசெஷங்கள் என் கேத்தக்கிரம் தனம் தான்யங்கள் முதலிய
வைகளையும் ஜாக்ரதையொடும் ரக்கிபுக்கள், உங்களைப் பார்த்த

மரத்திரத்தில் ஜக்துக்கள் மோக்ஷத்தைப் பேறுவார்கள். இதற்கு ஸம்ஹயமில்லை. நான் உங்களுள் ஒருவனுக இருந்து உங்களால் வேலைக்கப்படுகிறேன். நான் வல்லீ தேவலேஜெயுடன் இந்த திருநீசந்தூரில் ஸாகித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். மஹாபாபம் செய்தாலும் விவேகமில்லாமலிருந்தாலும் இந்த ஸ்தலத்தில் வாஸம் செய்வதினால் அந்த பாபங்களைக்கன்று முக்கியக் கை வசமாகிறது (என்றாருளினார்) 52

ஐதூவங்காரெ ஸநாந்தாதிவூதம் துசூதீஸரா: || கூ
யாக்காதி ஹவதா ததாதீஸு நிரிஜாவாத! |
வங்காது ஹவாநு யாவது சீராவாதினு விஸாரா
யுவி || 53

வயங் வங்காரெ ஹவநு தவ வாநாவைவகா: ||
காவாகசி து, வங்காந் தீஸரைத ந ஜும் தவிசி || கூ
கருந்தாந் ஜுமிதெதுவ வியத்திஸுஞ்சிருவாவதி |
வாதெநாவி வ வாதெந ஸுந்தாந் தீஸ்தாயகடி || கூ
வாபொவங் உநாந்தாண்டாம் சொநாக்காரி தூதாஸ
தடி |

வங்காவீஷ்டி பூநி வெதிடா ஸு யூதிதா வெநகவா
யதடி | 54

வாது வெளாதுபூநி நூணாக்காவதநிவார
ணடி |
வங்காது வெந ஜுஞ்சுநாமாந வாராவுராந்துபூநி வெ
தடி | 55

வங்கா வியங் ஜுஞ் வெவ! கருந்தாந் விஸாராய
யி |

ந பாகங் வததம் கதாந் வாராந விஸாஞ்சிரு ஶரா
வெ | 56

1 ஹாதாம் வசிச்சூடு தொயெதா காறு: கனுத வெவ
யி !

தவாச வெவடுஹுயதெந கனுதாம் ஜுகிது வெவ॥

இவ்விதம் ஸாப்ரமண்யரின் திருவாக்கைக் கேட்டு நில்வ
தந்திரமுணீஸ்வரர்கள், ஸாப்ரமண்பக் கடவுளே! தமது திரு
வாக்கைப்படி ரம்யமான இச்சிந்துகேஷத்திரத்தில் தேவரீர் ஸான்
வித்யம் செய்யுமாயும் தேவரீர் பாதாரவிந்தத்தை ஆராதித்து
தேவரீருடன் வளிக்கிறோம்: ஆனால் இங்கு ஒரு இடத்திலும்
ஜலம் காணப்படவில்லை. அழிருத்தத்திற்கொப்பாயும், ஸநான
யானங்கள் செப்பவதினால் மனுஷ்யர்களுடைப் தரித்ரம் வியாகி
இவைகளை யகற்றும் தண்மையுள்ளதும், தத்துவநானத்தை,
ஏகட்டுவதும், புத்திரன் பெளத்திரன் என்னும் வம்ரூபரம்பனை
பைக் கொடுப்பதும், மனதின் துக்கங்களை விலக்குவது மாத்ர
மன்று ஒருதடவை யந்ததிர்த்தத்தில் ஸநானம் செப்ப தர்மம்,
அர்த்தம், காமம், மோகநிம் என்ற நான்கு புருஷார்த்தங்களைத்
தாக்குடியதுமாகிய திவ்விய ஜலத்தை இவ்விடம் நிர்மிக்கவேண்டு
மெ. ஸமுத்திரத்தில் 1 விதித்தகாலங்கள் தவிர எப்பொழுதும்
ஸநானம் செப்பவது உசிதமில்லை. ஆகையால் எவ்விதமாயாவது
இகேஷத்திரத்தில் நல்ல ஜலம் உண்டாக்கவேண்டுமென்று பிரார்த
கித்தார்கள்.

13

இஹாஸராகை —

1 கூப்தவாரரோன வெவிவுள நவைடுவேஷா சாா உ:
வ, யு

ந 1 கூப்தம் இந்வாரெதாம் வாபாரம் வெவடுணிவூபூபெரகை ॥
கந்தா தாம் காரா பெருஷ தெவயோநிரவாங்பதீய ।
காபாரெஷுணாவி கெளக்கூய நவைடுவேஷா இஹாதுயி ॥

எஷ்மர் சொல்வது:—

1 அராயாமாம் ஸபுத்திரம் இவ்விரண்டும் எதாலும் பம் கோவிக்கத்
தகுதே யல்லாத ஒருக்காலும் ஸ்பரிமிகைத்தகுஞ்சடே யல்.
ஈனால் சவிச்சிழும யற்ற அராயாயும், பார்ஶாலங்களில் ஸபுத்திரத்
கையும் ஸ்பரிசிக்கிலைம். ஒ யுத்தஷ்டரே! இஶகாலங்கள்தனிர் மற்
நெங்காவங்களிலும் ஸபுத்திர ராஜ்ஞன் மார்த்தினை புல்ளின் நனிய
யாலும் ஸ்பர்மிகைக்கூடாது. (என்றிருப்பதால்)

து வதாடுதெடுக்காநிவசெரோவதைக்கூறாதநாம்
ஜம்பும் சுதி, வாவைஸா தாா ஹமிள் ஜவாத மை ॥
வைவை இக்கிணலாட்ட தா யநாவிடுங்கதிலு
வதை ।

ஶதூர வாதவிறுஊராகச் சூதணாதாநிவநியள் ॥
உது வாதாசீதஜனு ஜாஹ்வீ ஸா ஞுவாஹிநி ।
உந்தாம் வராதாம் வமிவடு வையம் வாதநம் வகா
ந மை ॥ கங்

இப்படி த்ரில்வதந்தர முனிகளால் பிரார்த்திக்கப்பட்டு
அறமுகன் மக்கி என்றும் ஆபுதத்தை கையிலெங்கி பூரி
பில் வறிப் புத்த வேல் இருப்பது வில்போகும் தூரத்தில் தென்
திரெராயில் சென்று பூமியைக்குழித்து திரும்பி ஸ்வாமியின் கை
களில்வந்து பேராந்தவுடன் கங்கை பிரவாகத்துடன் பெருக முரு
க்கடவுள் த்ரில்வதந்தர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொ
முது தான் அதில் ஸ்நாம் செய்தார். 16

வைநூற நிதிதுகம் தது வெரோஷுரூபா சீதீஸராமி ।
வாயா வாயிதி வங்கூப்புத்தாம் வூதநம் வகுப்பை
ாவியி ॥ கங்

வைதுவாதுகினி தெவுவ விவூதா ஹாவநது து சிய
வனவங் வெராவுஸ்தாக்காலு வின்னா வொஜு மத்தாராமி காது
தீவைதுது சீதீநு பூரம் ஸுரண்மீலி சீதீவாம
வாமி ।

காவெயாம் வைதுவெறுராவை வைதுவெறுவிஸுபாவங்ம
கே ॥ கங்

ஆரவதூரங்கு சொக்கினாடு மங்காவா மாவங்மதி
ராகவெதுள வதுநாலெ மங்காதுவைவடுதெ ॥ 20
நவ்கேஷுதெ, வாதாவாதா, நிதிதுவூடு வாராவீ
து தெ ।

யலியுமிடுவதால்லாத காரணத்தின் வாழ்ச் செலுதை
கே ॥ 25

இப்படி ஸ்கந்தப் பெருமானால் உண்டாக்கப்பட்டதனால்
மூலங்கள்களிலும் ஸ்கந்தப் புஷ்கரிளீ என்று பெயர் பெற்ற தடா
கத்தைப் பார்த்து திரில்வதந்திர முனிகள் என்றான்று என மகி
முந்து அவர்களும் விதிப்படி ஸ்நானம் செய்தார்கள். இந்தப்
மிரகாரம் தில்ப தீர்த்தத்தை நிர்மித்தவின் அந்த ஜகத்துரவான
ஒண்முகன் தரில்வதந்திரமுனிவர்களைப்பார்த்து, ஒரு முனி ஸ்ரீரஷ்
டர்களே ! கேளுங்கள். புகழ்பெற்ற கங்கை, வீர்த்து, காவீரி
இந்தசிகளின் வங்கமத்திலும் துவாரகை, கோகர்ணாமலைதை
பத்மநாபகேந்த்திரக்தில் சங்கதீர்த்தம், கந்தபாதனப்பாதத்
தில்வதநாம்பதீர்த்தர், நலக்கதீர்த்தம் அனாத ஶபணத்துக்கு
ஷடாஸபக்தில் (ஐனுர்தனம் என்று பெயர் வழங்கு) புருஷா
த்தம் தீர்த்தம் இவைகளில் எப்பொழுதும் ஸ்நாநத்திர்கு விதி
யிருப்பதால் நீங்களும் மற்றொவர்களும் இந்த வதநாம்ப தீர்த்த
த்தில் ஈதா ஸ்நானம் செய்துங்கள். (என்றநிறீனர்) 21

ஈவவஸ்திதிஹாஸம் தா வவதுவங்வதை ஜயிஷி ।
ஹுவகஞ்சாசி இநிதிஶுஷா ?! வாசாதநலாவாகா ?! ॥
வதுவதுக்கெலு ஈவாவரோ ஈவணவஸ் வஸாய
ஹி ।

கூதவாதது வெவ செலுதா வெவயா வெளவநா
ஸநடு உட

எனவங் தீ வாரசிதெதுவ கடெடு கடெடு ஈவு தவரை ?
வெலுதா கடெடு தவரா ஈராவீதாவா ஸக்ஷணாய வ ।
வாநம் கத்தும் வாசா காறும் வர்ஸுாதீரோ ஹுயா
ஜாதீத ॥ 26,

ஓ பரமானர்தர் பெற்ற தரில்வதந்தா ப்ராம்மனர்களே !
போகமோகங்களைத் தருவதாகிய வெரு ரகஸ்பத்தைச் சொல்
அடிக்கேறேன். முன்னெருகல்ப்பத்தில் இந்த வீர்த்துவில் ரகுவங்ர

பல்சாமணிபாடிய ஸ்ரீராமன் வீதைபைக் கிருஷ்ணகொண்டுபோன
ராவணனை வனத்தைக் எல்லா பாபங்களையும் தொலைக்கும் னேது
பஞ்சம் செய்தார். இப்படிபே முன்றாட்டை கல்பங்கள்
தோறும் னேதைபஞ்சம் செய்தார். இங்கு வை முத்திரார் எல்லாக்களை
உக்களிலும் ஸ்ராணம் செய்ய பேர்க்கியேம்.

24.

நவமஹஸ்தி நவசோக்லாயி ஶாரணராய் இந்வராம

வாடி || 25.

ஶாரணா கூரத்தெவொராஸ்யதொடயமங்கு ஒடுநாடி
ஓராத்திலெஶாவ வைதுதம் டவாராமதுவு உவவுமிகுளைகு
தவா மூவாகிஃ காலெ தா ஏருதஃ காரணயா உயர்
இ2 வாவாய ஹுயாஸ்தை ஹவிஷ்டைச் சூஷாக்குதெகூடுள
குவெவ சீராதெத்தவாதாம் ஹவிஷ்டைவி வெயாளது
இ2 வாவாய தாவச்குவம் ஹுயாவுதி நியம்தி தஃ || 26
இ2 யார்நவரோ ஹுக்கூ தவஜோவெ வ ஒடு
யாராநு || 27,

ஓ முனிவரர்களே! இன்னும் ஒரு மறைப்பம் சோல்லுகிறேன்
கேள்ளுங்கள். முன் காலத்தில் கந்தமாதன பர்வதம் பர்வதராஜனு
கிய மேருவுடன் கலகம் துடர்ந்து தனக்கு மேன்மை கிடைக்க
வேணுமென்று நம்மை உத்தேசித்து தவம்புரிப அத்தவத்தின்
மகிமையினால் நாமும் மனமிரங்கி ஒ கந்தமாதனமே! நீ, வரும் பிர
ம்மகல்ப்பத்தில் நமக்கு வளிக்குமிடபாகக்கட்டவை. அப்பொழுது
எல்லோரும் உண்ணேய மகோண்னதமான மேருவாகக்கொண்டா
டுவார்கள். நாம் வளிக்கும் வரைக்கும் நம்மை திபானிக்க வே
னுமென்று நாம் உறுதி செய்து கொடுத்தோம். அப்படியே
உண்ணைத் தாங்கிக்கொண்டு தவம்புரிந்தது.

28.

ஶாராது, நவமஹஸ்தி காலுஷ்டைய வ ஶாரணாதாடு ||

அவிஷ்டதெ யாதுரி வாரா வணங்க துவி ரோ விலாஸி |

நிகூதி உவாஸாந்தம் வ கூரதவாநு வருா ஹு

வாராஸி | கூ

பிராம்மன! கேம்ப்பவர்கள் பாங்களோ யகற்றுந் தின்தென்று ஏற்றுப்பம் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். முன்னென்று காலக்கில் பிரம்மா இறுமாப்புற்றிருந்ததையரிந்து காலாந்தகனு கிய பரபசிவன் பிரம்மஞ்சுடைய லீந்தாவது தலையைக் கிள்ளி எறிந்துவிட்டு அவரது கர்வத்தைப் படக்கின்றால்லவா? 30

காறுாக்கிர விழிவாயா ஷாண்டு ஓசிகஂ உநாடு ।
தீஷ்டாவாவதூ, ஏய் ரூஃ பூரவு யாகவு ஒடிது
தவுவாது । கை

தவா தத்துநாநாய்து வார்த்தியூ கூர்கவாநமூடு ।
விலை/லீஷ்டு மூதாவாஶி கிஂ துவவாவிவிதயீ ।
எனவங் உபொக் லை விரிவைகொடுத்தாதாயு வினாவதீ ।
உணவுச் சூஜிவத்தூய வேந்தா வசைவுவ
நூடே । கூ

பின்னர் ப்ரம்மன் ஆறு அக்ஷாங்களாடங்கிய என் மந்திரத் தை விஷ்ணுசிடமிருந்து விரதத்துடன் கல்பப்பிரகாரம் பெற்றுக்கொண்டு இவ்விடத்தில் என்னைக் குறித்து தவம் செப்ப, நானும் அவரிஷ்டத்தைக் கொடுக்க ஸான்னித்வம் செப்து, ஒபிரம்மனே! உமது குறை யாது? உமக்கு வேண்டியவற்றை அளிக்கிறேன் என்று வரமளித்தவுடன் ஸந்தோஷத்தால் கண்ணைத்துறந்து தண்டம்போல் விழுந்து நமஸ்கரித்து ஸ்துதிக்கத் தொடங்கினார். 33

ஸ்ரீஹமா —

தெனாஷிஸ வெவிது! உஹாவநு! தெவவெதா
ஸ்ரீ வழிகாராசின! ஹாநாகாராகஷி காண! ।
ஆவாங்மாநாராவாவங்வரிரொவிலூஉஷி
கொட்டீராநாதாரி தகஷையஸாபுஹாத! ॥ கூ
ஸ்ரீ உகார்க்குஉகனுராவுவெனாரீது
வார்ஷிஷிதிபூஜயகாடு கரொதி ரீநாடு!

தா தெவதெவதிநிஶா ஶரசிஶவரவா
பூஷாவஸரிச பூஷாதனூறுமுறையுடை |

து தேதீதெண்டை பதெநாடூநிவித்துவ தீ
நவெஶாக நிவீநுவூஷாமீரவிவெயிதா தெ |
ஹாதெதை நிரங்காதவாகாவஸாபுகாவெ
யெயுயா வெதா தலைஹாதிதாஶா பூவதே | கா

ஷ்ரீம்மா ஸ்துதித்தல்:—

எகலதீதவர்களாலும் மனைவார்காயங்களினுடைய வளங்கள் பெற்றவரும், மகாபலஸாசியுர், வல்லி தேவனேனையென்ற இரண்டு யைக்திகளுடன் கலந்தவரும், ஸுரிப்பனையொத்த பிரதாபத்தகைய ஸ்டாந்தவரும், சங்கனக்குழந்தெபு முதலிய வரளைனாக சிரவிரங்களின் பரிமாம் ஹீப, 1 ம்நங்காரா ஸ்தாவாகளின் தகவமாக கவரத்தனகசிதமான தில்ய கீர்த்தம் தரித்து, துரிதகூரம் செப்பு, டிரகாபயிப்பவரும். அனேகனித பரக்திமானுடைப தங்கள் ஒரு அனுமாத்திரம் பயக்தியால் திருவிளையாட்டாக ஆக்கிரமிக தறிக்கென்றமுத்தொழில்களையும் செய்விப்பவரும், அன்பர்க்கிள் பத்தையளிக்கும் மகாப் ப்ரபுவாகிப பரமரிவக்தின் திருவருப் பெற்றவரும், மண்ணுசை, பெண்ணுதை, பெரன்னுசை பென்ற மூலவர்களை யாசைகளொழிக்கு டக்கிலாமகான்களுடைய சிர்மல நூனமாகின்ற ஸுரியகிரணங்களால் மலர்ந்த இருதய கமலத் தில் குரியன்போல அந்த மகா யோகிகளால் திபானம் செப்பப்பட்ட ஆதி குருவுமாகியதேவனை ஶரணமடைகின்றேன். 36

வாலடுவித்துயசைஹாதவஹாநிறுவித்திலுதி
ஊங்கிய வெவையை உமங் கூத்திவித்துவைதி : |

கத்துாஹவஸுதாதீதார கொடுகொடு
கவாதவத்தினீவீத்தாசாவாவ |

நூ

1 ம்ருங்காரம், வீரம், மேராகம், அந்புகம், பெருங்கை, பயம், வேதப்பு, ரஷ்தரம், ஶாந்தம்.

அப்பு, பிருத்திலி, ஆகாயம், தேஜஸ், வரடி என்ற இந்துக்கரு
விகாரல் படைக்கப்பட்ட இந்த பிரமாண்டமானது தோடிக்கணக்
காபி நுப்பினும் அவையும், துலாலைனப்போல் அண்டங்களை படை
க்கின்ற ராணு. உன் திருவடித்தாமரைக்கடியில் விளங்கும்
மணிகள் போலாகும்.

37

யஜாதஃஸஂவந நவமணாடுவரீக்ரதாஹி
வாதீஸாரீகநகவங்கஜாதுவீரா |
தவஸாः வாத திஂவ வகநூறாஶிகாஂ வையதா
கா வா ஹி கொ ஹி ராவிதாஂ லாவதெ செய்யானு |

யாதொரு குசபதவானை ந்பான எகிர மாபைப் பொடிபால்
வரீகரித்து ஸரஸ்வதிபானவள் ஸகல ஆகமங்களாலும் பூஜித்தும்
என்னுகித்தும் நவாத்தங்களிதழத்த பொற்றுமரைகளில் வீற்றிருக்
கப் பெற்றுக்கொ, அப்பேர்ப்பட்ட உம்மை வழிபட உலகில் வல்ல
கை பொருந்திபவர் யாரிருக்கிறார்கள்

38

யஸா ஹராதிவித்தீயதெ ஜுதாம துயாணா
வெஸாஹா ஹாதவிஷ்டிய யநாவைவீரா |
விடாவஸா வா வவதி வெயயஸஹா ஹாயக்ஷீ
வா ஹாஹல ஓயவிஷ்டிய கிறு செய்திகொத்தி | கநூ

யாதொரு பகவான் விஷபமான சிந்தையானது முவ்வலகுக்கு
மளவற்ற செல்வங்களைத் தருவதில் குபோனுடைய பொக்கமா
பிருக்குமோ, கல்விபை அனிப்பதில் ஸரஸ்வதிக்கு சிகாகுமோ,
அப்ரோக்ஷநானம் தருவதற்கு குருவின் உபதேசமாகுமோ. 39

யஜாதாது செனிவொதுதா செஹாஞ்சி
வங்வொரவொமாஶுவாஶுவாஶுவாஶு |
குஶாநிஶாகாவாஶு குஶு கொதூதாம
காவாஞ்சி வதுவாதாது உநஞ்சுவாஷு || 40

யாதொரு உமதுதிபானமாகிற ரத்னக்கப்பலீச்சார்ந்த பெரி
போர்கள் எல்லை யற்றும் ஆழமுள்ளதுமாகிய ஆஸை என்னும்

சந்திரனு கபத்தாஸ் தோப்பே மாலூர் சினாதும் அலை மோதிச் சிகாண்டிருக்கும் தாண் - முடியாத ஸம்ஸாஸ முக்கிரத்தை கன்றின் குளம்படி போல் தாண்டுகிற்கின்றா. 41)

ஸாலோற சூரைகுப்பிலீரையாவச தங் வ
விநாழி காக விதவாலகாராவஸ ஏஜாதடி ।
வாசெவ ஜாநா நி திஶாகாரவெளாவெ
யவு வூரணி ஜாநா மாரவொ ஹஜனி । சக
யஜூரநாது வாசாஸ்தவாமாநத
ஸ்திராஞ்சாநவிலவா விலவொ ஒவெஜாஸி ।
குஹுவு வெறுகவிலவா வகரு வறி ஹக
உமோ தூஜனி டாரி தவாவாலெளாத்திகாவசி ।
ஸ்ரெயாவிலுசிஜநநீந் தவலத்திருவாங்
வெளாலாறு கந்துகறி காந் வரிசாநா யெதெ ।
சுநாது ஹக வறி வரிசாநா நிதவெதை
ஹாநா வெறு கவலையனி தா ஜீவிதாஸா ॥ சங்

ஸம்புவக்கும் குருவாகவும் வீராஸனத் கிளிருந்து சந்த்ரனைப் போல் மிகவும் தேசாபையுற்று வலதுகையால் சின் முத்தை திரித்து இடது கைபை இடது முழக்தாளில் வைத் துக்கிகாண்டிருக்கிற வராகவும் யாதொரு ஸாப்ரம்மண்யரை த்யானம் செப்பவர்கள் தேவைக்குருவாகிற்கினா யாதொரு பகவானுடைய திபானமாகிய அமிருதலாகரத்தில் மூற்கின பெரிதோர்கள் பிர்ம்மதோகம் வரை பிரினும் ராள்ள ஜீப் வரிபங்களை துச்சமாக நினைத்து விழொர்க்கினா அப்பேர்ப்பட்ட ஸாப்ரம்மண்பரே' உம்மை எப்பொழுதும் பராண மடைகின்றேன். ஸகல புநா஧ர்த்தங்களை எல்கும் கற்பகக் கொடியாகிய வல்லீமனுள்ளேன் ! உம்மை ஸார்வகாலமும் சிக்தி பாது வேறுவிஷபங்களில் வருத்தமுற்ற ஜீவிக்கின்ற மாணி டர்கள் தன் கைகளிலிருக்கும் அமிருதத்தை விட்டு பிராணை கெடுக்கும் நஞ்சைத் தின்பவாகளுக் கொப்பாகிற்கள். 43

வூராசிநு! ஷலாநந! விலோ! வழைரைண! சாரங்கவூர!

கார்ணா ஆத்தவாரா ஶ! காங்கஷ்தா யாது பூஷ! மு
வொ | சத

ஈக்ஷ இாம் ஈக்ஷ ஈக்ஷ ஈக்ஷ ஈக்ஷ ஈக்ஷ குருவாநியோ

ஓ ஸ்வாமி! ஆறு முக னே! பிரடிவே! வல்லீமனுஜா! பர
மபாவிலத்தின் திருச்சுமுர்த்தையே! கருணைபாகுமரிருத்தத்திற்
கிருப்பிடமாகிய கடலே! வேண்டிய யவற்றை யளிப்பவரே! வோக
ஈக்ஷா! என்னைக்காப்பாற்றும், காப்பாற்றும். ஓ ஈசனே! என்னை
க்காப்பாற்றும்

44½

ஒத்தி ஸுவாஹாத்தி யெ வெவ வங்கி ஒ வந்தியோ |
தெ வெவ வங்வாவெளாலூரூலா மித ஸுநாத்து
வங்வாயே |

ஒத்தி ஸுநாகா வியிவாவக்க லூது யாவதெ தக: |
வந்து வங்குடு ஸாதிது! ஸங்க, ஸங்க நிராகரதம் |
தெந்தலுமாநவாவெந! நங்கமுநாண்வாதா! |

இவ்விதம் பிரம்மனால் ஸ்துதிக்கப்பட்ட ஸ்துதியை நமது
வன்னி திமில் யார்படிக்கிறுக்கேனா. அவர்கள் ஸர்பமயன்னியில்
ஸகல ஸௌபாக்கிபங்க்களையும் பெறுகிறார்கள். இந்தப்படி பிரம்
மன் ஸ்துதித்து தெரிவித்ததாவது, ஓ ஸ்வாமி! என் ஜிந்தாவது
தலை சங்கானால் கிள்ளி பெறிப்பட்டது. ஓ கல்பாணமுர்த்தி!பே!
மகாஸேன! அதை திருப்பக் கோடுக்கலேண்டுபென்று நமஸ்
கரிக்கிறேன்.

47

வியெக்டுத்திது ஸுநாகவா ஜூகவா செவாத்தி கூ
மெடு |

உவாத்தி யாத்தாயம் வணாண்டு பூணவாதிகடு |
உதவாதவீ வாணீஸம் வந்தாராநலவாவிசை |
ஓ ஹாய்துவாநாடு ஜூநாவோதுவத்துதெ | சக
வழியாதெந உதுண இவாதிஸத்திதி |
ஒத்தி பூராதோ ஸ்வர ஸுவாதா தயா ஸாலாவா ஜயன | டு-

த தயங்குவிடுமெல் ஹடி ஒருவீர வைவுராய்புத்ராயகஸி ।
வதாயடுத யமைஹூர்ஜெஷவூரநியூக்கோஸாலிவஃராஞ்சு
கோடிக்கதவடுறாவணூவைங்கராஜாந்திராஞ்சிகாவத்தி: ।
விடெபுதாதெநாவஸி தவவூர கிள் தெடுக்கவளிவாங்மித்தி ।
வாதவை ஓடுமே ஹூவர பிதாவுழுவை செவை டிருவுதுக: ।
ஒதுக்கா வ உவோ செவவைவுலிவாநு வீ பிலை ஸ்திபள: ।
ஸ்ரீமாகாரங்கோவாது ஒதுவாணீக்கூர்தாலுவிஜீடு ।
ஸ்ரீகவர வியிஶ்வாஞ்சிகொராதனாவகச பூணீவதூஉ ।
தாட்டுவ வரசயாலகூர்வரணீவத்திராநாரமீ: । இது

இப்படி பிரம்மன் விநுப்பக்கதக் கேட்டு கைவாசிக்கையாம்
உணர்ந்து பிரனாவஸுகிதமான பஞ்சாக்தாத்தை விதிப்பாடு ஏப்பேத
யரிக்கு பின்னும் அந்த பிரம்மனது சிரஸா கிணாட்ப்பதற்கு கட்ட
ளை பிட்டதால்து ஒரு பிரம்மனே! என் பிரனாவயகிக்கு வரமனி
த்த பஸ்ரபு இவ்விடத்திலேயே ஸான்னித்பாம் செய்வதால் அவனை
இம்மாதிரத்தால் இரவும் பகலும் சோங்பவின்றி ஆராகிக்கவே
ன்னிமென்ன, அதின்படி பரம்பரிவனே ஆராகிக்க, கேட்டதைக்
கொடுக்கும் அந்த பஸ்ரபும் பிரம்மன் தவத்தைப் பார்த்து
(100) தேவ யுகம் கழிந்ததும் அநேகம் கோடி மன்மதனீர்
போல் ஸாந்தரமுர்த்திபாப் ஸான்னித்பாம் கொப்பு பிரம்மனே!
நீர் தவக்கினால் மிகவும் கொந்திருந்திருப். உடங்கு என்ன வரம்
வேவண்டுமோ; அதைக் கேள்வும். நானேன் தநுசீரைன் என்று சொ
ல்லி அவ்விடம் சிற்க, பிரம்மனும் பராபரிவத்தின் வாக்காகும்
அமிருதத்தைப் பானம் செப்பு மரம்போல விழுந்து நயல்களி
த்து பரம்பரிவனை ஸ்துதிக்கீர்.

51

ஹுஷ்டா —

வரவடுதீவாசலாரய வராநாதாலுவினை । நீநு
வாங்மிதாய்துபூநாயாபெவை ஜமநாயாய தெ தங: ।
ஹாறாஹுவிவோறாவமிக்கநூராஜ்யதவார்ஜெய । நீநு
திருவாராநுக்காயாரபெவை ஜமநாயாய தெ தங: ।

காளோரைய கலூரைகொடிகாணுக்டுணீவி பூஹ ॥ நீர
ஜெயத்திம் உஜடூயா வெவை ஜெநாயாய தெ ரங்கி ।
காட்செயதாஃ கனுதாஷார்த்தாணீஸாஞாவத்தீ ॥ நீரு
வீதூட்டுணாசிதி வீசூஞகீஃ ஜெநாயாய தெ நங்கி ।
லுவாயாறாறாறாறு ராயமணீவா வெறுத்துப்பொழி தெ ॥
வூராயு வெதெநாதாதாயீயாய ஜெநாயாய தெ ரங்கி ।
ஒ.தி வூராகவா ஜெநாயா வஞ்சாதெத்து வீசாவாருக ॥
பூராயு யாஞாவா யலிதெ வீதுது தஷுங்கரா பூதி கூங்
நீராம்பா சொல்வது:—

அர்த்த நாரீஸ்வரரும் ப்ரமாணந்த மூர்த்தியும் அரேஷ்டத்தை
கொடுப்பவரும் ஸகலலோகரக்ஷகருமாகிபெடும்மை நமஸ்கரிக்கின்
தேன். காாகுட்சிவைபானம் செப்தக்கினால் பிரகாஸிக்கும் நீலகண்
த்தைப்படையவரே! அமிருதக்கடலே! திரிபுரத்தை ஸம்ஹாரம்
செய்தவரே! லோகநாத! உம்மை நமஸ்கரிக்க தேன். மன்மதனை
பெரித்தவரே! சந்திரசீகர! அர்த்தநாரீஸ்வர! ஸாவர்ணாம்போ
ன் ஜெநாயை தரித்தவரே உம்மை நமஸ்கரிக்கின்றேன். தியானிப்
போந்து காமதே ஆவும், காப்பகவிருக்கும். சிந்தாமணியும் ஆகி
விளக்குகிறீர் என்ற ஸதாகமங்களில் பிரதிபாதிக்கப்படும் ப்ரர
போருனே! உம்மை நமஸ்கரிக்கின்றேன். விழுகிரினால் வெஞாத்த
நிருமீனியுடையவரே! ஸர்ப்பம், சந்திரன் இவர்களை ஆபாண
மாகவும், கடுவாய்த்தோலை வள்ளிராமாகவும், தரித்தவரே! லோ
கநாத! உம்மை நமஸ்கரிக்கின்றேன் என்ற பிரம்மன் ரத்னம்
போன்ற ஐந்து சௌகங்களால் ஸ்துதித்து தன் கோரிக்கைபை
தெரிவிக்கிறார்.

672

கவராவெத செ வூாதிரு சிரவொனுவ நாச வாரா॥
சிரக்குதிதாஹு உஹாதெவ! தஷுங்குது காங்குதிது
விலோ! கூகு,

ஓ ஸ்வாமி! மஹாதேவ! என் குற்றத்தினால் என் பரிசை-
கெட்டி ஏறிந்தீர். அதனால் என் காவும் கீங்கிற்று. ஆனால்
அந்த சிரை திருப்பு கிடைக்கவேணுமென்ற பிரார்த்
தித்தார்.

614

விடிவெநவம் பூயிதுத ஸாநாவாவ வரசெஸாரஃ ॥
தவவஸ்தாங்வதூமயதாம் யாசுண்டுதுவாங்விதடு ।
தது க்ஷேத மாஹஸ்தாதீ ஸங்கீதீ ஹாயி
விப்பவாபுகோ || காந
குநாலோ ஹவிதா தாநம் வகுவிவாந உவவாந வ ।
கநாக்கொ வ அாஸ்தா ஸார்வேவாந 28 ரூதெ ॥
தாநீ, வநு உலிச்சா ஸாரஃ தாயாது அந
வரக்குப்பிகோ,

இ படி பிரம்மனை பிரார்த்திக்கப்பட்ட பராஸரிவன் ர பிரம்
மனே! தவம் பூஜை கோனம் இவைகளைச் செய்வோருக்கு இல்ல
டம் கைக்கும் ஸப்ரமணிபர் என்னி தீவிலி நக்கும் ஸமுதநி
த்தில் யீந்து நான் ஸ்ரானம் செப்பு. யீந்தாவது முகம் கிடைக
கும். அடித்த கல்பபத்தில் என் ஸாநுபாத்தையும் தருகிறேன்
அப்பொழுது யீந்து முகஞ்ச ஆவயப் என்று. 61

உயம் வெதாஸ்தீ வாண்டா வர்வதுக்கீழ் கூதா
த்தீயா || காந
நாசென உா வமுஜயி தூராவணவஸ்வயாதிதா |
நிதாஸ்தெவிதா வாண்டாவவவதுதீயதுமனுபூதா |
ஙாநாவெஸ்தீதீராதெவ வாணீஸம் ஜுதீவதீஸ |
வநியதீதுதுவவதாம் வாங்விதாவெதாஸ்தாவீ

ராவணை வதம் செப்வதற்காக, என்னை ஆராதித்து ராம
னுல் இந்த தேதுவானது மூன்றுதடவை கட்டப்பட்டு, இந்த
ஆதி தேது நித்பம் ஸ்ரானம் செப்ப போக்கெபழும் புண்பங்களைக்
தோடிப்பதும் ஸகல தீர்த்தங்களும் கொடுக்கும் பலைன தருவ
தும் ஆசியது, என்று பிரர்மனைப் பார்த்து பாமஸிவன் கட்டனை
ஷிட்டு இப்பொழுதும் அவரை ஆராதிப்பவர்களுக்கு வரம் கொ
டுக்க இவசிடத்தில் தேவர்களால் சூழப்பட்டு என்னித்யம் செ
ய்து கொண்டிருக்கிறார். என்பதை உங்களுக்கு உரைக்கொம். நே
மாதாதாக பூவதூா தீயதூா ஹாதூாது ॥

வராரா கறியாராஜவூ கந்தா கந்தகஸாங்கரி ॥ காசு
குறவூரூபை வெய்தீவா ஆரூபை உமிஜயிபா தாா ।
கவாராம் கூரதவதீ தலீஷால் லவாநு வெரிசி ॥ காக
லுமியா வெய்சாவீ கவெறு வூநாஜநாநி நிறூயடு ॥

இன்னும் அகீஸரிக்கக் கருத்த ஒரு கீர்த்த மாகாண்மிபம்
இருப்பதையும் சொல்லுகிறேன். முன் கவின்கராஜன் பெண் கன
நல் கூகிரிபெண்டாவர் புக்கிரீனந்த்கால் அகஸ்தீபர் ஆய்ரமத்தில்
நூயக்ரீவார்க்கிபை; பார்க்கு அமைதிக்க, அந்த ஹபக்ரீவ
நார்க்கோர், பெண் னோ' டி மறுபிறப்பில் நிச்சயாக குகிரை
முந்க்கை யுடையவாகக்கடவை என்று பெரித்தார் 69

பூராமதுபண்டீ வ தா ஆரூபை ஶராவவஸாஞ்சவி வூ
யாகி ॥ 60

ஹுஹுணை வாநாராஹதீபேஷு ஸ்ரீஷணாவாநாதீ ॥
வெங்களூர் தாய்தா ஹாநா ஸ்ரீயதெ கந்துகெ கவயா ॥
தாா வாநா ஹா ஹி லுமியா உங்கவாஷி வாபை வீசு எகர்

இப்படி அரியாமையால் செப்து சிட்டைத் தமன்னித்தல்
வேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்கும் பெண்ணேப் பார்த்து, அந்த
ஹபக்ரீவர் ஒ பெண் னோ' உனக்கு ஏற்பட்ட ஶராபத்தை யகற்
வினைன். அதாவது பிரம்மனுக்கு முகம் உண்டாவதற்கு காரண
நாகப இந்தஸமுக்கிரத்திற்கு வதனாம்பதீர்த்தம் என்று பெபர்
கிடைத்துகிறப்பதால் ஸாபரம்மன்யர் ஸன்னிதியில் விளங்குமந்த
தீர்த்தத்தீலை நீ எப்பொழுது ஸ்ராணம் செப்பவையோ அப்பொ
ழுது உனக்கு நீர்க்க ஶராபமகலும்; உனதிருப்பிடம் செல்லை
ன்று திருவாக்களித்தனர். 71

ததவூ கந்தாஜாதா உறாவெவூவாணாராஜநி ॥
வெவாநாநாவாநாநி கந்தா விதூந் வெய்சாவீ லவெசு
உது வெவாநாவாநாவாநா கந்தா வாணி பூராஹாரீ
ரினீ! எந
உங்காதுவாநாதீபே கந்தா வாநாகந்தாகவோராதாவி ॥

தஹாவம் விடுயம் யாதி ஸாக்ஷை ஜாயதெது யுடை ॥
 சூகாஸவாணீஶாகணைடு ஹதி ராஜா பூஹூட்டியீஸ்
 வெங்கலை வயதுயிகுர வ யாவதுதெநாவிதும் தாடி காடு
 வைத்துவதாவுமை உடைம் தீயத்பாதுதுராயத்தாநாராசி ।
 மேற்குதியாவச ராஜேங்கும் கந்தும்புதுவராயனாடு
 ஸர கைதூதாடிவணைடாகுவாவுதாவுமைராணை கஷ்டை
 வாவ நாஸம் வகாரலை ஹாகுவா தீராதயோதெதுளா
 ஹாகுவா தீகுவா அ வெங்கலை மைவமிகுர பூஜ
 யுடு வ ।

சூவெங்கலை விலாபெயவு வத்தாரம்ஹாமதா ॥ எது
 வெலிகூள தாராரிவாரதும் வைத்தீய குடும்பதெ
 வெங்கலை வத்தும் ஹாகுவா ஹூத்திதா ஸாக்ஷை
 வைலூள ॥ எகு

பிரசு அப்பெண் உக்பாண்டுப ராஜதுக்கு குதிரை முகத்
 துடன் பிறக்க அதைக்கண்ட ஜனங்கள் எல்லோரும் இதென்ன
 ஆச்சரிபம்' ஸர்வாங்க ஸாந்தரியான இக்குழந்தைக்கு குதிரை
 முகம் வாய்க்கவேலுணு மோ வென்று கூச்சலிடும்பொழுது ஆகாஸ
 வாணி "கங்கை முதலிய எல்லா தீர்த்தங்களிலும் இந்தப் பெண்
 ஸ்நானம் செய்ய இதற்கெதுவான ஸாபம் நீங்கும். ஸாமுகியா
 வாள்" என்று சோல்லக் கேட்டு, அந்தராஜனும் ஸந்தோஷத்து
 வளர்த்திவர, சிலாகத்திற்கு சாலம் வாய்ந்தபொழுது அப்பெண்
 ஜை தீர்த்த யாத்ரை செய்துவருவற்கு தன் மந்திரி முதலிய பரி
 வாரங்களுடன் அலுப்ப அப்பெண்மணியும் ஸசல பாபங்களையும்
 கூறிப்பிக்கும் தாம்ரபர்ணி பினிருக்கரகளிலும் உள்ள பாபநாஸம்
 துடங்கி எல்லா தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானம் செய்து ஜபேஹாயா
 திகளைச் செப்பித்து, காணங்களுமளித்து இத்திருச்செந்தாரில்
 வந்து நமது ஸ்நிதியில் ஸகல புண்ய தீர்த்தங்களிலும், சிறந்த
 வதஞாரம்ப தீர்த்தத்தில் வங்கற்பத்துடன் ஸ்நானம் செய்ப.. குதிரை
 முகம் நீங்கி ஸர்வாங்க ஸாந்தரியாயின்ஸ்.

வாயா மதாராஜோ பித்ராகி, தீர்மீல் வையவாணா ஸ்ராட் ॥
ஷங்காவு கீரா வ இஜபிக்கு காஹாய்தாவோ ஏ, வர
ஞாராட் ॥ அ
உச்சு ஶாநாச வாரா பூவு யா வ விவாத
நிதஃ ॥ அங்

இச்சிசப்தி பறிந்து அந்த உக்ரபாண்டப் ராஜ்னும் தன் மந்
திரிகளுடன் என் ஸன்னிதியில் வந்து தன் பெண் நூடன் என்
ளைப் பூஜித்து என் ன வுக்கிரகத்தையும் பேற்று தன்னிருப்பிடம்
சென்று முன்போல் ராஜ்ப பரிபாலனத்தை சோம்பலின்றி
நடத்தினான்.

80½

விவெஸ்ளா உதநியெளா தீயாது வதநாராமல்லிதூவி ॥ அக
வாங்மாதீயாது வதநியாது ஹுயிது ஹுவதது யெ ।
வாங்மை, வதநாராமலெ காகை வாவி சிஜாஃ ॥ அக
வாக்குாநிதூ தீ ஹுதாது ரா முல்கைலீஷ்டுதாத
கி ॥ அக்

இந்த ஸிர்து தேஷத்திரத்தில் என் ஸன்னிதியில் வதனாம்ப
தீர்த்த மென்றும், வாங்மா தீர்த்தமென்றும், ஸத்திய தீர்த்த மெ
ன்றும் முவ்வுக்கும் பிரவித்திபெற்ற இந்த எனது வதனாம்ப
தீர்த்தத்தில் ஒ திஸ்வதந்தர பிராமணக்கௌ! நீங்கள் தித்திய
மும் ஸ்ராணம் செப்பது உங்களிஷ்டத்தை ப்பெறுவீர்கள் (என்று
உபதீசத்தருளினா.)

82½

வாவஸः —

உதி மாவூஷாவ, தா தீயாதாஜபூஶாமலோ
ஸு வணவாநூகதொவெவவுனாதுகாஹஃ விவஞ்சஃ ॥
வாங்மாவியாவவ இஜாவுதி ஹுதாது தூது வாராணோ
மாவூஷாவலோஶா வ இஜயதூது நிதூடி ॥ அக்

வியாஸர் சோல்வது: —

இந்தப்படி குகப் பிரபுவின் முகமலத்தினின்று ஒழுகும்
தீர்த்த மாகாண்மிபமாகும் அமிருதத்தை திருப்திவரும்படி

பானம் செப்து பிரம்யாதி தேவர்களால் பூஜ்பர்களான திரிவை
தாந்திரர்கள், புராணராயும் தேவலேகளைகளுக்கு அதிபராயும் இருக்கும் குறை பிராணை இவ்விடத்தில் சித்திபமும் பூஜீக்கிருங்கள் போகு

ஒத்தி ஸ்ரீ ஷாதை வாராணை உவர்சிலாலை

ஸ்ரீ ஷாதை வெலவைவவாணை

ஸ்ரீ ஷாதை வாராணை தெட்டு

உவகொக்காய்:

ஓன்பதாவது அதியாயம்
முற்றிற்று.

ஈடு உச்சவைகள்:

ஸ்ரீ ஶாகி: —

(இதிரு) :

தீவுதாமெத்து உடையிவு மெருவு விவசாதாஷாதாய் : |

விஸுாவூதெறு பூாவாவெஶ தீ குவியாதீயாதா விதா : |

தீவுதாமூரு உநீநூராய் கெ காவெத்தாம் தயாவிவாடு

வெலுவநாகி தக்க வைவடு வாக்ஷா தாசக்கி தகவது : | १

ஸாகர் சொல்வது:—

(உரை)

திரில்வதாந்தர் முனீஸ்வரர்களாலே ப்ரார்த்திக்கப்பட்டு அப்
பத்தேயே ஸாப்ரம்மண்யர் ஸ்வந்த புஷ்டரவீ தீர்த்தத்தை திரிவை
த்து திருச்செந்துரீஸ் வழித்தார் என்று ஒரு போனே ! உம்மால்
இப்பொழுது சொல்லப்பட்டது. திரிவைத்தார் முனிவர் என்
பவர்கள் யார் ? அவர்கள் இந்தப் பேர்க் கெற்ற விதமென்பது ?
என்பதையதார்த்தமாபருளவேண்டும்.

2

வாவை: --

வாக்கீ வாழ்து குவர வாது ! உங்களுக்கு உங்

கூதாரம் கொன்று !

அதால் வெட்டு பதைடி வாவயாதநாஸ்தினாந்
ந்தான் சொல்வது :—

ஓ புத்ர ! நீ விரும்பிக் கேழ்ப்பு அதி ரக்ஷ்யமும் மிகவும்
பொருமை பெற்றதுமாயினும் உணக்குச் சோல்லுகிறேன்; ஸாவ
நான்பாகக் கேள்.

3

நாம்பெரும்பாலும் கேத்தி தீரவேஷாந்தவாராதா! |
தவஶாத்தூந்தூமாவாரா யாயங்தாதாதநாதநா! |
வாவ, பூகாவத்தாம் தெஷாங் தஷி வாசிதாராண்பு |
ஏதாய்தூந்தூவாலுராண்யயாத்தெது, கவஷதுவச! |
ததி ஹுவதெனா ஹாவாநு ஹுஹாஹாகவி தாநம்! |
சூததூதெஷாம் நிகபி, வாகநுதெதாவாவ மை! | க
வாரா வாணீஸு ஹவதாம் ஸ்ரீதொவியி தவஶர்யாதா |
ஹவதிராது, யசு பேராது தூஷாதி ந வங்ஶயி! | 7

வேதாந்தங்களின் கணக்டந்தவர்களான சில முனிகள், பிரம
பாவை நினைத்து கங்கா தீரத்தில் ஒருவருஷத்துக்குத் தல்பமாக
ஆரிம் சதார்யுகமளவும் மிகவும் கோர்மான தவத்தைச் செய்ப,
பூம்மா அவர்கள் முன் தேரன்றி, ஒ முனிவர்களே! உங்கள்
கொடும் தவத்தினால் ஸங்கோசமடைந்தேன். உகங்குக்கு வே
ண்டியவற்றை கேளுங்கள்; தருகிறேன். (என்றநூலினுட்)

ஐதூவங்தாமாதாநதநந
ஸ்ரீவைஷ்வரா தாதயா வெவடு |
விதாவூஷிஷவ வதாராதநவா
பேராவாது வாகாம் விதநவொவவநா! | 8

இந்தப் பிரகாரம் பிரம்மாவினால் சொல்லக்கேட்ட முனிக
ஸ்ரீவைஷ்வரம் மகிழ்ந்து அவர் பக்கத்திலிருந்து வளக்கத்து
உடன் கேட்டுக்கொண்டதாவது.

8

கால்யா :—

ஸ்ரீதொவியி யாதை ஸு ஹாதுவவஶாராவதை

தவுனுக்கும் பூப்பூத்து கூடியிராமி தேவாயு । எ
யாராய்க்கும் தெவத்து, தாராய்க்கு கூடினிக்கு ।
வொயும் வசாரை வெங்காவைவாறாவை வெவகா : ॥
யாரா பூவுக்குதெ வெதொவத்தூம் ஹளிதுகுயாவெணி
தாரா வசாரை லாதெராகெ ஏநது டியா வராயு । கக
கூத்துப்புலர்தீதெராகெவழிநுல்லாதாக்கும் நலவெசு
பூமெரா

லமுதெராகெ ஸ்தூதெராகெ வ வெதெந்தாகெ ஒ வி
தாகெ ! ॥ 22

வாதாக்கும் தொ ஹவிவத்துவைதெதெந்தெயும் வரதுயு ॥
ரினிகள் சொல்வது :—

ஓ ஸரஸ்வதி மணோனே ! எகள் தபஸ்ஸுக்கு தேவ
ரீர் ஸர்தோஷித்தோனுஸ் எங்கள் மனதில் தோன்றும்பொ
ழுது (1) தேவரீருலக்கடஞ்சு தேவரீரை பூஜித்து, அங்கு
சிலகாலம் ஸாகம் பெறவும் (2) அப்படிபே ஸ்வர்க்கோகம்
சென்று தேவர்களைப்போல் வாழவும் (3), இங்கோலலை
புண்யப்பதமான பூலோகத்திற்கும், இவ்விதம் முவன்றகங்
களிலும் யீதஷ்டமாக ஸஞ்சரித்து ஸாகம் பெற அனுகரகிக்க
வேவண்டுமெனப் ப்ரார்த்தித்தார்கள்.

124

வாரவஙி —

ஏனவதிரை கா தீநிவெரைவை தூநாதெராகவிதாகவை : ॥
தயாவுமிதி வரா அகவா ததெ துவாநாயியதா ।
தாராவு லர்தீதெவெத்தூநாதெராகெவிதாநுதெ ॥
நுவூலாதாக்கும் தெய்யாவதூநாவுக்கு யட்டாவாவாவுப்பு
விபாஸர் சொல்வது.—

இப்பிதம் முனிவர்கள் கேட்டவரங்களை யளித்து ப்ரம்மா
அவ்விடத்திலேயே அந்தர்த்தானம் செய்ய, அது முதற்கொண்டு
அந்த எல்லா முனிவர்களும் மிகவுமிதான ப்ரம்ம ணோகத்திலும்
மற்ற விரண்டு லேகங்களிலும் தங்களிழ்டம்போன் உவித்து
ஸாகமமடந்தார்கள்.

145

யாவல்பி வரம் மூவு விசாராதெட்டு வெள்ளஜ வகீ
தாரா 1 கிவெந்தாரா வெந்த வொவசு லிஷ்டாக்டு வர்த்தித்து

அக்ஸினப்பிட மிகவும் தேஜஸ்விகளான அந்த ப்ராம்மனர்
கள் ப்ரம்மாவிடத்தீந்தீபால் அனந்த ஶக்திமானுசிய மகீச்வர
விடத்தும் அனுக்ரகம் பெற்று பூமியில் 1 ஸாகமாக வாழ்ச்
தார்கள்.

15

ஞான வாதம் தூக்கானும் வொவசு லிஷ்டாக்டு வாரிடு : ||
தாவுலை தீ தெ விவாது விவதம் தூராத நாசது : ||
தாஞ்சுவண்டுதடாஞ்சுக்காவாவஸம் வகீ உக்காஞ்சாநிதாகீ : ||
வராக்க ஷங்காநதா உக்கா விஸுவாவாரு நிவாவிதா : ||
தெந வெநாநிதாவீது வொவசு லிஷ்டாக்டு வாரிடா : ||

இப்படி ஒருவருக்கும் கிடையாததும் நிகரற்றதுமான ஸ்வா
தந்தீபியத்தை கங்கள் இஷ்டம்போல் பெற்று தாம்ரபர்ணி நதிக்
கரையில் கொஞ்சகாலம் ஸாகமாக வாழ்ந்து, பிறகு விந்து ஸ்தல்த்
தில் சென்று, அவ்விடத்தில் ஸன்னிதானம் செய்யும் ஸாப்ரம்
மணிபால் வெகுமானிக்கவும், அதுமுதற்கொண்டு த்ரிஸ்வதந்
தார் எனப் பெயரும் பெற்று, தேவர்கள்போல் ஸாகமர்க் வாழ்ச்
தார்கள்.

18

ஸ்ரீ ஶாக : —

தீ வீதம் தூக்காதாதோ யாவங்கவே ஜ ரத்தீ பொரா' |
கெளாதமுஹமெந வர்ஜாலி வத்வை யிவ வா து கெ !

1 வைக்குதாதைவிரநாதிவொயு ஸாதம் தூ(தாநிது) தீ
வீதமுஹமீ : கூடங்தசமீபீ விஹோவ்டுபிழ்கூ : ஷலாஹ்மாமா
தீ வெந்தாவை : உதி.

1 ஸ்வங்குருத்தம், திருப்பி, அனுபிபோதம், ஸ்வதந்தரம், குறலிக்
மூ, ஆதிவிள்ளம், என்ற அறங்கையைக்கின் ஸரஜுக்குனாம் என்ற
ஏராகும் உறிசித்தால் பரிசையம்சிவம் பெற்றாக்கு இவ்வறு குணம்
நிறும் கெளிய்போம்.

ஸாகர் சொல்வது:—

ஓ குருவே! மகாதமாக்களான திரிஸ்வதந்திரர்கள் எக்தனை பேர்கள்? இதையும் கேழ்க்க எனக்கு தோய்ப்பவும் விருப்பப்பிருக்க நது, புத்ரனுள்ள என்னிடத்தில் சொல்லுங்கள் (ஏனார்) 19
வாஸ?:—

தூதிது சூய்யாலூடு ஸூராம் ஜாரா சிவென்ஜையா
உவாவகாநாம் நிதூராம் நிதூகஷாரகாஷி-நாடு
வநாவுவணாதாவாசு லுதி ஸாராணா ஶரியூ

காடு 120,

பியாஸர் சொல்வது:—

ஓ குழந்தாய்! சித்ப கைவித்திக கர்மங்களில் ப்ரத்காஞக்க ணும், தவமகிமை பெற்றவர்களும், ஸார்ம்பாண்பரிடத்துச் சிறு ந்த பக்சியுடைபவர்களுமான அந்த மஹா பிராம்மண்களுடைய சரித்திரர் கேழ்ப்பவர்களுக்கும், படிப்பவர்களுக்கும், அவர்களுடன் வலிந்திரவர்களுக்கும், நல்வாழ்வை கொடுப்பதாகும். (அதை உணக்குச் சொல்கிறேன்.) 20

வருஷாசிய வோகைதீ வைவலூ ஸூராம்
ஜோதா 121க

ஸூரதவுஜாவாஸாஸ்-வோநிதூரையூ செயு
வாவநா 121

ஸ்ரீ ஜயதூரா-ஶாஸ்வகைதீ விவைவூ ஸ்ரீ ஜோ
தா 122

ஸ்ரீ ஜயதூரா-தவாதிதூரைவெற்றாகவாவதா;
வாஜாரீகவா-வெற்றைதீ தீவைவூ ஸ்ரீ ஜோதா 123
தவெட்டாரயா-த வாரதிதூரைதீ நோகவாவதா;
ஷதாஸ்வையூ ஸ்ரீ வாதிரவூ ஸ்ரீ ஜோவா-ஸ்ரீ வா
திதா 124

யூரதவுத்தோவாவி பேண்ட நித்தூதே பெறுகவர
வநா : |

ஸ்ரூபனா : வந்து வாஹமூலம் வங்காமயூரம்
ஞாவமேநுட்டு

நாலிவாராயணாதாநித்தூதே பெறுகவாவநா : |

ஐதநாமே உமாக்ஷதே தூதே பேண்ட வாஹமூலம் அஜோ
தீகா : || 2 கூ

குராயநவாவி பேண்ட நித்தூதே பெறுகவாவ
நா : |

ஸ்ரூபனாவை ஶாஹமூலதே ஜிநிவநவாவி நா : |

யூரதவுத்தோவாரம் பெறாநித்தூதே பெறுக
வாவநா : |

கஷதி வாஹமூலங்கு ஸ்ரீ மாறாவஸ் நிவாவி நா : | 2 கூ

க்ஷதாமாதே யை பை நித்தூதே பெறுகவாவநா : |

அண்காரணை நிறுபாதவாஹமூலக் கி ஜோ : | 2 கூ

ஸ்ரீ ராஜங்காநிதூதே நித்தூதே பெறுகவாவநா : |

அசுவாஹமூலக் கங்காதாநுகவேஷியாகி நா : |

குராயநக்ஷராநிதூதே நித்தூதே பெறுகவாவநா : |

வனகாட்டாவ மூலம் தெ விஜா நாராயணாநுபியாகத
நாராயணவாரநிதூதே நித்தூதே பெறுகவாவநா : |

அவிஜா வாத்தாவாஹமூலம் உமாக்ஷதே வீசில்லும்புரி : || 2

ஏன்னாவயூபூரதவாரநிதூதே பெறுகவாவநா : |

விருத்தாசலத்தில் அந்த திரிஸ்வதர்த்திர முனிகளில் ஆபிரம்
பர்கள் பரமத்தினை ஆராதித்து அழிவற்றவர்களாய் லோகங்களை
பிரபாத்தம் செப்புகொண்டிருக்கிறார்கள். ஸ்ரீ ஜயந்தி என்னும்
விருத்திகளுளில் இரண்டாயிரம் பிராம்மனைத்தமர்கள் வாப்ரம்

மன்யனையும், சிதம்பரத்தில் மூவரயிரம் பிராம்மணர்கள் நடையாறும், பிரம்மபுரத்தில் (சிங்காழி) நாலாயிரம் பிராம்மணர்கள் எப்பொழுதும் வேதபராயணத்துடன் விஷ்ணுவையும், அருண சலத்தில் ஸிபாயிரம் பிராம்மணர்கள் எப்பொழுதும் நாமகீர்த்தச ஏங்களால் பரமேஸ்வரனையும், ஜகன்னாதமென்னும் மகாகீநத்தீரத்தில் ஆறுபிரம்பிராம்மணர்கள் விஷ்ணுவையும், தேஜினீவனத்தில் (திருவீழிமலை) ஏழாயிரம் பிராம்மணர்கள் பரமையவனையும் ஹராஸாஸ்ய கேஷத்திரத்தில் எண்ணைபிரயாரப்மணர்கள் ஸினகுபி ஸௌந்தரீஸ்வரர்களுடு கந்தரங்கப பரியர்காப் அவ்விருவராயும், தண்டகாண்பதத்தில் ஒன்பதினுடோ பிராம்மணர்கள் பூநிராமூர்த்திபையும், கொகுலத்தில் பதினுபிரம் பிராப்மணர்கள் மது ஈருதனராகிப மகாவிஷ்ணுவையும், நரநாராயண கீந்தக்திரத்தில் (பதரிகாஸ்ரமம்) பதினேராயிரம் பிராம்மணர்கள் நாராபனையைப், ஸ்வாமிமலையில் பண்ணிரண்டாயிரம் பிராம்மணர்கள் ஸப்ராமண்யனையும், தியானம், ஆராதனம் இவற்றைச்செப்பு அறிவற்றவர்களாய் லோகங்களையும் பரிபாத்தம் செப்பு கொண்டிருந்தார்கள்.

324.

வனது விஜெஞ்சுதூரமாதாலும் வைவடுமாலூதாயகடு ॥ நூறு
பூராதாதூய உதிராநு வெம்குத்தூதாதவஸ் ।
வாதாநாரிதா வறிகுவா வாராநாயாது பூலாலு 2
வெசு நூறு

இப்பிதமாக ஸயஸ்தஸாகங்களையும் தரும் திரிஸ்வதந்தீரபிராம்மணர்களின் மாகாணமிபத்தை காலையிலெழுந்து எந்த புக்கிமான்கள் மனதை நிலைசிறுத்தி படிப்பரோ அவர் எல்லா கஷ்டங்களும் சீங்கி புருஷர்த்தங்களை அடைவார்கள்.

34

தி வைது து சூரியாதீ காரண
வாது சு மூரை திவாவதொத்து ।
ஒத்து தவவாது செலாவாச
பூராதூவாங்கவை பூது கஷ்ணாச । நூறு

ஓ புத்திர ! உன்னிடம் புத்திரனென்ற அங்கிலூஸ் ரக்ஷப் மும் பாபநாஸமுமாகிய திரிஸ்வதந்திர முனிகளின் நாம வாலாற் றைச் சொன்னேன். இதைக் கேழ்ப்பவர்கள் படிப்பவர்களுக்கு உடனே பரமானந்தம் பெருகும் (என்று வியாஸபகவான் மாக மஹரிஷிக்கு உபதீசரித்தார்.)

35

உதி ஸ்ரீ ஷாதீ வாராணை உவர்ணுவை

ஹூதந வெவலுவவணை

ஸ்ரீ ஜயங்கீவாராஹாதீடு

ஊர்சோஷாஸ்ய:

பத்தாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஈவெஷ்காஷ்ஶோகாஸ்ய:

வாரஸ : —

(3 இறுதி)

வாநவெஷ்கயவிஷ்ணாதீதெஷ்டா தீவாதாதீதீதாதா | .
ஃ பூத்திதவூதவூதவூத ஏஷாதையதுவஜிதுதா : | எ
கூரயங்கவித்தாஸு வூ ஹுஜிதாதெதகவாயகாதா :
வதாவெதுதவிதவூவெது ஸ்ரீளதவூதாதுதாஸு
ஏதி | १

**திரி உதி தித்திஷு-ஒ வை பியரிவொதுதெஷ்டுகவதித்தா :
யாயஜு மிகாகஹாலா உராஸுகுஜிதாத வூ வொயகா : |**

வ்பாஸர் சொல்வது : —

(உரை)

ஒன்னாய் மாகமுனியே! அந்தத்திரிஸ்வதந்திரர்கள் பெருமை ஸ்பை மறுபடியும் சொல்லுகிறேன். அவர்கள் முழுதும் (தீவாரக்கு மங்களாட்சிய) ரிக்வேதிகள். அவர்கள் அகங்காரம், மாத்வர்யம்,

(இப்பதில் இச்செ) கோபம், டம்பம் (அஸ்பர்கன, விவதற்காக வ்யாஜ்ஸ்டலாடி க்கை,) இவைகளோழிந்தவர்கள். ப்ரம்மக்ஞானத் தைபீப (காமாஸாவோ நியதிப்புக்கூரூ ஈசு தாஶி யோதிங் பொராடி உதி விதூடு) ஷாபெபாம் வண்டின்கூரூ கிளாவாகி சூ காபுநிசாவால ஈடுங்கவெளிதாடி காலம். ஸ்வபாவம், தலை விதி என்ற கர்மம், தற்செபல் என்ற சூன்பம், சூதங்களைன்ற ப்ருதினி, அப்பு, தீது, வாயுக்கள், போனிபென்ற பிரக்குதி அல் லது ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்ற முக்குணங்கள், புருஷன் என்ற ஶரீரம், இவற்றின் கூட்டுறவு, இவைகள் ஜகத்கரணம் என யைக்கமுறும் அனுத்மவாதிகள் போல்லாது ப்ரம்மீமே ஜகத் காரணமென்று), வாதிப்பவர்கள், காஞ்கு (ரூக்கு, யஜாஸ், வாமம், அதர்வணம்.) வேதங்களுமுணர்ந்தவர், (ஸந்த்தீயாபாஸ் த்தி, ஒநாபாஸனம், தீவாகார்ச்சனம், ப்ரம்மயக்ஞம், வைர்வதீவம், அதிதிபூஜை முதலிப்) ஸ்மார்த்தகர்மம் (அக்னிதோத்ரம், பெளர்ணயாளி, உக்தியம், அதிராத்ரம், அமாவாஸ்யை முதலிப்) ஸ்ரீராதகர்மம் இவைகளை குறைவின்றி நடத்துபவர், அக்னித்தோமாதியாகங்களைச் செய்தும் மஹாபாக்யபாங்கள், ப்ரம்ம விஷ்ணுருத்ரர்களிடத்து ஸமபுத்தியுடையவர், ஶாவோ லகர்ஷபுத்தி (ஸ்ரீவதாபர்வதா உபசிஷத்தில் 1வெவ்டுவூவீஷநா வாநு தவாகி வைவடுக்கூத்துவிடுவா எல்லாவற்றையும் வ்யாபித்தவன் பகவானுகையால் எங்கும் சிறைந்தவன் ஶாவனும். 2 இஹாநுவூதா வெவ்டுவூராமதூஸ்கூவெவூதூபு வத்துக்களி வொதிதீடுமாலிலோ ஶாஞ்சிலீஸாதோஜீநாஜீநாதீரவுயீயீ மகானுப் ப்ரபுவாப் புருஷனுன் இவனே ஸத்துவத்துக்குப் ப்ரவர்த்தகன். இவ்வங்யயனும் ஜோதிருபனுமான ஈயானன் முற்றும் சிர்மலமான ஶாந்தியைக் கொடுப்பானுக. 3 உகாடியத்கூவெவூஸாநாமி அவ்யீஸானனே அழிருத்தன்மையென்ற மோக்ஷத்துக்குப் பிரபு) 4 (தவங்கூசரிக்க பதிரவியலாகே நவெனிதாகெநவாதவங்கூஷின்டு) । வகாரத

ணம் காரணாயிவாயிபோராவாவூக்காயி ஜநிதாநாயிவாய் அவனுக்கோர்பதியும் உலகத்திலில்லை. ப்ரபுவமில்லை, அவனே காரணன். காரனுதிபதிகளுக்கதிபன் (ப்ரம்ம விஷ்ணு ருத்ரர்சன் காரணமூர்த்திகளும், சம்வரகோடிகளுமாயினும் அவர் எல்லாப் பதிகளுக்கும் மேலான பரமபதியின் வசத்துள்ளாரே என்பதைன் கருத்து) அவனே பிறப்பித்தவனும், அவனுக்கு நாயகனுமின்லையாம். ५ நிலையில் நிதியியங் ஶாஞ்சிரவாழும்நிராஜரூப, சுகௌதாவாயாம் மேதையிலிடும்நிதியாவாய் தா ஸ்ரீவிஷ்வாஸு பதூராதையுமாகாசாம். வேடியஷுபத்தியாரவாய் தா ஸ்ரீவிஷ்வாஸு பதூராதையுமாவாய் தொ ஸ்ரீவிஷ்வாதையும், கரியையில்லாதவனும், ஶாந்தனும், தோ ஸ்ரீயில்லாதவனும், உபாத்திரீனனும், அமிர்தத்தினப்புறத்துலை துவாய் கட்டையைக்கொருத்திய தணல்போனால் பரிவனை அறியாமல் துபரத்துக்கு முடிவுவரவேண்டுமானால், என்று தோலைப் போல் ஆகாசத்தை மனிதர் போர்த்துக்கொள்ளுவார்கள். (அன்றே அதூகூடும்) (மனிதர் ஆகாசத்தைத் தோலாய் போர்த்துக்கொள்வது அஸம்பாதிதமாதலால் சரிவக்ஞானமில்லாது மோக்ஷம் கூடுமென்பதும் அஸம்பாதிதமென்பதிதன் கருத்து.) ६ (வாயாம் ஸங்஖ி தாயா— ஒ ஹாத்யோவிரலாகாநாமாவூஷ்டிவித்துப் பதைவா நிருதாநாமு ஹாஸுஷாநாமாவூஷ்டிவிவைவூவாதித்துநிதி சிவா வாய் வாநநந்துவூஷ்டிவித்து ஹாநாமு ஹாவூஷ்டி) ७ சுதொக்கி ஶயபிரெஸயாடு தகெவூவெதிவிதிராய் || உதி ப்ரம்மாதிகளுமூலகத்துக்கு ஸ்ரீஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரம் இவற்றிற்கு காரணங்கேள்மாயினும், நிக்ரகாதுக்ரகங்களால் அவர்கள் சரிவனுக்கு வரப்பட்டவரேயாம். சரிவனுருவம்பட்டில் எவரது நிக்ரகாதுக்ரகங்களுக்கும் உஸ்ப்படான், ஆகவே அவனது சம்வரத்துவமே விக்சிந்தத்துமென்பது துணிபு) ८ (ஸரங்காவநிஷ்டி—வரக்கனவரிவொந்துதுவதொன்றுக்க வகுமங் கீழ்க்கா) தவாக்க வா

வடாவு வாரிதுஜீகேஜீயானு லிடாஷிகாநு ஹராநு ஶிவ வனத்
வெநாடி^ஸ யஸவட்சஸவாரடோவசி | ஶிவனினாருவனே அழிவற்
நவன் மறாதெல்லாமதியும். ஆனாயால் விளி ஜூழதனிப் தேவர்
ஈனோ தியானிப்பதைவிட்டி ஸம்ஹாரமோதனை பரிவனே யெப்
பொழுதும் தியானிக்கந் தகுந்தவன். १ ஈயவட்சோவதி
ஏதி—ஹுஷவிட்ட ராதெதூரூபாதேவஸங் டுவையினை |
தெலாம் ப்ரர்பன் விளி ஜூ ருத்ரன் இந்தரன், இவர்கள் பிரப
பார் (இன்னும் பல உபரிஷத்துக்களில் இவ்விதமே தொழிக்கி
ந்றாமையால்) தீடிபெர்மாமகாஸரம்பவர்கள். இன்னும் அவர்கள்
ப்ரம்மவித்துக்களுக்கு நீதாதேவதாந்த வை தீகங்கான்றி தக்கி
ராதிகளோவருதாக்கொண்டிம் வஸ்தாவை, தியானிக்குபதேபரிக்
காத (ப்ரம்மதித்தை கூடி) பபாத்தவைதீகர் ஜல்லத பிரம்மத்
காதைப் பிரதீதஸிப்பவர்கள். ३

ஸ ஹ வை வாக்ரத தெயாவா ஹராதை ஹராத
நூஷி |

१ ஹ ஹாதெதூதாந்தரையை நுதாவைதை வாவ
வஸங்கெயை: || ५

ப்ரம்மாத்தி, உடாகாரத்தைமாத்தஸ் ரூதாவைக்கொல் லுதல்,
அவர்மனைவிப்பார புணர்தலாகிய கொடிப் பாதநங்களைச் செய்த
வர்களாறி ஜூம் ஜுவர்கள் தமிழ்வதந்திரர்களிக்கந்தில் புஜிப்பதி
ஞல் தங்களோர் பாரிப் பாபம் சபநித்துவிடென்றன. ५

ஹாஹாகாராஹாகாரஸிதுயாதெதை வெஷ்டிதுஜோ
துதெதை: |

புவத தெதை ஹாஹாதெதை யஜிது ரஹஸ்யவங்தகடி | ரி

१ பாஶாரஸஸ்தளா — ஹாஹாஸஸு லிபு ஸு தயா
விவுதாந்தவெஷ்டி ஹாக ராந் தை தை வாவாகு கவஹாரா
ப்ராந்தாந்தரா: |

१ சல்ல ஜசாவானுயும் வேதாந்த பாரங்தனுயுமிருக்கிற பிராம்
மனத்துடைய அன்னத்தை புஜிக்கிறவன் ஒருங்குள்ளுன் பாவங்களிலிருந்து விடுபடுகிறன். (என பாராராருமருளிச்செய்தனர்)

1 யழூதொவையை மீயடு பெஜீக்கூவில்வங்வோங்வை நீர்
ஞாடு

வூந்வாழ்வாணீதொயெகாவடுதங் ஹாநாது குடி | சு
வேவுகெலுபுதூவை வூந்திவாவாரேவிடுமெஶஷ
து | கூடு

அந்த திரிஸ்வதந்திரர்கள், அவர்கள் கிரகங்களில் நாள்தோ
ம் ஸ்வாஹாகாரம் ஸ்வதாகாரங்களால் தேவர்கள், பிதிருக்கள்
ஶர்க்கீனயும் 1 அனைகவிதமான யாகங்களால் ஸாம்பழுர், தியை
, ஆராதிப்பதும் தவிர, புண்யதீர்த்தமாகிய ஸ்கந்தபுத்கரணி
உப்ரதிதினமும் ஸ்நானம் செய்து, ஸாப்ரம்மண்யரை தஃபரி
உ கைலவுபசாரங்களாலும் கேளிக்கவும் செப்கிறுர்கள். 62
ஸ்ரீராகஷ்ணாஹாநூவாணோ வீவாஞ்சிதிவைதாகா : | ஏ
லுவொகலுவிதவைவடுங்கா : டுவஷ்டுதாங் வாவைஹா
ரினை : | எா

இன்னுமர்த திரிஸ்வதந்திரர்கள், விதிப்படி தேகழுமுதும்
துதி யுத்துளானம் செய்து, அந்தந்த ஸ்தானங்களில் தரிசுண்ட்
களைத் தரித்து ருத்ராகஷ்மாலைகளை யாபானங்களாயணிந்த

1 ஓயவீயஸூதெகன — நாவிகு)ாதுயவாமவஸு(ாதே)ாக்கூ
தாஷிவதி யஜீதவாநயஸுதூந வயாதி நாகாநு வைஹ—
॥ தஹாக ஸவுபுபு யதீந ஹு ஹணேஞ்சுவி விபொடிதங் : |
பாயாதீநு லிசாஞ்சோதா யஜீத வாதேஸராடு உதி

1 ஸாதித்தாவே அவ்வதே ஸோம்பவாலே யக்ஞும் செய்ய மன
வைமல் அரைவிட்டிருப்பாலுகில் அவன் அனேக ரெகங்களை யகை
உ. ஆதலை பப்பாடுபட்டாவது முன்மாய் ப்ராம்மணன் பரம
ஈ லக்ஞுகளால் தகுப்தி செப்துவைக்கேண்டும.(என்றிருப்பதால்)

துவைஹஜாவை அவநிஷ்டி —

1 தி வாணை யெ விநிதாஷி நிதாஷிபிவுகெதை யார
கி வ யெ ஹகுர யாயணி மீவம் வ தெ ||

வருமானத்தினால் அவர்களை (இதனடிப்பில் 1 முதல் 9 வரையில் குறித்த ஸ்ருதிகளுக்கிணங்க விழுதி ருத்ராக்ஷதாரணங்களுக்கு மகிழ்ச்சி பேற்பட்டதாலும்) தர்சிப்பவர்கள் தங்களுடைய பாபங்களைத் தொலைத்து பரிசொத்தாகின்றார்கள். 7½

தீப்ருஹஜாபாலோபசித்தத்திலை:—

1 திரிபுண்டரத்தை நின்திக்கிரவர்கள் ஸ்ருவனையை நின்திக்கிரவர்கள். அதை பச்தி யோடு தரித்துக்கொள்ளுகிறவர்கள் ஶிவனேயாம்.

2 ஐந்கொழுவெவெதிஹஸ் பெவெபுமாதெந ஸஹஸ்ர ஜாவதி மூலாகங் ஜஹாரி, தம் மகூவாவாவு, சொல்லு ஜாவதெ! திருவாண்ஸு ஜாஹாத்தும் வெடுவீகி, தம் பூஜாவதிரஸுவீகி, ய செயெவெஸராஸு ஜாஹாத்தும் தடெயை திருவாண்ஸுவீகி

3 விதைக்கேதசத்திய ஜனகர் பைப்பலாதபுனிவருடன் பிரஜாபதி வோகம் சென்ற அளரிடம் பின் வருமாறு கேட்டார் ‘ப்ரஜாபதியே! திரிபுண்டரத்தின் மகிழ்ச்சிய ஏனக்குக் கூறவேண்டும். அதற்கு பிரஜாபதி சொன்னார். ‘சர்வரனுடைய மகிழ்ச்சி எவ்விதமோ அவ்விதமே திரிபுண்டரத்தின் மகிழ்ச்சியுடு.

3 கய வெவெபுமாதோவெகாண்டும் ஜஹாரி, மகூவாவாவு, சொல்லி஦ோ! திருவாண்ஸு ஜாஹாத்தும் வெடுவீகி, ய செயெவெ ஸராஸு ஜாஹாத்தும் தடெயை திருவாண்ஸுவீகி விவாராவு ॥

3 பிறகு பைப்பலாதர் வைகுண்டத்திற்குச் சென்ற திரிபுண்டரத்தின் மகிழ்ச்சியக் கூறவேண்டுமென்ற விஷ்ணுவை கேட்டார். அதற்கு விஷ்ணுவானர் சர்வரனுடைய மகிழ்ச்சி எவ்விதமோ அவ்விதமே. திரிபுண்டரத்தின் மகிழ்ச்சியும்சன்றார்

4 யஸுகஸு விவர்சோதீ திருவாண்ஸு உக்குவததூதெதா வு ஜா பூஜாவதிர்துதீயா விஷ்ணுவிதீயா ஸாரிவ உதி ॥

4 ஒவரானுடைய சர்வத்தின் திரிபுண்டரத்தின் வகுபியம் (ரேகை) இருந்தால் அதன் முதல் ரேகை பிரஜாபதி, இரண்டாவது விஷ்ணு, மூன்றாவது ஈதாசிவன்.

ஸ்ரீ ஜயக்ருஷ்ணராமரத்து

*** காலா ரீராட்சூப தீட்டில்—**

१ பாஸு மூலை பாவாவாஹாஹ் வது ராகாரோநா
ஈ கு வெற்றாக கு தாகி பாஸதி ஜில்லா பூரா தவங்கு ३
ஏ ரோட்டுவதெத்தி । பாஸு சிதீபாரோவாஹாக்ஷினா நீ
நார ஸு சுதிஞரி குதிஞரா கீ சு வாரக்திபடுஜாவெது கூர
நகீ வெவநா மேல்வா தெவதெத்தி । யாஸுது தீ
ராவாவா வைதீபொசூகாது கோதெதுன வெற்றாகும் பா
ராஸ்தாந ஶதீஸாகிவெதுஸ்பீபங்கு வெவநா உஹா தெவ
நி ॥ வனவு பீ வாணி ஸுநா கரோ தி

२ ஒஹாஸாத த — குபாத்தாகோயவா ராஜிது ஈ-அதி
ஶாக்ஷவாநாம் திது வெவ யா-பிபகு ஸு கோக்காதி தி
அரிஜ ॥ ஒதி ॥

३ மஹாபாரதத்தில் — ஒ தர்மராதனே! ஆபுஸ்ஸையும் ஜர்வர்ம
பு, மோகநத்தைதயும் கோருகிறவர்கள் வித்திராணத்தைச் செ
வண்டும்.

ராத்ரூக்தாபாவெறாபத்தி காலா ராத்ரு ॥

४ பீ பாவா சுது இஹா நிதி ரதாகேநா ஸவா வெஸ்து
பிடுவோ ஈ-அதி வதி காரை ராத்ரூக்தாஜாதாஹவந்தா
நா பாய தெவநா ராகோ வாரணா கீ னை தஶபீநா
நா மது, கு மாது ஸபநா ஸுநா பீ வாணா மாது த உன
வகாம் நஶபீகாதி ।

५ காலாக்னி நத்ரர் சொல்லுகிறார்:— கிரிபுராத்தக்கிர்காக ரான்
னா முடிக்கொண்டீட்டா. அவைகளிலி நந்து ஸுபிர்துக்கர் கு ஸில்
தன. அவை, எல்லீலாம் அனுக்ரகம் பெறுவதற்கு, நத்ராக்கநக
ன. அவைகளின் நாமத்தை உச்சரிப்பதினால் மாத்தீரம் பத்து
க்களை தானம் செய்த பலன் கிளைக்கும் தர்சனம், ஸ்பர்சனம்,
சிதல்) இவைகளால் இரட்டப்பு பலன் உண்டு. இதற்குமேல்
ல என்னுல் முடியாது.

5 [காலாக்னி ருத்தீராபநிஷத் வாக்கப்பக்ளின் உகர.]

* விழுதியால் தரிக்கப்படும் தீரிடுண்டரம் (முன்று ரேகை) களின்

தத்தவமிவழுப் பிளக்கடி

கோகை கள்	அக்னி	ப்ரணவம்	குணம்	வீலாகம்	ஆத்மா	பாக்கி	வேஷம்	ஸர்க்கையை	தீக்வததை
முதலா வது	கார்வி பத்யம்	அகாமம்	ஏஜன்	பீலா கம்	ஆத்மா	கிர்மா	ரிக்கு	உதபம்	பரிவூர்வார்
இரண்டாவது	தக்கிழி னமம்	உகாமம்	ஸாத்ரம்	அந்த ரிக்கம்	அர்தார த்மா	திச்சா	யணங்	மத்தி யான்வரி	ஸாதா பரிவர்
மூன்றா வது	ஆறுவா னிபாட	மகாமம்	தபஸ்	ஸாவர் வீலாகம்	பரபாத்பா ஞானம்	ஸாமி	ஸாமி	பாகாரீதவர்	

ஏஜவாராஜஸுபதூவாவாயதெதயஸ்தாநு வி
ஜாநு! அ

வைதெநாகவொரோ இஉவிபதெறாஷ்கட்டுமே |
தாநாஶ்யமெங்வா கெந்துவா | யநாவா யெரநா
யிவஃ || கூ
ஹாதுஜூநதெவாவிலையொரொகவதென |

இவ்விதம் ஓமன்மை தங்கெப் திரிஸ்வதந்திரர்களை அரசனு
வது அவன்து சீலவங்களாவது உபத்திரிவித்தால் அவர்களும்
க்ருஷ்ண, பூர்ணி, | தனம் இவைகளை தெரிந்தோ, தெரியாமலோ
அபகரிக்கின்ற அரசர்களும் ஸ் லெஷ்மகர்த்தம் என்ற கோழை

8 தீவைவை அணி ராதூராக்ஷாம் வீணி வடிடாணி பூ
கூவாஸாக்ஷாதூரெதூரா ஸவதி ஜஸா, நிளாவ, ஜில்லாத, உதாரெதூ
ப, சொவதகப்புஷ்யதபொ ராதூராக்ஷபாரணாதெவ இங்காபி
த

8 மூலாகிரம் (300) ருத்ராக்ஷங்களை மூன்று எர்ஷம் தரித்துக்
கொண்டிருந்தால் ஸாக்ஷாத் ருத்ரனேபாவான். ரிபு, சிதாகர், ஜூபாதர்
தத்தாத்தேரவர், ஹவதன் முதலானவர்கள் ருத்ராக்ஷாரணத்தாலே
யே முக்கி யட்டந்தார்கள்.

1 ஹார்துவபாராணை எங்஗ார உவாவு—

வெளாஶிவ, யநம் ஒண்டு உதெம்நாவஸ்புதீகாமுடு | தகிடுவ
வதுநாமவூ வாசாநாதெகவிலங்ஶதி | வாநபு ஸவஸுவி தங்கா
வு தாநாஷ்விகாமுந்துதெலேக | யதெவிடுதாந் கொடிகாமு கவங்
ரும் சிவபெயாறிநு | உது

1 பார்கவ புராணத்தில் பரமசிவன்சொல்வது:—பிராம்மணருடைப
தனத்தை பலாத்காரமாய்ப் பறிப்பவர்களால் அவர்களுடைய ஏழுகுல
மும், வஞ்சித்து எடுப்பவர்களால் அவர்களுடைய இருபத்தினாறுகுலமும்,
அந்தத்தம் வானப்பர்ஸ்தநுடையதானால் கோடிகுலமும், சிவசீயாகிகளு
டையதானால் எண்ணிந்த குலங்களும் தலுமிக்கப்படுகின்றன. (என்குர)

தன நிதாநவாசை, ரஸம் த ஸு மயாநா 1 மிதம்
வடிச்சி கூ

(இறைந்த) நாகத் திற்கிரயாவார்கள் அவர்களை நின்திக்கவும்,
கோபிப்பதும், துவேஷிப்பதும் கூடாது.

10

தெஷாங்கவஸ திவாரி த தெஷாங்கவாவ நீவங்யாத : |
தவாரை தவாரை வெதாத துவாத துவாத துவாத : ||

ஸாப்ரமண்பர் வல்லீ தேதியுடன் திரிஸ்வதந்திர முனிக
ளின் இருதய கமலத்தில் வாஸம் செப்பதால் அன்னேர்கள் யாவ
ராலும் வணங்கத்தக்கவர்கள்.

11

தெஷாங்கு தாது தெஷாங்கு தாது தெஷாங்கு தாது தெஷாங்கு தாது
தெஷாங்கு தெஷாங்கு தெஷாங்கு தெஷாங்கு தெஷாங்கு தெஷாங்கு தெஷாங்கு
கிணுதாது கிணுதாது தெஷாங்கு தெஷாங்கு தெஷாங்கு தெஷாங்கு தெஷாங்கு !

யாதொருவர் இந்த திரிஸ்வதந்திரர்களுக்கு தானம் செப்பி
ரார்களோ அவர்களுக்கு மோக்கம் கிடைப்பதில் ஸந்தேகமில்லை.
ஒரு குழந்தாய் ! திரிஸ்வதந்திரர்களின் மக்கைமைபை உலகத்தில்
யார் வர்ணிக்க வல்லவர். நான் ஸாப்ரமண்ப கிருபையால் சில
வற்றை தெரிந்தவரையில் சொன்னேன்.

12

த துவீதம் உஹாவெநம் தெவெநாவதீம் விஹாஷி |
உருவூதாரா : பூதாவூதெந வாவிதொவி தெவெந
தவ : |
திவாங்கு தெவெந தெவெந அவாவாவாண மூலிவிதி |

வடுதலங்களிதாயாம் —

1 பெ ஶிஷ்டாநி இஹாதாநம் ஜூநவங்கம் நாராய்கா : வ
ஏ அநெந ரெளாவெ கூடை வாகாநெந நாககெ வாகா உதி

1 எதுலஸம்முதையில்—மஹாங்களான ப்ராம்மணர்களுக்கு அப்
மிசியம் செய்யும் நாதமர்கள் அனேக கம்பங்களில் கொடிய நாகங்களில் நன்புறுத்துகிறார்கள்.

காத்திகூரம் குத்துகாலை ஹாகா வவந்தன் வா
உமோ ।

வவந்துவரவுவிநிச்சாத்துவமாதி வரசு 10 மத்து । கடு
குத்துகாவேவாதங்கட்டுத்து உவேஷை வ வ ஸி
யேஸ் ।

ஹாகா இந்து 18 முறையைத் தாடி ஏரவாசம்பூர்
உத்துதீ 19 முறையைத் தாடி ஏரவாசம்பூர்

திருப்போதுமலை காஞ்சிதம்பாக் கோட்டு தீவுமலை
ஏதீம், இந்துமலை. தங்க ஸ்ரீத்தீவீதி திரும்பாரனங்க
களே பங்கிச்சுவரம், சீதவுச்சங்க்கு பீஸ்துமாக்கவன் பெரும்பண்ய
ஙன்னிதாந்தத்தில் மாணப்போதும் கார்த்தியகத்தினத்திலும் கார்
தத்திகை மாணத்தில் கார்த்திகை கஷத்ரத்தில் பொருமாமிழிலும்
(கிருஷ்ணத்திகை) வதனும்பதிர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்து
ஏப்பம்பண்டரை தப்பக்கிரவர்கள் எவ்வித பாபங்களை
யகற்றி நற்கதி பெறுகிறார்கள்.

16

ஒவவூராதம் நாலோ யஹா காாராதெத தது வந்தி
யேஸ் ।

ஏதவாராம் அவாராம் வா ந வாந ஜூநலூர் வெசு ॥

எவர்கள் மாகமாஸத்தில் (தை அமாவாஸ்யை கழித்த பிரத
மை முதல் மாசிமாஸ அமாவாஸ்யை வரையில்) வதனும்பதிர்த்
தத்தில் ஒருதடவை அல்லது இரண்டுதடவை ஸ்நானம் செய்கிறார்
களோ அவர்கள் மறுபிறப்படைகிறதில்லை.

17

தெவதூவேவி தயாஶாவை ஹாகா வழனூடாலைவ
நியேஸ் ।

தீவிசுத தா வதநாராமலை திருப்பாதி சுதாதி: வாரடு ॥ கார
வ எனவுறாவையாலிவவூராசமாவை: ஹாவேஸ் க
ரா-வகை: காரடு

அதுபோல்வே சித்திரை மாஸத்திலும் முப்பது நாளும்
நன்முகவன்விதியில் வதனும்பதிர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்ய

வர் சுமதசையில் ஸ்வாப்ரம்மண்யருடைய ஊருப்பு முக்திபை
அடைகின்றார்கள்.

18½

வெநுவாதி ரணி தொவை ஹாகுவா பூதாஷாஹி: வா
க்கு எநு |

இஹவாதகயாகிராவி தீஷ்வுதெநாது வெங்கயி: |
விடிவா கூயிந்காலெ ய: வராதி ஒனாநகடி | १०
வெ வுலிஜூர ஹாவதெ நிதூஂ வாஜவெய்வமனு: |
ஏலைச் |

உவிளாவி விரெவெணவதாராவெநாவைய: || ११
உவெஸாதிய ஶாஹி: ஹாகுவா வெவடுது தாவனு: |

ஏலைச் |

உந்தாநம் தவாதெவவாவி யாஹாக்டுநிவிஜன: || १२
தஹாதுமாவனும் தவாக்கறுதாஂ சாதுவெய்வாதடி |

அற்பசி, சித்திரை, இந்த விடிசுபுண்பகாலங்களில் ஸ்கந்த
புஷ்கரணியில் ஸ்தானம் செப்கிறவர்கள் பாபமோசனத்தையும்,
நை, ஆடி இந்த அபன (உத்தராபணம், தக்ஷிணைபணம்) புண்ப
காலங்களில் ஒன்று முகனை தர்ஸரிப்பவர்கள் வாஜபேயம் என்ற யா
கம்செப்த பலனைப்பெற்று இப்பூமியின்கண் பூஜ்யத்தன்மையை
ஏழும் மாலங்கீதாறும் ஸமுர்யன் வேறு ராசிரி ஸ்வங்கரிமிக்கின்ற
காலங்களில் வதஞாம்ப தீர்த்தத்தில் ஸ்தானம்செய்து சுத்தனுப்
ஸ்வாப்ரம்மண்பகாலங்கு மிகவும் பிரிபவெனப் பெரிபோர்க்காரன்
மகிக்கப்பட்டிருக்கும் முத்கான்னத்தை, (பச்சரிசி, சிறுபருப்பு,
மஞ்சள், இந்சி, மிளகு, உப்பு, இவைகளால் பாகம் செய்த பொ
ங்கல்) சக்தத்திக்குத் தக்கபடி நிவேதனம் செப்பவர் யாகம்
முழுதும் செப்த பலனையும் பெறுகிறார்கள்.

2?½

கஞ்ச தியாவங்காயாகும் கொராதெ யவா வாதாடு || १३
தவாதெவவாவாதெ தகு தெவாவிறீயதை
ஶாவணைவாக்காபூதை தவாதெவவாவா வாத
யாதை

வெதவாராயணம் யஹு காராதே ஸுதாஹா^{ஸு}
வெசு | 25

ஆடி மாஸத்தில் பக்தியுடன் எவன் தயிர் சேர்ந்த அன்னம் நிவேதனம் செய்கின்றுகே அவன் அவரது ஸாருப்யத்தையுர், ஆவணி மாஸத்தில் அவர் என்னிதிரில் எவன் வேதபாராயணம் செய்கிறுகே அவன் யாகம்செய்த பயணியும் பெறுகிறன். 21½

ஓவி ஹாஹுவதீ யஹு உகவா வளிஸுஷூரு ஶாலு^{ஸு} ||
காய்சு 1 ஊஜு யதிசாகாவி தரவூரூபீதாயயங் |

தெந பூஷணா: விதா: மூயாஂதிஸு, ஹெணாஂதி
கடு | 26

புரட்டாசி மாஸத்தில் புண்ய ஸ்தலமாகிய திருச்செந்தூரில் சேன்று எவர்கள் ஸங்தோஷத்துடன் 1 சிராத்தம் செய்கிறார்க னோ அவர்களின் பிதுர்க்கள் திருப்தியுடன் பிரம்மலோகத்தை யண்டின்றார்கள்.

26.

கூஷயா^{ஸு} ஹவி தியது ஸாகவா வாஷிராணீஜு ஜெ |
வங்கவாரா ஹிவாரா வா த வாந ஜுநலா^{ஸு} ஹவெசு ||

தன் மாஸத்தில் நாவ்தோறும் ஸ்கர்த்துஷ்கரணியில் ஒரு தடவையோ இரண்டு தடவையோ ஸ்நானம் செய்தால் அவர் கன மறுபிறப்படைகிறதில்லை.

27.

ஓஶ்புஶீவெதுவிஶைதெண ஓயூநாதா நிவெதயெசு
ஶாஹாயலகிதோ யஹு வ விஷூவாதராவிதா உஅ

மார்கழி மாஸத்தில் குகனுக்கு எவர்கள் பக்தியுடன் தத்தி யோதனம் (தயிர்சேர்த்த அன்னம்) நிவேதனம் செய்கிறார்களோ அவர்கள் விள்ளுப்போகமடைகின்றார்கள்.

28.

1 சீஹாஜயரூபாஜி.

2 மதாயஸிராத்தம்.

இசூரவே^{யூ} ரவெளாக்து^{தூ}துவஸூ செவவஸூ வைநியெளை^ந
சுமாலீ^ந வயுமிவெற வத்திந்தா ய வா வாநஃ^ககூ
வமிஜாங்கராத்தீவெலக்கூவஸெபொவம்வழிஶராதெதி^த

தை மாஸத்தில் எவர்கள் அந்த குசனுடைப ஸன்னிதிடில்
அகில் பொடியாலோ அல்லது சந்தனப் பொடியாலோ தூபம்
ஸமரப்பித்து பக்தியுடன் பூஜை செய்கிறுக்கீலா அவர்கள்
கைலாஸத்தை யடைகின்றார்கள்.

29

ராஜாவாராஜாதெ^{தூ}வாதவஸூ செவவஸூ ஶராங்கசெசா^த
உதவம்காரயெ^{தூ}வஸூ வை இவர்ஜங்குாயிவ:^த

நிஃபவதாம் இவர்ஜங்கு வூவு வாங்கவாயா^நஜங்கு^ந
யாக்கிக

வ வாவடு^தவெலாசோ ராஜாவெளா யு^தவம் ஜங்கு^த
உவர்கு^{கு}।

உவருக்கண்செவெதக்கை வைவடுஜங்கு^தவீதிங் வ இபு^கநக

ராஜாக்களாவது ராஜதுயர்களான முந்மான்களாவது (பா
வாகமங்களை நன்கு வார்ந்த சரிவபக்தர்களை வரவழைத்து) ஸாப்ரம்
மண்யருக்கு உத்தவங்கள் நடத்துவார்களாகில் அவர்கள் சக்கிர
வர்த்தியாய் சத்துருக்களன்னியில் அனைக்கமாயிம் ஜனமம் பூமி
யை அனுபவித்து பிறகு ஸாப்ரமண்யஸாயுஞ்யத்தை யடை
வார்கள். இந்தவிதி அனைவருக்கும் பொதுவே.

32

காதிழ்செக் காவி தாம் செவ: யோ நவஸூதி^தமுஜப்பி^த
வைவதெதாரகெவொமாஜலை காவி^{கூ}வாவு^கதெ^க நக.

கார்த்திகை மாஸத்தில் அந்த ஸாப்ரமண்யரை எவன் ரூடு
புத்தியினால் தர்சிக்காமலிருக்கிறேனு அவன் அட்டைகள் நினை
ந்த நரகத்தை யடைகிறன்.

33

வேவராம் கரோதி யோ லதூ கா^தகிகாஶவி கா
நிழ்செக்
வைவடுாஹரணவஸயாகம் வைவடுவபவ வாநா^க ந

வங்குவாதகயாவிதாவி தக னாநாவுதெ ய வடு

எவர்கள் கார்த்திகை மாஸம் கார்த்திகை நக்ஷத்திரத்து
ஷ்டு ஸலவாபாணங்களுமிருந்து அழகான திருமேனியை
ஷுடைப ஸாப்ரமண்பரை பக்தியுடன் ஸேவிக்கிறார்களோ அவர்
ங்கி । பஞ்சபாதகபொன்னாம் அப்பாவங்களினின்றும் விடுபட்டு
மோக்ஷ ரடைகிறார்களன்பது நிச்சயம்.

34

காதித்தூகை ஊவி வங்பூதே தீவு, ஏறவூதவங்யா
தடுகளு

காராதெவச நியெலா தவங்யவங்யாவிதாந வங்யயி ॥

கார்த்திகை மாஸத்தில் ஸாப்ரமண்பர்ஸன்னிதியில் பஶா
யின் செப்பால் விளக்குவைப்பவர்கள் முக்கி யடைவதில் ஸக்கீத
கமில்லை

35

காதித்தூகை கூதுகோ ஸீக்ஷைக்வாவிஸுாவானும் தரஸி ॥
வவதெதுஈாகுகீவெய்ய சுவாயெழுவி ஷணாவடு
வது வெலுகவங்ய யஜீவங்ய வங்வானங்குவரு
ஶாதெகளை

கார்த்திகை மாஸத்தில் கார்த்திகை நக்ஷத்திரத்தில் திருச்
ஷாந்துரூபில் சென்று செல்லி இலைபால் குகளை அர்சசிப்பவர்
கள் அந்த இலை ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு யாகம் செய்த
கணினப் பெறுகிறார்கள்.

37

தவாகதெதுக்க வகநுங்பாநு
விஸுாவாநுவாவங்ய விஶெஷஷு உதெலை ।
வங்யவாவக்ஷையக்கூஈாணா
வவதுாங்குதோயில் ஸு வணைத நிதூடு । நா

பரம்மஹத்தி, ஸாராபானம், ஸ்வர்ணஸ்தீயம், குருதல்பகமனம்,
தீவகளைச் செய்தவர்களும், அவர்களுடன் ஸஹாலம் செய்கின்றவர்
ஆம்.

கேளாய் புத்திரா ! எல்லா பாபங்களையுமகற்றி நித்யமான் கேழ்ப்பவர்களுக்கு ஸ்கல காமங்களையும் மளி க்குர் விந்து ஸ்தலத் தின் மகிழை முழுவதையும் உளக்கு நன்குராத்தீதன். (என்று வியாஸர் பஸ்தகருக்கருளினார்)

४५

ஒத்தி ஸ்ரீ ஹாதை வாராணை உவர்டலை செ

ஹாநவெலவை சென்று

ஸ்ரீ ஜயஞ்சீவாராணை உவர்டலை

வாகாத்தொஸாஜ್வாயঃ

பத்தேராவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

—

கஷத் தாத்தொஸாஜ್வாயঃ

வாராவः —

(இறுமு)

வாராகூத்தயா தெவது ! வீ விதூ ஹெறூ ஹை ஶாபுணை உத்திவராவங்கெலவையும் வைவட்குறூணை ஓயகடு || १
உாவைவூவரி தா வாகஷாக வாரா நடிபாங்கசௌ

வ்பாஸர் சொல்வது :—

(உரை)

ஓ குழந்தாய் ! முன் கிருதபுத்ததில் நிசழ்ந்ததும் அதிபாரி க்கத்தக்கனவும் எல்லா பாபங்களையுபக்கப்பிரம்பானந்தத்தைக் தருவதுமாகிய பரமானந்தமூர்த்தியான பரபாரிவன் புத்திராகையு
கு :ன் சரித்திரத்தைக் கேழ்ப்பாயாக. || २

வாரா ஶஸ்திரவெயஜாதெவர்ணையெ கூதெ || २

தெவமங்குவடவிசெஸரை தீ வீதாந்து ஹாந்தூ செரோ : |

ஸ்ரீ ஜயஞ்சீவாரை வாயாவிலூத்தீராத்தொஸாஜை : |

உவாஸ வஞ்சாவடி தா உஸைாத்தைவவடுதெ |

அதைக தீவெகானை வெகானை ஸ்ரீ வினாவகை !

ஸ்ரீவண்ணெவலைசூராலை ஹபிடெக் வரிவாடெத
வழக்கதி!

வீரவாமைநடவை மூர்ஜிது: வைவதுவைதாறனா

முணீஸ்ராந்தி

மூணீவதூஉஹை! வைதாங்கு உடியதாகாலுதாங்குதி! |
உவாவவரயாலுதி ஸ்ரீ ஷாரா; காராணாணாவடி|

ஆகி பில் குராத்மாஸாரன் வத மும் வஸ்லீ விவாக மும் நிகழ்
ந்தாரிறது முருகக்கடவுள் 'கந்தமாதன பர்வதத் தில் லிருதுதீர்த்
தில் லக்ஷ்மிந்ததனம் செப்பாம் ஜபக்தீகோக்கிரத்தில் தேவ
கந்தர்வ லித்தக்கட்டங்களாலும் அன்பர்களாகிப திரிஸ்வதந்
கிரமுனிவர்களாலும் சூழப்பட்டி வல்லீ, தேவலேஸீன என்றதனது
இரண்டு தேவிமாருடன் ஏதாந்தமாயிருக்கும்பொழுது ஸகல ஸலை
அபங்களுக்கும் தலைவனும் ஸர்வகலாவல்லபனுமாகிய வீரபாகு
கருணைஸகரமும் தனக்கு குருமூர்த்தியுமான முருகனை நமஸ்கரி
த்து கைக்ப்பி பக்கியுடன் சொன்னதாவது. 6

வூதியு! வைவதுஜைநாய வழிஜாவராஜ உத்தரவீரா |

சுவதியாங்விலுத்தீங்கி ஸ்ரீ ஷாணாவரிவாரிதாடி! விசௌஷாவழிஜாவிலும்புமாமூர்த்தியுமான வீரவாமைநா ||
ஒதி வழுவெடுஉஹைவைதாஶாந்தி வீரவாமைநா ||
ஈஹை தெகுயிஷ்டாநி வீரவாமை ஹாவைராவதி! அ

ஸ்வாமி புவதேநபரா! ஸர்வதேஷுகஶரண்பனுன குருமூர்த்திக்
ரூப! தேவரீர் இந்தப் ப்ரம்மாண்டம் முழுதும் எந்த விழுதிருபங்
களால் வ்பாபித்திருக்கிறீரா அந்தவுமது விடுதிபை நான்
த்பானித்து பூஜிப்பதற்காக ஒ ஸத்துருவே! எனக்குபதேபரிக்க
ஒவண்டுமென்று ப்ரார்த்திக்க, அந்த குகனும் ஒடுத்தியாவிபான
வீரபாகுவே! நமது விழுதிபை உனக்குச் சொல்லுகிறேன்.
(என்றார்)

வைத்து வரிவ மண்டு வெவ்விலு கிடைத் திசை விசை
ஏதால் ந

வாவா வெந உ நவா ஶாலிலது வ தவொயதி
ஒதுக்கூரீ மாஹவாக்கா க்குறு உணரிவீங்கைகள் கா
யோதாவெந வைவாவீநொ உ வைலதிலுமிதா |
ஶாங்கொ : ஸீஜுக்கீஶாவைவைஷாதாகாறு வைகாரிணா : ||
வைத்தியலாயோதாரா அங்கிதூதூக்கூதாரா வைஷா :
உவாவ ல வா நாதி தெவொ தெவெஶநதா : || க2

நமது விடைக்கியானது யெங்கும் சிறைக்கிருக்கின்றது ஆக
லால் ஒ கபோதனு' ஸாவதான சித்தனையிருந்து, நாமுபதேசபிப
பழைக்கேன் பரிசாத்தனவா', என்று சொல்லி, தம்முடுகாரான
ஒகவலேஸைனையின் ப்ராத்தனைக்கிழையாதது சாக்ஷிதர்தனுக்கிருக்குத்த
ஜக்தீபரஞ்ஜ சம்புவின் ஸன்னிதிபில் பாரமாக்கிடுடன் அந்த
சம்புவின் குமாரன் யோகாஸனத்தில் வீற்றிருந்து சின்முத்தை
தரித்து உபதேசரிக்கின்றார். 12

ஐ தூரவிழு தீயய ஓ விசி மண்மாயக ! |
பூஜாவதிஷ்டாஹுஹாணம் கொகெஷ்டா வை மது பெறுத
கக்கு || கங்

ஒ கணாபகா' என்னை ஸ்ருஷ்டி, ஸ்கிகி, ஸம்ஹாரம் இவை
கநங்கு கர்த்தாவாயும் । பிரஜாபதிகரூர் பிரம்மனுகவும் உ
உலகங்களில் ஸ்வர்க்கலோகமாகவும் சினைப்பாபாக. 13

வ வெண்டு வை வாராதாலும் ஓ வ வைதெஷ்டா வாரா கு
யு !

தெவெஷ்டா தெவொராஜு நாவைஷித்தூலையு வைத்து ||

1 பிரம்மன், ஶிம்ராமார், ப்ரகு, ரைப்யர், சிவனர், மனு, கர்த்தர்,
தகூர், காசியர், மரீசி, அந்தி, ஆங்கிரன், கொதமா, புலகன், புலஸ்த
யர், கரது, வலவிஷ்டர் முதலியவர்.

2 கு - புவ - ஸாவ - மக - ஜன - தப - சத்தியடேவாகங்கள்.

1 க.ஸ்டந்தகளில் டாரதகண்டமாகவும், பர்வதங்களில் மேரு
வாகவும், தேவர்களில் இந்திரனுகவும், புத்திஸாலிகளில் பிர
கண்பதிபாகவும் என்னை நினை.

14

வைதெஷ்டாநாதயிலிலூதநெஷ்டா வ வாழுகடு |
ஐஹாவைதூரீங் விசி உகுவடுமாயகெஷ்டா வி தஞ்

என்னை ஸாரதிகளில் மாதவிபாகவும், வாகனங்களில் புஷ்ப
கம் என்னும் ரதமாகவும், தேவமாதர்களில் ஊவபரியாகவும்
ஈனம் செய்பவர்களில் கந்தர்வனுகவும் நினை.

15

தூகெஷ்டா ஸிவமெராகொவி வாழுயெஷ்டா ஶு - தி
ஏந்துமெடு |
வைதெஷ்டா ஒழுவயம் விசிவெஹாங்காரவங்கந்தெராநுஹாடு |

என்னை (முப்முர்த்தி) ஜிலைகங்களில் கைலாஸமாகவும், வா
த்துக்காரர் தேவகந்தாகவும், நடர், , , அனுதாத்தம், ஸ்ஸ
திதர், பிரபா இலைகளில், , , , , ஆர் ஸ்வரமாகவர்.
அகந்தங்களில் நாம என்ற அகாரமாகவர் நினை

16

ஈநீநெதூஷ்டாவ ஓங் விலி சுறவூதூஷ்விவதூடு |
யோரீநெதூஷ்டாவதூதீந் ஓஙவிசெஷ்டாவவநாதநடு ||

என்னை முனிவர்களுள் ரிஷிர் தேஷ்டராகிய அகஸ்திபாக
வும், யோகிகளில் தத்தாத்தேயனுகவும், ஸித்திபெற்றவரில் ஸனு
தனுகவும் நினை.

17

ஸிவலகெஷ்டா ஓங் விலி தாராயணங்தாயடு |
வாணுகெஷ்டுதூஷ்வயம் காசீ தெராமெதூஷ்டா மீங்
வாதமெடுக்கு

1 புத - குரு - கிழ்புநாடு - விளை வி - ராநவருஷ - கேதமால -
யாம்மிய - பத்திராஸ்வ - இரண்ய - கண்டகன்.

2 சூதாநம் வெதுநாநாதெதூநாநாதாகாதாக ஜீவுஉதுதூந
வூநிதாத்திப்பாராநவிசிலு உபாக்ஷபு உறைஉதுதெ (என்றிருக்கிறது)

ஸ்ரீவைபுக்தர்களில் நாராயணஞகவும், புண்ப சீக்ஷத்திரங்களில் காசரிபாகவும், பர்வதங்களில் இமபபர்வதமாகவும், என்னை அறி
ந்துகொள்.

18

ஸ்ரீ ஷாங்கரீஸ்வரனாழலைத்தாஹம் வாநுகாநாதம்
ஹரிஷ்வைடு
வூவுமத்தூத்தாநாத காலூம் பூர்ணாது கறுயதாசவைடு ॥

ஸ்ரீஷ்டிசெப்பவர்களுள் இரண்யகர்ப்பனாகவும் ரக்ஷிப்பவர்
காநார்மகாவிஷ்ணுவாகவும், நாஸர் செப்பவர்களில் காலாக்ளி
நக்திரனாகவும், காநாம் செப்பவர்களுள் காலமாகவும் என்னை
கீர்த்தி.

19

ஏந்துணாதவி வைவத்தாநம் வட்டத்திற்குதவரவைடுவைடு
ஹீரீ : ஹீரீ கிழ்சாவை ஹீரீதாசவைத்தாசு, வெணா
வைடு ॥ 20

உபர்க்காசி பவர்களுள் ஆலமாத்தத்தில் தவத்துடன் உப
தீதஶம் செய்தும் தக்கினுமூர்த்திபாகவும், ஸ்திரீகளில் ஓற்றி, முதி,
கீர்த்தி என்றவராகவும், மாஸகாநார் ஆவனிமாஸமாகவும்
என்னை கிரீனா.

20

ஸ்ரீ வைத்திதாநம் வைவத்தாநம் தெவத்திதாநம் தா
தாநத்தி ॥
உஜைதா வாவத்துவைளாவோவை யெநுநாதாம் காட
யெநுவைடு ॥ 21

ப்ரம்மரிஷிகளுள் வாலிஷ்டரும், தேவரிஷிகளுள் நாதரும்,
கஜங்களுக்குர் ஸர்வபெருமன் என்னும் கஜமும், பஸாக்களுள்
உகல அந்தங்களையும் அளிக்கும் காமதீநுவும் நானே. 22

காவைத்தாசவைத்தாசவைடு தாணாத உஜு உரால உடு ।
வகைணா ஸாலாநாவை ராநாரணாநாநாக்ரோ
வைடு ॥ 22

குடிகளைகளில் ஸப்த நாயா என்று பெருள்ள ஸமூரிபன் குதி
நாயும், விருக்கங்களுள் ஸிம்ஹ மும், பறவைகளுள் சரபம் என்ற
தும் । பதினெட்டு ரூ ரூத்ரர்களில் பச்சர்க்கும் நானே. 22

ஸெஸ் ப்ரேவூலி வாவ தூநா நாதா வெராவா அவீஷா நவங் ।
23 தூநா அவீஷா யாய தீவர் கஷாண ரைவீ வீரங் ॥ உங்

அரவங்களுள் ஆதி ரைவி னும், தடாகங்களில் மாண்ணதீர்த்
தழும், மந்திரங்களுள் காயத்ரியும், விருக்கங்களில் அரசாம்
நானே. 24

ஹாணா வரமொரி ஷா மங்கு : வாவி தூநா ரங்கா ராதி :
கைவீநா மூ நாதா ரவீ நா அவூ வீ ய தாஷ்தாடு ॥ 25

கொல்பவர்க்குள் இபாமனும், பரிஶாரத்தம் செப்பவருள் வாயு
மும், குரங்குகளில் அனுமானும், வில்லாரி களில் ராமனும் நானே
யாகி தீரன். 26

ஸமிராணா காதட்வீ யதூநா யதூநா வெதூ
ஒவூ யெடு ।
யஜிதா நா அவூ தெயா வீ வாதீநா மூ வரவது கூவமடு ॥

மிரக்குள் கார்த்தகீயாங்கான னும், கர்பங்களுள் ஸத்திய
மும், பக்ஞங்களுள் அப்வமீதமும், பதினிரதைகளில் பாவன
மும் நானே யாகி தீரன். 27

காதூநா ஸ்ரீ ராமம் வாக்ஷர் விதூநா அவூநா தூ
கா ।

அலுபம் வெவட்டா நா நா சூரியோ / மூ வர்வீ ரா
ங்கா ஜவா ॥ 28

1 அஜா, ஏ. பாதன், அசிர்ப்புநன்கு, துவஷ்டா, குத்தோன், மூரன்
திஸியம்பன், அபராஜிதன், சுபானன், திரிபுவனன், சுங்கரன்.

ஆஸப்படுவதற்குப் பல்துக்களில் ஸ்ரீயுர், வித்பைகளுக்குள் பாதுராவித்பையுர் எல்லாதானங்களிலும் ஸ்ரீக்பமான அபயதானமும், பதுகுத்தரசுகளுக்கு சிருஷ்ணமும் காணே. 25
வதூவெனும் ஹெவா வாக்ஷராஜரீஸு-வெந்தாவியியம் தத்து
நீதிநாம் டிராயம் உரவிவிகு-நாங்கார்வா அராயி 26

ஈத்பவங்கிருதகளுக்கு கீர்க்கிப்பற்று ஆரிச்சர்தோவு, நகிள
ஞக்குர் உசபகங்கையும், ஸமுத்திரங்களுள் சுத்திஸமுத்திரமும்
நானேயாகி தீரன். 27

நக்கி தூணா மும்பு தூ, தே த ஒந்தா கூவாவை கூகு : ।
தொவை நாநா மும் காலவை பவாங்பூணா வாயங் ॥ 28

நக்கி கிரங்களுர் சுந்திரனும், நதுக்களுள் வளந்த ருது
அம், தோங்கி ரெப்பவரில் மன்மதனுர், தவங்களில் சிராணபாம
மும் நானேயாகி தீரன். 28

உக்கு முடுங்குரிரதா நாலெவார லாலாணை ஜூவை ।
விது பணா யத்தாவாவியும் நீயாணா ரதவாயா ॥ 29

ரதங்களுர் முத்துர், ஆராணங்களில் வள்கிருமும், ஏது
க்களுர் அர்யமாயர், இந்திரபங்களுக்குள் மனதுர் நானே யாக
தீரன். 29

1. பெனை தத்தீவாகனாக்குள் ஸ்கந்தன் நானே.

(பகவத்கிதை த, 10, ச. வ கம் 24 பார்க்க)

2. மாநா, யதிபா, வாரவூதி, கிரணா, யாதுவாபா,
வாரபா, ராபி, கெளாநி, ரொணா, கூத்தாநி, (இந்த பத்து
நக்கிகளுடைய ஸங்கமத்துக்கு) பெயர்)

இது தரங்களையே தரங்களித்து மன தேர்பிப்பதை.

(அத்தியாயம் 3. கூலாகம் 47, சீர்த்தம் 21 பார்க்க)

வாரமிரவா; கூத்து யாணாம் காலைவரைய நிதாக
மூடு

தீவியத்து இணிக்கணாத்துவிவரவிதத்து செய்யரா?

கூத்து கிரியங்கள் பூரவஸ்ஸாம், தனவரன்களில் குபீபா
து ரீக்தங்களில் மாரிகர்ணிக்கழும், உபர்த்தவைகளில் பர்வத
ஶம் நானே யாகி நீண்.

30

பூயவி தத்துவை, சௌதுபத்தாதாவாவிதயாவதாடு
வளுயத்துவாப்பத்து ராதோஹா வூதுவங்பெஷத்து
யக்காராடு! நூத

ஏராபரிந்கர் ரீப்பதர்நுபீப ஸ்தலங்களில் தீவுறவும்,
தபைபுன்னவர்களில் மாதாயும், ஸுர்யவம்பரத்தராக்களில் ராம
ஞும், சக்திவாஸநகராக்களில்தர்மத்திரானும் நானே

31

அணாநாம யது விணாவிதி சுவஷாநாண யெனவந்து
யாநாநாக தயதாசெநாவிவாவாகிஃ வந்தெஷத்துவமூடு!

ஸ்ரீக்காந்தர் இபொராத்தீநும், அவஸ்தைகாந்தர் யெனவ
அவஸ்தைதும், யாகங்காநர் அந்தர்யாகமும், ஸர்ப்பங்களில்
யாஸ்தையும் நானே யாகி நீண்

32

ராவாநாம முவண்ணாவிதி ஜாரா? வாவகேஷத்துவமூடு |
ராதோயணாம் ஹிகாவிவந்து யத்தாணா டாநவோ
உந்துவமூடு! நூத

(தித்திப்பு, கைப்பு, புளிப்பு, துவர்ப்பு, எரிப்பு, உப்பு, யெ
ஞ்சந) ரஸங்களில் ராப்பாஸமும், அங்கிகளில் உதாரக்கிணியும்.
நால்பங்களில் ராமாபணமும், தர்மங்களில் மானவிக்தர்மமும்
நானே.

33

இநூநாசெய்துத்துவம் ரீதா வாதெஷாகவூ கவித
ண்ண வெறு |
பெடுகூணீயதன்யத்துவந்து வாதாதா ஜாது யே | நூத

தத்திவாஹுதிவாதி ஒத்திவாஸோதவங்ஶயி :
வமிஜயஸ மணைஸாதி வாவத்து, வாதது ஹரி ராடு ॥

நூனஸாஸ் திரகளில் கிதையுர், கவி ஸ்ரூப் விராஸ முனியுர்,
இன்னும் மூவுலகங்களிலும் எதெல்லாப சிறந்தவைகளோ அவை
யெல்லாம் நானே என் அப்பாமே. ஸகதேசமில்லை ஆசலாஸ்
ஒ லெனுப்பதிபே என்னை பெப்பொழுதுமிமங்குர நிறைந்த பொ
ருளாக த்யானித்து பூஜிக்கக்கடவை 35

வைத் தியலாஜாத்தீரவெலுதூதுதவாநு வீரவாஹவை
வமினாதுநாதமாராஸாஸாகநாஜாத்தாங்காந்திரா
ஹி! கஞ்

இபதி ஜகத்துநவாகியஸம்புவின் ஸனதி கிரில் பக்கர்
கநூர்சு ளகல அரிஷ்டங்களையுர் அளிப்பவ நூர் பரிசு, ராணி சூ
ர்யாகிய குகபகவான் யீரபாருமுர்சு ரீதபர்த்திருமிகு நூ

ங்கி ரீஹுதே வாஸாணை உவர்ஹுமெ

ஹாதவெவலவவவெணை

ஸ்ரீஜயங்கிவாஸாஹாதே

தாத்சொல்லாய்:

பன்னிரண்டாலது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

எய துயோத்சொல்லாய்

வீரவாஹாய் —

(இடியுங்)

கூதாபேதாவி ஜாநாய காராணாதாதிவிழு ரஹ ! |
விஹுதிஸ்ருவணைநாஹம் ஸ்ரீதூதா ஹுவெவகஸி! கு

கிரபாது சொல்வது:—

(உரை)

ஓ லே காச ! கருணைந்தவது வே' உபது யையாகிப் பான்
கி ரேபாது மாப்பூஜிப்பதற்கு உதநு விங்கிறைப் பேகட்டதினால் கிரு
தார்த்தநாலேனன்.

விஶாரமுவா காஷா ஸுஶி அஷாதுவஸ கருவா நிமிய ! |
ஸரிஷுவஸ கவ ஸுக்குவஸ வாதநா உத்தகஸ சே || 2
ஒதி பூண தாவிருக்கு வீரவாவயாங்கருவா நிபிஃ ! |
உவாவ ஹாவாதாதிசெவஷங்காபவிது ஏவ : | கு

ஓப் ஸ்வாமி' கார்சிதீபீ' மகிளமுகுக்க கீவரீர் உபதீச
நாத்துரி விழ்வாநும் எவவித ஸோ அதை உமது லேவகஞும்
கேவதுக்கியர்஗்஗வஞும் சிங்பனுமாகிப் பான் தங்கிக்கவருள்புரிப
கேவஞுமென்று நம்ஸ்கரிசது சிற்கும் வீரபாதுவைப்பார்த்து கரு
கீவன்னாலும் ஆதீதீவ றுமாகிப் ஆறுமுகன் ரொல்லுகிழுர். 3

காவம் தெ அஷாதுவஷுஶி விஶாரமுவம் உஹாதீ அது !
வராவஸ உஹாவைவெஹா ! வீரவாவெஹா உணை

ஸா' || ச
வ

ஓ மகாபலசாலியும் லேனைத்தலைவனுமாகிப் வீரபாகுவே !
அத்பார்சர்பகரமான நம் முடைப விஸ்வாநுபத்தை யுனக்குக் கா
ண்மிகிக்கீறன் பார் பார். 4

வைஷாதுராதுவஷுஶி ராமுவம் தெவாதாகவி ஓராதுஷு
உவஷுஶரவிஃ பூஷாதெத தெநவராவவி உஶிவம | கு

தேவர்கங்கும் காண்பதற்கிருநான இந்த விழ்வாநுபத்தை
கர்மால் அளிக்கப்பட்ட திவ்பக்ஞானக்கண்களால் நீபார். 5

உதுாதாவிது தெவெபெவீரவாவயாங்குவைஉக்கீஸ : |
தூஷாது ஶாக்பொராமீ ஹுவாணைக்கிறும் ஜாஷ | கு

இப்படி விருமினால் சொல்லக்கேட்டவுடன் மகாபுத்திமா
ஞு வீரபாகு பிரம்மாண்டம் முழுவதையும் ஸாப்ரமண்யர்
அபுவின் ஶரீரத்தில் பார்த்தார். 6

வஸ்தாதி தேவதெவாதிது தவங்கிட | தொவதெ
ஸ்தாத!

ஹு-ஹாண்ட் அஸபாதெ தூ-ஸ் ஹாத்ஸாதிதூவலத்திடான்
ஸாதெதூ-காத்ரகஂதெவவ வங்கு-திதூளதலவத்தா |
காநுதெஸானாது உஹாதெசா-தங்தாதிதெவதா: | அ

1 தே பயஸ-பதினின் புத்திரரே! தேவரீர் யரீரத்தில், தேவர்
கள் கெந்த-வர்கள் பிர்ம்மாவின் பத்துகுமாரர்களுடன் பனிரண்டு
ஸ-அரியர்கள்மார்க்கழும், பதினெட்டு ருத்திரர்களும், சந்திரன்,
ஸ-அப்பன், ஆகாஸம், குஸ்பர்வதக்கள், மகாமேருபர்வதம்,
கங்கை மூதலான நதிகளுடங்கிப் பிரம்மாண்டம் முழுதும்
காண்கிறேன்.

3

வெந்வராராயணரதம் வஸ்தாதி வதாராநநடி |
ஸ்ரநந்ததாணவோனுரவஸ் மஹம் கெகனுவஸஸணவே |
கஷ்டீராவெய்ள லோ விஶயநம் நாராயணசநாயியு |
வஸ்தாதி தவ தெஹெவலிது கவியுராதினவஸ்துதி: | கா

1 ஜாவாதோவாபநிட்டி — ஜீவா: வஸவஉதா: தக்க வ
திக்பாக பஸாவதி: கயா ஜீவா: வஸவஉதி, கயா தக்க வதி
நிதி, வததிராவாய, யயாத-க்ரணாசி-நொவிவெகநீநா: பார
கெறுஷ்டா: கூஷ்டாதிக்ஷிதூவஸ-நிய-காவஸகமுத-ா: வ-வஸஹாவஸ
வஸாதிவஜி-தாநா மவாதியு: பஸவ-யயா தக்க ஸாதிந ஊவ வ
வட்டஞ்சு எரங்கா: வஸாவதி: ||

1 ஜாபாலோபாசிதத்தில்—ஜீவர்கள் பராக்கள். அவைகளுக்கு
எஜமானஞ்சையால் பஸாபதி. ஜீவர்கள்கூப்படிப்பராக்கள்? அவைகளுக்கு
சுரங் எவ்விதம் பதி? புல்லைத்தின்றதொண்டு விவேகமில்லாமல் பிற
கால் உழவுமுகவியவேலைகளில் எவப்பட்டு எல்லா துக்கங்களையும் விகித
த்துக்கொண்டு தனது எஜமானரால் ஏட்டப்படுத்த மாடு முதலானவை
கன் எவ்விதம் பஸாக்களோ அவ்விதம் ஜீவர்கள் பராக்கன். இத்த மாடு
முதலியவைகளின் எஜமானர்கள்போல் ஸர்வஜ்ஞான சுப்பவர்கள்
பஸாபதி.

உமது தேகத்தில் நாடோறும் நாலுமுகங்களால் நான்கு-
வேதங்களைப் பாராயணம் செய்யும் பிரம்மாவைபார்க்கிறேன். அப்-
யடியே கைலாஸமண்டபத்தில் ஆனந்த நர்த்தனம் செய்யும் பரம
ஸ்ரீவைஷ்யம், திருப்பார்க்கடலில் பீரங்கியனத்தில் பள்ளிகொண்ட-
நிர்மலரான ஸ்ரீமண்னாராயணனையும், தவம்புரியும்கபிலர் முதலா
னேராயும் காண்கிறேன்.

10

நிதி கை-நாதா நிதி வைதோ தீ ஜெரா ஹா ஹெ ஜெரா து
ஊநு |

வவி ஷாத்திஂஶு வராய் செய்வை தெ ஶங்லா நந்த ! ||

நிதி பகர்மங்களை ஸ்ராத்தையுடன் நடத்துகிறவர்களையும்,
அக்னிதோத்திரம் செய்யும் பிராம்மனேத்தமர்களையும், வளி
ஷ்டர் முதலானேராயும், ஓ ஶம்புகுமார ! தேவரீரிடம் காண்க
கிறேன்.

11

தண்ணீதீ சாதாநு வாயா வராய் சீ கஷ்தி யா தவைடு |
நதி வாவு பூஶு வராய் சீ பூவாவு வரிவ மரி தா : | கூ

தவறுதலன்றி தண்டநீதிசெப்சிற அரபார்களையும், நிறைந்து
ப்ரவகிக்கென்ற வகல நதிகளையும், தேவரீர் தேகத்தில் காண்க
கிறேன்.

12

வை யா யா உயீஂ கூ தா தீ சொ தூ செய்வதா யு : |

வராய் வா செயா ந ! கா யு வவ து தவ வைகடு || கந

ஸமுக்திரங்களால் சூழப்பட்ட பூமண்டலம் முழுவதையும்,
அதின் கரையிலுள்ள தேவாலயங்களையும், ஏழுகுல பர்வதங்களை
யும் காண்கிறேன்.

13

வராய் தவ செய்வையிறு ஹாவதாநி வதா தா ஶ |

திவா யா ந தீ வா யா ந தீ வா யா ஹா வண ஹ லு விதடு || கச
தவு வத்து வரீ யா ந திவா கா ண்ண ரு கண்ணி தடு |

கொடிக்டுவதுநாவண்டு கொடிவெமியப்பாதவோ
ஜிருட்டாகநு
கொடிகொட்டுக்கட்டுநயது கொடிரீதாங்ஸார்தலட்டு
குதைக்கொடி ஸுஹாண்டுரெண்டாவாதாய்தொஜே
வெறுகீ || கக்

சொந்த முவாக்ஷா வெறுஷா தெஜோருமிவதநாடு |
குட்டுஞ்சாமுநாட்டுமும் வஶாநிலி காஞ்சாநிலை! || கள

ஓ கருணைக்கட்டலே! உமது திருமீமனியில் பதினூல்கங்க
லோடும் பார்க்கிறேன். தனிவும் தேவரீவபவங்களில் பரிமளம் யீ
ஸாகின்ற திவ்பகாதங்களால் பூசப்பட்டு திவ்யவாபரணங்களை
ந்தும், திவ்பகீதாம்பரமத்திற்கு திவ்பகுண்டலங்களோடு கோடிம
ன்மதர்களுக்கு நிகராகவும், கோடிலூட்டர்யப்பிரகாசம்போல் ஜ்வ
லிக்கிறவராகவும், அனேகக்கோடி வருடர்யக்கள்போன்ற உக்ரமங்களே
ஒத்திரக்கலோடுபடையவராகவும், கோடிசுக்திரகளுக்குத் தூல்லிய
மாக குளுங்சியையுடையவராகவும், அனேகக்கோடி ப்ரம்மாண்டங்கள்
கள் காற்றினால் உள்புகுந்து ஸஞ்சரிக்கும்படியான ஜன்னல்களோ
வெனத்தோன்றுமாறு சேராயியானின்ற ரோமகபங்களோடுபடையவ
ராயும், தேஜோருமியாய் உபாதிரகிதாய் ஆதிபந்தமில்லாதவராய்
திர்மலராகவும், தேவரீரைப் பார்க்கிறேன். 17

இங்காகராலுவதிதங் வொருவொராட்டுஹாவகடு |

குதைகாயாயவஸங்வதுண்டுதெநக உணிகாண்டுட்டாகநு
குதைநகவதநபதஙதெநக காவாயயாகடு |

குதைக்காருவணைவெதுதெநகவுராணவிழண்டு || கக்
காராலுவதிதந வாவிது வெஷ்டாதாங் ஜூத தயீடு |

வெஷ்டுஷாநாம் வெறுவா வொவெராஷ்டுஷ்டார
வெவை || 20

விதவிதொவி லாவது! யொட்டுஷ்டாங்க ஶக்குதெ
கொ வா லவாநு உஹாதெவ திவுங்கநாமவயுக்கீ

அனைக்காடுதங்களால் சிறைந்த அனைகம் கைகளையும், வீரப்பற்களூடனும், பபங்காமான அட்டலாளத்தோடும், அனைகம் ரத்ஜகுண்டலங்களையிர்த அனைகம் செவிகள் அனைகம் கண்கள் அனைகம் மூக்குச்சுரூடனும் கூடிய பயங்கரமான வதனத்தில் மூன்று லோகமும் நித்தரசெய்வதுபோல் பார்ப்பதுடன் நடுக்கமுறை, சடசடவென்றும் ஶப்தத்தையும் கேட்டு மிகவும் பயந்தேன். ஒப்பவானே! இதற்குமேல்பார்க்க நான் சக்தனல்லேன். தில்லிய மங்காள்வருபம் தரித்த தேவரீர் யார்(என்று வீரபாரு பிரார்த்தித்தான்.)

21

ஸ்ரீ மாஹமி :—

பூர்வாதநாரொவாஹம் வஸ்யவழி வித்திருயாகுதி : |
காலெறாவித் தூவதுகாராநாம் வண்ணதி : வராவித்திஃ || 22
ஒத்தி ஸ்ரீகால வித்திதோ வெவாதாஹமாதி : |
உவாவழினதோல்க்கவா வீரவாஹமாதி : ||

குரு சோல்வது :—

பிரபந்தசமூர்த்தியும், ஸ்ரூஷ்டி, ஸ்திதி, ஸர்வாரம் இவை சஞ்சகுகாரணமுர்த்தியும், ஸர்வகாலங்களுக்கு மீலாாகாலமும். உருந்த சொருநூர் நாலே வள்ளு குகளுள் உருத்தரதி சக்கெட்டி புத்திமாறுன வீரபாரு மின்ப்பங்கு நடுடுக்கி பால்கித் துதமுறைத்த குரலோடும் தேவிதித்தான்.

22

தெவா வீராவணி கவாம் தேவ மகூவ சுராமதத்துரா : |
யூரயணி உநயவைவது வெளையாத நதக்கூரா : || 23
நெநாதாதுதிவாரா நிதைதாதுவைராவாம உணரா : |
யகந்தரா வரயா உராதோவ விதாயாவுவரி : ||

ஓ தேவனே! உட்மை தர்பரித்து தேவர்கள் ஸ்துதிக்கின் ஒகள். கந்தர்வர்கள் கானம் செய்கிறுர்கள். முனிகளும் வித்தர் களும் தியானம் செப்பிறுர்கள். கிண்ணர்கள் தலைவண்ணங்கி ஸ்துதிபாடங்களைச் சொல்லுகிறார்கள். அப்பூர்த்திர்கள் நார்த்தனம்

செய்கிறுகள், யகூர்கள் ஸாத்தியர்கள், பருத்துக்களாகிய இவர்கள் ஆஸ்சர்யப்படுகிறார்கள்.

25

யோதிதவில்தாஸாவனு ஷ்டா @ அவீதசீதவாஃ |

நிரீக்ஷிதாஸாகொழி யாதா டே வண்டு உதஃ | உகூ

தீயாகிகள் திகைத்தார்கள், திக்பாலர்கள் பபந்தார்கள், டு ஸ்வாமி! என்னுஸ் பாக்க முடியவில்லை, தியாஞ்சிப்பாமென்றால் மனது நிலைக்காமில்லை.

26

நவோதைவை லறவநு வாரவா து நவோதைவை!

வராட்சியொசு நுவைவை வருஷதவை நவோதைவை!

உள்ளட்சுதவை நவோதைவை வருஷதவை நவோதைவை!

வைவாட்சுதவை நவோதைவை வருஷதவை நவோதைவை!

» பகவானே! தீகவரிட முன்பாகவும் நமர்களிட தீர்கள், டுரண்டு பகங்களிலும் நமஸ்கரிநகின் ரீஹா, ஏன் பாகத் ரீஹா டாஸ்ஸ்கரிக்க ரீஹன், உயர்மும் நமஸ்கரிக்க ரீஹா, ரீழா ராஸ்கரிக்க ரீஹன், ஸர்வஸ்வாஞ்சிபான உமா ஏப்பாழு நம ஏர் ரூர ரமன் கரிக்க ரீஹன்.

27

வீராஹம் வைவாதவி விஜ்யீய நி தா வா |

உதா விதா ஶமுரவைங்கார கஷேத்தவாஷ்டாவட்சாஃ |

ஈதூஹம் உவிதுதொ ல சிகவா நவைதி வீ ஜ து; மூலோ |

தச்சஷாவு ஜு ஜு சு ஹாதி நு காராணரண துவராங்கா வெ |
உவவைங்கார முபா துச்சு வைங்கா துச்சு வைங்கா வெ |

நான் வீரன், பலவான், வில்லாஸ்ரிகாரிர சிராதவன், நம்பா வன்றி குரனே வதம் செய்வதெப்படி என்று காவித் த அபராதி யானேன். டு லோதேக! அதைப்பல் ஈம் பரமஸிவகதின் திருமக னும், கருணை வள்ளாலுமாகிய தீகவரி மனித்து வீசவருபததை மறைத்து ஸௌபயமான சூபத் தக காள் சிவிக்கவேணும் என்றான்.

30

பூணதம் வீதலீகாதுவிலோகூ கருவயாறாராஃ |
வூர்மிவஂ அசடுபிக்வாதாதூதாவா வ வாஹாவி: |
உடன் ராமிவஂ வீரவாஹா வெவடு செவ அசடுநா
யிதுந: || 22

ஸ்ரீ ஹராதயவிஜநணா யோநிதஷ்வத்காதய: |
நநிமருஂதிவாஹவெவடு தவவஸுஂதூஹா அசடுதை |

இப்படி மிகவும் பபந்து நமஸ்கரித்த வீரபாகுவைப்பார்த்து
தபவுடன் கைகளாலவீனே எழுத்து முன்போல் ஸ்வரூபத்தை காண்
பித்து சமதன்பேனே! இந்த ரூபத்தைக் காண்பதற்காக பிரம்மா மு
தலான தீவர்களும், வீத்தகணங்களும் ஸங்கர்முதலான யோசிக
ஞும் நந்திமுதலான கணங்களும் தவம் செப்கிறார்கள். 33

காருாஞ்சொ விஶாரமிவஂ அசடுயிஷ்டாசி தெவதா: |
கருதெவ ஶாமுரவஸங்ஹாரோ ஸ்ரீ ஜயங்கிவாஹாஞ்சொ |
பூராயிதுதொஹம் நபெண்செத வாயாநா வீரவா
ஹாநா |
யாஹாவிசெவடுவாராஉணரா: வெவாதா விஜவா
ஈவெண: || 23

ஓ தேவதைகளே! இனியொரு யுத்தில் சூரைன வதைத்த
இன் கந்தமாதனபர்வதத்தில் ஜபந்தி கேஷத்திரத்தில்லேனைத்தலே
வனும் நமதன்பனுமான வீரபாகுவால் பிரார்த்திக்கப்பட்டு நான்
விர்வரூபத்தை காண்பிக்கிறேன். அப்பொழுது சீங்கள் எல்லோ
ரும் பாருங்கள் (என்று சொல்லியிருக்கிறேன்.) 35

தஹாக தா அபித்தம் கூடிவிஶாமிவசிதா ஒஹச |
வீரவாஹாகருதாயடுவூஂ கூரயீலக்ராயண: | கக
உநாக்கீதாயத்தூஂ உநாதுஜவததா: |
கூத்துக்குதாரா அஷாத்துதாராவுவெண ஈத: | கஜ

என்னால் காம் | பர்மா நமஸ்கரித்து வீரபாது தேவனர முருகன் தேக்களாலேடுத்து தனது ரூபத்தைக்காட்டல்.

1 இடு, துஜாவீசததங்களைப்பெற்றுவிதியைப்பிள்ளைகள்

ஆதலாலிப்பொழுது மகத்தான இந்த ஸ்வரூபத்தை காண் பித்தேன். ஒ வீரபாகுவே! நீ கிருதார்த்தன (ஆண்மஸாபல் யத்திற்கு எல்லாம்செய்து மூடித்தவன்) என்னைபே திபானித்து என்னைபே சரணமடைந்தவனுப் பன் நாமங்களை எவர்கள் கீர்த் தனம் செய்து என் பக்தர்களை பரிசரித்து என் கதைகளை விருப்பத்துடன் கேட்டு என் 1 மந்திரத்தை ஆவலுடன் ஜபிக்கவும் செய்கிறார்களோ அவர்கள் என்னை அடைவார்கள் நிச்சயம். 37

1 சவு ஶ்ரீ வூரூபு ஹணுசீஹாரீத வூ வந்தாரோ
சீவிஃ சுநாஷ்டாவ் மாங்கி வூரூபு ஹணுசீஹாதிவதா। ஒடு
வு வீசிங் ஒடு அம் பாக்கிஃ ஒடு ஹா கீங்கும் வூரூபு ஹணுபு
வாநவிச்சுபெட்டு ஜபை விதியோகம்:

ஒடு வு கங்஗ாஷ்டாஹ்ராந்தி:	ஒடு வு ஹ௃தயாயந்தி:
ஒடு அம் தஜட்டநீஹ்ராந்தி:	ஒடு அம் ஶரீரவெஸ்ராஹா:
ஒடு ஹா இயுரீஹ்ராந்தி:	ஒடு ஹா ஶரிவாடெயவஷ்டு:
ஒடு வெம் சுநாஶிகாஹ்ராந்தி:	ஒடு வெம் கவஹாயஹ்ரா:
ஒடு நம் கநிச்சிகாஹ்ராந்தி:	ஒடு நம் நெத்ரத்ரயவள்
ஒடு தீம் காதமுகாவபூஷ்டாஹ்ரா	[நட்டு]
	[நட்டு] ஒடு தீம் சவாயமட்டு:

காந்தி ஒடு தீம் சவாயமட்டு:

யூராந்து

வெவுபாத்திஂ தயாநம் வாரவிஜவாந்துபெரவாதிஹமெஸ்காலா மாந
க௃க்கா வாசிஂ காாவா அ விதக்கடி தட்டுவெவு ஹமெஸ்கவூவு
நூரூம் பாரும் நிஹத்து துணப்பநகிணைவா முஜபநு வீங்கு
தீரை

கிஷ்டுதித்து யெட்டாய்டு யீதவுபூஷ்டு: வாத தீம் ஶ்ரீ மா
ஹாவு:

(இமுலி தூண்) ஒடு வறாவெந்தி:

ஐபம் முழுதுமான பிறகு.

சுவா) ஸ்ரீ வாஸுதேவனுடைமாலின்துவா) என்ற துடங்கி
வூவு ஹண்டாதெவதா என்று. ந்பாஸம் செப்க.

மந்த்ரம் ஜபம் இவைகளின் மஹிமையும் ஜபித்தற்குப்
பபனும் ஸ்மிருதிகளில் கூறுவது.

கொரும் கூதூரோம் கூகாரம் கூணவீவ ய ।

குநஸாணவூயாயாகிகா இந்து உதூஷியீபதெ ॥

(பொரான் ம என்பது மன்றதயும் தர என்பது ரக்ஷஷயையும் சொ
வ்வதால் மனதின் ரக்ஷஷட்டன் கூடியது மக்திரம் என்னப்படும்-

ஜகாராஜ நவீவெ தும் வகாராம் வாவதாஸநம் ।

ஐநகூடுவெரிகாயங்கா தவாஜீப உதி வூதம் ।

(பொரான்) ஜ என்பது ஜன்மத்தின் ஒழிவையும் ப என்பது பாபத்
தின் ஒழிவையும் தருவதால் பிறப்பையும் பாபங்களையும் தலைப்பது
ஜபம் என்னப்படும்.

இந்துஶாவோஅவியும் மக்திரத்தின்பயிற்சி இரண்டுவிதம்
வாவிகொளாநவிகபொது வாயினால் சொல்லப்படுவதென்
ரும் மனதினால் திபானிக்கப்படுவதென்றும் இருவகையாம்.

வாவிகொ அவியும் வாயால் சொல்வதும் இரண்டுவகையாகும்
உதெந்தா வாஸராவெந்தந, உறக்கவென்றும் மெதுவாக
வென்று மிருவகையாகின்றன.

உதெந்தா வாஸராண்யப்யாகுமலும் உறக்கஜபித்தால் ஒன்று
கொன்றின் பயன்.

உவாஸராவைஹுமாணம் மெதுவாக ஜபித்தால் ஒன்றுக்
காயிரத்தின் பயன்.

கொநவும் கொடிமாணம் மனதினால் ஜபிப்பது ஒன்றுக்கு
கோடியின் பயன்.

1 ஸாப்ரமண்ய மக்திரத்தை குந்துமா உபதேசம் பெற்றுக்
கொள்க.

ஒ தி ஸு ராகவா ஏ வென்றொவி வரிவ உண்டு கெநா

ஈ ஷி | கா

ல ஹ வ ஹ ஶ டு ந ய ஹ ட ந வ அ ஜா கெ கங்க ய டு த த ர ஃ :

வீ ஹ லு தீ வி ஸா லு வ ஞு உ ஹ வ ஸு வ ர ஹ த ஹ : || க்கு

இவ்விதம் ஸாப்ரமண்யர் உபதேபத்தைக் கேட்டு மனம்
ழுரித்து அங்க வீரபாதுவுர் பகவானுடைய தர்பளம் திபானம்
துஜை, பணிவிடை இவைகளின் விச்வாஸத்தீதாடு குசனுடைய
விழுதிப்படும் விர்வாஞ்சுபத்தையும் சினைத்து நினைத்து மகிழ்ந்
தன். 39

வா நா ஹ வணா நிதலும் வைவடு நஶாம் தலும் வழுவா : |

வெங்வா ஹ வா யா ஞி விஜா ஹ முணா ஞி தடு | சும்
வா தகா ஹ முணா ஞி விதா ஹ வீ சா ஹ ரமயா : |
கருதலுமிவாரவெதா ஹ லு முதவா அறு, ஹ ரா ஹ ய : | சுக
நஶா ஞி ஹ ராணா தெவ வைதலும் வதலும் வதா ஹ லு ஹ டு |
ரா ஜ வீ வா ஹ லு ய நா வி ந வ அ வா நிவி ந ஜு ஞா டு |
ஜ ஹ லீ தி வெதநு வை வை ஹ ரா ஹ ய யோ கெ ந வ வா து, க |
சு வ ஹ ஜு தலும் ய நா வி கா ரு ஹ ஜு தலும் ய ந வி | சுங்

ஓ புத்ரனே! இந்த அத்தியாயத்தை நித்தமும் படிப்பவர்,
கேர்ப்பவர்களுக்கு உபத்திரவங்கள் எல்லார் தீர்க்குவிடும், ஸம்ப
த்துண்டாகும், வித்தக்கள் அவர்களை வணக்குவார்கள், பாபங்கள்
துலையும், பிதுருக்கள் தீர்ப்பு போறவார்கள். ஆசிசாரம், துகம்,
சிரா ஸ முதலானவைகளால் கேட்டிடும் பிடைகள் துலைந்துபோகும்
உண்மையாப்சு சொல்கேடீதன். ராஜபயம் திருடர்பயம் அக்னிபயம்
இவைகளும், ஜலபயமும் உண்டாகமாட்டாது. விபாதிகளைஅனு
காது. அபமிருத்து; காலமிருத்து பயழும் வேண்டியதில்லை. 43

நிதலுமிவஂ சா நா ஹ ஸு வ ரா ஹ ரா ஹ க ரெ வி டு ஹ லோ : |

வா து வெள து ரா ஹ வ ஹ வி தொ ஹ ஹ ஹ ஜீ ஞா ந விய : |

ஹ ய ஹ ஜு ஸ ஞ

வாநுவாயாஜூஊவெ'தி வைதூஂ வைதூஂ வாா'வடு ॥

நாடோறும் இந்த அத்தியாபத்தை படிப்பவர் பரமஸிவத் தின் குமாநுகீல் ஆறுமுகன் கிருபையால் புத்திரபிபளத்திராதி ஸம்பத்துக்களுடன் சீர்மீமக்ஞாலமென்றும் சிஸிணயப் பெற்று அந்தியத்தில் ஸாப்ரமண்ய ஸாப்ரஜயத்தை படைக்கிறார்கள். எந்தேகமில்லை உறுதிப்பாயும், ஸத்யாராயும் சொல்லுகிறோன். (என்ற ஸ்பாஸர் ஸாக்ராக்ருச் சொன்னும்) 41.

ஒத்தி ஸ்ரீ ஹாநெ வாராணை உவரிலுமெற

வாநவெவைலுவாவபினை^ஈ

ஸ்ரீ ஜயக்ஞீவாராணாதேஷு

து வொாதிஶாஜூாமி

பதின்மூன்றுவாது அந்தியாம்

முற்றிற்று.

குமு வது ஏது சொல்லுரயு

வாரவு : —

(கட்டுரை)

ஸாப்ரணை ராய் ரா காயா மிலு வைவாதெவளவைவிரா
ஸ்ரீ நீடி ।

வைவாதெவளவை உஜை நநீ, வாஜை வைவாதை நநீ ॥

ஸ்பாஸர் சொல்வது : —

(உரை)

ஓ ஸாக்ரமூனி பி. ஸ்கலபாராபங்களோபகர்த்துவ நாம் ஸ்கல வெளை நாக்கியங்களையளிப்பதும் ஆஸ்ரர்யமுமான மகாத்மாவாகிப் புது பகவானுகைய கணத்தைப் பீகள். ।

விஸார்த்துவம் மில வைவைவு உவைவை வாராதுநநீ ।

தேவநாகவாதுவைவிலைவு உதேவு வாராது வாராது வூதி ॥ 2

வெவணிகொநாரங்கி ஸ்ரீஶநு ஜ்ஞானீ விஶாலம்
வகு

உறைச்செல்லத்தக ஸம்ஹிதநெராஶாஞ்சிதவிறு மை: |
நிஜவீணாராவா நதூ விவசீகாரதவிழாஸ்ரக: |
ஶாராந்தாலு ஷாமிலு முடி ஒவ வீணாவிலு முஷித: | ச
நாராயனாக போதாந்தக ஸமாதாந்த ஐவங்கள்: |
பேவக ஷாந்தாந்தா வீதோ நீட்டுமை வரங் யமென: |

பராமாக்பாவான நூக்ரோன் காந்தி வாரித்த விப்ரவஞ்சுபத்தை
நார்பாக்கி து தீகவர்கள், கந்தர்வர்கள், வீதிகர்கள் எல்லோரும் தங்
களினி நூக்ரோம் சென்ற வீதோநானக்காலீஸைப் ப்ராமாவையை
ஏக்கிப் பாரந்த விப்ரவஞ்சுத்தை, தப்பித்த பேரானக்கத்தினை
மாரித்துச்சென்ப மின்னாவுடைய் தேவ்வாக பூரத்காலமேகம்போல்
நிலைபால் தன்கே நூபை நிலிருக்க பீர்மன்னாபனன் கையினி
நூ விரிப்பு பக்கம் போல் விழ்வுமினி நூப் பீடமாகிய வைது
ந்தும் சென்று: .

தீர்த்தீவ யூ கீயா நா மை நூ வூாஹைணவை |
ஸேஷுவராந்தாந்த சுபை மைக ஜூ லித்து விலை | சு
ஶபாதாந்து வைபா : பது ஸ்ரீஶாத்திவாக்கிதஂ காந்த |
வைத்த நூத்து பதினைக்கு கை தவுதெஶமெரங்கி | எ
ருத்திலிவெலை பதை கை வைநகாதித்தியமெரே: |
நூதாதியிலை ய பத்திராக்குதவாதியில்: | அ
வைதாநாதியிலை துவாக்குவைதெக்கு: காந்தைதாக்குவைதெனை
ஏவி |

வீதிலை யூ வெபூட்டு வவாஷ்வரைபோவிரதெக்கஶ: |
ஒாவெதூலாதெக்குமூதாவவெரைத்து வெதூாதாவா
ஏவியென: |

சு நீத்துவெக்கார யாதி வெதூத்து மை: வஞ்சகாதி வெக்கை: |
வெவவி தஂ ஷா திவுதோவியை நெதூவ நிவதாங்குவெனை: |
குநநாஸ்ராவரீதாக்கு: வானுகாக்கித விறு மை: || க

இங்கெச்சுண்டொ மலிகவா நாரடோ ஸு வைநந்த நஃ
குநந் தங்கொவி வாநு கு முத்தாகாங்கு தாங்ஜு நு
து வெல்லது வீட்டியூா நவெரா சீ வைநந் நிவுத்தக: ||

திருப்பார்க்கடலில் ஆயிரக்கால் மண்டபக்கில் பால்நாரா
மால் ப்ரகாசிக்கும் மிருகவான பேராசிரயன்த்தில் பள்ளிக்கொ
ண்ட ஆசிபுருஷனும் ஸ்ரீ பூமியுடன்கூடிவைவரும் ஸன்தர், நக்
தர், வித்வக்ஞேனர், கருடன், அனைகம் ஆகி வித்தர்கள், ஸனகர்மு
தலிப முனிகள் கங்கை முதலான நகிகள், ஹிமவான்
முதலிய பரவதங்கள், ஸந்தானம் முதலிய தேவவிருக்கின்கள்,
காமதீனு, வித்கர்கள், ஸாத்பர்கள், வஸாக்கள் அப்பாரஸ்தீ
கள். 1 முக்கிபெற்றவர்கள், பக்தர்கள், ஸர்பமாற்ற நாராயணனை
யே சிந்தனை செய்து ஆனந்தக்கடலில் மூற்கினவர்கள், லீங்கதுகால
மும் அங்கிப்பவர் இவர்களாலும் வேவதங்கள், வேவதார்க்கங்களா
லும் சீவிக்கப்பட்ட பரம்பொருளுநாரான ஸ்ரீ மன்னுராயணனை
பிரம்மபுத்திரரான அந்தநாரதர் தர்மாக்கு அக்யானந்தபரிதாரக
ரோமாந்தக்குடன் தண்டம்போல் கிழேழிமுந்து தெண்டனிட்டு
அந்த மகாபுருஷனைக் கண்ட ஸந்தீதாஷக்கிணங் அந்தசிபந்த:
செய்துகொண்டு அவருடைய தியானத்திலேயே திகைத்து
நின்றார்.

125

தாநீ லாவாதாதிதீவோ தீவெஶநந்த ரடு || உந
வருத்தாதாகாஶமு தது வாத்தாபெவைந்தாவீபு
ஜீவி

ஸாதகாலஸாகாபொவாவை ந தம் நிவெஶா விகச
ஸ்ரீ உனாநாதீவெஶு ஸாகாத: காணபூ வெலா |

உபதீஷாயத்திவாஹாவி வாலூ காங்கித விது மை: | கந்தி
உதவீதாவைது வகூகாதீவாஶமத: |

வதவூ கூடிதி வேமைது வலைகெளாதாக்காரகீகச
ஒதுவைதெவெலுறவதி நாரா: புதுவாவத: |

அந்த ஸமயத்தில் ஆசிபுருஷனுகிய ஸ்ரீமன்னுராயணன் அந்
தப் ப்ரம்மபுத்திரரான நாரத முனியை குரலப் பிரஸ்னம்செய்து

1 ஸாருப்ய, ஸமீப்ய, ஸாலோக்யம்.

ஏர்க்யபாத்பாதிகளாலும் உபசரித்து மகாபேருபோன்ற ஸ்வர்ண யமான ஆஸனத்திலிருத்தி ஸகல தேவர்களாலும் பூஜபரும் காபரிசூத்தருமான நாராதரீ! பார்ப்பவர்மகிழ்வு தேகம் மதுதம் தேரமாஞ்சமும் முகத்தில்புஞ்சிரிப்புமுர்ரா உம்மைப் பாக்கும்பொழுது ஏதோ ஆச்சர்யத்தைக்கண்டு அதை என்னிடம் சொல்லவந்தவராகத் தோன்றுவதால் அதை தீக்கிரததில் சொல்லும் (என்றார்) இப்படி பகவானுஸ் சொல்லக்கீட்டில் நாராதர் நில் சொல்லுகிறார்.

16½

ஷ்டண்டாவொலுவாந்தீஶாமிரவதூவயங்வழுயாச || கன
நீவணீதெவவெநாலூரா வங்மீதமாவங்நநநஃ |
ஹாநாவெலூகிமாவவெஷ்டுதா தீவணூதாவாதக்கஷி
ணை || கறு

வெந்தீரோ ஜயங்தாவே உங்குத்தந வவநுதெ |
நிவாவங்கரோ வெவங்கவநநீவாத || ககு
விஶாராலிவங அரிதுவாரதி அது வீரவாஹவே |
திருவூது வெது தீநிவவெரவை தீருவடினியாவிவ ||

ஷண்முகபகவான் சூரபத்யனை வகைத்தடின் வல்லீதீவை
ஸேனையுடன் பரதகண்டச்தில் தாம்ரபாளினின் தென்பக்கத்தில்
விருதுக்கரையில் கந்தமாதன பர்வதத்தில் ஜபந்தீசேஷத்திரத்தில்
ஸகலதேவர்களாலும் ஸேவிக்கப்பெற்று அந்த ஸ்கந்தன்வீரபாகு
வுக்கு காக்கி பளித்ததும் அதிஶயிக்கத்தக்கதுமான விஸ்வரூபத்
நை திரிஸ்வதந்திரமுனிகளுடன் நானும் தர்சரித்தேன். 20

ஹாநாநாந உஹாயாசெஜ வாய்தாய பூகட்டிக்ரதடி |
விஶாராலிவங குயர செவ தீருவடிவநவயிவநூயடி || உக

பாரதாத்தத்தில் அர்ஜனனுக்கு தேவரீர் காண்பிதத அழிவற்றதான விஸ்வரூபத்தைப் பார்த்திருக்கிறேன். 21

ஸங்கெரண பூகடிதம் தீங்காரணூலுக்குத்தனு|
விஶாமுவக்நாதுகும் ராவவாயாதுதம் மீ தச: 22

காருநிர்மலை கால வாநு நாராயணரவுபை !
நாராயணாவ உந்வெ விஶால மூர் மூதாஸடுயகே ||

தண்டகாரண்யத்தில் ஸ்ரீராமன் வளிஷ்டரூபதேபதி தபதி
ரவுதேங்கீபெர் டி சரிவீனே பாராதித்து ப்ரஸன்னரான அந்த
ரபேஶ்வரனிடத்தில் ராவணீன வதம் செப்ப பாய்சாபதாஸ்தர
மூர் லங்கையிற் ரென்று ராவணீன வதைத்து லீகையீடிற்
திருப்பி வருவதற்குங்கருமூர் பெர்றுளின் ஆளந்த பரவப்பனுர்
ராபேஶ்வரன் து விப்வருபத்துப்பாஸெய்டை அதை
'பாலேவ்ர்ஹுவு' பகாக அந்த ராமனுக்கு தீவ்ப சக்தாஸ்தையை
நிக்கு பாபேமேஶ்வரன் ஆகியதமாக்கார். அப்சுப்பகரமுமாக கா
ன் வித்த விப்வருபத்தையும் காலாக்கி ரூக்கான் கா நாராயண
நாக்கில் ராராயண முனிவனுக்கு காண்டினித்த விப்வருபத்தை
ம் நான் பார்த்தி நுக்கிறேன். 23

வூ ஷு னெ வாருவூ வாக்ஷுவிஜய வாசிஷ்யாரீ !
பேர்சக்குடை வாரா ஷாதிது விஶால மூர் மூதாஸடு
யகை

பிரப்பாவுக்கு ஸ்ரஷ்டாயில் திறகாருப்பாக பாரபரிவான்
நாபர்வகத் தீல் முன்காண்டித்த விப்வருபத்தையும் பார்த்தி
க்கீர்ணன். 24

ஒய்யடி உபா வ தலைது தாவூதாஜா ந வநி !
தாநாதால்லனே லவதெதா விஜூரவயிதமாததீ ! உடு

நான்பார்த்தா அந்த தர்பஸனலீமல்லாம் இப்பொழுது நான்
சரித்த விப்வருபயெபோவிராமையால் இந்த விகரிலாக் காக்கி
நீந் ஆஸ்சரபக்காத தேவரீர்த்திருவடிகளில் ஸமர்பித்து விக்
பனம் செய்பவக்கீதன். 25

ஒதுக்காதைதூர வூ வாநு நாராதை உவூகநா !
விகாஸயது ஷலவதூ ஓஷவிகுஷீவியிஃ ! உகை
கட்டாக்குகாதூர காறுயநாராதூ கூலூ ராதீதூ !
வக்குதூஶி நாராத ஸ்ரீ உநு தங்கு தங்கவிதா வார ! || 26

இந்தப்படி மகாத்மாவன் நாரதால் சொல்லக் கீட்டி பகவான் மந்தஹாஸங்காால் வைதுண்டம்முழுதும் பிரகாசிக்கப் பெய்து கணடக்கண்ணும் ஆளாபத்தில் ஸஞ்சரிக்கும் நாரதரைப் பார்த்து ஸ்ரீமாணுபை ஒ நாரதமுனி பீயீ! தத்துவங்களை அறிகிற வர்களில் சிறந்தவரே! உமக்கு தக்குவத்தை விளக்குகிறேன் 21

நமை ஸ்ரீது தாங்கால ஸாவில்துவ தவையந |
ஒ வெவை ஹி ஸாவோஹ வை ஸ்ரீது தாங்கால ஸாவம் |

அத்பந்த ரகஸ்யமாகபால் ஓ தபோதனனை நாநதீ !
கேள்வும்காபரிசாகதாவீர். அந்த ஸாப்ரம்மண்பன், நாலும்
பம்பும் சேர்தமுர்த்தியாகிறூர். 28

ஸ்ரீவஸ்துவங்காணி உடெகொ ஷண்டுவை ஸ்ரீ |
ஹாஜாவடி கா உ வெயை ஸ்ரீ உவாவை நாவதாவடி யா |
வை வெலை ஹாது ரல ஹாஜம் நாவை ஸ்ரீ வராதுநாநி |
தீர்முறவை வ வாது ஸ்ரீ வை துவை ஸ்ரீ வெவாஜி |
ஸாதீ கால வெலை உதாரசி உதுவை ஸ்ரீ கால உதண்டு |
வை முயடுரகாராதெவையாங்காதகநெத துவை ஸ்ரீவா |
வ வீவெகநீதிகாஸதி : ஸுவெதநீது ஸுகாரவிகா |
வெஶாதகாராதங்கா வை வாதெநது வெலைவா | நா
நாது வதெவை நாவார வை மூவாவரணாதா |

ஸ்ரீவனுநடப யீது புநமும் என ஒ நமுநமுர் சீர்க்கு
குகணுக்கு ஆறு முநம் பவிவன்னாட்டுக்கைகளும் என் நான் ந கை
களும் சீர்க்கு குகணுக்குபணனிநுகைகளும், ஏர்வ நாராப்பமாப்
ஸ்ரீவனுஸ் நரிக்கப்பட்ட நலமும். எனது சக்ரமும் சீர்க்கு துக
னுடைய காத்தை பலங்கரிக்கும் வேவ லாக பனித்து, ஸமுர்ப்பல்
ரூபமும் ஸ்ரீவனுடைய வலது தோத் தீர்த்திலிருந்து உண்டானவார
மான பிரபஞ்சபிரகாரப்பார வை வீயென்று விதேஷபிகாபக்கீ
யும், சந்திரவாரமும் என்னுடைய இடதுகண்ணிலிருந்துண்டானவு
மானவருமான தீவல் லெனையென்ற ஆவரண மாக்கியும் குகவு
டைய இருதீவிமாருமானுகள். 32

ஸ்ரீ ஜயங்கிலவாராமாதேசி
நெடுயன்னாக்கல்

ஸ்ரீ வாஸலை ந வாலிவாடு வெள்ளா ஸ்ராலூரெகாஉஸா
தக்கி |

தநிலிஷாஹம் வெநா வாவி ஸ்ரீ வாணாஸ்ரதாரா
வெளா |

வொபு ஒற்ணா உதி செபூதுவாகநாதாவார வெநா
வக்கி |

இப்படி இரண்டு ஸக்தியுடன் கூடின அந்த ஆறு முகன் ப்ரத
டக்கிடப்பரம்ம என்றே நிச்சரிக்கப்பட்டிருக்கிறது ப்ரம்பைய்த
வாசபர்களாகிப கானும், பதினினு நநுக்ரமுர்த்திபான ஸம்புஞ்சம்,
ஸாப்ரம்பணப்பே. அவரிடம் நாங்களிருவரும் வாரிக்கீன்ற கா
ரணத்தால் ப்ரம்மணபம் அதிகரித்து ஸாப்ரம்மணபரின்று
சொல்லப்படுகிறது. அவர் ஸ்வப்ரமாகவே ஸம்ஸாரமோசனம்
செய்கிறது.

34

அவட்டாண்டுவாகநாமொவைவெல்லாநாமைநாமை |
ஏதுண்டாரெஜாவிவாடுதாவாகநாச வராரிவாதுக்கி |

அஷ்டரக்ஷிரம் (ஏம் நீர்மாராயணாப) பஞ்சாகநாம் (ஏம்
தமர்யவாய) என்ற இரண்டு மந்திரங்காநும் சேர்ந்தே ஸாகநாத்
பாப்ரிரம்ம ஸ்வருபமான ஷட்கந்த (ஸரவணபவ) மந்திராஜன்
எனக் கீர்த்திபெற்றதாயிர்து,

35

முக்குடுஸ்ராகநாக்குடுவெலோக்குதாஶுதாவக்குடுக்கி |
தாவதும் ஸாங்கெரா: கெந்து தும்பைவெவவாநியிதுடு

மண் சுந்கான்கல் மணல் பானை இன்னுள்கு தேபதங்களாக
விருக்கும் பாவதங்கள் யாழும் ஸாப்ரம்மணபநுக்கும் எனக்கும்
கேஷத்திரங்கள் என்று சிற்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

36

தாகாரா உமீ வெவ்தா ஸிவாகாராஸ் வவ்தாக்கள

வெகடாவே உயாவெஸனு உயவை ஸாவி
ததி!

தது வெண்ணு நா கும்ப உயவை வெடிவவாகா

பூரி முழுவதும் எனது ஸ்வரூபமும், பரவதங்கள் முழுவ
தம் சிவஞ்சமாரகின்றது. வேங்கடகிரி என்ற மேன்மை தன்
சிய மலையில் ஸாப்பிரம்மன்ய தீர்த்தமிருக்கின்றது. அவனிடத்
கிள் நாங்களிருவரும் ஒரு வழவமாய் ஸான்னித்தியம் செய்கிழும்.

33

பூயாதி கருத்தீர்க்காரி ஸ்ரீ ஹதிலூரி கனா 33 |
வதாட்டாதி வழிஷ்டுஞ்சா ராதேஷ்பாராவி கனா 33 |
தநூவாரி சூரத்திகாரி ஷட்டி வ ஸா வெவஹரி வ
ஈாதுகாரிக்கா

லக்ஷ்மி, பூரி, நீள என்ற என்னுடைய மூன்று கலைகள்
பிரதமை, துளிதிபை, திருத்திபை என்ற திதிகளும், சதுர்த்தி
ஞ்சமி, ஏஷ்டி இம்முன்றும் சிவகலைகளுமாகின்றன. ஹரிஹர
ஸ்வரூபமான இந்த ஆறுதினங்களும் கிருத்திகாட்டிதவிகளாம். 39 ½

தவூரி வருமிஜாவவாஸாதிராதவோஹாரி வளூ
யிகாரி சா

ஸ்வரூதாநி யாநி வாழ்காகாதி லுதாநி ச |
தெஷ்டா கவெறுத்துமனுதா கருத்திகா காத்தொவிநீசக

கார்த்திகை கங்கத்திரத்கள்று ஸாப்பரம்மன்யனீப் பூஜை
சய்வ தம், உபவாஸமிருப்பதும், தானம், ரேந்ரமம் முதலியவ
றைக் செப்பவதும் அதிகர்யனைத் தருகின்றது. ஸைவங்களாயும்
வெற்றைவங்களாயும் எந்தெந்த விரதங்களுண்டோ அவைகளை
ரர்த்திகைபன்று நடத்துவதால் கல்போக்தமான பயனீப் பெறு
துமன்றி அவரவர்கள் வேண்டுகொளோம் பெறுவார்கள். 41

க்காரோவியிரோவவஸூராகாரோவுனூ வெவ
ணீகா

காராசூராகாவஸாநு ராதேஷ் உ சிரி வெஷ்டா வெஷ்டா திதுசூ

20

இப்போவை உங்களுடைய வாய்ப்பு செல்ல தவை
தாவாலேன் ।

நவைவை தாநாட்டிருஷ் புணவாகூ உங்களை
நெயாறு । சா.
தவைநாட்டு வெங்களாரவாரவாந்திலும்பட்டாவை : ॥

ஓ நாரதரே! அகாரம் பிரம்மாவும், உகாரம் நானும், மகாரம்
ருத்திரனும் என்ற வேதாகமங்களில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. பிரம்
மாவும் ரூத்ரனும் குதஞ்சு இருபாகங்களிலும் நான் நடுவிலு
மாக வலிக்கிறோம். ஸாப்ரம்மண்பகேன முடிவில்லாத ஸம்ஸாரத்
தின் ஊரத்துடன் ப்ரணவ ஸ்வரூபமாயிருக்கிறு. ஆகையால்
ஓ நாரதரே இது மிகவும் ரகஸ்யம்.

43

^{சா} வைவை தஹரி தூத் மீண்டும் வைவை தஹரி வைவை தகடு ॥ சா
விலித்தாநலைவெதசே ஹூஹ்யாங்புவை நந்தந । சா,

ஓ சாரதரே! அவருடைய எல்லாக் கதைகளையும் ஹரிஹர
ஸ்வரூபமாகவும் பிரம்மாண்டத்தை அவரது ஸாராப்பமாகவும்
நினையும்.

44

வாரவை : —

ஒதுக்கா வாவர்து விலை உவாச்சையூக்காரூத்வாரி
யென் தெயலை ॥ சா

துக்கீரவெஸ் ஜமாங்கு : வங்கஜாகங் : பூவநயி : ॥

விபாஸர் சொல்வது : —

இப்படி நாரதருக்கு உபதேசமித்தான் ஸாப்ரமண்யரின்
சரித்திரத்தையே தியானித்து மகிழ்ந்து கைலைாகங்களாலும்
ஸேலிக்கப்பெற்ற அந்த பங்கஜைலாசனஞ்சிய மகாவிஷ்ணு ஆவ
ந்த ஸமுத்திரத்தில் மூழுகினவராய் ஸ்வல்தமாயிருந்து.

45

உங்களை வைவை வாவா ஜயதூரா வீந்யாரா
யவீ । சா

உங்களை வைவை தூதே தூதை நிதை நெதோவை மூடு

வெவநதெயச்சாராமயை ஸ்யால்லி^३ ஊரிஃஸயடி
நாரதெந வாபாதெதா நிலெஷாக் மாமயங்கீரடி ।

பிறகு கந்தமாதனபார்வதத்தில் ணிந்து தீரத்தில் ஜபந்தீ
கேஷத்திரத்தில் குகனுடன் வளிப்பதாக சிஞ்சயித்து லக்ஷ்மி பூமி
புடன் கருடாருடாய் நாரதால் பின் செல்வப்பட்டு ஒரு சிமிஷத்
தில் குகாலயம் வர்தார். 47

உமாமஹத வமஜிதஸாயா உமஹவோதெநவ வா
தீதி: | சா

து வூதம் து உநீநீதீ ஹெலூ நாராதாலிலூ வாவ பா
க்ஷதெநூதூ பூகடீகூதூ ஹமஹாதூ: விதெநடி: 48
தெதெதுவ வவதீம் வகெறுவரிஃ காராணீகொதூ: |
வாதநாராலவிலூயூ: வியிவூதெதுவ தீஷ்டி: 49
ஜூநாபோவி லாவாநு காரோஶமாணவோஹித: ।
வாராஷாஷதுபூதோ நூணா: தெதெதுவாவோ உமா
நூதி: | கு

குகனுல் செய்ப்பட்ட விசீரஷமான பூஜையைப்பெற்ற
அந்த விஷ்ணுவும் குகனீ விஶேஷஷமாக பூஜீத்து திரிஸ்வதந்திர
முனிகளுக்கும் நாரதாதிமுனிவர்களுக்கும் அபிஷ்டப்பரதமான
ஸ்தல மாகாணமிபத்தை ஒருவர்கொருவர் ப்ரகாசிக்கச்செய்து
கொண்டுவிஷ்ணுவும் அவ்விடத்திலேயே வளித்தார். பிரம்மாவும்
ஜிந்தாவது முகம் கிடைப்பதற்காக அவ்விடத்திலேயே ஓங்கம்
செய்கிறார். ஸகல புரங்கார்த்தங்களையும் கொடுக்க தேவபானை
க்கு வரமளித்த லோகநாதனும் ஸப்ரமண்யரின் குணங்களால்
மோகிக்கப்பட்டு அவரது ஸமீபத்திலேயே வளிக்கிறார். 51

ஜபஹுதெ ஜயக்காவெலூ ஜயங்கவிதி சங்கிரே |
விஸுநதீ: | ர உமஹவஸாகநாக் ஷாதுவாஷாக
தெடி: | ர
வாராஷாஷதுபூதோவூலூவூலீறு எடுவி ராதெ
உமஹ: | ர

ஈழுத்திரத்தில் ஜபத்கைத்தரும் ஜயத்தி எனக்கீர்த்திபெ
ற கோத்திரத்தில் ஜயகோஷததுடன் கூடிய ஸகந்தபுஷ்கரலை
கருங்கல் குகாலபத்தில் இப்பவும் ப்ரத்திபக்ஷமாய் அந்த குகள்
ருஷார்ததங்களை யளித்து ரமித்தக்கொண்டிருக்கிறா. ஸ்ரீ
கீதாநா வந்தான் யூராநா வாலிஜநா வாஞ்செவவாடு ॥
ஷண்மூலவாஸா கூதா வெயவை தெ வே வாரியை
ஈவி யாஃருந,

எவர்கள் குகனுடைய நாபஸங்கோத்தனமும், தியானமும்
சம்பவதுடன் அவரை யாராதித்து நமஸ்கரிக்கவும் செப்பிழு;
வேரா அவர்கள் ஹரி, ஹரன், இநுவர்கட்டும் பிரியராகிறுகள்.

உதி ஹ௃த்யங்கஃ ஹி யேதிவாஸம்
ஹநுவாசங்க நிளாதலுடிதுசெ சுசை ।
குபிஹ௃த்யங்காய்வாஸா யோ. நி
ஹநூதிமாகணைஹநை ஷண்மூல முநிபுளை ॥

இந்தப்பிரகாரம் மனதுக்குப் பிரியகாராய் உபதீதரி க்க
ஷுதிகாவத்தை ஸகல புகுஷார்த்தத்திற்கும் காண்மாகவன்னை
ராகமுனி தன்னிருதயத்தில் ஸங்க்திகளுடன் ஷண்முகளை சிந்துத்
நார். (என்று ஸுதர் நைமிஸராண்பவாலிக்குருக்குச்சொன்னார்)

உதி ஸ்ரீ ஹாதை வாராணை உவாரிலாமெ
ஹா நவெவலுவவணை
ஸ்ரீ ஜயக்ஞீவாராசாவாதே
உதாந்தபுசெஹாஸாயঃ
பதின்னாலாவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

—

ஈ வாஞ்செஹாஸாயঃ

ஈவாயঃ —
(ஒன்று)

வாதவெத்தகங்கிஷூதாசி ஹாதுஹாவாஸா உ வெவலுவடு
யஹாகவரவைவதுவாவெவலுஹா உதாந்த காஹாணீதநா
ஹா

யாவடுக.

வியாஸ; சொல்வது;—

(உணர)

இன்னும் இந்த ஸ்தலவைபவத்தைக் குறித்துச் சொல்லுகிறேன். இதைக் கேட்பவர் ணகல் பாபங்களும் ஈசித்து நிர்ப்பிய மாப்பை நாத்தைப் பெறுவார்கள்.

1

வாராதாவத்தாவஸ்வா மூலா வாரிஜாதஹ் சாதூ |
தா ० டி.வீ.வீ.க்வா உதீந்தீராவோள் ஜாதாகாஷாவீயி
காடு || २

வெநாவாவதவாஜா டீஜா தெவெந்தீரா வயதி, ஷத்வாரு |
தாவத்தாவஸ்வா தெவாராஜவஸ்வாத்வாரு மூஜாதாடுந

முஞ்செருகாலக்தில் பரபஸாப்பவனுன தூர்வாஸபுனி தனக்கு கிடைத்த பாரிஜாகமாலைபை எடுத்துக்கொண்டு ஆகாஸம் மார்க்கமாக வரும்வழியில் சீராவதத்தில் ஏறிப்போகும் இந்திரனை ஸந்திக்து அந்த மாலையை அவனிடம் கொடுத்தார். ३

தா ० டி.வீ.வீ.க்வா தெவாஜோவஸ்வாதி.தா १ வது தாஜிஜ்பு |
தா ० மூஜாந் சாஜாஜவஸ்வா உவைகை வஸ்வைத வயி | ४
வஸ்ஜவஸ்வா டி.வீ.வீ.க்வாய் கரணோ.நாதுவாதுஜஸ |

இந்தின் அம்மாலையை வாங்கி அந்த முனியை அலகிய மாக சீராவதத்தின் மஸ்தகத்தின் மீதெறிய அதுவும் அப்மாலையை வாங்கி கையால் கூங்கி தூரத்தில் ஏறிந்துவிட்டது. ५

தா ० டி.வீ.வீ.க்வா தா டீரக்ஷா தாவத்தாவஸ்வா உதா நிவராந்தவஸி ! ६

ஸஸாவ தெவாராஜாதா நேகதய ஹிதாய வ |
வெநாயத்தீராவெநா க்வயாவெநா நிதி ! ७
யதைஸ்ராக்க வாதது ஸாவாநா வைராஸர |
நிர்சீகோ லவ ராஜீந்து கிஂதி தாரு வைராஸர ! ८

இவையெல்லாம் பார்த்திருந்த தூர்வாஸமுனி கோபத்தி னால் கண்கள் சிவக்க மூலைகுக்கும் கேத்தைக்கருதி இந்தி

னெப் பார்த்து ஒ கோராஜீன்' சீ ஜிஸ்வர்ய கங்காத்தினுஞ் ன்னை மறக்கு என்னை. அவமாளித்தபடியால் நீ என் பாபத் தினால் கொஞ்சகாலம் ஜிஸ்வரியத்தை இழக்க கடவை என்று பித்தார்.

காருாஞ்சோ தூ ஹவிதா செலெவராஜுதவைவை : |
யா ஸ்ரீ ஷாத்தாம் செவ உஹபெசெஸ்ரூபது ஓயிநி | அ
ஹாயிகாரிதா யக்ஷி ஸ்ரீ தாலிஷ்ட ஷாயிநி |
தாாநீஂ ஸ்ரீ கடாக்ஷண ஹவிதா ஶாவகொசுத்து | க

இனி ஒருகாலத்தில் அமிருகத்திற்காக ஸமுத்திரமதனம் டக்கும். அந்த அமிர்தமதனத்தில் பிரம்மாதி தேவர்களுக்கும் கத்தான ஜிஸ்வர்யத்தையும் அவரவர்களுக்குரிய அகிகாரங்களையும் கொடுப்பவளும், பக்தர்கள் கோரிக்கையை நிறைவேல் ரூபவளுமான மகாலக்ஷ்மி எப்பொழுது அவதரிப்பானோ முத்தருணத்தில் உன்னு ஶாபத்திற்கு அந்த லக்ஷ்மியின் கடாஷ்தத்தினால் மோசனம்வரும் என்று ஶாபனிமோசனமும் அளித்தார்.

ஸ்ரீ கடாக்ஷவூ ராஹாய தாவதானு உதாஷ்டி தஃ : |
குராய்யவை வததும் டண்ணாவும் உலுவிருத்து | க

லக்ஷ்மிதேவியின் கடாக்ஷம் கிடைப்பதற்காக நீ அவனது சிருஅவதாரம் வராயிலும் சோம்பலில்லாதவனுப் கந்தமாதன வதத்தில் ஆறு முட்பிரபுவை ஆராதிப்பாயாக (என்றார்). 10
உதாஷ்டா ரெவெ ரதவதி உவட்டாவவி உநீஷ்வரோ |
உங்கூராவி தாஷ்ராவவாஸ்ராதாஹுமை உவைம் உதாஷ்டா

உகவா விள்யாவுமும் ரீயே வதாராஶாஹவாரியள் |
வாகவா உதாஷ்டாவ வைவைவூஹாவயிகவா ஸுஜாதுச |
தாஷ்டாவி உதாஷ்ராயாயா உதாகவா வேஷாதெது ரா
தெகாஸ : |

வைவா ஸுதீது காவட்டு வதாதெயன வவதிவை
வைவா

இந்தப் பிரகாம் துர்வாஸமுனிவன் ஶரப்மீராசனமும் கொடுத்துச் சென்றபின் இந்திரனும் தனக்கு நேர்ந்த ஶரப த்தை யனுபவித்துக்கொண்டு குகளை நினைத்து வேகாரக திரு ச்செங்குரில் சென்று வதனும்பதீர்த்தத்தில் ஸ்னைம் செய்து தானம், தோமம், தர்ஷனம், ஜபம் முதலியதுகளால் ஸாப்ரம் மண்பார ஆராதித்து அனைகம் ஸ்தோத்திரங்களாலும் ஸ்துதி த்து இப்படி நாடோறும் அவர் ஸன்னிதியில் வளித்தான். 13

கஷ தெவா சீஷாஸ் ஸ்ரயாயடு கஷ்டரவாராடி ।

ஸ்ரயாவுவடு தீஹாருக்ஷீ : பூஷாலடுஅதா வி

கெயார்டுக்கு

கூஜுதொந்துக்கெதாலுக்குவா ஸ்தோத்திரண தெவ

ராடு ।

யார வூரையூரை : ஜாதி : வாரா கூத்யாமாக்க

கொகநி

மிருது தேவர்கள் அபிருதலாபத்திற்கு பார்க்கடலை கண்டப் பினிருந்து ஸ்வல்லோக ஶரன்யைபான மகாலக்ஷி ம் அபிருதத்துடன் அவதரிக்க அந்த கெழ்மியின கிருடாகடாக்ஷத்தி னால் கிருதபுகத்தின் மத்தியில் இந்திரன் ஶரபத்தினின்று விடுபட்டு முன்போல் தன் பதவியை யடைந்தான். 14

தாழுஶரீர வாலவஹாஞ்சா தேவராஜவாந் ரீக்ஷா வ ।

வெநராவதொ! உஜேங்கு வூர வின ரீவூவாஞ்சு வ ॥

வூஷலூரா தெயவா வெயர ராஜா ஶர வந தாவிதி : ।

ஈவைவை ந வைநே ஹை:ஹாசிதேஞ்சா ஹி வ உவாயடுயாய: ॥

தாதாவவாரிஶாஜூய கு டாயுராய யாஞ்சுஹடு ।

உதி கர்க்குவாத்தி வாயாயஜாராஜோஹாஞ்சுஹடி ய: || காது

உவாயவாராயாராயா கு வெண்காக்க வூஷலூ

நாக்கு

கவரவு ஸ்ரீ ஜயக்ஞாவாரா வாரீஸ்தியாலி யாடு ।
வாராவு வ வாராவு நாம் வெதில்தினுதா தூராவு பூங்கு, ச
வாநுகெட்டாரம் கெஷ்டதூராதூரா பூகாவதானோ வி
தெதிலெத ॥

உமைஊராயயாலோவ வணாதூர் லிவாநிஶடு ॥ 20,

பீராவதீரா வென்றால் இங்கிருக்கு முன்கிடைத்த ஶர
பம் கம்மாலல்லவோ ஏர்ப்பட்டது என்ற அந்த தேவாஜினைப்
பார்த்து வருத்தமுற்று நம்முடைய புத்தியீனத்தினால் நம
திந்திரன் ராபத்திர்குள்ளானுன். ஆகால் நான் வம்ரப
மன்னியில் ஸ்வாமித் தீரோகியானேன். அப்பாபம் நீங்க நானும்
குகளை யாராதிக்கிரைவன்று சினைத்து சிரம்மபுத்திரராகிய நார
தரிடம் குராராதனவழியையுணர்ந்து வேலாயுதருக்கு பிரியமான
ஐயந்திகேஷ்டத்திரத்தை யடைந்து வதனாம்பதீர்த்தத்தில் குளித்
து திரில்வதக்திரக்கீ நமஸ்கரித்து நான்தீராறும் பஞ்சக்ரோஹ
வாத்தை (பத்துமைல் கால்நடை)யும் செய்து இப்படி கீர்த்து நாள்
இரவும் பகலும் குகளை யாராதித்தது. 20

உபவாசிதநாயாலீதெடுவதையைவாஜு ஜ உதீவொராஃ ॥
வாசிவெழுராவுக்குதா தாவாதுகவஸவைத்திலூருஶடு ।
வெளாரீகாஊராவுமியாவிவைண்டுதீகநகாங்வாஜை ॥
சூராயயாதாவ ததோ யாவியி மஜைஶராஃ ।
வாராதவித்தாநு பூவு ஜ உதீ தீ லிவா துக: ॥ 21

தபாமுர்த்தியும் ஜகத்துருவமான அந்த ஆறுமுகக்கட
வள னுக்கரகத்தினால் ஸ்வாமித்தீராகத்தினால் ஏர்ப்பட்ட பா
பத்தினின்றும்விடுபட்டு அபீஷ்டங்களைப்பெற்று ஸமாதான மன
க்கடன் ஸ்வர்க்கலோகம் சென்று மறுபடியும் பார்வதீ குமாரனை
ஸ்வர்ணத்தாமரைகளால் ஆராதித்தது. 23

காலாதாநா ராவுவாநாதாயய, ஸாஜநாத: ।
குறுய, வசிவாயாதாவிதி வெநுவிதோவிதா: । 24

இன்னும் ஸாப்ரமண்ப கேஷ்ட்சிரம் அசிர்பிக்கததக்க அனைகரஸ்பங்களுக்கு இருப்பிடமென்று வேதமுணர்தவர்கள் அறிகிறார்கள்.

24

வாராடீ நிவாரா: கேவிழிவெட்டள தது ஸாததா: |
காஸ்மாவஸவெஞா நிரதா விரூதாவெநவெஞாதிதா: |
ஸீ, ஜயக்ஞீ வ ரங்காரய துவராதுபாதாநிதா: |
விரா வவங்க தூவெதுவ தது செவவாவு வத்திவெளா |
தவ: கர்க்காவி செவெணவ யுங்கார: வர்வாஸ்து |
வாநுஹாவெது வங்வர்கா வாவக்குவாத்தாநிதா: ||

முன் ஒருகாலத்தில் நாபரிவாலிகளான எட்டி முனிவர்கள் விருப்பாதால் ஆக்ஞானிகாடிக்கர்ப்பட்டி ஜபந்தேக்ஷத்திரம் வர்த்து ஸந்தோஷக்துடன் வலித்து அவ்விடக்கிலே முருகன் ஸன்னிதிரில் தவமெசப்து பரீக்ரத்தில் தங்கள் இஷ்டத்தைப்பெற்ற பேரின்பத்தால் ஒருவர்க்கொருவர் ஸ்தலத்தின் மகிமமைய வர்ணித்ததாவது.

27

வவிழு: —

வ உமெளாவாநாது நெகாநி ஹாதீந்திலுஷாநிவெவ |
வ நிதாநிவாநுவாநாவா நாமாது நாவதுவதவங்ஶய: |
வலிழ்_ர் சொல்வது: —

இபழுமிரின்கண் போக்மோகங்களைத் தருவதான் அனைகம் ஸ்தலங்களிருப்பினும் அவைபெல்லாம் இதற்கு கீழ்ப்பட்ட கவகள்தான், ஸாதீதகமில்லை (என்றார்)

28

வாதிவெவ: —

ஸு மூவா டிலுவாய் வ வெஷாவு, விழுவிழக: |
வவவெஞகலிதா கவது, உங்கலூநாது வங்ஶய: | உகை
வாமதீவர் சொல்வது: —

பிரம்மலுத்தி செய்கவலும், ஸாபானம் செப்தவலும்,
வேதம், ஶரஸ்திரம் இவைகளைத் துஷித்தவலும், இவ்விடத்தில்

21

ஒருநாள் வளிப்பாட்னையாகில் ஸப்பாபன்னியில் பரிசூத்தனு
வாண் (என்றார்). 29

ஜாவாறி : —

வழிவழாவாநித்தூநிவாநாநாநி வழுவொ
நா : ।

தாநித்தணாவவழிதூநாநாநாநாநாவ ந வெங்கயி : ॥
ஜாபானி சொல்வது : —

ஓ! பிரம்மகுலத்தோர்களே! இப்பூமியில் ஸமத்திரப்வரையில்
எண்ணிறந்த தீர்த்தங்களிருப்பு னும் அவைகளைல்லாம் இந்த
ங்கந்த புஷ்டரணிக்கீடாகாது வைதேகமில்லை (என்றார்). 30

காஸூவி : —

யாவஜீவங் பூயாசெ தா டாவெ ஜைதி யொ நா : ।
வைக்குதித்துவாவூரெ வாது காதித்தூநாநாநாவூ வைதி
யெளா ॥

தாவாகச் கொடித்தணா வாணா யலதெதநாது
வெங்கயி : ॥

கார்ப்பர் சொல்வது : —

ஆயுள்வரையிலும் மாகமாதத்தில் 1 பிரபாகையில் ஸ்ராணம்
செய்வதாலுண்ட்டாகும் புண்பத்தில் நாறுபங்குதுதிகம் புண்யத்
தை வீரிந்துவிட்டத்தில் கார்க்திகைநாய்த்தத்தித்தில்லை ரம்மன்ய
ஸன்னிதியிலில் ஒருநடவை செய்யும் ஸ்ராணத்தினால் அடைகிறன்.
வைதேகமில்லை (என்றார்) 31

உகடுவெண்யி : —

வத்ரொணாஜித்து வாணா யக்காஸூரா உநி
வாநுவெவெயி : ॥

துதிதெநாது வாநியு யாதிவெளாராணி கீவூதிஃ
மார்கண்டெயர் சொல்வது : —

ரிவிர்ச்செர்வ்டர்களால் காபரியில் ஒருவநஷ்டத்தில் ஸப்பா சீக்
கப்படும் புண்ணியத்தை இந்த திருச்செங்காரில் ஒருநாள் வளிப்
பதினால் பெறலாமென்று ஸ்மிர்ந்தீ கூறுகின்றது. 32

1 காநதியும் யுதுநதியும் குடியிடம்.

செலாது: —

கநம் ஒரு கீட்டாவிட்டுக்கூட யொ யா யா நா வையூ
கடுகூ
தூ ணா ரா து கூ யர திவா வொ ஒ து வை ஸபை | கூ
கொதமர் சொல்வது: —

கோமகாலத்தில் ஆபிரக்கணக்கான யுகங்களாவும் அன்ன
தானம் செய்தாலும் அந்த புண்பத்தைகாட்டிலும் அதிகம் புண்
பத்தை இவ்விடத்தில் வளிப்பதினால் பெறலாம் ஸம்ஶயமில்லை
(என்றார்.)

33½

கேள்வி: —

வீக்காக வெயராக யோதா ரா தெதுவ உதை | கூ
வட்டிரா து நிரா வொரா : கா வெதூ பவிவஜிட்டு : |
யதூ ணா ரா முலதெதை தூது வொவாக கொடியாணம்
ரு வெக்காக்கு
சுது வா வொ நவ பெதுவு : வதூ வதூ வதூ வதூ வதூ |

மெனத்கல்பர் சொல்வது: —

தர்பையின் துனியில் எவ்வளவு ஜலம் தங்குமோ அவ்வளவு
ஜலத்தைப் பானம்செப்பு வேறுதூகாரமின்றி ஒருவருஷம் கூமம்
கோபம் இவைகளைபுமொழித்து தவம் செய்வதினால் பெறும் யை
னிலிருந்து கோடிப்பங்கத்திகம் பலனை விந்துவித்தலவானத்தால் பெ
றுகிறனன்று உறுதிபாப் கூறுகிறேன். இது ஸத்பம், ஸத்யம்
(என்றார்).

35½

விரூவிது: —

குவையரவெதெயடுவடூவா ஜுவை வையூ கெ : |
யசவா ணா முலதெ ஜதூ ரா து வொ ஒ வையூ
கெ : |
தவாக கொடியாணம் வா ணா முலதெதா து
வையை | கூ

ஈர்வாழித்ரர் சொல்வது:—

நூறு அப்பமேதங்களாலும் ஆயிரம் வாஜபேபங்களாலும்
ஆயிரம் அக்னிலோத்திங்களாலும் கிடைக்கும் பயனைக்காட்டி
உம் கோடிப்பங்கு அதிகம் பயனை இஞ்சு வலிப்பதினால் பெறு
கிறுன். (என்றார்) 37

உதூய முறை ஸுவை வாரா வ உ நிவாச
தெயலா |

வனவங் ஸு ஷுவித்வீஸ் பெருாதீஸுஹவோவாஶுஹா
உதெகாது

இயா தவோகுஸயாநா வூ உ யூந தா விஸராகி
யாவஜீவங் பூயாபெ தா ஶாவெஜாதியோநரஃ 1 நகு
வஸதெதெகுகவெஹவஸஂதுக்ரு முலதெதநரஃ 1 நகு,

இந்தப்படி ப்ரம்ம ரிஷிகள் கூறியிருக்கிறார்களென்று முனி
கள் முன்பில் ப்ரம்மாயும் சொல்லியிருக்கிறார், மகாபுத்தமா
னு குத்தாய்! இந்த விர்து ஸ்தலத்தின் பெருநாயை நாது
ஏக்குச் சுருக்கீச் சொன்னேன். விழாராமாக செலால்லவில்லை.
ஆயுஷ் முடி புரவை பாகாராஸத்தில் பிரபாகாசில் ஸ்நானம் செய்
புத் பல்லை இடுத திருச்செந்துரில் ஒருமாஸம் வாயித் தலால்லட
தென். 39

ஹரி தாநே தவோ யா சாவெ உஜதி ஶாஸ்யீ || சா
துகுணாதயிகங் யாதி தூநாச வாதவரியீடு ||
தாவஜீசெவாவாதி திஷ்டுணி தூ சிரகஷதுணாடுசத
யாவதீநூலூடு வாந, ஶா-ஜோல-ச வாவயா
நதீ || சாக,

மோகந்தத பளிக்கும் தலாரகையில் பாகமாளத்தில்
ஸ்நானம் செய்த பயனைகிட அதிகம் பயனை ஸ்கந்தபுஷ்சாணி
யில் ஸ்நானம் செய்வதினால் பெறலாம். எதுவரையிலும் ஸ்நந்த
புஷ்சாணி தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்பாமலிருக்கிறேனு
அதுவையில் பாபங்கள் பாசிகளின் தேகத்தையிட்டு ஒழிவ

தில்லை. ஸ்கந்த புஷ்கரணி யில் விதிப்படி ஸ்வானம் செய்வதினால் ஶாத்தனுவான்.

வொராவாவுருவில்லைத்தாடேவலூவாவுண்டால்கூட
வவசெநகதிதங்கவது உதவுராதாதுவங்மயீ|
ஸுஷாமயதூராவங்மயவூரணிலும்ஜனமதூராதாதீஷ|
கூகவாதுவரவாததாஜோ இவுதே தாது என
எப

நவைவெழுவறைகாதிப்புக்குராவமிகுவாது திவுவத்து
வஜாயதெவதிச்சதலிதங்பூரவாவங்குதாகு|

திருட்டனுதும், சூலத்திரல்தீரப்பும் தூம் தேவர்கள், ப்ராம்மணர்கள், இவர்களை நிர்த்திருத்தி இந்தனிர்த்துவத்தில் ஒருநாள்வளித்தால் அப்பாபக்கீர்த்தி விடுகிறார்கள். ஸம்ரயமில்லை. பிரம்மஹத்தி, பரிமாநாதர் களை ஆயிரக்கணக்காகச் செய்தாலும் விந்துவதலத்தோடு வேலை வேலான் அந்த பாபங்களினின்று ஸநதேதகமின்றி மேசன ஏண்டும். எவன் கார்த்திகை நக்தத்திரத்தன்று வீடுதுவத்தலத்து, வளிக்கும் ஸாப்ரம்மணர்ப்ரை லேவியாமனிருக்கிறுதே அவன் காத்ரஸ்துர்யர்கள் உன்னவரையில் கழுத்தயாகப் பிறக்கிறார்கள். 44

இந்தாஸரீராம தவெதுவங்குவொவி விசாவுதெ |
நஹுவொதி வாததெத்துவம் இந்தவாவ ந வங்மயீ|

கழுத்தயானுலும் இந்த விசா ஸ்தலக்கிள் மரிகக தானால் பறுதிறப்பு ஒழித்து மோக்கத்தை பறைகின்றன. இதில் ஸம்ரயமில்லை.

ஈவமஸூஂ தெ முவக்ஞாதி ஶார்ஜை வது து இஹா
உதைசுக் கொமை வெலுவங் வாக்ஞாநமெராவாவா உதேர
ஏராடு
ஈநவூ முயவியாடி தோங்கெஸராவாராக்கை

குராபயத்திலெவ நிதூஂ ஸாரத்வண்ணலோ வியிஃ ।
விதீயபாரீங்காதயः வரிஜயத்தூஂவாராவேகः ॥ சாத
துருக்கீபயவிலங்குவடாஂ வரிஜயத்தூஂவிகாவூஂதடி ।
தாங்கீபெ தா தமரயாசெழிகாவெறுவையெஷவாடி ॥

ஓ மகாபுத்திராவிபான பதாகனே! மனதுவாக்கு கண்களு
விகட்டாத ஸாப்ரம்மண்பாருடய வைபவரகஸ்பத்தை உனக்குச்
ஶால்கிடேறனகேன். முதல் 1 யாமத்தில் ஸரஸ்வதீரமணுங்களுன
ரம்மா, சீஷாடஶப(பசினுறு) உபசாரங்களினுள்ளாள்தோறும் ஸாப்
ம்மண்பாப் பூஜீக்கிறார். அதுபோல் இரண்டாவது யாமத்
தல் முனீஸ்வரர்களும், மூன்றாவதுயாமத்தில் ஸித்தர்கள், கந்தர்
வர்களும், நான்காவது யாமத்தில் திக்பாலர்களுடன் இந்திரனும்,
அந்த பார்வதீக்ருமாரனை ஆராதிக்கின்றார்கள். 49

ஈரவதூளாதா பூஷையாசெவா-மஜயத்தூஷிஜங்காவை
உக்கூஶாதிஶக்யஸ்வ-பூஷைபெதூஶாவாராவேகः ॥
அதீபெ வமஜயங்கதூதெத ஸாவைகாவைஶாவாவத
உரா: ।

தது தருதீயாக யாசெ ஸ்ரீ வநீ தேவவெஷநயா ॥ குக
வரமஜூதெ ஹாவாதாதிதேவः ஸ்ரீ-ஸாலாதநாதஃ ।
க்நாயாசெ ஸாவைஶாதெயைஷா வமஜயத்தூஶி ஹதி: 1ஞ்ச
ஶாஶாதிவைவடுதீதெயைஷா ஹாரி: காரணவ-ஶாஶாதி: ॥
வாவை தூஷாதாதா ஸாயா ஜயத்தீவாரவெவஹவடி ॥ நூக

இவில் முதல் பாபத்தில் அக்னி துமாரனுன குக்கீன லக்ஷ்மி
மு கலான எல்லா ஶர்த்திகளும், இரண்டாவது யாமத்தில் குஷ்ய
கர்கள், பன்னகர்கள், தேவர்களும், மூன்றாவது யாமத்தில் அந்த
ஸம்புத்திரனை தேவஸ்தைனையுடன் வல்லியும், நான்காவது யாமத்
தில் கார்த்திதேயனை அதி பக்திபால் கங்கை முதலான எல்
லா தீர்த்தங்களுடன் காரணபுருஷரான ஹரியும் பூஜீக்கின்றார்
கள் இப்படி ஆஸ்சிரிபகரமான ஜயத்திபூத்தின் வைபவத்தை
நன்றாபுணக்குச் சொன்னேன். 53

குத்துப்புலை வகுட்டாலி உழைவாவை கீலை
வட்டு |

வசவணாதபூதம் நாலை கிடையெடுவயக்கடி |

காளாரவீதிஜ்ஞநந் வகுடு : பூதுயாசாகடி |

வகுட்டாலி வைத்துவாவதே வாநரங்ஸுண்வாது கா

ஸாப்ரிம்மண்யரின் வைபவமாகிய வேறு ஒருரகஸ்யத்தைச் சொல்லுகிறேன். வத்புத்திரபெளத்திராதி வம்சமிருத்தியை யளிப்பதும் இஸ்வர்யத்தைத்தருவதும் ஸாப்ரிம்மண்யப்ப்ரிரஸா தம் பெற்றிருமென்று உடனே விஸ்வாஸத்தைத் தருவதும் வைகலபாபங்களையும் நாஸம் செய்வதுமாகப்பால் ஒ புத்திரனே! சற்று நிதானித்துக்கீள்.

55

குதிடைத்துவஜ்ஞநம் வராது காளா உழைக்கி : |

வெணிகம் நாராதிலூநிஂபூண்டி லை உதநந்தாந்து
நேரயெடு கெவவ வசாநந் யெந வூக்க தாந
பூலை |

குத்தூர மூயிடுதொசெலைவு நாரசொ ஹாவா
நூவி : |

தேவயாதாவன அதிதி புத்திரவாஞ்சையால் வீணாக
னம் செய்யும் ப்ரம்ம புத்திரான நாரதனா நபஸ்கரித்து தூ
ப்ரபுவே! இஸ்வர்யமும் ஸந்தானமும் எதினுல்கிடைக்குமோ அந்த
முயாய்த்தை உபதேசமித்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க பக
வானுண நாரதரினி சொன்னதாலது.

56

ஸரணைவாது பூவகுட்டாலி களாரா வுதைத்துக்கு |

ஹரஶம் ஜயஞ்சிதாயவூ விசெஷஷாலி தீஞ்சயகடி | நூறு

கூதுதி காவுன்னீதோயா தாபூதா தாயவாறுதி : |

வைது வெற்றை வைக்குதை தைத்துக்காரி வெற்றைதாவகாவுதுகடி |

தெதைவீதொ ஸ்ரீவீஷடி கெஷவி ஸ்ரீ நாரிஜூவாத |

உதி மூயூடு தசொசெனந் காயடுக வூநந் யா வியிகூ

ஓ புத்திர! அசிசிக்காக நாரதால் உபரைத்தெப்பட்டதும் ஸாப்ரமண்யப் பீரீதிகாழுமான குமார விரதத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேள். கார்த்திகை பாஸத்தில் பேளர்ன்மி தினத்தில் விஷயர்க்காலம் எழுந்து வேவுசிக்கைபில்லாமல் ஒ தயாருந்த திபாகிப் ஸாப்ரமண்யரே! குமார வர்தம் செப்பப்போக நேரன். அதினால் தேவரீர் எங்கேதாழுமண்டத்து ஒ பார்வதி புத்ர! எனக்கு வேவன் திபவர்க்கு யளிக்கவேணும் என்று பிரார்த்தித்து வேணாத்துடன் விதிப்படி ஸ்ரானமிசெப்ப வேண்டும்.

60

வாதநாராஹஸ்ரஹா வதாவிதூஶதீயீஸ: தூஶச: |
அதுகூஷினநதீஹஸ்ராதுகாய்பாச: வாதஶஸாங்கவர: |

பீராகு வதநாராப்பம்துடக்கி முறையே இருபத்தினாலுதீர்த்தகங்களிலும் ஸ்ரானம் செப்பது குகலுக்கு பன்னிரண்டு பிரதக்கி ணம் செப்பது பன்னிரண்டு கமஸ்காரங்களையும் செப்பவேணும். 61

ஸ்ராஹிதாதஂ ஸாஸங்கெவகதஞ்சதொவு, ஜக்ஷி
வகு: ஸதீனு ஸ்ராஹிதாவிலென தத: | காட
தீயாவிஹாயவெவதச தா காய்பாச வாதஶஸாங்கா

ஸ்ராபத்மன் மாமாமாப் வின்றதை ப்ரபுவறிந்து அம்மாமா த்தைச் சேசித்தவிடத்திலிருந்து மன் எடுத்து சக்ரம், ஸ்ராலம், வேல், இந்த மூன்று ரூபமாகச் செப்பது அவைகளுக்குப் பன்னிரண்டு கமஸ்காரங்களையும் செப்பது. 62

ஸ்ரீ உமாவுயராஹூ ஹதூயாத: மூவநயீ: |
உரெநா: வூரீரண ஹாவெகவவ ஸாஹுஹணா: ர
தொநா: |

ததுஹாகவாவங்கூ தா தீவெநுவெவயாவியி ||
வாவெளாநீவ ஸாஉதூ ஃங்கல: ஸ்ரீ உமாவுயா ||
ததுஹாயபுதூவெவெதை காங்கு ஸ்ரீ உமாவுய
ஜீதாக்கு

வாயிலிடுதிழூவு வழியிக்கொவாவார்கெக்கீ:
 காரோவுக்கீடுதீண 1 தூயத்திங்கார்வெநஷ ।
 சீவட்டாதராதா ஜாவு 2 தீவெநாதிழூவாரிதாறு ।
 மாயவுகீதூருவவாங்ருப்புஜாலுச தக்வரடி
 சுதாநாவிவிவெவுவ வழியிக்கொவாவார்கெக்கீ:
 காரோங் ஶங்லாதநய, வவாகாரணகாரணாக்கீ
 தீவுதாதூராநிவெருதூநு தக்கெதுவ வஸதேர
 மாராநு ।
 வீரங்காநு அநாமாராயு கெதீ: கூதாரீ: வீ
 வாய்க்கீ: ।

1 ஜிவெஷ்டி 3-வது கவட்கடி 5-வது கலூயடி 15; 16 வகை
 காரிவெதூதாநோ கலிகோ என்ற ஆம்பித்து தீவு
 யாஷாங்குண்ணாதநான்று அவளானிக்கப்பட்ட 10 ருக்குகள்.

3-வது கவட்கடி	8-வது கலூயடி	14, 15 வகை
காரோங்காதாயாவகிஃ + ஹவிஷ்டதைநவெஸ்துயங்கூ		

12 ருக்குகள்.

8 வது கவட்கடி	2-வது கலூயடி	1, 2 வகை
பெயதெஞ்சு + கவநாகிவாஜி என்று		11 ருக்குகள்
	ஆக ருக்குகள் 33	

2 யஜாவெடுக் 10 குராண் 1-வது பூநடி தீவுவெதூரகை
 ஓயாரெதஃ + வூலூஹுண்ணாங் என்ற ருக்கு.

வாலிவெஷம், வாலிராநம் 7-வது கண்டத்தில் 1-வது வூரி
 அபெஷநாநி + குதொவலாராங்கவாநிதீதீ என்ற ருக்கு.

பூகூதி வாக்காகி

குலீவெதூரிங்குஹரிவிஃ + யதைங்காங் உவரி என்ற ருக்கு

வரவீறு வாரணம் காய்பூசு ஷூண்டு பூஜவெசு
வெந்தா |

வனவம் அாத்மாவெஸ தா வெளண்டுஷாஹவெர
திதடி | எ-
ஶ

வாநஷகாதிசுகேவூரவெகாய்பூஷ்தாநாஹாரத: |
ஒஷாதாநாநிக்யுகேவெவ விதஷாஷுவிவஜிசுத: | எக
வனவம் கூதெத நவதெவொவாஙமிதாய்பாநு யுவெ
தூஹாசு | எக |

ரூருகுடத்தில் ஜலம் நிறைத்து அக்கும்பத்தை வஸ்திரபுஷ்
பாதிகளால்லங்கரித்து அதில் கல்பத்தில் சொல்லியபடி ஸாப்ரம்
மண்யரை ஆவாகித்து வைகல்வைபசாரங்களாலும் பூஜித்து ருக்ஷீவ
தத்தில் முப்பத்திமுன்று துக்குகளடங்கின குயாரஸ்ருக்தம்
என்ற மந்திரத்தை ராற்றிறாடுமுறையும் இன்னமும் துக்கு யஜ-
ஸ் ஸாயம் என்ற மூன்றுவேதங்களில் பிரதிபாதிக்கும் ஸாப்ரம்
யண்மயங்கிரங்களையும் ஜபம்செய்தித்து உத்யாபனம்செய்து அங்
த கும்பஜலத்தை தம்பதிகள் அபிதேகம்செய்து பரமைவதத்தின்
புத்திராலும், நித்தியகுமாராலும் ஆசிகாரணமுர்த்தியமான ஸாப்ர
மம்மண்யப் பிரபுவையும் ஷோடஶவைபசாரங்களாலும் ஸந்தோஷி
ப்பத்துமிறகு திருக்கெந்துரில் வாஸம்பன் நூடுகின்ற பன்னிரண்டு
தத்தில்வததாங்களை யாராதித்து அவர்களுங்கு ம்ருஷ்டான்னபோ
ஜனுதிகளளித்து அவர்களைசரீர்வாதமும் பெற்றுக்கொண்டு அன்ன
அழுமுதும் வரதமாகவிருந்து மறுஙன் பாரணைசெய்து ஸாப்ரம்
மண்யநாமங்களை கீர்த்தனை செய்து இப்படியே பன்னிரண்டு
மாஸங்களனவும் வரதமிருந்து பதிமுன்றுவது கார்த்திகை
மாஸம் பெளர்ணமியன்று கல்பத்தில் சொல்லியபடி லோபமின்றி
தயாதாங்களைச்செய்து வரதோத்தியாபனமும் நடத்துவைடா
னுல் அந்த ஸாப்ரமமண்யரனுக்கத்தால் உண்ணிஷ்டங்களைப்
பேற்றாம் ஸந்தோகமில்லை.

712

வனவம் வுதிவுரஷூண்டு விசாநு வெவ வாது
வாநுலவெசு | எக |

கஷ்டதி யஹூவு கீர்வெசெவவூ துவாநாராஜாவாது
லவெசு
வெவாஸுவா மநவாது ஸாயா வாதுவாஶு லவெ
ஶுவடுளை
மாதிரு ஶேதாதுவாது வாக்காவீ லவதி நிரயடி ॥

இப்படி இந்த வரதத்தை பிராம்மன் அனுஷ்டதிப்பதால்
நாத்தையும் புத்திரர்களையும், கஷ்டத்திரியன்செய்தால் புத்திரர்
களையும் ராஜ்யத்தையும், வைப்பயன் ஸம்பத்தையும் புத்திரர்களை
யும், மாடுக்கிரன்செப்பதால் புத்திரர்களையும் வெளக்கிப்பதையும்
தடைபண்ணியில் அடைவார்கள்.

73

உதி ரூங்கவாலி கிழெத்துவீ தாராசு வுதைதுகிளை
யவெஷாது வாக்காதுவதி கெத வாக்கெஷாதுவெஷாக
கெது திருக்காராஜாயிவதிகிளுங்குவாதுவாவாச ॥
அராவாஶாஶாம் தெவங்வாக்காநாராயணங்வெரி ॥

இவ்விதமாய் நாரதமுனியால் உபதீசஶத்தைப்பெற்ற அதி
தி தேவியானவள் இந்த ஸக்தான விரதத்தை அம்முனி அருளிச்
செய்தபடிடேயே ஆசரித்து அப்புண்ணியவஸத்தால் ஒரைகழுனி
யே! மூன்று உலகங்களுக்கும் ராஜாவான தேவேந்திரனையும்,
சராசரப்பிரபஞ்சங்களுக்கு ரக்ஷகரான ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீமகாளின்னு
வையும் புத்திரர்களாகப்பெற்றார்.

75

கஷ்டாவிசோதாநாய உஹெதிஶயதுவங்கூதா ॥ எகு
வாவங் வுதம் யஃ காராதெத வாதுவாது மநவாது
லவெசு ॥ எகு

இந்திரனையும் உபேந்திரனையும் புத்திரர்களாகப்பெற்ற அந்த
அதிதி தேவியானவள் மகத்தான ஜியல்வரியன்களை அடைந்து ஸங்
தோஷமாக இப்பொழுதும் வாழ்ந்துகிளாண்டிருக்கிறார்கள். ஆகை
யால் இந்த விரதத்தை யார் செய்வார்களை அவர்கள் புத்திரவா
ன்னும், தனவானுயும் பவிப்பார்கள்.

76

வாராத்துச் சூலக்கூாசி ரமயவூராத்து மயவூக்கு ॥
ஆயஷிதீவெளவூ யூ ஶாண்டுகூ ஜீவ்வத்தி ॥ என்

ரஹஸ்யங்களில்லவத்து மிகவும் ரஹஸ்யமும் பிரயர்ச்சித்த
ரூபமும், ஸகலபாபங்களையும் துவம்ஸப்பன் ஞாவதுாகிய வேவறு
ஒர் இதிகாலமிருப்பதை ஒர் ரினிம்போஷ்டா! இன்னும் சொ
ன்னுகிறேன் கேள்.

77

வூரூலு வாத்து ஓவாத்து செளத்தொழுயைஹாத்தி ॥
ஹூர்த்துணர்க நாமோ வவநாதநதாணுவடு ।
கூர்த்து மூதொத்தாதொவெளா சிவாநாத்துகூதிவா
வடு வாக்கு

விநாதாய ஜூதுவடு அராவாராத்துஹாத்துவி ।
தீத்துகாநிதெவெறாராணீகூர்த்துர்த்துர்த்து மூவார்த்து யீஃ ॥
கு சென்னதா தூராவாத்து வழுஜயிக்காவியாததி ॥ அந்த

கௌதமயுனிவர் சியாக்கிரபாதத்தை (புவியைப்போன்ற
முழுந்தாள்களை) அடைந்து சிதம்பர கேஷத்திரத்தில் நடைபார்த
டைய ஆனந்த தாண்டவத்தை தர்பித்துக்கொண்டு மகிழ்ச்சி
யூடன் அந்கரில் தானுப்வாஸம்பண்ணிவருகையில் நாட்டார்
கட்டனோயால் அங்கிடம்கிட்டு விடேனுதமாகவே ஸகல உலகத்து
இயும் ஸஞ்சாரத்து அங்கங்கேயுள்ள தீர்த்தங்களையும் பார்த்துப்
பார்த்து ஸங்தோஷத்துடன் முறையே தாம்மிரபர்வாரிதியை
யடைந்து விதிப்படி அம்மகாநதியை பூஜித்து ஸ்நானம் பண்ணி
ஞர்.

80

ஹூர்த்துக்காணையிலாநு யஷ்டி காதொழஹா
கீநிஃ ॥ அக
ஸோரணூத்துமயவாவாத்துதெஶங்வாவாவுவ
ங்கூராங்காநலாவாத்துவிவிவெடுத்வாரசெஃ ॥
தாரநீ தவா ததயா செளத்தி வராத்தி
ஸராநுக்கூராச வாக்குத்துதா மூவாஹரகாரஸோ
நா ॥ அங

விதாலாத்தூவகாரய வெள்ளு உவாஹதீ || அஞ்ச

பிற்பாடு புத்திமானை அந்த கௌதமமுனிய் ரேதைர் யாக ப்பண்ண ஆஸபாகோன்டு மனதில் ஸங்தோஷத்துடன் ஸௌமாரா ன்னியத்திற்கும், ஸாப்ரமண்ய கேஷத்திரத்திற்கும் பத்திப தேசாத்தைப்படைந்து அவஸ்தத்தில் வேதபாரங்கதர்களான அனேக ரிஷி களை வரவழைத்து அந்தகௌதமமுனி யாகத்தை நடத்தினபொழுது அந்த யாகசாலையின் நடுவில் அந்தமுனியின் புத்திரிபாசிப கௌதமியென்ற நதி ஸ்ரீஷ்டபானவள் மகாநதி யாய் பக்திபுடன் தனது பிதானினுபகாரத்திற்காக பிரவகிததுக் கொண்டு ஸமுத்திரத்தை யடைந்தாள்.

83

ததுாவலமுஷாவாடி யயாவுவது மடே ரிதா : |

வாணுரீகவாரோ நிதூ வெநியே ள வ வதிவெவக : |

அந்த கௌதமமுனிவர் யாகம்முமந்தடின் யாகசாலையில் சிரவகிக்கும் கௌதமி என்ற நதியில் அவபிருத ஸ்நானம் செய்து பதிவேபால் சிதம்பர கேஷத்திரத்தில் நடராஜர் னன்னிதி யில்சென்று வளித்தார்.

84

தா உ வெள்ளு ஹாகேவவெஹாத்தியெடு நிஜ்ஜீவ |

வொகாரணே வோஉநாயங் வோ சேர்வ லு னா

ஙு வ |

நிஜ்ஜீவியிதா தது றளதகிரி செஷாஹா ஹ கெ |
ஜயக்குராமாஹாராயி நல்லயாத நாகாநு லு வெக : |

தாப்மிராநதி ஸமுத்திரத்தோடு ஸங்கமிக்கின்ற தீர்த்தத்தி லும் ஸோமதீர்த்தத்திலும் ஸ்நானம்செய்து ஸோபாரண்யத்தில் ஸோமாதணையும் ஸோமேஸி அப்பாணையும் ரமஸ்கரித்து விதிப் படி கௌதமி நதியில் ஸ்நானம்செய்து கௌதமாய்ரமத்தில் வளித்து பிறகு ஜயந்தி என்னும் திருச்சேர்தூரில் ஸாப்ரமண்யரை யாராதிப்பவர்கள்மறுபிறப்படையமாட்டார்கள்.

85

வாராசிவ்வாரஃ கரிச வெஷ்ஶா தூ வித்தீ க : |

ஶாவட்சாந்து வதுதஂ தது ஸ்தூ வித்தீ வெஹா

நாது |

கொலை மூர்க்காஹளிஃ கோவர ஹரஃ கொவாஸத
 தீதாஃ॥அறை
 வூதஃ கொ உணவஃ கோவா ஹதீவா பூதூஹு
 வந்து॥அறை

முன்னிறநூலாலத்தில் ஒருஷிராம்மணன் வேகம் பாஸ்திரம்
 இவைகளையும், குரு முதலானவர்களையும், தூஷித்து பிரம்மா
 சிவன்பவன் யார், விஷ்ணுபார், பரிவன் யார், எவன் இந்திரன்
 எவன் ஸாப்ரம்மன்யன், யார் கணபதி என்று நான்தோறும்
 சொல்லிக்கொண்டுவந்தான்.

49½

கோ யதோ வராஷணஃ கொவா ராதுஃ கொ யநதஃ
 காதுஃ॥அகை

கூராவராதுயதுரவடு துச்சவூலாவோ ந வங்ஶயஃ |
 யநதுரவடு சிவாஸாவிலாந்து தூவ ந வங்ஶயஃ | கோ
 வூதுரவா நாகன் வாவி கொ உகவா தது வங்ஶ
 வாடு |

காநாகவாவ வாவாகா வந்தெநவஂ ஜிதை ஜிதை | கூக
 காநாவிடுவி தெவாதாம் ந வகார நங்விபாடு | கூகடு

இன்னும் இயமன், வருணன், ருத்திரன், இவர்கள் யார்?
 குபீரன் எங்கே நாம் எவைகளை அதிஶயமாகக் காண்கிறோமோ
 அவைபெல்லாம் ஸ்வபாவமேயல்லது வேறு ஒன்றுமில்லை. நாம்
 எதைக்காணவில்லைபோ அவைபெல்லாம் பொய். இதற்கு ஸம்பா
 பமேயில்லை. ஸ்வர்க்கத்திலும் நாகத்திலும்சென்று அங்கு நடந்த
 விஶேஷங்களை யார் என்னிடம் சொன்னார்? என்று இவ்விதமாக
 நான்தோறும் பிதற்றுவதேயன்றி தேவதைகளை ஒருபாழுதும்
 நமஸ்கரிக்கிறதேயில்லை.

91½

கெநநிதுயகாவினந சிரட்டாதும் பூதைவாதவெளா |
 நீதொ யிலவெடுஃ தீ ஒ சீரெரவெடுவவாதவாசங்
 யவெளா |

வதுது தவது வையாயா யங்காஜை ந ஏதா] கூக

வாவா நிதாகெலை ஹாஜுஊநா நி வாவியிஃ ।
சுநாலுமியக்குஊ விலுப் : கு ஸுராஂ நாக்யாதநாடு || குச
வாவசெலைணலுமிருகை வஶாக்ஷ ஏத்துலதாஂய
தஃ || குசு

சிலகாலம் சென்றபின் அந்த பிராம்மணன் காலவஸாத்தினால்
மரிக்க யமபடர்கள் அவனை யமலோகம் கொண்டுபோய் ரேர்க்க
வே அந்த யமன் அவனை வெகுவாக அதட்டி மகாபாரிகள்
துயரமுறும் நரகங்களில் தள்ளினபிறகு அந்த ப்ராம்மணன் நரக
யாதனைகளை யனுபவித்து பின்னும் கர்மசேஷத்தால் பூரியில்
கழுதையாகப் பிறந்தான். 94

வெஸா லுக்பா நிரா காருங்வாநாரணை ஹாதுதலை ।
தெங்வாக விஸுாஹும் பூவு ஜாரவாயியொநத: ।
இரண்மாக தது நிவாவ: பூவுஜூதொகிநிச்சும: ।
வெநபூவாதாக ததூதலை தவுஹ்ரீஉணவெவவித: ।
திவாலாரணவங்யாத: கனுஹ்ரிராமம் கூத: ॥ கூள
சூராஹ் யாநா வைகுயாலை ஜ டாக ஹூஷாண வூ
மாக: || கூள

கழுதைப்பிறப்பிலும் வெகுகாலம் காடிகளில் திரிந்து செய்
வாதீனத்தினால் திருச்செந்துரில்வந்து இறக்க அந்தப் புண்ணிய
வஸத்தால் பரிபாத்தனுப் திவ்யப்ளானக்கைதப்பொலி ந்த ஸாட்டம்
மண்யப் பிரஸாதத்தினால் தேவபாதர்களால் வேலிக்கப்பட்டு
அவ்யாபரணம்பூண்டு கற்பகமங்பாலைகள் தரித்து ஸுரியப்பிர
காபமான விமானத்திலேறி பிரம்மலோகம் சென்றான். 97

விஸுாஹும் பூவுவாராவி தெங்வாக
துக்கா ஸரீராஂ வைஹாவாவயாக: ।
விதீராராஹ் வையைஹைவம்
ஜாக தச்சொ ஒகாஜோ த வேவவச: || கூள

தெப்வாதீனத்தால் திருச்செர்த்துரில்மரித்த கழுதை அந்த
ப்புண்ணிபத்தினாலே விமானமேறி பிரம்ம ஸாமீட்யம் பெற்ற

தெள்ளல் இது லிருதும்தலத்தை ஸ்ரீஸ்வரத் மனுஷியர்கள்
யார் (அனைவரும் சௌகரிக்கத்ததுதாரிடமென்று கருத்து) १६२

ஒத்தி ஸ்ரீ வாரதை வாராணை உவர்ணவாதை
ஸ்ரீ நவீவைலவவவனைய
ஸ்ரீ ஜயக்ஞீவாராஹாதீ
வங்கிபொலூரையம்
பதினைந்தாவது அத்தியாயம்
முற்றிற்ற.

—

கஷ ஷோஷபொலூரையம்

வாரஸः —

(ஒளிமு.)

வாநவைச் சுபமிஷ்டாதி கஷாஸ்திரதவைந்தாடு ।
யானு வாரணைதெதுண வரவாராரிஃபூண்டூதிக
பிபாஸः சொல்வது;—

(ஒன்று)

பாதீதாரு கைதைப் பேட்டவுடன் கைல் பாபங்களுமகன்று
கிட்டோ அப்பெர்ப்பட்ட கைதைப் பாமிருதம் பொழியுமாறு உன
க்கு மறுபட்டிருக் கொல்லுகிறேன். 1

வாரா தாநாடு; வாவிஷ்டாநாவெநிபெஜ்சுமிலு
தியூ பூதிதிதை வகூரா ஓராதிரு வெநாயதாறு ।
வெரா ஒவு வெராவாதுவூ சிருவலிவாணவாறு ।
தெளவாராறு வணிச்சூ மூவா புதாங் உருவூறு
யது வயாந
வயலுதி காவட்டு வரவாறி காவட்டு ஒருவாஜ்ச
தெங்கில் ।
ஒங்குவெதி; வெவிதொலுக்கா நாவாடுவாஜ்ச
நா பூதிச

அ மிடியது பூதூயை தெவாநு ஸ்ரூபரை ஜாராவி செ
ஷ ஷதஃ ।

ஒப்படூசெதுண லுமதெவாநு யைகூர நிதிபதாந
யை : । கு
ஶாவோ வைகூரதாராம யைகூர உறைதூயிகூர விசெ
ஷ ஷதஃ ।

வைகூரமி ஷ யை லாங்ஜாதோ ந தூபெரலுகை கார
வ நாக
வெவாம் பூதிதிரங் காவட்டு; வாவி ஷாஜீவாரதகஃ;
வெகாநா தச்ஜூரும் பூவரு விஸுஷயு நிவாவிநடு ।
தீவைதாது தூதாந்தெதூஜூ செவா ராது நாங்க
மெடு ।

பூதீர கெயதிதூஷு ரவபூஷு ஸ்ரூபரை ஜாராது

முன் ஒருகாலத்தில் மகாபாரியான ஒரு துலுக்கன் கப்ப
லேளி ஸ்முத்ரத்தில் ஜீவராபரிகளைக் கொன்றும், கத்தி முதனிய
ஆயுதங்களை தரித்து கப்பவில் யாக்கரை செர்யும் வியாபாரிகளை
அடித்து அவர்களுடைய பணத்தைப் பரித்தும் பணம் கை
பாதிப்பதிலேபே நினைவுவத்து கொடிப்பாபங்களைச் செய்வ
தும் துஷ்டர்களுடன்கூடி ப்ரகிதினமும் ப்ராம்மணர்களையும்
தேவதைகளையும் தூஷித்து ப்ராம்மணர்களைக் கண்டவுடன் தய
வின்றி அவர்களையும் எண்ணிரந்த பராக்ககளையும் கொல்வதும் ப
ரிவாரங்களுடன் மாம்ளங்களைத் தின்பதுமாகவே காலம்கழித்தும்
திர்ப்பிவராமல் நாள்தோறும் இப்பிதமாய் பாபங்களைச் செய்யு
மந்த துலுக்கன் ஒருக்கால் திருச்சிசுக்குரில்வந்து அவ்விடத்
தில் திரில்வதந்தர முனீஸ்வரர்களால் கேள்விக்கப்பட்டு திங்பமங்
கள் மூர்த்திபாப் ஸான்னித்தியம் செய்யும் ஸாப்ரம்மண்யரைப்
பார்த்து இது யார்? என்று அவர்களைக்கெட்டான். 8

உராது தெவா வை பூதூ ரவை வை பூஷு ஜாரா ஸ்ரூபரை
ஷ ஷதஃ ।

பூவராதூயாநிதா ஷ வை வை வை வை வை வை
தகடுகை.

கமல உலையாரவூதாகி வெநாட்டின்தூவவைங்காதி : |

வெநாதிலிதைச்சுதமிழாதாமலகாநாதாதித்தூங்கி : கூ

இந்தப் ப்ரகாரம் தூராத்மாவான துலுக்கனுஸ் கேழ்க்கப்பட்ட சியமநிஷ்டர்களான த்ரிஸ்வதந்தர்கள் தயவுடன் அவர்களினார்பார் த்து இந்தமூர்த்தி மீகெஸ்வராருடைப் திருக்குமாரனும் தேவாலீஸ் ணகஞக்கு தலைவரும் திதியின் புத்திரர்களான அஸ்ரார்களைக் கொன்றவரும், பக்தர்களுடைய துக்கத்தைப் போக்கடிப்பவரும் மாகிய ஸாப்ரம்மண்யர் எனத் தெரிவித்தார்கள். 10

வாஸஃ : —

ஒதுவாவிதா உநிலிலைவெடு வூறுநாதி : வராவரவை
தாகி |

கொ வா உலையாரஃ கெவா தேவா : கே வாதிதெ

வாதாஃ | கக

ஒதுவுமிகுவா அஜாநு வெவ்வாராநுதி மிஷமிகுாஷுநநடி ;
துதிவெங் ஜாகாராசா ஹரவீகுவா வழுகீதுதி | 22

நிவாரிதொவி வையாயா தீவுதாந்துநாநிரெஃ ;
வாதாஷுநவெதெந உயைாதும் வரவாது மு || கங்
ஷனாவாவிதாவொ லாகுவா ஊர வ வ துச்சு
னாசி |

தும் ஹரவீதா உமூகு அரா யஷுதூஷாதாகி ||

வீவிதா மாவைதுமிதெஶு யஷுநாகங்பூதாதுவாஃ ;
அகுவா யாதிகங் வெவெடு தீஷுதீதா தா நூவெதயநு ட

கியாளர் சொல்வது : —

இப்படி முனிவர்களால் சொல்லக்கேட்ட பாபியாகிய துலுக்கன் மகேஸ்வரன்யார்? தேவர்கள்யார்? அஸ்ரார்கள் யார்? என்று அந்தத்ரிஸ்வதந்து முனீஸ்வரர்களான ப்ராம்மனோத்தமர்களை அதட்டி ஸாப்ரம்மண்யரையும் தூஷித்து சீக்கிரத்தில் வாளை கொடிலெடுக்க, அதைக்கண்ட அந்த ப்ராம்மணர்கள் தடுத்தும் மதியாகல் ஸாப்ரம்மண்யருக்கு நேராக ஓடி கால்தடுமாறி கீழே

விழுந்தநுர் அந்தக்ஷணம் அவனுயிர் நீங்கவே இந்த பாவிபை
பமலோரம் சேர்க்க யாதர்ம்மாஜினுல் அனுப்பப்பட்டு பயன்
கர்களான யமதாதர்கள் வந்தார்கள். அவர்கள் அங்கு வந்திரு
ந்த வூர்ப்பமண்பு தூதர்களால் அடிப்பட்டு மறுபடியும் யமலோ
ரம் சென்று அந்க யாதர்ம்மாஜினிடத்தில் தங்கள் வருத்தம
டைந்ததைத் தெரிவிந்ததார்கள்.

15

துவர்தாகும் யசி ஶ்ரீகூரா வஸலை தெவீஷ வஸுவி தஃபி
வீஷாவஸுநும் யபியள ஶீஹூ வரயாதாந ஒவா
வைஷ்ணவிக்கு

துது உருவ்தூ உஹாவெஶநம் தீ வைதும் து விஜாவுபூ தடு
சம ஹாரமிசெஷுத்தாநிவ வெரயூதாந யோ ஹவாய
தெணை : கன

வைஶநதவநகா வெஷுதூ வெவிதம் வீதகஞு வெஷி :

வூவுராநாத்து யா யாகும் தெவெஶவி வைவுத்தி
தடுக்கு

வாவும் வியம் தும் வைஶாவுவுவுத்தும்

வைஶாரிவங்ஸக்தயகாரினைம் வாகா :

புணை உருவ்தூ ஜு தெஷகக்கத்து

ஜாத வாகும் விதயாவுவுத்து : கன

தூதர்கள் சொன்னதைக்கேட்ட யமனும் காற்றாடிப்பட்ட
மேகாம்போல சீக்கிரத்தில் அவர்களுடன் திருச்செந்துரில் வந்து
அவ்விடத்தில் அகஸ்தியர் முதலிய மகர்விகளாலும் மகாபரி
வைஶநதர்களும் தியான தீஷ்டர்களுமாகிய வனந்தவனங்காதி
போகிளாலும் தேவர்களாலும் தேவகிக்கப்பட்டவரும் அஸா
ரக்கோ யழித்தவரும் திரிஸ்வதக்கிரர்களால் குதிப்பட்டு சின்
முத்தையுடன் வீர்விகுந்பவருமான ஸாப்ரம்மண்யரை தங்புத்து
கமல்கரித்து வணங்கி தெரிவித்ததாவது.

19

யசி : —

கூர தெவெஶநாவீநுத்து : வஹத்து

கூர வெஷுதூ வாசோஷ வெவளவுவுத்து :

கும் வெடிவெநாக்குரைஷா
ஶாயாவியும் கூரா ஶராணம் பூவுபதீ ॥ 20

யமன் ஸ்துதித்தல்:—

ஓ ஸ்வாமி! தேவர்களுக்கு ஸாகத்தையும், அஸார்களுக்கு துக்கத்தையும் அளிப்பவரும், வேதாவைதாந்தங்களாலும் அறியப்பொருளும் ஆசியஉம்மை ஶராணமடைகிடேன். 21

கவுட்தியாகும் வரதீதோவி சிலகோ
விழுவாவுதாவாவுவிலை நுஸா ॥
ஹரியாவுவலைஜூரா ஹாவநது யெஷு
தயாவியும் கவாரம் ஹஜுதெநகோ வா ॥ 25

கவாடுவ னாவ விவாயாவாலைவாஃ
வெஶாவதீங் தெதுக்காராநி வைகவா ।
உகவா ஹனுராகம் வௌகூருதெதகஹலா
யாகூரைபொவிவிதுஹராநி நிதுடு ॥ 22
தெவெவங்கெவோவிவநாதாநம்
தயாவியும் கவாரம் ஶராணம் பூவுபதீ ॥ 22.

பதிதனானாலும் ஊமையானானார் தேவரீரிடம் பக்தி செய் வானானல் ஸகலகள்விக்கோயும் கற்று ஸகமாக வாழ்வது மூலமால கீழும் பூர்வானாகிறான். அர்ப்பேர்ப்பட்டி உர்க்காம ஶராணமடையாத கவர்யா? எல்லா தேவர்களும் தேவரீரைப் பராணமடைத்து அனுகரத்தைப்பெற்று அதனால் அஸார்களைவென்று புண்ணி! வெரத்காமட்டுப்படையத் தகுந்த தங்களுக்கில் ஆப்ஸர ஸ்திரி களுடன் ஸாகமாக ரமிக்கின்றார்கள். அந்த ஸகல தேவர்களுர் வணங்கும் உமது திருவடிகளில்யானும் ஶராணமடைகிடேன் 22

ஶிரீஂஹுவாதீ ஶ்ரீயவலுதாகவெழு
நாஜுாதாதீராங் வனும் காஞ்சாலிவடு ॥ 2ங
ஜீராதபுதி ஜீராதலூதாமவரிஷு
வாவாதாஞ்செபேதீதாகவெஜாதலாடு ।
தலிஷீங் ஹாவஂ ததூ உகவாததுசெல்த நிஷ்வஸாத
ஏ ॥ 25

பர்வதராஜன் புத்ரியாகிய பார்வதியின் செல்வக்குமாரனும் அக்ஞானமாகும் இருள்ளீங்க ட்ராதக்காலம்போல் ப்ரகாசமான ஞானத்தைப்பறவரும் ஞானவாண்களுக்குள் சிறந்தவரும் பாரி களுக்கெட்டாதவருமாகிய தேவீரை ஶரணமடைகிறேன் என்று ஸ்துதித்து ப்ரபுவின் பக்தத்திலிருந்தான். 24

உங்கள் —

தாழெட்டாவில் வொதுவாமெதவிசூராஜங்கொடுதெ
க்டாஉடைக்கரதால் செ விவூராதுகாஉடையுவி । 25
வாவால் வருட்டுவிளை மெவநாகாவுவாது
வூர்க்கவா காய்டு வாதுநாவு குணைத் ।
வஶாலிநவம் விளைவாவு ஶங்குவாது
வாக்டுாராலு ஸ்திவுவுவது ஜாக ॥ 26

குசு சொல்வது:—

ஓ மகாபுத்தி மானுன ஏதாருதிசீ! உன் ஸ்தோத்திரக்கி
ஞஸ் ஸங்கீதாக்கமடைந்தென். நீங்கத சாரியத்தை ஸில்தாமாகாக்
சொல்லென்று ஸ்தாபம்மண்யர் ஆக்ஞாவிக்க அந்தங்களை மீமல்லு
ரய புத்திரனுன இயமன் தன் காரிபத்தை சினைத்து ஶம்புமைக்க
ஞன ரைன் முகனைப் பார்த்து பக்கியுடன் சொன்னதாவது. 26
யே:—

நிபாதெதாஹம் லவத்திதூர் பூாணிவஸ்யகஸ்தனி ।
காஹது பூஜாநாவ வவத்துவஸா கவூராஜிதூர்
நீரங்காடுவெ
வாதயிஷ்டாலி நாகெ வாவிநஃ கு மூசூதுணஃ ।
த்திவிஷ்டுவம் தாக்ஷிராமாவததுதம் வாணாகடுணாடு
வாஷ ஒ நிஷயம் காபெத்தா நியதுவா வாலுய்நஃ ।
பூதுஹம் யஷ்டஶாத்து வெசூவித்துவாரஸ்தியதெயரா ॥
வாணாநி யாநி வாவாநி கருதாநி பூாணிவஸ்
பூலோ ।

தெதுவாம் தாணூகதூஹம் தாயாலோமெதுணவதூ
தடுக்கு

தாநாட்டும் உறூகாட்டு தாநாட்டுவோ ஸ்ரீ நவாஜி குதூ
கூடுவாயு பறை எம் எந்த ஏ வாவடுமிட்டுவுவில்லூ கஃபி
து சீராஷ்ட்ர நாகேக்டோவு வரத நீரோ ந வங்கயீ |
ஏரு வீர தாநாட்டு வெடுதீட்டு வெவுநித் வருதூ தூ வெடு
ஏஶாராகூ
கந்தாஶயாத்திள் செருதாகவுக்கீவீவோ மதஃ : |
வாத தாநாட்டு செருஷ் தாநாட்டுவோ யெத ஹோவிதஃ : |

மமன் சேர்ஸ்வது:—

நான், தேவரீஸ் பிதாவாகிப பரமஶிவஞ்சில் பிராணிகளை அடக்கும் தொழிலில் சிபமிக்கப்பட்டு தஷ்க்கிருத்திபம்ரசய்த பாரி களை நாகக்திலும் புண்ணியவான்களை ஸ்வர்க்கத்திலும் சேர்க்கி ரேறன். பரமாரிவால் சியமிக்கப்பட்ட நான் சேர்ப்பவேண்டியதிலும் வேல நான் பிரதி சினா மும் தாநாடால் தீரமாதெரித்தவர்களுடன் கல்க்கு ஒ பிரதேவ! ப்ராணிகளின் புண்ணிபத்திற்கும் பாபத்திற்கும் கக்கபடி பராஸ்திரமுறைதப்பாமல் சிபாயமாக பலன்களைக் கொடுக்கிறேன். இந்த மகாபாயிரான துருக்கனை ஞானமின்றி தேவந்கள், பிராம்மனர்கள் எல்லாவரையும் கொன்றவன். ஒருதர்மத்திலும் சீராதவன், ஆஜதால் இவன் ஸ்ரீதகமின்றி பெரிய நாசங்களில் தாநாலேவன்று பவன். இவனை என்படார்கள் இழுத்தும் தேவரீஸ் தாநாடால் என்படார்கள் தாநாட்டப்பட்டார்கள். இந்த துருக்கன் எப்பாற்றி விரிக்கார்ப்பார்டான்? இந்த அகிபைபத்தை கேற்க தேவரீஸ் ஸ்ரீ விநாகிரி வருதீந் ரூவர்வக்ஞராகிப ப்ரதேவ! கடாக்குத்தருள வேண்டிய (ஏன் ஏன்) 33

வாவா வாத்தோ வீதுராஜ்ஜிரவெறு
ஷுங்கநாமி பெறுகந்து உந்தா வைகேதஃ : |
தாநாட்டுவோகந்துவா ஜுநாத வெதாந்
கண்டார்ஜுதம் காலுஷ்நாராசநக்ஞடு || நா

இப்படி தான் வந்தகாரிபத்தை தெரிவித்த இதரு பதிபை ஒண்முகரும் உற்றுப்பார்த்து ஸ்ரீதாந்துடன்

பாபங்களை யகற்றவதும் கேட்பதற்குமியதுமாகிய துறுக்கன்
விடிலான காரணத்தைச் சொல்லுகிறார்.

ஸ்ரீ உறவுகள் —

கஜிராநாச ஜிராநதோ வாவி சொலைந ஸ்ரீயா
யாவி வா

ஒஂஷார்யாவலியயா வாவி ஷாகாயெதுநாவியொ
நாரஃ நகநு

உகவா வினாவாய்கும் வாணாங் வெவடுவாவழுணா
• ஶாத்து

ஒன் வஶாதி நரோ யவா தீ வூதங்கு சீ ஜாவுத்து
தக்கணாச வை விராஜாதா ஓயெவவினுயங்கு ஜசீ
தவாச தூ சொல்தோ நமுநம் யா செ வோ ந
வெங்காயம் நகந

குகர் சொல்வது:—

1 அஞ்ஞானம் உ ஞானம் 3 மோகம் 4 பைர்த்தை 5 கர்வக்
யை 6 அங்குலைப இவைகளைதின்றைவது தன்காரிபங்களை ஏது
தேபரித்தாவது ஸ்கலபாபக்களையும் சோலைத்து டுண்யத்தைத்
தநும் திருச்செந்துரில்வந்து திரில்வகந்த்ரர்களால் குழுப்பட்ட
நம்மை தர்பானம் செய்பவர் அந்த டிரித்திலைபே பபாத்தராப்
நம்மிடத்தில் வயித்துவிகிறார்கள். ஆகலால் இந்தத் தாநுக்
கனும் நம்மாலைபே விடுவிக்கப்பட்டான் இதில் ஸங்கீதங்களேவ
ன்றாம்.

37

1 இந்த ஸ்தலமாகாத்மியம் முழுதும் படித் துரைாமல்.

2 ஸ்தலபுராணம் கற்றுணர்ந்தும் அப்படிபே அலுவ்சித்தும்
3 சொஹாவலிவியமாறவா ஸ்ரீயக்ஞசபால்

4 பாாவிஹவதெந்தா (அன்னியனை யவமானிக்கவேண்டும்)
மேன்ற இச்சை.

5 சகங்கா திரீவி-ஷா-டா (பொறுமை.

6 தோஷாரோவொஹாணைஷவி (குவான்களிடத்தும்
தோஷத்தை யுண்டிபண்டுவது.

வெங்குமாது, வெளிமது, உரண்டுபூதுவாறுக்குன்னாகி
உடையவ ஹி நுயங்யாது: வாத்து, வஶத்து, வாராதுவெடு |
தாநாசு சங்கா கங்கெடுவ யாவகு சாதுநாமார்சா |
தொவாதுதேஷு யா செஷதக ஸு வாணர மூரினா

வாராக்கங்க

விதூ உடைத்தவெ ராயி யச பெருதம் ஸாதவெவ
லவட்டாக்கங்க

இந்தக் துருக்கன் ஸ்பர்த்தகபாளிங்கிடம் வக்கிறந்தான்.
நம்மிடக்கில்லவித்தான். இது ஸத்திபம் ஸத்திபம். ஆகலால் நீ
இப்பொழுதே உன்னிருப்பிடம் சென்று உன் கீவலைபப ஸரிபாக
நடத்திவர, ஸ்தானவைபவமாகிப இந்தரகஸ்பத்தை நான்மட்டு
மன்று இதுபோலவே முன் ப்ரம்மனும், வித்தனுவும், என் ஏகா
வாகிப பாமசிவலும் இன்னுமீனை முனிவர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

39½

வாரவஸः --

வனவதொது: பெருதாஜோ உமாது
ஷாக்கண வித்தினெண்தூதுஜெந | சா

ஸ்ரூபா ஸாநபூலவம் ஸ்ரத்துபாதெ
வெந்தாதோ அந்தாக ஸாந் வார்சீந ரீஸ் சாவ] சாந
வியாஸர் சொல்வது:—

இவ்விதம் பரமார்வத்தின் குமாரனை ஆற்முகன் கட்ட
ளோபரக்கெட்டு அந்தக்கும் சீக்கிரத்தில் ஆகாயமார்க்கார தன்
னிருப்பிடம் சென்றுன்.

40½

நகி ஸ்ரீஸாதெ வாராணெ உவர்ஸிஹாதெ

ஸாதவெவெலவவஜெந

ஸ்ரீ ஜயக்ஞேவாராமஹாதேஷு

தெநாப்பொல்லாயஃ

பதினாறுவது அத்தியாயம்

முற்றிற்ய.

சுப வெறுதிரொக்காய்:

வூரை: —

(இல்லூ)

செவரூஃ: வராக்கிவரவாதா தெவஸு ரழனாட்டி
ஷகஃ: |

கநாயமிகு யங காவட்டு வெவடு திடனெவ வ! க
ங்கா கா கிளிசெவூவ நிதநு அத்ரநு நிரஞ்சடி |
யநாஜ்சநம் காங்கிரெட்டுண வாராப்புதூயம் வெய்ம் |
ந ஸுஹா நஹரிஸுலாந்துஸ்தெக்ராத வ தெவதா: |
நூபதெவராண்டாவணி நடவரயாதெந்துவகிஞநி க
வீயட்டுண நரகதெணுவ நிதாநிவ த வெங்காய்: |
வாண்டு: கிஂவராவரவாவாலியூராவதெடு தவங்காய்: |
வாகாணிப்பாது வெவடுஷாம் இரஷுதெவயவாலிகடி |
தாவிறு ரழனா: கொவாகந்துபொவாவாணிஜி: |
ஶம்து: கொவாஷ வண்டாலுவெவடு நூபினுராத வெ
யய்: |

தெவாதெய்க்கப்புதீராமுவாந வந்தி காம நரா: | ச
கங்காவிரட்டுயழுரடி: தக வெவாதவங்காய்: |
வீயட்டு உகவா நர: கொவாதூகாவததெதுராவா
காடுள்

நிவர்து: காய்காவ வத்து டெ நராயா: |
யநம் தெவம் யநா வெய்ம்: யுவா ஓதாவிதாயகடி |
நாவெநுவ கிணிசெவூவ யநமீதயூ ஹுததெனு |
யதெந ஸுவாதெ வெவடு தயாக்கங்காவதங்கி: |
வனவங்கு நுவாதெவெநா: வாண்டுதெநுரவிவஜிதுக: |
நவாதீகுதாவகாவகாதுராம் ஹவாகந்தீவாஶகிகம்
தது ஸுவாவுவெய்முரவு: நிவர்து: வாவுவதெதந: |
கீயுரை முநக மாவாதாக வீசிதொலுராஶகாங்கித: |

இலிஶாதஜாதநு தூஃவாதெதுபாதெதிவாச விகுங்கி
ஏங்கு முறை

தட்டெதுவ காரும் ஸங்பூரெவாத்தூநிஜவூவாவிஃ ॥
வியாஸர் சொல்வது ;—

(உரை)

முன்னென்றாலத்தில் மகாபாபியாய் தேவர்கள் ப்ராம்பணாக்கன் இவர்களை தூஷிப்பவனுப் பூரு வைச்சபன் அன்னிபாபமாக வியாபாரக்களைச் செய்து பணத்தை ஸம்பாதித்து தீனர்களுக்காக கிளும் கொஞ்சமேனும் கோடாமலும் கொடுப்பவர்களை எப்போழும் சிந்தித்தும் ப்ரம்மன், விஷ்ணு, ருத்ரன், இங்கிரன். தேவதைகள், இயமன். வருணன், அக்னி, வாடு இவர்களோருவருமில்லை யென்றும், ஸ்வர்க்கம், நரகம் என்பதெல்லாம் இசுமத்தக்க தேவியன்றும், பாபம் புண்யம் என்று சொல்வது சுத்தப்பொய்ரையென்றும், முசம், கை கால் முதலை அவபவங்கள் எல்லா மனி தர்களுக்குமொன்றுபோலிருப்பதால் யார் ப்ராம்மனை? அப்படியே கூத்திரியர்கள் யார்? வைச்சபன் அல்லது குத்ரர்கள் யார்? சண்டாளர்கள் யார்? இவரெல்லோரும் ஸம்மானவர்களே பென்றும், ஆராதிக்கின்ற ப்ரதிமைகள் தேவர்களாயிருந்தால் மனிதரைப்போல் என் பேசுகில்லையென்றும், நாமெகவைகளைக்காண்டுகிறோமோ அவைகள் ஸ்வபாவமாகதீவாயிருக்கின்றனவென்றும், ஒராதமர்களே! யாராகிளும் ஸ்வர்க்கத்திற்சென்று அங்கு நடந்தவைகளைச் சொன்னார்களா? அதை என்னிடம் சொல்லுங்களெனவும் பணம்தான் கைவழும் பெற்றுவும், தாய் தந்தையும், பண்டீம், ஸுமியில் பணமில்லாதன்பிழைமே, பணத்தினுலையே ஸகலமும் முடிகின்றன. ஆகையாலென்னிடம் வேண்டியபட்டும் பணமிருக்கிறதென்றும், எப்பொழுதும் பிதற்றிக்கொண்டு கொஞ்சமும் புண்ணியிப்பம் செய்யாத அந்த வைப்பயன் கப்பலேறி தீபாந்தாம் சென்று அவ்விடத்திலும் அளவிறந்த தீரவியங்கள் அகப்பட அத்துடன் கப்பலேறி திரும்பிவரும்பொழுது நடுங்முத்திரத்தில் பெருங்காற்றில் கப்பலகப்பட்டு திகைதெரியாமல். கழுன்று மெத்தத் தூபாமுற்று அந்த வைப்பயன் கைவாதீனத்தால் திருச்செந்துகூர யகையீல் சாலவசத்தால் இறந்து, அங்கிருந்த அவன் கற்றத்தாங் அவனைச் சுட்டார்கள்.

வைமுநி வாவாநி கூதாநியாறி
வெவெஸூத வழிவடு சாகவுநாநி
பூதுவூத தவெதுவ ஏதின் கஷ்ணைத
இயாய்யாவெதூத வாக்குலாவிஃ ॥

கஞ்

வியலுதவாவோ வீசனாதவையில்
விடுநாநலையை உவைங்குத்துபு
திவங்யயெள தெவாதவெண்வூதெதூ
யதெஷவ தெவெர ஹதவாதிநை� ॥

கஞ்

ஏதால்காஜாஜங்குதுக்குநாவிலைதீதூ.
ஒஹாஹில்குதுவிததெஷகாஞ்சிஃ ।

லவாநாந்திடுக் வாசெயதாஞ்சிஃ

தெக்குநாவதெதூநிவைங்வை வைமுவ

கஞ்

உவையாவெவூரதாநாநாதூ
உங்குவடுவெவூரதாநாநாதூ ॥

உநீங்குதூதெவூரதாவேவூதூ
வைமுவ ஹதுதெஶநவெயைங்வை ॥

கஞ்

வெகு பாபங்களைச் செப்த அந்த வைய்பன் நாசத்திற்கா
ளாயிருந்தும் திருச்செந்தூரில் மரித்த புண்ணிபத்தால் அவன்
செப்த பாபங்கள் முழு கும் ஸ-அர்யக்ரணத்திலகப்பட்ட பனியை
ப்போல் லயமடைந்து மிகப் பரிசுந்தனானதுமன்றி அவன் தே
வேந்தர்நுலனுப்பப்பட்ட விமானத்தின்மீதே நிராலுகைகளுடன்
சந்தர்கலையும் நாகாபரணமும் விழுதியுமணிந்தமாதேவன் மே
னியைப்போல் தேஜேவானுப் பைகாலம் சென்று அங்கு கணை
ஸர்க்காரும் முளிப்பேரங்களாலும் வேலிக்கப்பெற்று கணத்
தலைவனுக அமர்கள் குழந்த அப்பாமானைச் சோதித்து
ஸாகமாக வாழ்ந்தான்.

16

வாவாநி —

வாவாநி கூத்துதிகாதுதீதாநி

க முரொவணி கூதெதெவவைதுத தாநை� ।

விஸுாஸு^३ மூவு^४ தீஷு ஏகா
 அண்டூராலுச்சுக்கிளாவாணுஹாஜாடு ॥ கா
 விஸுா^५ மூனுஹாவா^६ வஶம் ந மூரக
 ஓவங் வஶநு உத்திகா^७ தெவதீநுநடு
 தவா^८ ந வத்தவா^९ தெவா^{१०} தா^{११}
 ஹா^{१२} ந, உதா^{१३} வெஷ்டுண விவகநினந ॥ கா

பியாளர் சொல்வது :—

சொல்லுதற்கநிப் பாபங்களைச்செய்த வைப்பன் தி நுச்சிசு
 தூரில் விளைவஶத்தால் சென்றிறந்த மாத்திரத்தில் அவன் ரு
 கதியைப் பெற்றுகிணன்றுல் புண்யவான்கள் பெறும் கதியைச்
 சோல்லவும் வேண்டுமா? ஒரு மாஸம் வளித்தமாத்திரத்தில் மாச்
 சிபைத் தருவதான் இந்த திருச்செந்தூருக்கு ஸாஸாக வோரா
 கங்கை அஞ்சிஞர்களாலுமெடுத்துரைப்பதறிது. ‘இது நிச்சாய்’ 16

ஞாயா தா^{१४} தெ^{१५} ஹம் வாதா^{१६} ஈமுல^{१७}
 விஸுாஸு^{१८} மூவு^{१९} விசாநநம் வ ।
 உ^{२०} வெ^{२१} த அ^{२२} ஹா^{२३} விவரீ^{२४} தஹாவா^{२५}
 வரா^{२६} து^{२७} லவெ^{२८} தகவெ^{२९} து^{३०} வ^{३१} த ॥ கா

பிகவரிதான மனுஷ்பஜனபம் கிடைத்தும் விந்து ஸ்தலக்
 திர்சென்ற ஆறுமுக்கை தர்பிக்காத விபரீத நினைப்புடைய
 மதுஷ்பர்கள் யமனுக்கிரையாகிறார்கள். 19

வாரா வியாதா உ^{३२} நிவிலூ^{३३} உ^{३४} த^{३५} வெ^{३६} வை^{३७}
 கெ^{३८} வெ^{३९} வை^{४०} தவ^{४१} து^{४२} கயா மூவங்^{४३} வெ^{४४}
 ஶரங்வைவிஸுாஸு^{४५} கெ^{४६} வ வ^{४७} க^{४८}
 காஸீவாரங் மூ^{४९} யவாரங் தக^{५०} ப^{५१} ॥ 22
 வா^{५२} ரஜ^{५३} தா வெண்வ^{५४} வநந^{५५} வ^{५६} க
 விஸுாஸு^{५७} தஹாரகா^{५८} தந^{५९} வ ।
 வா^{६०} த^{६१} வ^{६२} வ^{६३} மூ^{६४} ஶரங்வ^{६५} யா^{६६} தா^{६७}
 தா^{६८} நி கிஂ^{६९} தீ^{७०} தா^{७१} வ^{७२} யெ^{७३} ॥ 23

கஜ்ஞி யொரூ நாடை உதாஷ்டா
விஸுாவுனு விவூத்திசீழ்விதம் |
வூதம் யிரு சொல்ல பூஷாத் நூனாம்
விறும் உவெற்றவூ வ வைஷ்ணுவேதசி | 22

முன்னோகாலத்தில் தேவர்களும், முனிவர்களும் குழந்தீருக்க அவர்கள் முன்னிலைபில் ப்ரய்மாவானவர் ஸ்தல வைப்பாகதைகளைச் சொல்லிவர்த்தப்பாழது காதி, ப்ரஸ்படும், புடார்ஜானம், வேவணுவனம், விரததுல்லார், கன்காகாணாம் இந்தகர்களைப் புகழ்ந்தாலும் அதிகமாக எங்கு ஸ்தலத்தைப் புகழ்ந்து அந்த வைப்பாயினின்னும் உரைக்கதாவது: நிரோக்தாத்திரத்தால் முக்கு பெறுவதற்குரிய மகீசம்வரணுக்கு நம்பிடமான இந்த திருச்செந்துவார யெவர்கள் நினைக்கவில்லையோ. அவர் கொடியப் பாடு ஒழுங்குவர்கள். 23

ஓவை ஓவை குதிகாயாம் நாரூ யொ
ஏவாவாரா ஏஷாஷாவு வாவி ஆஷா |
வாவேவைஷாகு வாவாதிகானுக்கு,
காகு பூயாக யொற்காலவூஷா | 24

ப்ரதி மாஸ மும் கார்த்திகை ரக்ஷத்தோத் தில் எவர்கள் ஸ்தந்தருஷ்க்கரணிலீல் ஸ்நானம் செப்து ஏண் முந்கராயும் தங்கிக்கருங்களோ அவர்கள் பரிசமாத்தர்களாப் போகிக்குருமிதான கைலாஸத்தை படைகிறுகள். 25

1 ஓவைவூதம் காவாதுரம் தது தீவெடு
ஜந்தெந்தூரம் தாஜாரம் ரொ அாதி |

ஓவைபொருளே

1 ஹாநம் ந கார்சாதெத ஓவை ஓங்கவோ கிழநவிதுதம் |
கோடுஜநஸா உணராலயோதெனள வூஜோயதெத நவை ||
ஹாஹங்கம் காதி யம் வெவையும் ஶாமுதும் அவாவி வித
யம் தயா கைவை, தம் கார்சாதெத்தி ஹு முயாதுவை தா வை
ண்ணரகே || உதி

உவர் வளிஸு பலூறு வாக்பாத்தீபேஷ ஸ்ரீ ஷணை உவர்
உதி || 24

தேவங் ஸ்ரீ ஷணை உவர் பெவா உவராபிரசந காஸி |
சதி வெட்டு ராதூபு சௌ மூவாதெயச
தாஸா நல்தங் கொடிவராணூ மூராயாச || 25

சி நந்செந்து ரில் சென்று ஒன்று முகன் வென்னி சிரில் வதறு
மம்பம் முதலிபதீர்த்தங்களில் மாகஸ்தானம் செப்து ஸலவுபசாரங்
காா அம் வீண் முதலோபாரா திப்பவர்களை கிழக்கனமானு காது. தீம்
அம் அப்ர்கள் அக்னிச்சீடாமம் என்ற யாகத்ததச் செப்த ய
னில் கோடிப்பங்கதுகம் பயண்பெறுவர்கள் என்பது சிர்சபம். 25

காதி சூராங்கு துக்காபொதெவிஸு ஶனு நிவாவிந்து
ஈழ்தா வாவாச பூதாபெதுத வா நஜு நந்துக
லவெசு உகூ
தீவு பெதை மூகாவ குாணஃகாதி சூராங்கெதாவாயு பெதா
உவடு |

வதி பெயாதெவதெவஸுவாஜ வெயமாங்கு ஹெச || 26
வெயாங்கு வாநு மூகாவதுாணஃ காதி சூராங்காம
வதி பெயா |

குநகு மானு வாது ந வா நஜு நந்துக
விதாவஸு தசை தாபு வா : வெந்துயாஜு வெந்துஞ்சு : |
வெநாவி தீவு யாயாஷு மூலூயாச தாவெவ
வயா || 27

மாகபுராணத்தில், பரையெற்வரன் பார்வதிக்குபேதமில்பது.

1 பார்வதி! எவன் மாகமாஸத்தில் மதத்தினுஸ் காவமண
ந்து மாகஸ்தானத்ததச் செப்பவில்லையோ அவன் கோடி ஜன்மக்
களில் சண்டாளனுக ஜனிக்கிறான்.

நான்கு வருண (ப்ரம்ம கூத்திரிப வைச்ப பசுஞ்ச) ஸ்ரீ
புராஷ்களையும் மாகவிரதம் செப்பியங்களெனத் தெரிவிப்பவர்கள்.
யுன்னிபவான்களே. (இப்பிதம் மாகஸ்தானம் புத்திப்பற்றால்)

கார்த்திகை மாஸத்தில் கார்த்திகை நகூல் திரத்தில் திருச் செங்குருவில் வளரிக்கும் பக்தரியோன்மணிகாரகீபதிலில் தந்தரார்களே தர்சிப்பதனுஸ் அவர்கள் பிறவித்துண்பத்தை அடையார்கள். அன்றபதினம் தேவேஸ்யானுகிய ஸாபரம்மண்பர் வண்ணி தியில் பயாவின் நெப்பால் ஒரு தீபத்தை வைப்பவர்கள் வாஜ பேயம் என்ற மாகாம் செய்தபபனை அடைவார்கள். அனேகம் தீபா வைப் பவர்களோ, ஒன்முகனருளால் இர்பையில் தீர்க்காடியில்லாம் ஜன்மாபல்பழும் பெறுவதுடன் தங்கள் பிதிர்க்களையும் கண்ட பேற்றுகிறார்கள்.

29

வூலீட்டு பூத யெசிதூங் காதித்துக்காரம் பூத்து வி
கா |

ஸ்ரீவலீட்டு வெஷ்டாலூரம் வரிவாவெராறு வெங்பாதடி |
வெநும் வெங்வெஶாஜாதா உவங்கெரயத்தாகுடி |
வீணயிக்வாடாமுடு தேவம் வூலீட்டு பூத்து மாச
ததஃ | நக

தங்களேஷ்டம் பெறுவதற்காக பாஸப்தோறும் கார்த்திகை ராகநீத்திரத்தன்று வல்லி தேவேஸைனகளோடும், வீரபாரு முதலிய பரிவாரங்களோடும் ஸான்னித்துப்பம்செப்பாம் ஸாப்ரம்மானாரா நாரா சித்தசத்தியுடன் தர்சித்து தீஷாட்டீராபசாரங்காலாரா நிக்கநேவன்டும் அதனுலவர்கள் கோரிக்கை நிறைவேற்றுகின்றன : |

வெஹாதாது கிகாடெந ஏகவாவீஷாவும் நரசி |
களிதாதாச ஜிதாததொவாவி நவாதஜாதநலாக
வெவசு | நக

தாஷ வீஸுஷாமும் பூவால் பூணிதஃ வாவி
நொவிவா |

உதா வீஷாதாது வெதநமः உதாவெவதார
நநஃ | நக

வெகாராது திராது வாவெவசுவீஸுஷாமுமநரசி |
வேநஃ காய மாச காட்டுகொவாசிதாவுதெதாது வெ
ஶயம் | நக

வாவங் வியாதுவாஸ அவஸங்வகியே
விஸுராஷ்டிராவாவூ உஹாபூவிலடி ।
பெருாது சிபாகா லவதொடு வைஷ்ணவ்
வெராவாகாந்தவால்லிகாயா : ॥ கந்தி

வெகுவாயுரைப்பதில் பாபனான்ன? தெரிந்தோ தெரிபாம
லீரா திருச்சிசர்த்துரில் சென்று திருக்கிளல், காமுகஞ்சிருத்தல்
முதலிப் பாபங்களோச் செப்தாலும் ஒன்று அல்லது இரண்டிராஜ
அங்கு வளிப்பதினுல் அவர்கள் பரிசாத்தக்களாப் போகங்கூத்ததை
பகட்கிறார்கள்என்று பிரம்மா வாத்தகதம் ஆனந்தஸ்வரூபமான
மோகங்காகும்மாவிக்காரில் செல்வதற்கு படிப்போன்றதுமா
கப கிர்த்திப்பற்ற திருச்செந்தூர் ஸ்தலவைபாத்ததை ஒ குழந்தை
தாப் ஶாகமுனிபீ! நன்றாக உனக்குச் சொன்னேன். 35

ஏதி ஸ்ரீ ஹாதீ வாராணை உவரிதூதை
ஷாதவிவலவுவவணை
ஸ்ரீ ஜயங்கிவாராஹாதீடு
வைஷ்ணவாயா
த
பதினேழாவது அந்தியாயம்
முற்றிற்ற.

கால காலை ராதீ வெராக்காயஃ

வாதுதஃ —

(குறு)

ஸாகாவெயவங் ராமய வூங் தா ஸாங்கவெஃபூதுவெவ
லவடு ।

உவதிஸ்ரூபவூதுராய வூ஗வஸஹாங்காஜரி : ஸெபடுக
உமயம் உயர்தி நியாவெயவயமொதாராயணாமுயடு ॥

வாதுதர் சொல்வது : —

(உரை)

ஓ கை பிஸரங்கபவாவிகளே! கேளுங்கள், இந்தப் பிரகாரம்
நுத்திராந்தசபால் வைப்பரம்மண்யர் ஸாங்கித்பம் செப்பும்

பேபக்திமாரக நுடைய ரகஸ்பயான வைபவங்கள் முழுதும் ஶாக
நக்து உபரீதரவித்ததின் மஹாவிஷ்ணு வினம்ஸுபூதான அந்த
கிபாஸர் ஸபரம்மண்பரை திபானம் செப்துகொண்டு வைது
ண்டம் சென்றா.

துது ராக: பூ யள்ளதூ ஜீவநூ பெதூ ஜீவநூ ராம: 2
ஏ பொராலைகாராவா வெகூ தத்திகருஷலாஜாதி ।

ஏ மூவாலை வாரிது வாக்ஷாதாநந்தர உதூந: 3
யூராய மாவூ மூர்ஜி உஞ்சா உநிலைவநூ மாஹா
ஸய: ।

வொரவிஸுநாதடாச: தவாஞ்சாலூருாணையணாறு
உநிடிச
யயாவாகாராவா மூண ஆர்ஜா தச: வினாய்வீங்வை
நீடி: ।

யயெளாஸ: பூ யாநாதூ உநாவூ பூர்ஜாகநோ ।

பின்பு சிர்மலசித்தனும் ஜீவன்முக்தருமாகிய ஶாகரும் களி
தோவுக்களை நாஸம் செப்வதும் பேரின்பத்தை யளிப்பதுமாகிய
ஸாப்ரமண்யருடைய சரித்திரத்தை கேட்டதுமுதல் அந்த ஈர்
வாந்தர்பாமியாகிய குக்கையை வக்தோவத்தோடும் மனதில் சிக்
தித்துக்கொண்டு ப்ராணவாயுக்களை யடக்கி ஆகாசமார்க்கமாக
ஆவ்பகங்காநதி தீர்த்தத்துவிட்டு ஆறுமுகஞ்சைய தின்சியபட்ட
னாத்தைக் குறித்து புரப்பட்டர். (வரும் மார்க்கத்தில்) 5

வீராயும் வஶாவ்யாகு ஹரி வாரை வாரி வாராடி ।

கெஞ்சாரம் வெலாசிநாயணை காராஸுாம் விழெஞ்சாரம் வி
ஹாடுகை

இமாலப பர்வதத்தைபார்த்து ஹரித்துவாரத்தில் பிரவகியா
னின்ற சிரீவஷ்டையாகிப நகிபையும் தர்சாரித்து, அவ்விடமில்லெடு
காசரி பில் விர்வாதப் ப்ரபுவையும் கேதாரகேத்திரத்தையும்
வோமாதஸ்வாமிவையும். 6

பூயாறாக்ஞாக்ஷயவடு விதங்காத்திப்புநாம உயாடு |
ஐநாங்காரனூர்கு வூசு மங்காம விராஹூ வ | ८

பிரபாகை, அக்ஷபவடம், பிதிக்கஞ்சுக்கு முக்கிய யளிக்கும் கபை ஜகங்நூத கேஷத்திரம் இவைகளையும் தங்பித்து விருத்தங்கையில் ஸ்நானம்செய்து. ९

ஹாகண்டு வெங்கடாழி ஞாஹ தீயடு பூஞ் ஜூலை
சுதாக்ஞாராங்காசாக்ஷீலவினுங்க ஜாங் ஹரிமஹாடு |

கோகரணம், திருப்பதி, அந்தவிடத்தில் குசதீத்தாப் பூவை களையும் காஞ்சிபுரியில் காயாக்கி அட்பாளையும் காங்ராதீர்த்தம் எகாம்பரீஸ்ரவர், வரதராஜப்பெருமாள் இவர்களையும் பிலததையும் வகுங்கிக்கொண்டு. १०

கைவொவறும் ஜாமலாவும் ஜாயாநாநாருஹரிசேவா |

தீநிகாஜ்டாந ஜாநலூ ஸ்ரீ ஜாவெஷுகொடுராஸுவினாடு ||

அப்பால் மங்களம் என்று பேர்பெற்ற அரோகாபல கேஷத்தை
தத்தையும் ஜ்வாலாமூர்த்திபான நரளிம்பணையும் மஸ்விகர்ஜ்ஞானத்தையும் ஸ்ரீ முஷ்ணத்தில் வராகமூர்த்திபையும் நமஸ்கரித்து ११

நாதாராயணம் வீக்ஷாவஷய்தூரூபருவாவிதடு |

தெதிஶம் ஜாநியாவாஸூ நாட்டுநாம ஶாத்தாயிந்து | १२

பதரிகாஸ்ரமத்தில் நாதாராயணர்களையும் நைமிரங்கதையும்
அதிலுள்ள முனிவர்களையும் ஸாகத்தைத்தரும் நர்மதா நதிபையும் १३

தாங்கலூராம சௌரண்யலூராம மங்கீசியகளரிக்டு |

வூஜாவறும் சௌரண்யரிசிம் காலுஹவிறிரிசிம் தாராக்க

துங்கபத்ரை, சோணபத்ரை. கண்டகே, கேளாரிகே, இந்தி
களையும் விருத்தாசலம், சோணகிரி, (அருணாசலம்) காளஹஸ்தி
கிரி என்ற பாவதங்களையும். १४

வாணீகவாரீம் குருதூ தூதூராஜவாரீம் தயா |

ஷரவிதாராஜாரதூ உஜாரணூங்காவாக | கா.

சிதம்பரம், நடராஜபூரம், கோவிந்தராஜபூரம் இவைகளையும் தர்ஸன நமஸ்காரங்களைச் செப்பு கஜாரண்யத்தில் வைத்து. 12

வலிஜாகிறுக்காவானு ஸ்ரீ உத்தராஸ் செ தாரா |

காவெய்தூாவதீய்தூாய ஸ்ரீ ராமசித்திராத: | கூ

கீர்த்திபெற்ற வித்தாமலகவிருக்கித்தையும் அவ்விடத்தில் வித்தராயுபதீஸரிக்கின்ற தத்தாத்த்ரேயருடைய ஆர்மத்தையும் தர்ஸித்து காவேரித் தியிலிறங்கிழீரங்கத்தையும்தர்ஸித்து 13

வரிவ முனை கூஶாரா ஆர்வா வரிவ முன்தூஶாரா உக: |

சூவா உரா வாகு வாகு காவெரீதீரவெலவடுகை
சூகு கூகு வூணதூகூ வூஷா கூ வூஶாதூரா
மஹரி: |

மொனா வெஶு வாதூரோஶாந: காந: வைவதவாவிதடு |

பின்னர் பரிசூர் னை ஸ்வரதர்ஸனத்தினுள் பரிசூரன் இநுத பத்துடன் காவேரீ ஸங்கமம்வார காவேரீதீரத்தின் வைபவ ததைப்பார்த்து விருஷாத்ரி(பஸாமலீ)யில்ஸாந்தராகுபியான மகா விஷ்ணுவையும் (அழகர்) மதுரையில் கதம்பவனவானியான ஸாந்த ரீர்ப்பராயும் பக்கிடுடன் மனதினால் நமஸ்கரித்து. 15

சூநால் வூஷா கூகுவா ஆர்வா வ உமயாவனு: |

கூமதூலவிவரவெதூவ தா உவணை கூ விடாவனு வ |
து கீர்வாவங்ஹவ வாக்ஷாச கூதூ வூரிஹாரது
கடு: |

சூவா உரா நிவீஷவூஶாவதூகுவா ஸ்ரீ வெஶாக்ஷ
வாடு |

அப்பால் மலபபர்வதத்தை தர்ஸித்து, அகஸ்திய முனிவரை நமஸ்கரித்து, தாம்ரரங்கி நதிலில் ஸானம்செப்பு, பிரத்தியகூ மான சரிவாலபம், விஷ்ணுவாலபம் இவைகள் இநுகரையிலும்கூம ந்த அந்திரின் ஸங்கமம்வரையில் ஒவ்வொரு ஆஸ்தையும் நமஸ்கரித்துச் சென்று சௌம்பேரகரையும் ஸ்துதித்து. 17

ஸ்ரீ ஜயகந்தராசாலயம்

196

எதொவே ரீ உழூரைபொரி வெங்குரவு சாமுட்டிருடு।
குறைகாசுதொ மூலூலித்வே சாக்ஷரமுதனை கா
தாபிதழு

ஸ்ரீ ஜயகந்தராசாலயம் ஒருஷ்டா வவத்து அமயசாதநடுக்கரு.

யோகமுறையால் மனைவுகத்தை யடைந்த மகாபோக
யான ராகப்ரம்பரிஷி களிப்புடன் ஆகாபயமார்க்காரக வரு
போமுது ஜபஞ்சிமாநகரும், கந்தமாதனபர்வதமும் ப்ரகாபரிக்க
கண்டு.

18

ஏமுலூரதவாநு வலிகாநு து வீஷதஂ து உமீதவி |
குதுவகுவூஸம் பூவு குகாமாநிதாஂ ஜாரி |

பூஉக்குணைத வாநா ஶாகிகா ஹராஹிது நநாகா |
வங்கூராஸம் ஒஹாகெந்து து கொடிவூயுத்துஸம்
தா |

துவதாமெது உத்தாநிறப்பெணைவி எபெறு வரிவரு
ஜி உடைக

ஸாப்ரமண்யம்பிரபுவை அவ்விடத்தில் தியாவிரித்துக்கொ
ண்டிருக்கும் விததர்களையும் திரிஸ்வதந்திரர்களையும் பார்த்து,
ஆகாயத்திலிருந்தே தலை குனிந்து அஞ்சலிசெப்புதுரோண்டு
அந்த ப்ரம்மாஷி பத்து மைல் விஸ்தாரமுள்ளதும் கோடிலூரு
யரசஞ்சு நிகராய்ப் பிரகாபரிக்கரும் கேந்தரத்தை பிரதங்க
அமாகவந்து, திரிஸ்வதந்திரர்களாலும் விததர்களாலும் டூஜை
க்கப்பெற்று.

21

வராகவா வ வாநாஸமெலை யாவியி வஸ்தாவிதி: |
வராகவாவ வராகநீராந்தாயாம் வநந்தீயெடுவிரிஷ்டு வி |
இந்தீயெடுஸாவளை வராகவா வங்வளன்னுதீராந
வாநலுக்க| 22

விதிப்படி அமாதன சித்தத்தோடும் வதனாம்பதீர்த்தத்தை
ஆம் பிரதயக்குமான தஸகங்கை ஸ்கந்தபுஷ்கரணி ஞானதீர்த்தத்
இந்த தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானம் செய்யவே அந்த ராகப்பரம்
மாஷி ஞானத்தால் பரிபூர்ணாகப் பெற்றார்.

22

அனைசாரம் பூண்டிருப்பு வாவுவை முத்தாக
முடிகிறது || 2 ந
வீசுவாவுமாகியானு வெவ்தாறு வெங்கு ஜி அனை நா
யகாறு |

வறீக்குதிவுவெநானு உழவாவரண தேவதா : || 2 ச
தெவதெதயா ஏனின் தது வெங்கு ஜி வயாவியி |

கேள்வ சொன்னாகாதி முனிக்கி ! பிறகு அந்த விபா
ஞகுமாரரான மகான் முன்னம் விக்கீர்ணராய் நபஸ்கரித்து
இன் சீராகுமுதலான எல்லாதீஸ்கீத் தலைவர்க்கோயிபும் வல்
கீதேவதீஸ்கீபையும் ஸாப்ரம்மண்யருந்தைய பரிவார தேவதை
களோயும் கருடனையும் ஹரிபையும் விதிப்படியே பூஜி க்கு. 21

தெவவை தேவதையூரை உவாக்கு அதுநாரதநடி || 2 நி
ஜூதாகம பூண்டிருப்பு உங்கவாஷாக்குதா அதிக : |

தெவதெதூதீது தொங்குதெழுராவுவாக்குதெரா
நெக்குப்பு || 2 ச

இன்றி ப்ரபுவின் வண்ணிதானத்தில் அதிர்ப்புப்பாய் தவம் சீர
ப்பும் நான் முகனை தர்க்கித்து நக்கொண்டு தேவபானைக்கு வராமலித்த
ஶாம்புவை சுந்தனம், அக்கிதம், புஷ்பம் முதலியவற்றுக் குன்னதா
க பூஜித்து தூபாக் கீபம் கீலைதனம் முதலியவையும் ஸமர்பித்து
ஒகலவுபசாரங்களோயும் செய்து நயங்கரித்தார். 26

கால வைவ்தாஉராதெணைரவுவகுஜி தயாநிதி |
ஸ்ரீ வறீக்குதெவநாலூராவாஸ்து யோராவுசொலிதடி |
வாக்கூத்து வகியரா ஶாலூரா ஶாலூரவங்மாரகாரகடி |
பெஜூரத்து யம் உண்ணாங்கோரயிடு வராதாநதவாநாடி |
ஞுபிறாக்கு விததொ வலுக்கு வகுஜா கூக்கு யார
வியி |

வகுஜாதென வாரது : வழிக்கு வகுஜுதீதாகலு
ஷண : || 2 கூ
குநாரா கண்ணரத்துக்கூக்கு வகுஜாவாவதா |

ஸ்ரீஜயஞ்சிவாசங்காவாதே

துகாராகங்களாக பொறுத்து வைக்கப் பட்டு கூட
வெந்தால் மூலமாக வெந்து வைக்கப்பட்டு வெந்து
வெந்து வெந்து வெந்து வெந்து வெந்து வெந்து வெந்து

பிறகு ஸ்கல் தெவர்களாலும் பூஜிக்கப்பட்டு இருபக்கங்களி
லும் வல்லி தெப்பவாளையென்ற இரண்டு தேவிமார்களுடன் போர
பிப்பவரும் தபா ஸமுத்தரமும் ப்ரத்யேகமாய் வேலாயுதத்தை தரி
த்தவரும் பாலரும் ஶாரிரபத்மாஸாரை ஸப்தூரித்தவரும்
ஜீயாதி சூபரும் ஸ்கலகுணங்களும் நிறைந்தவரும் பரமானந்த
மூர்த்தியுமான அந்த ஸாப்பாய்மண்யஹாத் தர்சித்து அவரை
யதாவத்தாகப் பூஜித்து பூஜாந்திபத்திலவர் ஸன்னிதியில் வணக்க
கத்தோடு மிருந்து தன்மேனிமுழுதும் ரோமாஞ்சமுற ஆனந்தக
கண்ணீர் தாரைதாரையாய்ச்சொரிப ஆகாசத்தில் கமலமுதித்தா
ர்போல்தன்திரண்டு கைகளையும் ஶிரவில் குனித்து வேதவேதாந்
தங்கால் சாக்குளற ஸ்துதிக்கத் துடங்கினார். 30½

ஷண்மூல வாதிராவு ஜயமூரவாவாவதை | கூ
ஸ்ரீ வழீதெவவெந்தாலுாஸரி தா மாவைஶஸ்ரீய |

ஆறு முகங்களையும் சராது கைகளையும் உடையவரும், வல்லீ
தீவாலீஸைன யென்ற இரண்டு தேவிமாருடன் கூடியவருமாகிய
மாரில்வாகனான குகளை ஆஸ்ரயிக்கின்றேன். 31½

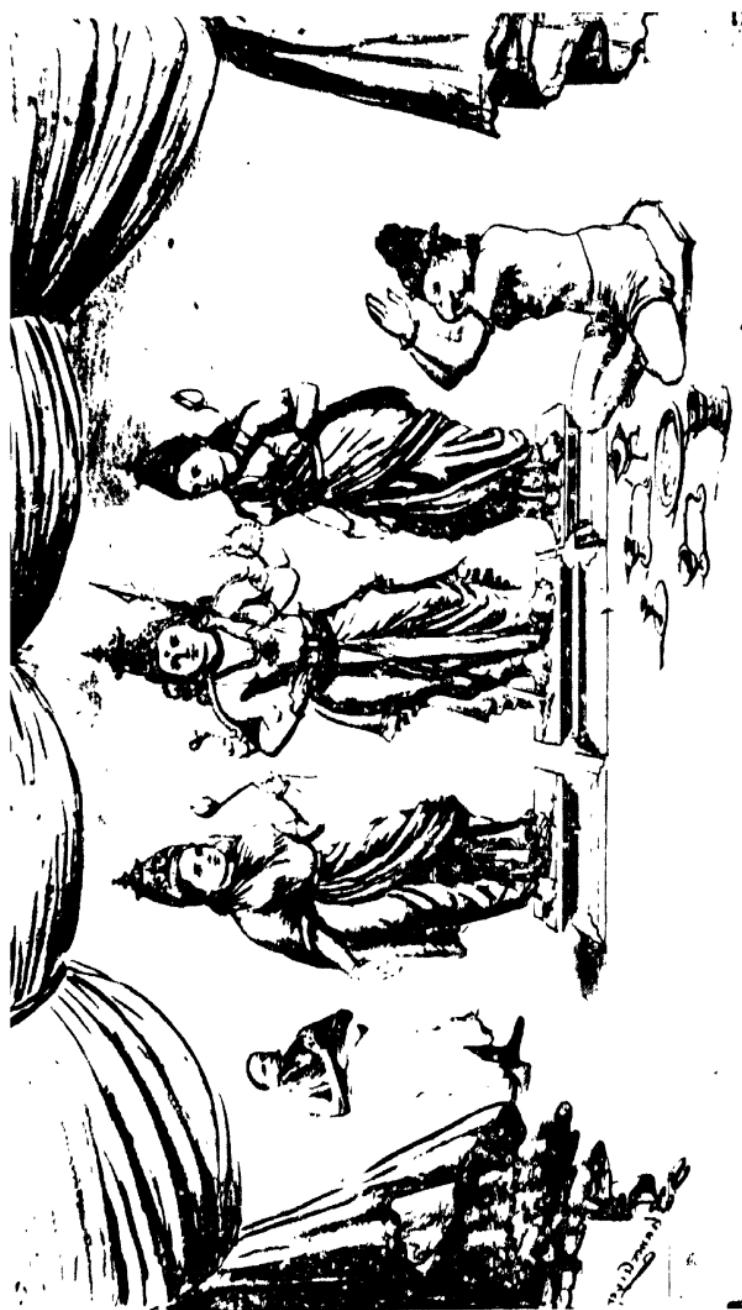
கராணாவ மூரவாவி வெதநிது ஜெந்துபத வழி
விஃ | கூ

குநதூதி வொதாது தா மாவைஶஸ்ரீநூலை மூடுகூடு

கருணைப்பிரவாகங்களால் நிறைந்த தனது வரிசையான கண்
களால் உலகங்களுக்கு ஆனந்தம் பெருகச்செய்து ஆனந்தமூர்த்தி
யாக விளங்கும் ஓன்முகரை நமஸ்கரிக்கிறேன். 32½

ஐநாவையாரி ஸுவூரீவாவாவையீவெவவிதை | கூ
குநதூவிகாவலுதா ஸ்ரீ ஸுவூரீவாவையீவாவாநாம் வைஜெ |

ପାତ୍ର ପାତ୍ରଙ୍କଣ ଗାସର ଲାଗୁ ହେବାର ପାଇଁ ଏହି ଦିନ ଶୁଭେ ହେବାର ଅଳ୍ପ କାହାରେ

உலகரகுத்தரான ஸ்ரீமண்னாபணன், பிரம்ஹா, வீரபாகு, ஈ
முத்திராஜன் இவர்களால் ஸேவிக்கப்பட்டு ஆனந்தஸ்ரத்தியாப்
பிரம்மாமுதலிய தேவர்களுக்கும் குருவாய் உலகமாதாவின் திரு
மகனும் விளங்கும் ஸாப்ரம்பண்யனை நமஸ்கரிக்கிறேன். 33

வனசம் வகுக்கு அயம் வாக்ஷாகி தீ சு-தித்துஞ் வதாழ
ஓடு நகர

வணவஸ்ஸுஞ்சு ஷட்டீ ஶாவு வா-தூஷுக்கீ வரிவ-அரித்து
சுவடுவா-ஷு நவாக்குஞ்சு ஶாவு வா-தூஷு ஷட்டீ நகரு
வனவதிர்ஜிஹாவீர்க்கும் வரா-யஞ்சு சாவம் வஜீஜீ நகரு

வரகாம்

மூலப்பிரசிருதி வடிவமும்.

வைக்கு அயம்

ஜிவாதமா, பாமாத்யா, என்ற இரண்டு பிரீவுள்ளதும்.

வௌக்கு ராகி

வைல ஜனப், ப்ரத்தியக்கு மும்.

தீ சு-தித்துஞ்

வத்துவம், ரஜஸ், தமஸ், என்ற மூன் ற குளாங் களோ தமி
த்த பிரம்ம, விஷ்ணு, ருத்திரர்கள்வான் ந ஶர்வந்தராடன்
கூடியதும்

வணவஸ்ஸும்

பிருதிவி, அட்டு, தேஜஸ், வாயு, ஆகாஸம் என்ற ஸிது
தூதக்களாகிற பெரிதானபொகை(கொப்பு)சுருடன் கூடியதும்
ஷட்டீ ஶாவும்

கண், செனி, முக்கு, நாச்சு. துவக் மனம் என்ற சிறு
ஸாகை (கொப்பு)களோடு கூடியதம்

வாவகுக்கீ வரிவ-அரிதம்

தோல், மாம்ஸம், எனும்பு, ரத்தம், தேமதன்ஸா, கொழுப்பு
சீழ் என்ற ஏழு தாதுக்களாகிற உரிகளுடன் கூடியதும்.

நவாக்கும்

கண்துவாரம் இரண்டு, முச்சுத்துவாரம் இரண்டு, வாய்,
ஒன்று, செனியின் துவாரம் இரண்டு, ஆஸனத்துவாரம்

ஒன்று, முத்திரத்துவாரம் ஒன்று ஆக ஒன்பது விடைகளுடன் கூடியதும்.

ஒஸவுங்காவுது

ஏட்டி திர்குகளிலும் மேலும் கீழும் நிறைந்த காம்.

கஷதி பாட்டுவு

1 அசிம்ஶை, 2 ஸத்பம், 3 இந்திரிப் பிரிக்கம், 4 ஸர்வதூதத்தைப், 5 தியானம், 6 ஞானம், 7 தவம், 8 யோகம் ஆகிய அல்லது (பம் சிபம் பிராண்பாம் பிரத்திபாஹார த்பான்தாரண ஸமாதி (என்ற) எட்டிவித்துஷ்பங்களுடன் கூடியதும்

ஊதாவிடுவுது

தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோக்ஷம், என்ற பலங்களைத் தருவதும்,

சிஹாரை பாதம்

அதிகம் ஆஸ்சர்யத்தைத் தருவதும்

வளவும்

இப்பேர்ப்பட்ட

1 மகாது, ஶாரீரம், வாக்கு, இவகளால் ஒரு பிராணிக்கும் ஒருபொழுதும் உபத்திரவும் செய்யாமலிருப்பது.

2 மனம், வாக்கு, ரூரீம் இவைகளால் பிராணிகளிடம் ஹிதமும் உண்மையும் உரைப்பது.

3 ஞானேந்திரியம், கர்மேங்கிரியம் ஆகிய பத்து புலன்களையும் பஞ்சகாரணமான பிரவிகுத்திகளில் செல்வாது உரைப்பதித்துவது.

4 எல்லா பிராணிகளிடத்திலும் ஏப்பொழுதும் பிரியாமாக இருப்பது

5 எல்லா பிராணிகளிடமும் அந்தச்சாரியாயிருக்கும் ஈர்ஷரங்களுடனென்ற நினைவு,

6 சுப்ரவர ஸ்தபங்கமானஞானம்.

7 இடையருத்துவிதிப்படி வேதமோதல் அன்கருத்தையறிதல் கிழக்கரம் சாந்திராயணம் முதலிய ப்ராயச்சித்த கர்மங்களால் சரீரத்தை சுத்திசெய்வது.

8 நான்முறையாக ஸக்மாய் ஓர் ஆஸனத்திலிருந்து சுப்ரவரனையியானிப்பது.

குழிச்சாவுக்கும்

ஆசியான மகாவிருத்தித்தை (ஸப்பரம்) அல்லது பிர
பஞ்சத்தை
வாழுயினம்

ரக்ஷிக்கும்
மாணி

ஸப்ரம்மண்பரை
ஶலஜ

உபாவிக்கிடேறன்.

35

வு வாதீ தங் வரெஷலெவுவும் வாசானிமு வஹு
ஷண்டுக்கூ
வாதீ வாதிவதிலூன வாக்யதீம் பூண்டூவடு।

ஏது

ஆகாஸம்வருதியும்
வாதீதங்

ஆகாஸத்தைக் கடந்தவரும்
வரெஷலெவுவும்

ஆகாஸத்தில் வஞ்சரிக்கும் தேவர்களால் கோவிக்கப்பட்ட
வரும்

வாராட்சிமு

மயில்வாகனத்தில் ஏறி இருப்பதாம்
வாஞ்சிஷணம்

ஆகாஸத்தை அலங்கரிப்பவரும்
வாநம் வாதி வரியும்

ஆகாஸத்தின் ஆதி மத்யா ந்தஞ்சியும்
வாக்யதீம் காணு பூண்டோசி

ஆகாஸம்போல் எங்கும் நிளந்தவரும் (ஆசிய) ஸப்ரம்
மண்பரை நான் நமஸ்கரிக்கிடேறன்.

36

ஜூதிரத்து உயாஜூதிசைதூதிதங்கூதுதீக்கா

வாசா ஜௌரதிவைவதை தும் உங்கள் மாண்பா

ஸ்ரீயைநாத

கோதிர டு

தேஜஸ்ஸாக்ஞக்கெல்லாம் முடிவில் அழியாமல்
உணர்ஜௌரதிவைவதைகொண்டு

மாதேஜஸ்ஸாக்ஞெல்லாம் ஒன்று சேர்து விளக்கு
ஒயோதியாகவும்

ஈதி

இன்னமும்

உருவிடு

சிறந்ததான
தக ஜௌரதிவைவ
அதேஜோதிஞ்சுபதும்
ஶாங்காங்

குருவுமாகிய

ஈம் மாங்கம்

அந்த ஸாப்ரம்மண்பா

ஸ்ரீயை

ஆஸ்ரயிக்கிறேன்.

374

வதூ திதூ திவிடுகாங்காயூதபிழூதவை பூரடி ||
கவியாவாங் உணர்காண்டாது தும் உங்கள் திவை நாலூஜை ||

உதி

காலத்திரயத்திலிருப்பவரும்

திதி

அழிவில்லாதவரும்

திவிடுகாங்

கிகாமற்றவரும் (ஸ்ரீலாகம் 4) பார்க்க

பூரநயின்ஜௌ தெக்கவாங்

தியங்களிக்கப்படும் பரம்பராஞ்சும்

இவராகதானாம் கவிராவால்

இந்தியபங்களுக்கு புலப்படாதவரும்
ஏழநால்

அறிவுதற்கரிதானவரும் (ஆசிய)
தாம மார்தா

அந்த ஸாப்ரமண்யகுருமூர்த்தியை
ஈல்ஜி

வந்தனம் செப்பிறேன்.

284

தொருவும் தொலூம் தொழும் தொவிதூம் தொலூ
தீம் தாம்புடைதூ
உவாங்வீருடைதூவாங்வீருடைதூவாவதாதும் உம்
உம் குதோக்கூ

கிராம்பும்

ஷ்டீயாதிஸ்வருபரும்
கிராமரம்

பூமியைதரிப்பவரும்
கிராமி

உபசிஷ்தத்துக்களால் ஸ்துதிக்கப்பட்டவரும்
கிராவிடும்

ஸ்வர்க்கத்தை யடைந்தவரும்
கிராவதின்

பிராணிகளுக்கு ஈஸ்வரமும்
உவாங்வீருடைங்

வேதவாக்கியங்களால் கைகிக்கப்பட்டவரும்
உவாங்வீருடைங் ;

ஆயுதக்கூட்டங்களால் சிறந்தவரும்
கிராவதாது

பராமரிவனை தக்கையாக உடையவரும் (ஆசிய)
ஏழாலியம்

ஸாப்ரமண்யரை
ஈல்ஜி

பணிக்கேதன்

291

வராகு தங் காவயதங்களாலிஃ ஸாவிலட்வாவவடி
வாநீவத்திமூட்டாகு வவாத்து ஹஜாகுவமடிசாட்
ஊகு

ஸ்வயம் பிரகாஸநம்
ஸாவிஃ ஊவிஃ

தன்னுடைய தேஜஸ்ஸாகால்
அவரங்கு

சுரசாங்களை
உங்கயது

பிரகாஸிக்கச்செப்பவரும்
வாநீவத்தூஸ்தாகு
பார்வதிபதியாகிய பரயசிவன் இருதயத்தில் விளக்குவரும்
வாத்து

பிரபஞ்சத்தைக் கடந்தவரும் (ஆகிப)
தங் கூறும் ஷஜீ

அந்த வர்ப்பமண்பகர நான் வர்தனம் செப்பிற்றன். 40
ஷுபரிங் ஷுபிகாரங்கு ஷுபீராஸம் ஷுபுவங்கு தசை || சுக
ஷட்டுவத்து ஷுபாகு ஷுபீராஸம் து ஷுபாகு
வரங்கு ஷுபாகு

காமம் கோபம் முதலிப் ஆறு ஶக்திருக்களுடையவும்
ஷுபிகாரங்

பிறத்தல், இருக்தல் வார்த்தல், திரிகல், குறுகுதல், பார்த்த
தல் ஆகிப ஆறுகிளாரங்களுடையனுரை,
ஷுபீராஸம்

அண்ணமைப். பிராணமைப், மீனுமைப். விரங்கணமைப், ஆன
ந்தமயம், அதீதம் ஆகிசு ஆறு கோஸங்களுடையவும்
ஷுபுவங்

தித்திப்பு புளிப்பு, உப்பு, உறப்பு, துவர்ப்பு, கைப்பு ஆகிசு
ஆறு வகுக்களுடையவும்

வடிவ முதிரு

ஸாங்கியம், வைபீரவிச்சர், போகம், சியாபம், மீமாப்ளை,
வேதாந்தம் ஆகிய இவ்வாறு ஸ்டுத்திரங்களுடையவும்

வடினாதம்

கெளாபாரம், காணுபகர், ஜொனரம், பரக்தம், ரைவம், வை
ஷ்ணவம் ஆகிய இவ்வாறு மதங்களுடையவும்

வடிசூலாநம்

ஸ்ரீகண்டி, சியாகாளப், சந்தஸ், சிருக்கி, ஜீபாதிஷர், கள்
பம் ஆகிப ஆறுவேதாங்கங்களுடையவர் (ஸ்ரீபஞ்சதந்த்ரங்
த்தை காண்பிக்கும்) அடைபாளங்களாகிப

தம் வடினாவும்

ஆறு முகங்களையுடைய அந்த ஸ்டார்ப்மண்பரை
ங்களே.

உபாஸனை செய்கிறேன்.

41

ஸ்ரீகூட்டுத்தங்களுடைய ஸ்ரீ-ஸக்தி ஸ்ரீராமிலும்
ங்கள்

ஸ்ரீகூட்டுத்தங்களுடைய ஸ்ரீ-ஸக்தி ஸ்ரீராமிலும்

ஸ்ரீகூட்டுத்தங்களுடைய ஸ்ரீ-ஸக்தி ஸ்ரீராமிலும்

இன்ன மும் ஸ்ரீக்லபகந்தி, கிருஷ்ணடக்கி என்ற இரண்டு
பக்கங்களும் சேர்ந்து முப்பது முப்பத [அறபதுதினங்கள்]
அல்லது இரண்டு பாதங்களடங்கிப் பூர்வீராரு முதுக்களை
லலங்கிருக்கும்

ஸ்ரீகூட்டுத்தங்களுடைய ஸ்ரீராமிலும்

சக்லபகந்தி, கிருஷ்ணபக்கம் என்ற இரண்டு பக்கங்களுடு
கடையாளமாகிய (வல்லி, ரேவீளீ) என்ற

ஸ்ரீதியம்

இரண்டு பாக்திகளை உடையவரும்

42

ஸ்ரீராமதங்கவஸமயாகம் துதயா வஞ்சுவத்துவா? |

தாராஜாரும் கூத தநாங்குவதிவெங்கெவூரவரகாரி

திரும்புதூர்க்கல்பாதை தசீயம் வண்ண ஷாட்டுவாலை
பகல் முப்பது இருவு முப்பது ஆடு அறுபது நாழிக்களின்
அடையாளமாகவும்

தாழைஶாலும் கூதுதநாம் ஷாத்திலங்கிளை ராதைதநாம்

அப்படி அறுபது நாழிக்கபாவள்ள காலங்களின் ஸ்வரூப
மாகவும் இருந்து, அக்காலங்களினால் உபாவிக்கப்பட்ட
வரும்

43

திரும்பாணம் திரும்பாணாதீதம் திருவூதங்கிளைத்துஶாவா
வலித்துப்பா
தொகதுது திருப்பாமலிகா திருத்திலெவாறு என்ற
போடு சொல்

திரும்பாணம்

ஸத்துவம், ரஜஸ்ஸா, தமஸ்ஸா, ஆசிமிருங்கு குணங்கல
ஏரியும்

திரும்பாணாதீதம்

(அந்த) முன்று குணங்களைக் கடந்தவரும்

திருவூதங்கிளைத்து

திரிஸ்வதந்திரர்களாலும்

தொகதுது திருப்பாமலிகா

ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரங்களை ஒழித்து

திருத்திலெவாறு உவாவிதம் தங்

பிரம்ம, விஷ்ணு, ருத்திரர்களாலும் உபாவிக்கப்பட்டவரு
மாகை அந்த ஸ்வாப்ரம்மண்யரை

கஷமங் கூடிய

நான் உபாஸ்தை செய்கிறேன்.

44

கூடியராத்து வ வைவத்து யாஹுலியாக்காவலுடு

குவெதாதாவிக்கு, வாக்காசு வைப்பு வூதினூரிதி

வலித்துப்பா

எல்லா யாகங்களிலும் [3 முறை] ஸ்வாப்ரம்மண்யோம் என்ற
மந்திரத்தினால் யாதொருவரைபழந்து அதின்பூய்களை குறை

ஏறி பிரத்பங்காகவே அகட்டிற்களோ அப்படிப்பட்ட பெ
கவப்பறவரும் 45

உமாஹாராம் உமாஹாவாஸம் உமாஹம் உமாஹவும்

லஜீ ! சகூ
உமாஹை நிர்வெஷ்டு உத்தாஹாவிராவாஸும் தும் உமா
ஹம் விஹாடு ! சகூ,

குகைபோன்ற ஸ்வஏபத்தையுடையவரும், பிராணிகளின்
நுதயகுக்காலில் வளிப்பவரும், ஸரவணத்தில் அவதரித்தவ
ம் குகையிலிருந்தே தவம்புரியும் குருமுர்த்திகளால் உபா
க்கப்பட்டவரும் என்கும் சிறந்தவருமாகிய ஸாப்ரமண்ண
ராவுத்தனம் செப்பிறேன். 46

ஆநாயதி வூரநாம் உத்தாஹாநாஹிறுமை ! சா
ஆநாஹவீநாஹிறுஒரு தாநாஹவிசைய ! சா,

ஆங்கதமுர்த்தியும் துயரத்திற்கிருப்பிடமாகிப இப்பிரபஞ்
ததை ஆய்நுத்தங் ஆங்கதமாய் பார்ப்பதன் போருட்டு
இன்முத்தபைத் தரித்து அவர்களுங்கு தத்துவத்தை யூபதீ
சித்தை ஆங்கத்தை யளிப்பவருமாகிய ஸாப்ரமண்ணபரா
யப்பகரிக்கிறேன். 47

வதாந்துஸகஞாரமுயங் வதாந்துஸதநாம் இஹம : || சா
வதாந்துஸாபெயலுதாநாம் வதாந்துஸநிவாவிரதபு !

வதாந்துஸகஞாரமுயங்

நாங்குவேதம், ஆரவீல காங்கம், மீயாம்ஸை, நியாபர், டிரா
ணம், தர்மஸாஸ்திரம் ஆகைப பதிசாலு வித்யாஸ்வருபியும்
வதாந்துஸதநாம்

ஸு, டுவ, ஸாவ, பச, ஜா, தப, வத்ப என்ற மேலுலகு ஏழு
அதல, விதல, ஸாதல, ராதல, தவாதல, மகாதல, பாதால
என்ற கீழுள்ள ஏழு ஆக பதிசாலு உகெங்களை பரீர்யா
யுடைபவரும்

காலி சுராமங்க சுராமங்கை

ஈடுக்காலி என்ற பால்யம் பால்பம், சென்மாலம் பொவதம் வாரத்காக்கைப்பேர்மன்ற காங்கு அவஸ்தைகளிலும் அங்கு தங்கை பொருளாக காலி பால்யத்தைப்பொருளாக தங்கை பொருளாக காலி பால்யத்தைப்பொருளாக வைத்திரும்

உதாந்துபால்யாலி கூ

பக்காலுலகங்களிலும் வாலிப்பாவரும்

செலம்:

தீதீஜாமபனும்

48½

தீவிஶாத்தியிரோவைவை தீவிஶாத்தியிராஜாநா ॥ சகை

தீவிவரதுவைவை தீவிவரதுவைவை தீவிவரதுவைவை

தீவிஃ ஶக்திவிஃ

அருபு ஶக்தி, மஞ்சிர ஶக்தி, உத்ஸாக ஶக்தி என்ற மூன்று ஶக்திகளாலும்

தீவிஃ ஶக்திவிஃ உஜ்ஜுவம்

ஸ்ரந்தி, ஸ்திதி, ஸ்திராம் இவைகளைச்சிசப்பது ப்ரகாபரிக்கிறவரும்

தீவரதுவைவிதம்

தர்மம், அர்த்தம், காமம், இவைகளால் ஸேவிக்கப்பட்டவரும்

தீவரதுமனம் கஷ்டாதெ

யாதொரு ஸாப்ரம்மண்பரை ஸேவித்து லோகம் தர்மம் அர்த்தம், காமம் இவைகளை பெறுகிறதோ அப்பெரப்பட்ட மகிழ்ச்சியைவருமாகிய ஸாப்ரம்மண்யரை

செலவெ

ஸேவிக்கிறேன்.

49½

தீணி உங்காரி செநவைவை தீவிவரதுவைவராலு

கருதுகிறேன்

உவரவிதம் தீவியேந தீவிவிசுதோ உவிவிதோ உவிவிதோ ॥

ணித்தோநிடெநவேஹ

அரங்கம், பிபாஸர், பேரேஷன், மோகர், ஜனர, மாணம் ஆகிய மூன்று துவங்குவங்களை ஜபித்தவராகவும் வித்துங்கெட்டிச் சுமங்கூதும்

ஸாக்தியுடன் கூடிய மும்முர்த்திகளால் ஆதரிக்கப்பட்ட வராகவும்

ந தீர்ணி உவாவிதம்

யாதெதாந ஜனங்களால் மனது, வாக்கு, காயங்களால் உபாஸ்க்கப்படுகிறதோ

நீங் உபாகூலவிடுதி

அவர்கள் ஆத்யாத்மிக ஆசிந்தவீச ஆசிபவுதிகங்களால் துக்கத்தை பொழுதிக்கிறார்கள்.

நதாவிட்டா வதாவிட்டா வெவிதம் வததும் மாமைடு வதாவிட்டா வதாக் வரத்யடிரதாவிட்டா வாவகீடு தானிட்டுப்பா

நான்கு வேதங்களாலும்

தானிட்டுப்பா

தர்ஸ்கம், மீமாப்ளை, விபாகானம், வேதாந்தம் ஆகிய இன் னுன்கு ஶராஸ்திரங்களாலும்

நததம்

எப்பொழுதும்

வெவிதம்

வேவிக்கப்பட்ட

நானிடு

வெப்பரப்பம்பை

நதானிடு

மனது, புத்தி, சித்தம், அங்காரம், இன்னுஞ்சூக்ளாடும் நதானிடு

நித்யாநித்யவஸ்துனிலேகப், இறாமுந்திராந்த பலேபாக

நிராகர், ஸமா சிலிட்கம் முடிவதோத்வம் ஆகிப இந்தான்கு
ஸாதனங்களையும்

தநூபாவலைக்

உயரவுக்கிறவா?

ஏதால் வருப்பு?

தர்மர், அந்தர், கார்ம், மோகாந் இவைகளால்பரிமூர்ண
மனோதங்களாக ஆகிறார்கள். 51

குசிசெஷ்ட ஏற்றுக்கூடினாலெவலுவங்காகஷ்டவெவுதடி ॥

குச்சிட்டுரவுத்தநாண்தொவெஷ்டவெய்டாறிலில்லுவீ

= குசிசெஷ்ட = கூடி २

இர்கிரிபங்கநஞ்சுப்புப்பாடுதவநும்
கூடினெவலை

அளவற்ற மகிழ்ச்சியடையவநும்
குச்சிவெவுநா

இர்கிரிபங்களோ அவைகளின் அகிள்டன தேவதா ஸ்தான
க்கிலிருந்து அனுபவிக்கிறவநும்.

குச்சிட்டுரவுத்தநாண்

நுத்ராக்ஷமாலையை தரிக்கிறவநும்
ஏதாலெஷ்ட யொறிலிடு வெவிதா

இந்திரிபங்களோ ஓரித்த போக்கால் ஸெவிக்கப்பட்ட
வநும் 52

குதாநாதநாவெதுவ உதநாவாரதாதநா : ॥ நுந
யாயணி யெதெ மாரவே ரெறாகநாமதும் மாயம்

வெஜ ॥

ஒத்துதி

(அத்விதீபராப், பாமாத்மாவாப் விளக்கும் குதமுர்த்தி
நீகவலம் லீலைக்காகலை தன் ஸ்வாருபத்தை ஜீவர்களாக கற்
பித்து அந்த ஜீவர்களில் பரிபங்காத்தியாப் முடிவதோவாய்
வநுகிற அன்பங்கநஞ்சு தான் குருமுர்த்தியாகவிருந்து) ஶ
ரீத்திற்குள்

கு^{தி}தி

கைதன்பருபியாய் விளக்குப் பண்ணுடைய

கு^{தி}தி

ஸ்வாநுபத்தித்

கு^{தி}தி

தா^{தி}னா என்று

கு^{தி}தி

தா^{தி}னுக^{தி}வ

கு^{தி}தி

உபதேசம்பண்ணுவு கிரவராக

யெ யு^{தி}யணி

யாதோரு ஜீவர்கள் நிபானம் செப்பிருக்கின:

தெ

அவர்கள்

கெலாகா^{தி}நா

உ.லகங்களுக்கு

கா^{தி}நாவு

உபதேசம் செய்பவர்கள்

து மா^{தி}வூ வெஜ

அப்படி தீயரனிக்கப்படும் பெறுகூடுமாய் துவாத சாதி
கரிக்கிறோன்.

வதாலித்து வதாலித்து தாலுவும் வாணித்துவுமிரு

மூலியதெவ வொந்தாலுவாமலுரூபம் விடுத ஏதனாவோரை

யெ கிருசு

கா^{தி}நா

யாத்தில்

யங்

யாதோரு ஸ-ட்ரம்மன் ய-

உதாநிடு:

நான்கு தேவதமர்த்திரங்களாலும்
உதாநிடு:

நெப், பால், தமிழ், அன்னம் இன்னுண்டு தேஹாமத்திரங்கிபல்
களாலும்

கோசுஞ்சாம

நூர்க் ஸ்ரூவம் என்று தேஹாமபாந்திரங்களாலும்
பேசுவிடு

அத்வர்ய, தேஹாதா, தரம்மா, ஆக்ஷித்ர, யஜயானன் இவ்
வைக்கு பீப்ரகளாலும்

வொநக்டாஞ்சாம

ஸ்ரூவாஞ்ச, வாஞ்ச இங்கிரண்டுகளாலும்
மூடுப்பெத

தேஹாம் செப்த ஆராதிக்கப்படுகிறதே
தா ஷி எட்டவு சூப்புபெ

அத ஏண்முகரை ஆஸ்ராவிக்கி நீறன்.

51

யஜாராசுரத்வாராஸௌ நீலா உநி:ண்ணி!

ஸாக்ஷாராஜதாகாரா மூவது, ந மூவராதி! இது
யாதொரு பகவானுடைய திபானமாதும் ஸமுத்திரத்தில்
முழுக்கென முனிவர்கள் சிப்பியில் வெள்ளிபோல் தோற்றும் டிர
பஞ்சத்தை (ஸ்த்ரமாக) பார்க்கிற தீஷ்வைபோ.

55

ய தொசுரத்வாராஸி வசிவ கடுநவெங்கு: ||

கவுவமது:மூதாதா தரணீ நவது சீ தங்கலைஜாநிசா

யாதொரு பகவானுடைய சரித்திரமாசெப அ:றி நுதக்கடலில்
உருண்டி கனிச்சும் பக்தர்கள் மகானாத்தெமண்ணும் போகஷத்தை
஫்லாக சினைத்து சிரிசெறுக்கீரா அந்த துக்கைப்பணி சீநன். 56

ஜநாதாவூயா யத ஸ்ரூய ரநிவித்கார மாண்ணாதயடி! ந
கங்காமதாவூவையிரு குதாஸ உநா காங்கலிவாங்வெர
சு நடி வ வி ன கு, வ வி; வ வி ன கு ன கு வ வ தா

ஏ மூல ஹஜை! இது

பிறப்பு என்ற வசனத்திற்கு முந்திரவரான (துறைபாள) பாதோரு குசலுடைய ஸ்வரூபம் விகாரமற்ற குவத்துடன் கூடிய ஆகாஸத்தில் சூன்பதும்பம்போல் உள்ளும் புறமும் சூன்பமாயும் ஸமுத்திரம்போல் உள்ளும் புறமும் சிறைக்குமிருக்கின்ற நீதா அநத குகளை நமஸ்கரிக்கிறேன். 54

கெட்டாடுவிடுதலை விவரம் கெட்டாடு வழிபாடுகளை
விஹாரம் !

கெட்டாடுவிடுதலை விவரம் கெட்டாடு வழிபாடு விஹாரம்
விஜேஷங்கள்

யாதோரு சில பெரிபோர்கள் இருபத்தியீர்து (மகத்தத் துவமா- மனது- புக்கி- சித்தம்- அகங்காரம் வி. பிருதினி- அப்பா- தேஜஸ்வரா- வாயு- ஆகாஸம் வி. வாக்கு- பாதம்- பாணி- பாயு- உபஸ்தம வி. ஶ்ரீராதராம- தோல்- சக்திபஸ்வரா- ஜிஹந்தவ- கிரா- னாம் வி. ப்ரராணன்- அபானன்- வ்யாணன்- உதரனன்- அமானன் வி. ஆக பி.) தத்துவங்களாகவும், சிலர் (அவ்யக்த தத்துவம் சீராத்து) இருபத்தி ஆருகவும், சிலர் (மூலப்பிரக்குதி சேர்க்கு) இருபத்தி பேழூகவும் உபாணிக்கிழர்க்கீர அவ்வித தத்துவங்களுமியான குகளைப் பணிக்கிறேன். 55

அவும் வாடாய்தூருமிழூருமிஹி யூராதூ வெவே தத்தா
யெக்கூ !

கூஷாவாயாபொஜிதா தா சூஷாஷாஷாஸு யோ

நுவம் என்ற பதத்தால் சொல்லப்பெற்ற ஜீவத்மாவையும் தத் என்ற பதத்தால் லக்ஷ்மான பரமாத்மாவையும் அவி என்ற வாங்கிபத்தால் பிக்பம் பண்ணி ஸனகாதிகளுக்கு உபதீர்க்கின்ற ஆகிதுருவை ஆப்பரிக்கிறேன். 60

பூயாஷாதுகொலை ஹாவறாரிவ-தேநிகாஜவ-
ஜாஷாபொ யைவிலெத்தாநா ஹாவத்தா- வாடா வி
லா-கூ

ராயவெஷா ஹய்தா- பா-கெ வாஶத்தா- ஜாஷிபன-
வாகாது- ராம் ராமீ தா விராஜகங்கையும் விஜேஷங்கள்

யாதோரு பகவான் பிரயாகையில் ஸ்நாதகவிரதத்துடன் பிரம்மவாகவும், பதரிகாஸ்ரமத்தில் தபோவிருக்ஞியுடன் விஷ்ணுவாகவும், தஹாரகையில் வக்ஞபோக்தாவான் கிருஷ்ணாகவும், சிதம்பரத்தில் பாஸங்கியுடன் ஜகத்ரக்ஷகாகவும், ஸ்ரீரங்கத்தில் ஆதிஶேஷங்கமீது பள்ளிக்கொண்டவராகவும் வினங்குகின்றுரோ அந்த ஸ்ரீப்ரம்மண்யரை வேங்கிக்கீறன்.

வாராலுவௌ விசிற்றினுவாநுகாஸாரைதுபூநாவிகா |
கந்தாகங்வாதுடெ வாயாகாஉதகாந்தாகியாறி காந

கூவாதாதிவங்கினுாவ நிலங்கு ஸ்ரீ
நாதநாசாந்திநாலாவிதயா வங்குடி |
கந்தாயாதபூங்கு பூலாஶதிகாநு
தம் தெவதெவதுதயம் சராணம் பூவரெலு || காந

ஊலால்ப கேதத்திரத்தில் அறுபத்தினான்கு திருவினோபா
டன்களைப் பெர்த மீனுஷிலாந்தரைப்பவராகவும், கார்பில் அன்
எபூரணி அம்பிகொகவுடு, காந்திப்பிரில் கர்பாகந்திரத்தில் கன்
பா யோகினியான காமாக்ஷிபாகவுர், அகில லோகங்களுக்கும் ஆன
ந்தத்தை யனிக்கும் ஆத்மக்ராணத்தை வினங்குசற்கு திபம்போல
ஆனந்த முத்ரையை தரித்திருக்கிழவராகவுர், கருணைக்கடலா
கவும், அதேகம்பேர்காலி ஸ்ரீரங்கத்திருநிகராகவும், மிகுந்கரிபா,
பாக்தியால் அங்கிராந்த பெருங்கைப்படிடையவராகவுர், யாதோ க
பகவான் வினங்குதீரோ அப்பேர்ப்பட்ட மகாதீவநநாடு
சில்வக்குராரைநெப் பனிக்கீறன்.

உதி வாங்கூர நீவாரங்கரோத்தூவநாமநி : |
உங்கு வாயையங் பூகாஸாஸது தக்காவாவூ வ வாயை
விஃ || காந
உவாவ வுவாங்கூது வோதெதுண லீ தகாதவஸி ||

இப்படி ஸ்ரீதாத்திராம் செப்பு ஸாஷ்டாங்கமாக
விழுந்து நமஸ்கரிக்க அந்த ஸ்ரீகரா பகவான் தன் கைகளால்
தூக்கி எடுத்து பிரத்திமங்கமாய் தங்பஞ்சமனித்து ஸ்ரீதாத்திரால்
கீழ்த்தால் மகிழ்ச்சுது கொல்லுகிறார்.

எவன் இந்த புஸ்தகத்தை தினா. பீதாறும் பூஜி க்கிற தீரோ
அவனுடைய இஷ்டத்தை குகர்சி நூலே வற்றுகிறார்; எவன் கிருஹ
த்தில் இந்தமாகாண்மியப் புஸ்தகமிருக்கின்றதோ அவன் கிருஹ
த்தில் மகாலக்ஷ்மி அழிவின்றி வாலிக்கிறான். 76

ஷஷ்டாஷ்வராஸூயை வெளுத்துவெப்பு தவிர்சாவி |

ஒலீராசிவவ வருாய வி.ந தார்ய வூவர்ய ஹூ தூவாா,
தசிரவும் அலக்ஷ்மி, காலகண்டி, பூதர், பிரேதம் முதலிப்
பாதைகள் எல்லாம் இந்த ஸ்தலபுராணமிருக்கும் கிருஹத்தைவிட்டு
தூத்துக்கீல் ஒடிவிடும். 77

நிதூவாராயணம் யவூத நியதிசத மாவொக்கு
வாக |

ஸ்ரூதவா தத்திஜங் கர்கா வாஜிலெயமானு லெச |

எவன் குருவின் மூலமாக உபதீசப்பெற்று சியாத்துடன்
நாள் தோறும் பூஜை செய்து பாராயணமும் செய்கிறேன்
அவன் வாஜைப்பெய் யாகம்செய்த பயணப் பெறுகிறான். 78

வஞ்சாதகாலி வஸுாநம் துவாராஸு வணா ரூ லெச |

இஹா ராமா தி.ஒ வெஷ்வதி சுபுராயா வணா ரூ வஷ்டி காகு

ஸந்தானத்தை விரும்பி இந்தப்புராணத்தை மூன்றுமுறை
கேழ்ப்பவர்கள் ஸந்தானத்தைபும் ரோகஸமனத்திற்காக ஒரு
மண்டலம் கேழ்ப்பவர்கள் மாதோசிவனாயினும் அதன் நிவீர
ததிபையும் பெறுவர்கள். 79

ஈடுதலெப்பு தவிர்சாவாஸூ வெதாலை ஹூ வாக்கு வாக |

ஈநாலூா த வூபு வூது வெதாலை ஹூ வாக்கு வாக |

கண்ணா வூது வூது வெதாலை ஹூ வாக்கு வாக |

பூதம், பிரேதம், பிரயா, வேதாளம், பிரம்யாக்கிள்ஸ்-ஏ, அனு
போகிள் துஸ்வப்னம் ஏவதல்கள், ஆபிசாரங்கள் இவைகளாலு
ண்டாகும் பாதைகள் ஒருமண்டலம் இந்த ஸ்தலமாகாண்மிபத்தை
குக்குண்ணித்தில் கேழ்ப்பதினுஸ் நாஸத்தை யடைகின்றன. 80

வீவிஸுள வ வத்தாரா. வெ ஹார்கா ரா மூ ராவூ வீ
ஶுற்றாயா ஶாத்து பாணி வத்தாவூ வீ. ரவீ. வா மூ காமி

வழீஷு தெவவை காஞ்சு உபாரி ரா காகாட்டியஜடி ।

விளாதாலிவா லூ சூரானை, உஸுஹாத்தவவாத்தடி ॥ அந்

தி ஹாது, வி. து. ஸ்தா நிவகோ: ஸ்ரீ சதாதாஸீவைவ
தெகை: |

வைவிதா மணநா மேயேதூ தீஹா வைவா ரா. உநீஸரா: |

ஶு கீவஷ்டி நிவெதி வேவுவக்கு தக்கு தெரா லவிஷ்டி தி: |

சிருச்செந்தூ ரில் வதனூர்பதீர்த்தத்திலும் ஸ்கந்தபுஷ்கர
னைவிறிலும் ஸ்ராவம் செர்து தெப்பவாணைக்கு வரமளித்த பரம
பரிவன், விர்ஜனா, ஆறுமுகன், வீரபாரு, வல்லி, தெய்வானை,
மாலில், கோழிக்கொடி, விபானா, பிபான பிரப்பா, கந்தமாதன
பர்வதம் இவர்களையும், திரிஸ்வதந்திரர்கள், வீரகேஸி, வீரம
கேந்திரன் முதலியவர்களால் ஸேவிக்கப்படும் குகரையும், ஓ !
பெளன்காதி முனிஸ்வரர்களோ ! வாறுநாக்தொறும ஸேவிப்பவர்
கள் கிருதார்த்தர்களாகிருகள். ४।

ஏதி ஸ்ரீ ஹூதை வாரா வெண உவரிஹா பெ

வூத தெவலூவவெணை வாரா வைசாகவைங்வாதை

ஸ்ரீ ஜயங்கீவாராஹமாதீஸு

ஈழி ராதீஸாஸ்தாய: |

ஃஃஃ் ஸ்ரீ ஜயங்கீவாராஹமாதீஸு வெங்வுண்டி ஃஃஃஃ்

ஸா லா தூ

ஶ்ரீ ஜயங்கீவாராஹமாதீஸு

முற்றுப்பெற்றது

அத்யாத்ம ராமாயணம்.

இது ஸர்ஸ்கிருதத்தில் விஶ்வாமித்தீர மஹரிஷியாலிபற்றப்பட்டது. இதில் பார்வதீதேவிக்கு பரப்பிவனுல் வீதாராமர்களின் சரித்திரத்துடன் ஆத்மஸ்வரூபமும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இக்கதைபடிப்பவர்களுக்கு சித்தமாத்திரையும், நூனத்தையும், நான்குசித் புருஷார்த்தகங்களையும் அளிக்கும். இக்கிரந்தம் எழுநாண்டங்களுடன்கூடியது. இது ஸம்ஸ்கிருதத்திற்குச் சிறீதும் மாறிபாடின்றி நல்ல தமிழ்நடையில் மொழிபெயர்க்கப்பட நல்ல உபர்ந்த கிளைஸ் காகிதத்தில் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது கலியுகத்தில் கொடும்பாவம் செப்தவர்களுக்கு பரக்கிய அளிக்கக்கூடியது இக்கிரந்தம் ஒன்றே.

இரண்டுபாகமும் ராபர் விலை ரூபா	1 8 ①
மூடி காலிகோவைபண்டு ரூபா	1 12 ②

பக்தமலா வசனம்.

தெப்வமுன்சிடன்பதிதும் தெய்வத்தை வழிபடுவோர்க்கு இகபரஸாகங்கிடைக்கு மென்பதிதும் நம்பிக்கை கொண்டு அடக்கத் தெப்வானுக்ரகம் பெற, முபன்று வருபவேரை உலகந்தில் பெரும்பான்மைபர். சிலரே தெப்வமில்லை என்று வாநித்துத் திரிபவர். அவரைக் குரித்து நாம் விசாரிப்பதவசியமன்று,

இகபரஸாகங்களுக்காதாரமான தெப்வானுக்கரமானது, பக்திமாலன்றிக் கிட்டாதென்பது சாஸ்த்ரங்களினுடையவும் பெரியோர்களினுடையவும் துணிபு. அவ்வாறு பக்திகைவரப் பெற்று நாக்கிபடைந்த 183 வட தேசத்துப்பக்திமான்களுடையசரித்திரங்களும் பக்தமலா வென்னும் இப்புல்தகத்திலைஞ்சியுள்ளன.

பகவானுடைய அனுக்ரகத்திற்காதாரமான பக்தி எது வெளபதும் பக்தியை எப்படி யடைவதென்பதும் பக்தியை வரப்பெற்றீருக்கு பகவததுக்காலும் எவ்வாறு கிடைத்த தென்பதும் இம்புத்தகம் நன்று யெடுத்துப்போகிக்கத்தக்கது.

இதன் விலை ரூபா	3 8 ①
----------------	-------

விக்ரமோ் வசியாம்.

இது மகாகவி காளிதாஸராலியற்றப்பட்ட சிறந்தாடகமென் பதையவரும் அறிந்தவிஷயம். இப்புண்தகம் இதுவரையில் தமிழ்நில் வெளிவரக் கண்டிலும். இதன் மகினமையை விரிக்க வேண்டிய அவசியமில்கீ. இனிமையும் விளங்கக்கூடியதுமான தமிழ் வசன சண்டயில் அங்கம், காகவி முதலின பிரித்துச்செவ்வளை எழுத ப்பட்டிருக்கிறது. ஸம்ஸ்கிருதபாஞ்சான மில்லார்க்கு இவ்வரிப் பாற்பயன்படவேண்டுமென்கிற முக்கிய நோக்கத்தைக்கொண்டே இருந்துவிடப்பட்டது. இதன் விலை அனு 0—8—0

பிரபோதசந்திரோதயம்.

இங்காடகம் ஸம்ஸ்கிருத பாகவதயில் கிருஷ்ணமிஹர் என்பவராலியற்றப்பட்டது, இதன் மகினமையை எவ்வளவு தூரர் புசுழி நூர் செல்லும். இதில் விதேவகம், சாந்தம், கருணை முதலிபவைகளும் மோகம் லோபம் முதலிபவைகளும் மீமாத்திரங்காக அகாங்கம், பட்டிருக்கிற தெளின் பிறகெண் பேசுவது? சிறந்த தமிழில், நமது தமிழ் நாட்டிற் பெண்பாலநூர் அறிபக்கூடிய விரைங்களும், டன் ஸம்ஸ்கிருதர் போக்கிற்குச் சிறிதும் மாறுது எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதன் விலை அனு 0—10—0

அத்புதராமாயணம்.

இது நாதனமாரம் ஸம்ஸ்கிருதத்திலிருந்து மொழிபெற்கப்பட்டிருக்கிறது. இது மகாகவி வாண்பீசி முனிவராலியற்றப்பட்ட தென்ததெரிகிறது. இதில் ஸ்ரீராமரான் சிதாபிராட்டி இவர்கள் இப்புனியில் அவதரித்ததன் காரணமும் அதன்விவரமும் ஸஹஸ்ரமாத இராவணன் வரலாறும் அவளைச் சிதாபிராட்டி வென்றதும் இன்னும் அனைக அற்புதமான விஷயங்களும் சேர்த்து நல்ல தமிழில் ஈஸ்லகுதொகிள் அச்சிட்டிருக்கிறது. விலை அனு 0—10—0

உபநிஷத்பஞ்சகம்.

இதில், கர்ப்ப, ஜாபாசி, வாஸூதேவ, யோகதத்வ, ஸந்யாஸம், என்னும் ஜிந்து உபசிஷத்துக்களையும் ஸம்ஸ்கிருதத்திற்குச்சரியாக தமிழில் மொழிபெய்த்து அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. 0—5—0

உரையும் :—

ஸாக ஸீ தநு உஹானா ஏ கூடிதயம் ஹவதாஹா நீஃ ॥

யபாஹி வரிதா லெட்டு வளி வேதஹாரஶு ரத்தியித்

வா ॥ கங்கி

துறவு சொல்வது :—

ஓ மீர்மானுன ஸாக முனிசீபீ! மகாபாக்டாம் பெற்றவரே! யா
தோரு ஸ்தோத்திரம் உம்மால் செய்பப்பட்டதோ இந்த ஸ்துதி
ானது உ பனிஷத் துக்களின் ஸாரமானதால் என்ன எட்டோதா
ராட்டந்தீதன்.

66

தி ஸங்கும் யஃ வரெந்திதூம் ஒக்டூ ஹதிஷாதவஸः ।

தவஸுவீஷ்டபூ஧ாதகூ வீரவூயூயஸः கரோதூ

உடு கங்கி

இர்க் கீதோத்திரத்தை நாநு ளன்னிதிவில் எவர்கள் மு
ன்று ஸுந்திரகாலங்களிலும் பக்தியுடன் பாராயணம் செப்பிரூ
க்டோரா அவர்களுக்கு நமதருளால் மீரபாகு ஸகல இந்தங்களையும்
நூற்றுவன்னிலில் கொடுக்கிறேன்.

67

ஸாக ஸுவூதீசேத ஸாயா உடங்காயதா நிரா ஸாரீஸः ॥
ஒஶாதநஸஸாதநஸா வெஞ்சீதுவாதாம் வாங்மிதபூஷிது
ஜீவநாத்தூஜமஹாகும் வாவயஸ்து பூஜாரியஸः । கங்க
காநாவாதேஶ ஜயதூக்காக்ஷீ ஸவெதுஷாம் ஸவதுஷா
விலாஸः ।

கநாஸா வெஷ்டுதீஸா நகாநா ஸா வாஸதநாதா ॥ ஏத
யாதவாஸः வாஜீதவாஸா யாஷ்டாவிஷிவிகாங்கஷிவிஃ ।
வ எனவ லாவாநு ஸநாஸதாம் ஸதாம் வதாநாவாஸ ॥

ஓ ஸீ கமுனிசீபீ! எப்பொழுதும் எம்மை ஸ்பர்ச்சித்தல்,
கிபானித்தல் இவைகளை அனுஷ்டானம் செய்யும் தீவர்களுக்கு
அவர்கள் வேவண்டுகோளை சிகிரவேற்றிக் கொடுப்பதை வரத
மெனக்கொண்டிருக்கும் நம்மை திபானம் செய்வதுடன் தீவ
ஷமுக்தராக ஸஂசரித்து இந்த உலகத்தை ஏரிஶாத்தம் செய்
துவையும் என்று விபாஸ்துராஜீஸ்பர்த்து அரசுமான் தட-

ஏனையிட்டு, ஜகத்ஸாக்ஷியாகவும் ஸ்கல அபீஷ்டங்களையும் கொடுப் பவராகவும், ஜபந்திமாங்கரில் அந்த குபகவான் இப்பொழுதும் ஸான்னி தயம் செய்கிறார். கேள்வி சென்னகாதி ரிஷியர்களே! நீங்கள் வித்திபெறுவதற்காக தியானிக்கவும் உபாணிக்கவும் வே ஸ்தியவர் அந்த பகவான் ஸ்கந்தர்தான். ரான் சோல்வது ஸ்கங் வம். ஈத்தபம்.

71

வாலிதூ—

ஒந்த ஓஹாதூ வீலினு ஶாகாய ஸ்ரூவாதிதை |

வாரவெத காதி தும் வாக்ஷாதூ அறைவாரு வராதுந? ||

வனதஜையன்னோஹாதூ யெ ஶாரணை வாகாவிதாஃ|

தெ வெவ்வுவெவ்வுகாகாய்தூ கூதோக்குவாலே வாக்குவாலே வாகாவிதாஃ||

வாலுதர் சோல்வது:—

இப்படி பிரம்மவாதியான ஶாகருக்கு விபாஸரால்சொல்லப் பட்ட ஸ்ரம்மண்யபரமாத்மானின் மகிஞையையும் ஜபந்திகீதை தோத்தின் பெருமையையும் யார் ஸமாதானத்துடன் கேழ்க்கிறார்க ணோ அவர்கள் மோகந்தவரையிலும் உள்ள எல்லா அபீஷ்டங்களையும் பெறுவார்கள்.

72

ங ஒந்த வாசைகும் வாக்கை விவிதம் ஸ்ரூவாகாய வ |

அநாதி வெநாவினும் லுமிசிஂ அநாதா வெறுவ ந வஸ் ஃயஃ|| எசு

ஒத்துவீதாவி தயா தாக்யஶாம மநுஷ்யாதொங்கு

யாதொருவன் இந்த ஸ்தலபுராணத்தை பிழையன்றி எழுதி ப்ராம்மண்களுக்கு தானம் செப்பிற்குதேனு அவன் பூமி முழுவதும் தானம் செய்த பயனை ஸ்கந்தைகமின்றி பெறுவான். தானம் வாகு கினவனும் அப்படியே அந்த பயனைப் பெறுகிறான்.

73

ங ஒந்த வாசைகும் வாக்கை வ முஜயதி நிதூஶஃ|| எந்த

தவாவிட்டு அநாதேவ வை வை வாராநாவயஃ|

வாரு செலை வத்துதெ வ ஒந்த ஓஹாதூ வாசை
கடு || எகு

தவா செலைவை கூத்துவாதித்துச்செது வாயிதீ|| எகு,

மீன்லோசனி.

இது ஒருசிறந்த தமிழ்ராவல். இதில் உள்ளாரன் வெளியூரான்களுடைய எல்லாபழும், கதாஞைப்பகியின் புத்திகூர்பையும், ரொம்பழும் விபக்கத்தக்கதா மிருக்கும். தனிரபண ஆசையால் அன்னா மான் என்னும் ஒருமாது கதாநாயகிக்கு மணம் முடிக்க நிஶ்சயித்த நடரூஜனை கொலைசெய்வித்து மீன்லோசனையை நன்டில் கீர்க்க கல்யாணம் செப்துகொள்வது நிதாவும் ஆஸ்சர்யாமும் விசனிக்கத் தக்கதாயுமிருக்கும். நம்தேசத்து ஸ்கீர்புரங்கிருவர் சிறுவர் சிறுமிடர் யாவரும் படிக்கும்படி எளிய தமிழ் நடையில் இன்னும் அதை விஷயங்கள் நன்கு விளக்கப் பட்டிருக்கின்றன. விலை 0—6—0

மாயூரஸ்தலமான்மியம்.

இதில் மாயூரகேஷத்தின் மஹிபையும், காலேரி நதியின் பெருமையும், தாருகாவனத்திலுள்ள கேஷத்திரங்களின் வை வழும் நன்கு விளக்கியுள்ளன எட்டுஅனு விர்று இப்புள்தகத்தை விகிதுறைத்து விற்கப்படுகிறது. இதன் விலை அனு 0—4—0

துங்கம்மாள்.

இது ஓர் புதிய செந்தமிழ் நாவல் இதில் வீவாஹ மென்பது எத்தகையது என்றும், அதை எவ்விதம் நடத்துவது சாஸ்திரம் மதமும்பூரிசுதமும் ஆகுமென்பதும், தெய்வானு கல்விருக்கால் எவ்வித ஆபத்திலிருந்தும் தப்பவழியுண்டென்பதும் நமது ஹிர்து, வெண்கள் எவ்வித கஷ்டப்படி நூம் கற்பென்னும் பொருளைக் கை விடாமல் காப்பாற்றுவதால் அவர்கள் அடையும் பெருமையும் மேன்மையும் ஏத்தகையது என்பதையும் நன்கு விளக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இதன் விலை அனு 0—12—0

வேதவல்லி.

இதில் ஸ்திரீகளுக்கு கற்பால் ஏற்படும் மேன்மையும் விபதி சராத்தால் ஏற்படும் நரகவாஸமும், மாமி நாத்தி முகலியவர்கள் செய்யும் கடுஞ்செய்கைகளும், தாலீகமனம் முதலிய துர்நடத்தை களால் புருஷர்கள் படும் கஷ்டங்களும், ஆப்த நேயர்கள் ஆபத்தாலத்தில் செய்யும் உதவியும் நன்கு விளக்கப்பட்டுள்ளன.

இதன் விலை அனு 0—4—0

ஸ்ரீ கிழராஜமணம் பெருவிதாரஜீய உலகசூரத்தீப்பு	
தீருக்குவராவுருவிதைஷுஹி தங் ஷாரண்டு	20 0 0
14 வெந்தரகாங்கூ(4)வூராவுருதங்களுடன் 3 0 0	
சிவலக்ஷ்மியுரையும் வைவுரவுராதா	1 8 0
ஸாதிசிறுரையும் பிரதி சேலாநத்தீற்றும் தமிழ்	
வொழி பெபர்ப்புடன் ।	0 1 0
குநூரிதயாவிட்டாதூர மததாசவமிஃ	0 0 6
மூரிலத்திர சாதயா (உதவவைக்கிஃ)	0 6 0
ஸாதாநாராண்டு	0 0 6
உத்ரகஷ்மிரிவகவஷு	0 1 0
அத்பாத்மராயாபணம் கலிகோபைன்டு	1 12 0
நடி ராபர்	1 8 0
தங்கம்யான் புதியதாவல்	6 12 0
வேதவல்லி	0 4 0
அற்புதராயாபணம்	0 10 0
விக்ரமோர்வசியம்	0 8 0
பிரபோதசந்தரோதயம்	0 10 0
சாரதாநந்தர்	0 4 0
யாயாவதி	0 8 0
தெய்வமஹிமம்	0 1 0
யாழிரவஸ்தலமான்மியம்	0 4 0
மீன்லோசனி	0 6 0
மீனுக்கிலாந்தரன்	0 12 0
பக்தமாலா வசனம்	3 8 0
ஸ்தோத்திர ராமாயணம்	0 2 0
தேயலக்ஞமி	0 8 0
உபநிஷத் பஞ்சகம்	0 5 0

இன்னும் எல்லாப்புஸ்தகங்களும் கிடைக்கும்.
 விலாஸம்:— R. வைத்தியநாதம்யர்.
 ப்ரெராப்ரைட்டர் “பூநிவாணீபூஷணம் பிரஸ்”
 3. செ. செடேர்ஜி சுந்து, திருவல்லிக்கேளி, சென்னை-
 100009
 மாபூரைப்போடுமேல்வா

